

Π Ρ Ο Σ

ΤΟ Α΄ ΤΡΙΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

**ΕΓΓΡΑΦΗ ΑΠΟΤΥΠΩΣΗ ΟΣΩΝ ΑΝΑΠΤΥΧΘΗΚΑΝ ΣΤΗΝ
ΑΓΟΡΕΥΣΗ**

ΤΟΥ ΣΥΝΗΓΟΡΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

Του **Abouzid Embarak** του Abouzid, πολιτικώς ενάγοντος –
ήδη κατά τον ισχύοντα νέο Κ.Ποιν.Δ. παρισταμένου προς
υποστήριξη της κατηγορίας - στη δίκη για την εγκληματική
οργάνωση «Χρυσή Αυγή», κατοίκου Κερατσινίου, οδός Μικράς
Ασίας 144.

ΠΑΠΑΔΑΚΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΣΤΙΣ 20/1/2020 ΚΑΙ 21/1/2020

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΑΓΟΡΕΥΣΗΣ – ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ

ΔΕΥΤΕΡΑ 20/1/2020

- ΠΡΟΛΟΓΟΣ- ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΑΓΟΡΕΥΣΗΣ..... ΣΕΛ. 3
- ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ Π.Κ. 187 ΚΑΙ ΟΛΑ ΤΑ ΚΡΙΣΙΜΑ ΝΟΜΙΚΑ ΚΑΙ ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ, ΑΝΤΙΚΡΟΥΣΗ ΕΝΣΤΑΣΕΩΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗΣ.....ΣΕΛ. 5
- Η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ ΩΣ ΕΓΗΚΛΗΜΑΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΟΥΣ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥΣ ΨΑΡΑΔΕΣ..... ΣΕΛ. 36
- ΟΙ ΑΠΟΠΕΙΡΕΣ ΑΝΘΡΩΠΟΚΤΟΝΙΩΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΙΓΥΠΤΙΩΝ ΨΑΡΑΔΩΝ.....ΣΕΛ. 63

ΤΡΙΤΗ 21/1/2020

- Η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΤΗΣ ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΟΥΣ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥΣ ΨΑΡΑΔΕΣ ΜΕΧΡΙ ΚΑΙ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΦΥΣΣΑ .....ΣΕΛ 90
- ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΗΣ - ΑΝΤΙΚΡΟΥΣΗ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΩΝ ..... ΣΕΛ. 114
- ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ Η ΔΙΩΞΗ ΤΗΣ ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ ; ... ΣΕΛ. 130
- ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ..... ΣΕΛ. 146
- ΕΠΙΛΟΓΟΣ..... ΣΕΛ. 172

Δευτέρα 20/1/2020

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ - ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΑΓΟΡΕΥΣΗΣ

Η αγόρευση μου, η οποία ξεκινάει τώρα, για να έχετε μία εικόνα του διαγράμματος και του χρόνου, περιλαμβάνει οκτώ κεφάλαια, όλα χωρισμένα σε επιμέρους ενότητες.

Το πρώτο (I) είναι ορισμένες σκέψεις για το άρθρο 187 του Ποινικού Κώδικα, τις εκκρεμούσες ενστάσεις για την σύμβαση του Παλέρμο, τον νέο Ποινικό Κώδικα και όλα τα ζητήματα, τα οποία αποτελούν κρίσιμα νομολογιακά ζητήματα και για την συνδρομή των στοιχείων της εγκληματικής οργάνωσης και τα αποδεικτικά κριτήρια.

Το δεύτερο (II) αφορά την διαδρομή της Χρυσής Αυγής ως εγκληματικής οργάνωσης μέχρι την επίθεση στους Αιγύπτιους ψαράδες, τους οποίους εκπροσωπώ.

Το τρίτο (III) είναι αυτό καθ' εαυτό το περιστατικό της απόπειρας ανθρωποκτονίας ενάντια στον Αμπουζίντ Εμπάρακ και τα όλα περιστατικά με τους Αιγύπτιους ψαράδες.

Το τέταρτο (IV) είναι η διαδρομή της Χρυσής Αυγής από τις 12/6/2012, ημέρα της επίθεσης κατά των Αιγυπτίων μέχρι την δολοφονία του Παύλου Φύσσα.

Το πέμπτο (V) είναι η Χρυσή Αυγή μετά την δολοφονία του Παύλου Φύσσα, οι διώξεις και η αντίκρουση των υπερασπιστικών επιχειρημάτων, τα οποία έχουν εκφέρει.

Το επόμενο (VI) είναι η απάντηση στο ερώτημα, αν είναι πολιτική η δίωξη της Χρυσής Αυγής.

Το έβδομο (VII) είναι η απάντηση στην εισαγγελική πρόταση, συντεταγμένη καθ' ό μέρος δεν περιληφθεί στην διάχυτη απάντηση κατά την ανάπτυξη των επιμέρους ζητημάτων

και το όγδοο (VIII) μέρος είναι ο επίλογος.

Ευελπιστώ ότι αν εξαντλήσω το ωράριο δεν θα χρειαστεί να υπερβώ την Τρίτη (21/1/2020) το μεσημέρι και ακόμα ήθελα να σας θέσω υπόψη, ότι η αγόρευση μου κατά το μεγαλύτερο μέρος της είναι προφορική, πλην όμως μέχρι την ολοκλήρωση των αγορεύσεων των συνηγόρων πολιτικής αγωγής αναλαμβάνω την

υποχρέωση να την διατυπώσω εγγράφως και να την καταθέσω για να περιληφθεί στα πρακτικά της δίκης.

Με τις σκέψεις αυτές ξεκινώ την αγόρευσή μου ευελπιστώντας στην αντοχή σας, για την οποία έχετε ειλικρινά διακριθεί εδώ και πέντε χρόνια.

Διαδέχομαι τρεις εξαιρετικές αγορεύσεις που ανέπτυξαν με πληρότητα τα ζητήματα στα οποία αναφέρθηκαν. Δεν θα τις επαναλάβω. Θεωρήστε συμπληρωματική την αγόρευση μου σε όσα έχουν ήδη προαναφερθεί και βεβαίως με το αίσθημα αυξημένης ευθύνης για την πληρότητα ανάπτυξης των πολλών ζητημάτων ακόμη που έχουν απομείνει.

κ. Πρόεδρε, κ. αναπληρώτρια Πρόεδρε, κ.κ Εφέτες,

κ.κ. Εισαγγελείς,

Επεκτείνω και σε εσάς την απεύθυνσή μου, όσο ο δικονομικός νομοθέτης καθιστά ενεργή την παρουσία σας στη δίκη με το άρθρο 367 παρ. 2, Κ.Ποιν.Δ, το οποίο σας παρέχει δικαίωμα δευτερολογίας ακόμα και στο στάδιο αυτό.

Έχω την αξίωση από τον εαυτό μου να συμβάλω στο μέγιστο δυνατό, προκειμένου να πείσω όχι μόνο το δικαστήριο αλλά και εσάς, ότι η πρόταση σας είναι λάθος, παραβλέπει τα αποδεικτικά στοιχεία, συγχέει την ηθική αυτοργία με την διεύθυνση εγκληματικής οργάνωσης, εφαρμόζει εσφαλμένα τις διατάξεις περί ανθρωποκτόνου δόλου και βρίσκεται σε πλήρη αναντιστοιχία με το αποδεικτικό υλικό της δίκης και θέλω το δικαίωμα δευτερολογίας, στο οποίο εμπεριέχεται και το δικαίωμα ανάκλησης της εισαγγελικής πρότασης να ασκηθεί. Θεωρώ, ότι χάριν του θεσμού της εισαγγελίας, ο οποίος όσες κριτικές και αν δέχεται, έχει μία θεσμική και μία κοινωνική αξία, γιατί αποστολή του δεν είναι να συμβάλει ούτε στο καταδικάζει αθώους, ούτε στο να αθώνει ενόχους, αλλά να συμβάλλει στην αναζήτηση της αλήθειας και θα ήθελα συνεπώς την προσοχή σας, γιατί πραγματικά είναι δυνατό να ασκήσετε το δικαίωμα αυτό και δεν θα ήθελα να έχω πείσει μόνο δικαστήριο, αλλά και εσάς.

Όπως γνωρίζετε,

Το ποινικό δίκαιο είναι

δίκαιο πράξεων και όχι προθέσεων,

είναι δίκαιο **ευθύνης,**

ατομικής και όχι συλλογικής

είναι δίκαιο ευθύνης **πραγματικής και όχι αντικειμενικής**

είναι δίκαιο ευθύνης **ποινικής και όχι πολιτικής**

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι - Π.Κ. 187, ΑΝΤΙΚΡΟΥΣΗ ΕΝΣΤΑΣΕΩΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗΣ, ΝΟΜΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ

1. Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΟΥ Π.Κ. 187 ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ

Στην χώρα μας μέχρι το 2001 η αντιμετώπιση του οργανωμένου εγκλήματος ταυτίστηκε πάντοτε, εντελώς εσφαλμένα, με την ποινική καταστολή της τρομοκρατίας. Η εμφάνιση επαναστατικών οργανώσεων μετά την αποκατάσταση της δημοκρατίας και την πτώση της δικτατορία το 1974, ιδίως της οργάνωσης 17 Νοέμβρη, και η πλήρης αδυναμία της αστυνομίας να τις αντιμετωπίσει οδήγησαν στην εσφαλμένη αντίληψη ότι λείπει το νομοθετικό πλαίσιο ποινικής καταστολής της τρομοκρατίας και η θέσπιση ενός ειδικού αντιτρομοκρατικού νόμου, που θα έλυε το πρόβλημα.

Αυτός ο αντιτρομοκρατικός νόμος υπήρξε ο ν. 774/1978, από τον οποίο απουσίαζε οποιοσδήποτε ορισμός της έννοιας της τρομοκρατίας και το μόνο αποτέλεσμα στο οποίο είχε καταλήξει ήταν την παραγωγή μίας γενιάς συνήθων υπόπτων από τον χώρο των αναρχικών και από περιστασιακούς χρήστες αυτοσχέδιων εκρηκτικών μηχανισμών μικρής εμβέλειας και εντελώς ακίνδυνων για την ζωή και την σωματική ακεραιότητα ανθρώπων.

Στα 5 χρόνια εφαρμογής του ν. 774/1978 κανένας από τους χαρακτηριζόμενους επίσημα ως τρομοκράτες δεν συνελήφθη ενώ ο Γεώργιος - Αλέξανδρος Μαγκάκης είχε υποστηρίξει την αοριστία του νόμου όσον αφορά την έννοια τρομοκρατία, η οποία τον καθιστούσε αντισυνταγματικό, αφού το άρθρο 7 παρ. 1 του Συντάγματος απαιτεί να ορίζονται με σαφήνεια στον ποινικό νόμο τα στοιχεία της προβλεπόμενης σε αυτόν αξιόποινης πράξης.

Ο ν. 774/1978 καταργήθηκε πράγματι με τον ν. 1366/1983, δύο χρόνια αφότου το ΠΑΣΟΚ διαδέχθηκε στην κυβέρνηση την Νέα Δημοκρατία, επί των ημερών της οποίας είχε θεσπιστεί.

Επόμενος αντιτρομοκρατικός νόμος ήταν ο ν. 1916/1990 με τον υποκριτικό και αποπροσανατολιστικό τίτλο «Για την προστασία της κοινωνίας από το οργανωμένο έγκλημα», που μόνο για

οργανωμένο έγκλημα δεν έκανε λόγο. Αποτέλεσμα και αυτού του νόμου, εκτός των αποτελεσμάτων του προηγούμενου, ήταν να οδηγήσει σε καταδικαστικές αποφάσεις και φυλάκιση εκδότες εφημερίδων, οι οποίοι δημοσίευαν προκηρύξεις τρομοκρατικών οργανώσεων.

Και ο νόμος αυτός καταργήθηκε με τον ν. 2172/1993, όταν το ΠΑΣΟΚ επανήλθε στην θέση της Νέας Δημοκρατίας, επί των ημερών της οποίας επίσης είχε θεσπιστεί ο 1916/1990.

Η πίεση της τρομοϋστερίας ενόψει της επικείμενης το 2004 τέλεσης των Ολυμπιακών Αγώνων στην Αθήνα, πολύ πριν από το χτύπημα στους δίδυμους πύργους της Νέας Υόρκης, ακόμα και πριν από την υπογραφή της σύμβασης του Παλέρμο, οδήγησε την τότε κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ στην συγκρότηση ειδικής νομοπαρασκευαστικής επιτροπής στις **21/1/2000** για να συντάξει ένα σχέδιο νόμου για την ποινική καταστολή του οργανωμένου εγκλήματος, που εμφανίζεται ως ο βασικός στόχος.

Από την πρώτη συνεδρίαση της επιτροπής φάνηκε ότι η απόφαση της κυβέρνησης είναι α) να θεσπιστεί οπωσδήποτε ειδικός νόμος για την αντιμετώπιση του οργανωμένου εγκλήματος και της **τρομοκρατίας**, β) ο νόμος αυτός **να ψηφιστεί το ταχύτερο** από την Βουλή στις αρχές του 2001 και γ) οι διατάξεις του νόμου να είναι σαφώς **αυστηρότερες** από τις ισχύουσες, ώστε να γίνεται εμφανής και για συμβολικούς λόγους η σκλήρυνση της πολιτείας απέναντι στο οργανωμένο έγκλημα και την τρομοκρατία.

Όλα τα παραπάνω ιστορούνται στο βιβλίο του αείμνηστου **Ιωάννη Μανωλεδάκη «Ασφάλεια και Ελευθερία»** και είναι αρκετά αφενός για να οριοθετήσουν το στόχο της θέσπισης του ν. 2928/2001, στον οποίο κατέληξε τελικά η νομοπαρασκευαστική επιτροπή και **αφετέρου να αποκλείσουν κάθε άλλου είδους τελολογική ερμηνεία** συνδεδεμένη με την καταστολή περιοριστικά και μόνο του οικονομικού εγκλήματος ή του οργανωμένου εγκλήματος με κίνητρο και σκοπό τον προσπορισμό οικονομικού ή άλλου υλικού οφέλους.

Η σύμβαση του Παλέρμο υπογράφηκε από την Ελλάδα στις **15/12/2000** ενώ η νομοπαρασκευαστική επιτροπή είχε συγκροτηθεί στις 21/11/2000, ο νόμος 2928/2001 ψηφίστηκε στις 27/6/2001 και έκτοτε δημοσιεύτηκε και ισχύει, διαμόρφωσε δε το άρθρο 187 του Π.Κ. στην αρχική του μορφή με τις βασικές προβλέψεις των στοιχείων της εγκληματικής οργάνωσης και των κακουργηματικό χαρακτήρα της συγκρότησης ή ένταξης σε αυτήν.

Η Σύμβαση του Παλέρμο πράγματι έθεσε ως βασικό στόχο την καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος που επιδιώκει οικονομικό όφελος, αλλά όχι ως αποκλειστικό.

Στο άρθρο 34 παρ. 3 αυτής προέβλεψε ρητά ότι «κάθε κράτος-μέλος μπορεί να υιοθετεί μέτρα σοβαρότερα ή αυστηρότερα από αυτά που προβλέπονται στην σύμβαση για την πρόληψη και καταπολέμηση του διεθνικού οργανωμένου εγκλήματος».

Συνεπώς και μόνο εξ αυτού προκύπτει αναμφισβήτητα ότι ουδεμία παραβίαση των δεσμεύσεων που ανέλαβε η Ελλάδα υπήρξε. Αλλά και από πολλά άλλα επιχειρήματα που θα παραθέσω στη συνέχεια.

Η θεσπισθείσα διάταξη κατάστρωσε λοιπόν το αδίκημα της εγκληματικής οργάνωσης με τρία κατ αρχήν βασικά στοιχεία, τα οποία παρά τις αλληπάλληλες τροποποιήσεις παραμένουν και σήμερα τυποποιώντας ένα **υπαλλακτικώς μικτό** αδίκημα, τελούμενο είτε με την μορφή της συγκρότησης είτε με την μορφή της ένταξης ή και των δύο σε οργάνωση η οποία :

α) αποτελείται από 3 ή περισσότερα πρόσωπα, **κριτήριο ποσοτικό**

β) είναι δομημένη (κριτήριο **ποιοτικό**)

και γ) έχει διαρκή δράση, κριτήριο **χρονικό**.

Τέταρτο στοιχείο ήταν τότε η επιδίωξη των μελών της οργάνωσης (η λέξη επιδίωξη των μελών προκύπτει από το συμπλεκτικό σύνδεσμο «και», που αργότερα με τον νόμο 3875/2010 αντικαταστάθηκε με τον σύνδεσμο «που» και συνεπώς μετέφερε το στοιχείο του δόλου στην οργάνωση και όχι στα μέλη και για τα μέλη αρκείται στον δόλο ένταξης στην εγκληματική οργάνωση.) για διάπραξη περισσότερων κακουργημάτων. Κακουργήματα από εκείνα, που προβλέπονται στα περιοριστικώς απαριθμούμενα στην συνέχεια του κειμένου, άρθρα του Ποινικού Κώδικα, κακουργήματα επί το πλείστον.

Ενώ η διάταξη **δεν έθετε περαιτέρω στοιχεία κινήτρου** διάπραξης των αδικημάτων αυτών είτε την απόβλεψη σε προσπορισμό οικονομικού ή άλλου υλικού οφέλους, είτε οτιδήποτε άλλο, εντάσσοντας στο ρυθμιστικό της πεδίο και οργανωμένες εγκληματικές δραστηριότητες χωρίς οικονομικό κίνητρο.

Δεν θα μπορούσε άλλωστε να εντάξει την τρομοκρατία στην διάταξη αυτή και να εκπληρώσει τον σκοπό της συγκρότησης της νομοπαρασκευαστικής επιτροπής και της μακροχρόνια νομοθετικής βούλησης για την δημιουργία αντιτρομοκρατικής νομοθεσίας, αν περιόριζε το ρυθμιστικό του πεδίο στις οργανωμένες εγκληματικές δραστηριότητες που αποβλέπουν σε οικονομικό όφελος και μόνο. Τότε θα άφηνε εκτός πεδίου τον κυριότερο στόχο για τον οποίο είχε προβεί στην κατάστροψη της διάταξης αυτής.

Το γεγονός ότι ο νομοθέτης δεν θέλησε να αποκλείσει το έγκλημα που δεν επιδιώκει οικονομικό όφελος στην διάταξη που κατήρτισε προκύπτει αναμφισβήτητα από την **Αιτιολογική έκθεση του ν. 2928/2001** όπου αναφέρεται ότι :

*«οι προτεινόμενες ρυθμίσεις επεκτάθηκαν σε κάθε είδους οργανωμένη εγκληματικότητα, εγκληματικότητα δηλαδή προερχόμενη από εγκληματικές οργανώσεις με όποιο όνομα και αν είναι αυτές γνωστές και ανεξάρτητα από τους ποικίλους στόχους που μπορεί να προωθούν, **κοινωνική απαξία έχουν οι εγκληματικές πράξεις τους, όχι κατ' ανάγκη οι στόχοι**».*

Εξ άλλου ούτε οι ευρωπαϊκές κοινότητες, ούτε τα διεθνή όργανα και επιτροπές, ούτε οι διμερείς ή πολυμερείς συμβάσεις διαθέτουν πρωτογενή ποινική εξουσία, αφού η θέσπιση ποινικών κανόνων δεν μπορεί παρά να αποτελεί απόφαση των εκπροσώπων της λαϊκής κυριαρχίας και όχι των οργάνων της εκτελεστικής εξουσίας, εθνικών και διεθνών.

Και όπως σχολίασα κατά την προφορική αντίκρουση της σχετικής ένστασης, είναι αξιοπρόσεκτο ότι κατηγορούμενοι που δηλώνουν υπερήφανοι εθνικιστές, καταφεύγουν στις αποφάσεις των οργάνων του διεθνούς σιωνισμού, τον οποίο κατά τα λοιπά καταγγέλλουν, και ζητούν από τους εθνικούς δικαστές να απεμπολήσουν την εθνική ανεξαρτησία της χώρας υπέρ της οποίας ομνύουν και να εφαρμόσουν άλλους νόμους από εκείνους που η δικαιοδοσία τους επιτρέπει.

Αλλά η σαφέστατη βούληση του νομοθέτη να μην συμπεριλάβει το κίνητρο οφέλους στα **βασικά στοιχεία** της διάταξης, αλλά **στις παραλλαγές της**, προκύπτει και από το γεγονός ότι :

α) **η επιδίωξη** οικονομικού ή άλλου οικονομικού οφέλους των μελών εγκληματικής οργάνωσης προβλέπεται και **συνιστά**

επιβαρυντική περίπτωση, όπως διατυπώθηκε στο άρθρο 187 παρ. 6 εδάφιο 3 της διάταξης που θεσπίστηκε, ήδη από την αρχή με τον νόμο 2928/2001, πράγμα το οποίο σημαίνει ότι ο νομοθέτης δεν θεωρεί το οικονομικό κίνητρο στοιχείο της αντικειμενικής ή και της υποκειμενικής υπόστασης της βασικής διάταξης που θέσπισε, αφού το προβλέπει μόνο ως επιβαρυντική περίπτωση και

β) προέβλεψε στο επόμενο εδάφιο της ίδιας παραγράφου ότι **η μη επιδίωξη οικονομικού ή άλλους οφέλους μελών, που τελούν απλή ψυχική συνέργεια στο αδίκημα της συγκρότησης ή ένταξης καθιστά την πράξη ατιμώρητη.**

Και άρα από όλα τα παραπάνω προκύπτει ότι ο νομοθέτης επιθυμεί να καθίσταται αξιόποινη και να απειλείται με την προβλεπόμενη εκεί τιμωρία η συγκρότηση ή ένταξη σε εγκληματική οργάνωση ακόμα και χωρίς σκοπό προσπορισμού οικονομικού οφέλους, να επιβαρύνεται η απειλούμενη ποινή όταν συντρέχει επιπλέον των υπολοίπων στοιχείων της αντικειμενικής και υποκειμενικής υπόστασης της εγκληματικής οργάνωσης και ο σκοπός προσπορισμού οικονομικού οφέλους και να αφήνει ατιμώρητη την απλή ψυχική συνέργεια στην συγκρότηση και ένταξη, όχι βέβαια το ίδιο το αδίκημα της συγκρότησης και ένταξης, όταν αυτή η απλή ψυχική συνέργεια παρέχεται χωρίς την επιδίωξη οικονομικού οφέλους εκ μέρους του δράστη.

Ο νομοθέτης λοιπόν δεν θέλει ως στοιχείο της υπόστασης της διάταξης, που έχει καταστρώσει το οικονομικό όφελος, οριοθετεί την κλιμάκωση της ποινικής αντιμετώπισης ανάλογα με το εάν σε ορισμένες περιπτώσεις υφίσταται ή δεν υφίσταται κίνητρο οικονομικού οφέλους στο πρόσωπο των μελών, αλλά γνωρίζει πολύ καλά αυτό το οποίο θέλει και η πρόβλεψη του είναι ανάλογη.

Όπως, επίσης, ρητά προβλέπει ότι η μη τέλεση των αδικημάτων που αποτελούν τους σκοπούς για τους οποίους συγκροτείται μια εγκληματική οργάνωση συνιστά ελαφρυντική περίπτωση (παράγραφος 6 εδάφιο 2 του άρθρου 187 Π.Κ. όπως θεσπίστηκε με τον ν. 2928/2001) και από αυτό απορρέει αναμφισβήτητα ότι ο νομοθέτης θεωρεί **αξιόποινη την συγκρότηση και δράση εγκληματικής οργάνωσης έστω και χωρίς την τέλεση** οποιουδήποτε από τα αδικήματα που αποτελούν περιεχόμενο των σκοπών της, είτε τελεί άλλα αδικήματα υποδεέστερα ή εκτός ορίου του άρθρου 187 Π.Κ. ή ακόμη και αν δεν τελεί κανένα.

Η διάταξη αυτή, η οποία ψηφίστηκε από ελάχιστους βουλευτές στην Βουλή (20 βουλευτές), και μάλιστα περισσότερους της τότε αντιπολίτευσης από ότι της τότε κυβέρνησης (2 του ΠΑΣΟΚ και 8 της Νέας Δημοκρατίας, ενώ δύο άλλοι βουλευτές το καταψήφισαν, ενώ οι βουλευτές του ΚΚΕ και του ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ είχαν αποχωρήσει πριν από την συνεδρίαση της Βουλής) συνάντησε την αντίδραση του συνόλου του προοδευτικού κόσμου των κομμάτων της αριστεράς, αλλά και μελών ακόμα της νομοπαρασκευαστικής επιτροπής όπως ο προαναφερθείς Ιωάννης Μανωλεδάκης, την θέση του οποίου μάλιστα κατέλαβε ο Νικόλαος Λίβος για την μελέτη του οποίου σχετικά με το κρινόμενο βούλευμα έχει γίνει πολύς λόγος και θα αναφερθώ και εγώ παρακάτω.

Κύρια σημεία της κριτικής απέναντι στο νομοθέτημα αυτό τόσο κατά το στάδιο της επεξεργασίας και διαμόρφωσης του όσο και στο στάδιο της ψήφισης του ήταν η **αναβάθμιση προπαρασκευαστικών πράξεων σε αυτοτελές** αδίκημα και μάλιστα πολύς υψηλής κλίμακας (κακούργημα), ο εμφανής στόχος να συμπεριληφθεί η καταστολή της τρομοκρατίας, της οποίας όμως **δεν διατυπωνόταν συγκεκριμένος ορισμός** αφήνοντας ανοιχτό το πεδίο για την καταστολή πολιτικών δραστηριοτήτων, πράγμα το οποίο ήδη είχε επιβεβαιωθεί από τους προηγούμενους «αντιτρομοκρατικούς» νόμους, αλλά και κουβαλούσε το βάρος μίας μακράς ιστορικής διαδρομής δίωξης της αριστεράς και των κομμουνιστών, που ξεκινούσε ήδη από το "ιδιώνυμο" του Βενιζέλου (Ν. 4229/1929), τους Α.Ν. 117/1936 και 375/1936, τον Α.Ν. 509/1947, το Γ' ψήφισμα και σειρά άλλων δευτερευόντων νομοθετημάτων.

Έτσι, λοιπόν λίγους μήνες πριν το χτύπημα στους δίδυμους πύργους (11/9/2001) η Ελλάδα είχε αποκτήσει την δική της νέα αντιτρομοκρατική νομοθεσία, που ένα χρόνο μετά έμελλε να εγκαινιαστεί με την εξάρθρωση, σύλληψη, παραπομπή και καταδίκη των μελών της "Επαναστατικής Οργάνωσης 17 Νοέμβρη" και αργότερα του "Επαναστατικού Λαϊκού Αγώνα".

Σε όλες αυτές τις δίκες, καθώς και σε αρκετές άλλες, προβλήθηκαν έντονα ζητήματα αντισυνταγματικότητας του άρθρου 187 όπως θεσπίστηκε με τον νόμο 2928/2001, πλην όμως κανένα δικαστήριο ποτέ δεν έκανε ποτέ οποιαδήποτε ένσταση αντισυνταγματικότητας και είναι γεγονός ότι η εφαρμογή του δεν περιορίστηκε μόνο στις δύο προαναφερόμενες οργανώσεις, αλλά **διαχύθηκε στο σύνολο του φάσματος του κοινού ποινικού δικαίου** αποτελώντας βασικό τροφοδότη της καθημερινής

λειτουργίας των δικαστηρίων κακουργημάτων στα επόμενα χρόνια. Και όπως έχω αναφέρει πρόσφατα στα πλαίσια κάποιου σχολιασμού, οι συνελύσεις των κρατουμένων των φυλακών, στα πλαίσια κινητοποίησης τους πριν δύο χρόνια ενάντια στο σχέδιο νέου σωφρονιστικού κώδικα, που ετοίμαζε η τότε κυβέρνηση, είχαν αναφέρει ότι **η πλειοψηφία** των κρατουμένων στις ελληνικές φυλακές έχουν καταδικαστεί με βάση την διάταξη περί εγκληματικής οργάνωσης (**Π.Κ.187**). Την βασιμότητα και ακρίβεια του στοιχείου αυτού δεν είμαι σε θέση να βεβαιώσω προς το δικαστήριο, γιατί το Υπουργείο Δικαιοσύνης δυστυχώς δεν τηρεί ως όφειλε στατιστικά στοιχεία κρατουμένων τόσο πολύ εξειδικευμένα, ώστε δηλαδή να κατηγοριοποιούνται ανάλογα με την διάταξη με βάση την οποία έχουν καταδικαστεί, ώστε να μπορεί τούτο να επαληθευτεί. Ωστόσο όσο υπερβολικό και αν ακούγεται δεν έχω και ιδιαίτερους λόγους να αμφιβάλλω για το εμπειρικό αυτό στοιχείο καταγραφής των κρατουμένων που οδήγησε στην διαπίστωση αυτή.

Άλλωστε, από την καθημερινή μας ενασχόληση και τα διδάγματα της νομικής πείρας όσων ασχολούνται με την απονομή της ποινικής δικαιοσύνης με οποιαδήποτε ιδιότητα, είναι αναμφισβήτητο ότι το άρθρο 187 Π.Κ. κατέχει πλειοψηφική θέση στα καθημερινά πινάκια των δικαστηρίων κακουργημάτων και θα έλεγα ότι δεν λείπει ποτέ στις περιπτώσεις όπου οι κατηγορούμενοι είναι περισσότεροι από τρεις και βαρύνονται με την διάπραξη κάποιου ομαδικού κακουργήματος, από εκείνα που προβλέπονται στην αντικειμενική υπόσταση του άρθρου αυτού.

Χιλιάδες αποφάσεις έχουν εκδοθεί (400 μόνο είναι ανηρτημένες στην "Τράπεζα Πληροφοριών Νόμος", λιγότερες μόνο από μονοπρόσωπα αδικήματα, που είναι θεσπισμένα από καταβολής Ποινικού Κώδικα), και φυσικά πολλές ακόμα εντοπίζονται σε άλλες βάσεις δεδομένων έντυπες και ψηφιακές.

Και από την ανάγνωση μίας προς μία προκύπτει όπως ανέφερα και πριν, ότι δεν υπήρξε ποτέ οποιαδήποτε ρωγμή όσον αφορά την αμφισβήτηση της συνταγματικότητας του άρθρου τούτου παρά τις διαμαρτυρίες, την αρθρογραφία μας και τις απόψεις του ομιλούντος, τις οποίες κατά την υποστήριξη της ένστασης τους στην αρχική φάση της δίκης τον Σεπτέμβριο του 2015, που έμεινε στην μέση κάτω από τις συνθήκες που παρακάτω θα υπενθυμίσω στο δικαστήριο, εκλεκτοί και ευγενείς συνάδελφοι από την υπεράσπιση είχαν την ευγενή καλοσύνη να αναγνώσουν με σκοπό προφανώς να καταδείξουν την

ανακολουθία μου όσον αφορά τις απόψεις που υποστήριζα τότε, αντίθετες στην συνταγματικότητα του άρθρου 187 Π.Κ., το οποίο σήμερα έρχομαι να υποστηρίξω ζητώντας την καταδίκη των κατηγορουμένων ως μελών της εγκληματικής οργάνωσης Χ.Α. ή διευθυντών της σύμφωνα με τις διατάξεις του.

Παρέλειψα να πω, ότι στην πληθώρα των ενστάσεων αντισυνταγματικότητας, που είχαν προβληθεί, είτε από εμένα, είτε από άλλους υπερασπιστές, δεν είχε συμπεριληφθεί ποτέ η αντισυνταγματικότητα του άρθρου αυτό λόγω αντίθεσης του άρθρου αυτού στην σύμβαση του Πατέρμο. Διότι, δεν το πιστεύαμε ποτέ και δεν ήταν βάσιμο.

Όμως, δυστυχώς, για τις απόψεις μου, που δεν έχουν καθόλου αλλάξει, ποινική εξουσία δεν ασκεί η αρθρογραφία ή και η υπερασπιστική ρητορική κανενός συνηγόρου της αριστεράς, αλλά η νομοθετική εξουσία που θεσπίζει τους νόμους και η δικαστική εξουσία που τις εφαρμόζει. Αυτές ιδρύουν τις πηγές του ποινικού δικαίου.

Τι πρέπει τότε λοιπόν να κάνει ο δικηγόρος που βρίσκεται μπροστά στη γενικευμένη εφαρμογή μιας διάταξης στην οποία ήταν αντίθετος ;

Να παραιτηθεί και να απόσχει από την εκπλήρωση των καθηκόντων του προς όφελος των δραστών των θυμάτων, τα οποία του ζητούν τις υπηρεσίες τους ;

Αυτό ίσως θα ήθελαν ορισμένοι οι συνάδελφοι της υπεράσπισης. Την αποχή - δογματική εμμονή στις αρχές μου, που άλλωστε δεν τις έκαναν ποτέ δικές τους.

Είχαν την ευκαιρία και περίμενα ότι θα το κάνουν. Να υποβάλουν ενστάσεις αντισυνταγματικότητας με σκεπτικό όσα ανέφερα στα κείμενά μου που διάβαζαν. Να υπερασπιστούν το πολιτικό έγκλημα που λένε ότι τους αποδίδεται και να διεκδικήσουν την υπαγωγή της υπόθεσης σε Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο σύμφωνα με το άρθρο 97 παρ. 1 Σ. Να προσβάλλουν το ΠΚ 187 ως αντισυνταγματικό με το σκεπτικό ότι δεν τιμωρεί πράξεις, αλλά φρονήματα. Αυτά δηλαδή που ζητάμε εμείς όταν έχουμε πολιτικές δίκες.

Αν έκαναν αυτά τότε πράγματι τότε θα με έφερναν σε εξαιρετικά δύσκολη πράγματι θέση. Θα έφευγα τότε από τη δίκη για να καταπατήσω τις αρχές μου.

Αλλά που τέτοια υπερασπιστική επιλογή ! Οι κατηγορούμενοι όχι μόνο ουσιαστικές ενστάσεις δεν προέβαλαν, αλλά νομιμοποίησαν με τις ερωτήσεις τους ακόμα και τους προστατευόμενους μάρτυρες. Ακόμα και εκεί που η πολιτική αγωγή λειτούργησε με αρχές παρά τα συμφέροντά της αποφεύγοντας να νομιμοποιήσει έναν θεσμό επικίνδυνο για τη δημοσιότητα της δίκης και τα υπερασπιστικά δικαιώματα.

Και είναι απόλυτα φυσικό διότι ακόμα και τώρα που είναι κατηγορούμενοι, ούτε αισθάνονται ότι τους αφορά, ούτε αντιμάχονται την κατασταλτική νομοθεσία. Δεν έχουν καμία αντίρρηση στις παραπάνω πτυχές του άρθρου 187 ΠΚ τις οποίες κατακρίνουν τα κείμενά μου, τα οποία επί ώρες αναγίνωσκαν. Αρκεί μόνο να μην βρίσκονται αυτοί στη θέση του κατηγορουμένου, αλλά εκείνοί τους οποίους θεωρούν - και δίκαια - ως στόχο της κρατικής καταστολής, οι κατηγορούμενοι του «άλλου πολιτικού άκρου».

Μόνο που παραβλέπουν ότι μπορεί να υπάρχουν δεξιοί και αριστεροί κατηγορούμενοι ή δικηγόροι, αλλά δεν υπάρχουν δεξιοί και αριστεροί νόμοι ούτε δεξιά και αριστερή νομολογία. Κυρίως, ότι δεν υπάρχουν δεξιοί και αριστεροί εισαγγελείς και δικαστές κατά την ενάσκηση των καθηκόντων τους.

Οι νόμοι και η νομολογία εφαρμόζονται το ίδιο για όλους κατά την συνταγματικό κανόνα της ισότητας και της αμερόληπτης απονομής δικαιοσύνης. Έτσι τουλάχιστον προβλέπεται και έτσι επιβάλλεται. Η εγκληματική δράση και η τρομοκρατία δεν είναι τιμωρητέα όταν προέρχεται από την αριστερά ή τους αντιεξουσιαστές και ατιμώρητη όταν εκδηλώνεται από τους ναζιστές και τους φασίστες. Λυπάμαι αλλά δεν θα τους κάνουμε τη χάρη.

2. ΣΥΜΒΑΣΗ ΠΑΛΕΡΜΟ ΚΑΙ Π.Κ. 187, ΕΝΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΜΕΙΟΨΗΦΙΑ

Οι κατηγορούμενοι συνεπώς περιορίστηκαν στην ένσταση του Παλέρμο και αυτή με πολύ παράξενο τρόπο όπως στη συνέχεια θα δούμε και στην προδικασία και στην κύρια δίκη.

Έλεγα λοιπόν ότι η μεν νομοθετική εξουσία από το 2001 μέχρι σήμερα έχει προβεί διαδοχικά σε 11 τροποποιήσεις του άρθρου 187 Π.Κ., που όλες με εξαίρεση την τελευταία, και αυτή εν μέρει, διεύρυναν την αντικειμενική υπόσταση προσθέτοντας αδικήματα στους σκοπούς της ή αναβαθμίζοντας διάφορες παραλλαγές

τέλεσης τους σε κακουργήματα, και αναφέρομαι στους νόμους 3064/2002, 3251/2004, 3536/2007, 3658/2008, 3849/2010, 4042/2012, 4049/2012, 4072/2012, 4268/2014, 4619/2019, αλλά κανείς από τους νόμους αυτούς δεν προσέθεσε ως στοιχείο της αντικειμενικής ή υποκειμενικής υπόστασης του αδικήματος τον σκοπό προσπορισμού οικονομικού ή άλλου υλικού οφέλους.

Ακόμα και όταν με τον ν. 3251/2004, που θεσπίστηκε λίγο πριν την τέλεση των Ολυμπιακών Αγώνων το καλοκαίρι εκείνης της χρονιάς, θεσπίστηκε το άρθρο 187Α του Ποινικού Κώδικα, το οποίο προέβλεπε πλέον και τυποποίησε ποινικά την τρομοκρατική οργάνωση και τις τρομοκρατικές πράξεις, πράγμα το οποίο σημαίνει σαφέστατα ότι ο νομοθέτης και τότε ακόμα δεν θέλησε να εξαιρέσει το μη αποβλέπον σε οικονομικό κίνητρο οργανωμένο έγκλημα από το ρυθμιστικό πεδίο του άρθρου 187 Π.Κ. διακρίνοντας ότι προφανώς υφίσταται και οργανωμένη εγκληματική δραστηριότητα, η οποία δεν ανήκει ούτε στον χώρο της τρομοκρατίας ούτε στον χώρο των οικονομικών συμφερόντων.

Σωρεία αποφάσεων δέχονται ήδη εδώ και χρόνια ότι

«Το ΠΚ 187 είχε θεσπισθεί αρχικά για την προστασία της κοινωνίας από τρομοκρατικές οργανώσεις, αλλά ισχύει και για κάθε μορφή οργανωμένης εγκληματικής δράσης που βάλλει κατά της οργανωμένης κοινωνίας & της έννομης τάξης».

Ενδεικτικά: Εφ Αθ 5586/2010, ΕφΘεσσ 1093/2008, 880/2006, 250/2009.

Ένας τέτοιο παράδειγμα οργανωμένης εγκληματικής δραστηριότητας, η οποία δεν ανήκει ούτε στον χώρο της τρομοκρατίας ούτε στον χώρο των οικονομικών συμφερόντων επικαλείται ο πολυσυζητημένος μειοψηφής Εφέτης στο σκεπτικό και αναφέρθηκε από τον συνάδελφο κ. Καμπαγιάννη στην αγόρευση του το παράδειγμα των **σατανιστικών οργανώσεων** και γενικά του οργανωμένου διαστροφικού εγκλήματος που δεν έχει επιδίωξη οικονομικού οφέλους, η και των οργανωμένων εγκληματικών δραστηριοτήτων οπαδών.

Αν για παράδειγμα γινόταν δεκτή η άποψη ότι το ρυθμιστικό πεδίο του ΠΚ 187 περιλαμβάνει μόνο την πλευρά του οργανωμένου εγκλήματος με κίνητρο και σκοπό τον προσπορισμό οικονομικού ή άλλου υλικού οφέλους, με ποια διάταξη θα διώκονταν οι παραπάνω οργανώσεις ;

Η μήπως η βλάβη που προκαλούν στην έννομη τάξη είναι μικρότερη από αυτήν που θα προκαλούσαν εάν απέβλεπαν σε υλικό κίνητρο ;

Γεγονός είναι πάντως ότι όλα τα στοιχεία της εγκληματικής οργάνωσης αποτελούν ταυτόχρονα στοιχεία και της τρομοκρατικής οργάνωσης, που όμως για την στοιχειοθέτηση της απαιτούνται δύο ακόμη σωρευτικά συντρέχοντα κριτήρια, ένα αντικειμενικό και ένα υποκειμενικό.

Το μεν **αντικειμενικό** είναι η τέλεση της πράξης ή η συγκρότηση ή η ένταξη σε οργάνωση αντίστοιχη

1) "με τρόπο

ή σε έκταση

ή υπό συνθήκες

που είναι δυνατόν να βλάψουν σοβαρά μια χώρα ή έναν διεθνή οργανισμό"

Το δε **υποκειμενικό**

2) "**και με σκοπό**

να εκφοβίσει σοβαρά έναν πληθυσμό

ή να εξαναγκάσει παρανόμως δημόσια αρχή ή διεθνή οργανισμό να εκτελέσει οποιαδήποτε πράξη ή να απόσχει από αυτήν

ή να βλάψει σοβαρά ή να καταστρέψει τις θεμελιώδεις συνταγματικές, πολιτικές, οικονομικές δομές μιας χώρας ή ενός διεθνούς οργανισμού"

Όπως θα έχω την ευχέρεια να αναπτύξω παρακάτω, η Χρυσή Αυγή αποτελεί την **κορυφαία τρομοκρατική οργάνωση που γνώρισε ποτέ η χώρα αυτή**, αλλά έχει το προνόμιο να μην δικάζεται γιατί **δεν διώχθηκε ποινικά με το άρθρο 187^A Π.Κ.** παρά μόνο με το Π.Κ. 187. Και να προβάλλει εκ των υστέρων και εκ του ασφαλούς την κρινόμενη ένσταση.

Τούτο δεν σημαίνει όμως ότι δεν αποτελεί έστω και εγκληματική οργάνωση, αφού κάθε τρομοκρατική οργάνωση είναι εγκληματική ή μάλλον κάτι παραπάνω από εγκληματική, όπως προκύπτει από τον συσχετισμό των δύο αυτών διατάξεων.

Η εγκληματική οργάνωση είναι ευρύτερη, η τρομοκρατική οργάνωση στενότερη γιατί έχει περισσότερα στοιχεία, είναι δύο ομόκεντροι κύκλοι, εκ των οποίων ο ένας, η τρομοκρατική οργάνωση είναι εγγεγραμμένος μέσα στον ευρύτερο της εγκληματικής και άρα δεν υπάρχει τρομοκρατική οργάνωση που να μην είναι και εγκληματική.

Η γενίκευση εφαρμογής της παραπάνω διάταξης άρχισε να διαμορφώνει μεγαλύτερο ρεύμα υπέρ της άποψης ότι το τυποποιούμενο αδίκημα του άρθρου 187 Π.Κ. **δεν αποτελεί έγκλημα απλής διακινδύνευσης, αφηρημένης ή συγκεκριμένης, αλλά αποτελεί έγκλημα βλάβης**, που προσβάλλει το έννομο αγαθό της δημόσια τάξης (Ν. Λίβος και Α. Τζανετής είναι εκ των υποστηρικτών της άποψης αυτής). Η άποψη αυτή καθίσταται εξ εμπειρίας πειστικότερη αν δεχθούμε την έκταση εφαρμογής του άρθρου αυτού, που είναι αναντίστοιχη με ένα απλό έγκλημα διακινδύνευσης.

Ενώ η νομολογία των δικαστηρίων με εκατοντάδες αποφάσεις **εξειδίκευσε αρκετά ικανοποιητικά** τα στοιχεία της δομής και διάρκειας, οριοθέτησε την σχέση του αδικήματος αυτού με την καθεαυτό τέλεση των αδικημάτων, που αποτελούν σκοπούς, για τους οποίους συγκροτείται η εγκληματική οργάνωση και έλυσε σωρεία άλλων ζητημάτων στα οποία θα αναφερθώ αμέσως παρακάτω. Κυρίως όμως, στα χρόνια που πέρασαν **κανένας δικαστής, είτε κατά πλειοψηφία είτε κατά μειοψηφία, δεν έθεσε θέμα αντισυνταγματικότητας** του Π.Κ. 187 λόγω παρέκκλισης από το περιεχόμενο της σύμβασης του Παλέρμο,

Ούτε οποιοσδήποτε νομοθέτης από τις εκτεταμένες προαναφερθείσες τροποποιήσεις του Π.Κ. 187 από το 2001 και μετά διανοήθηκε να το κάνει.

Με μία μόνο εξαίρεση : Την κυβέρνηση των δήθεν «διωκτών της Χρυσής Αυγής» Αντώνη Σαμαρά, η οποία τον Αύγουστο 2014, όταν οι κατηγορούμενοι της Χρυσής Αυγής βρίσκονταν σε υποδικία με την κύρια ανάκριση να έχει ολοκληρωθεί με την ασκηθείσα δίωξη να περιορίζεται στο άρθρο 187 και όχι και στο 187^Α ΠΚ, και την δικογραφία να έχει διαβιβαστεί και να βρίσκεται πλέον στα χέρια του αρμόδιου εισαγγελέα για μελέτη και πρόταση, αποκαλύφθηκε από ένα δημοσίευμα στο "Βήμα της Κυριακής" περί τα τέλη Αυγούστου 2014, της Γιάννας Παπαδάκου, ότι η κυβέρνηση ετοιμάζει νομοθετική τροποποίηση στο Π.Κ. 187

προκειμένου να καταστήσει ως στοιχείο του αδικήματος τον προσπορισμό του οικονομικού ή άλλου υλικού οφέλους.

Είναι βέβαιο ότι κάποια κλιμάκια της κυβέρνησης σε εκείνο ακριβώς το στάδιο, που ήταν δεδομένος ο νομικός χαρακτηρισμός της ποινικής δίωξης των κατηγορουμένων της Χρυσής Αυγής, επεδίωκαν την αποποινικοποίηση της υπόθεσης, την αποφυλάκιση των κρατουμένων και ενδεχομένως την πολιτική διαπραγμάτευση με την Νέα Δημοκρατία στα πλαίσια της προσπάθειας της να μην ηττηθεί εκλογικά, όπως και έγινε τελικά μετά από λίγους μήνες.

Άλλωστε, την 1/2/2014 κατατέθηκε καταστατικό μίας νέας οργάνωσης, με τον τίτλο «Εθνική Αυγή», προφανώς προετοιμάζε το έδαφος για την επόμενη μέρα της Χρυσής Αυγής, ακόμα και αν η τελευταία ετίθετο εκτός νόμου η διωκόταν ή συνεφωνείτο η διάλυσή της.

Αργότερα, αποκαλύφθηκε ότι η τροποποίηση αυτή, την οποία η κυβέρνηση διέρρευσε, ήταν από τις αρχές 2013 προϊόν πρότασης μίας ακόμη νομοπαρασκευαστικής επιτροπής, που είχε συγκροτηθεί, τα πρακτικά της οποίας μάλιστα έχουν κυκλοφορήσει και σε βιβλίο από τις εκδόσεις Σάκκουλα, πλην όμως η κυβέρνηση αν και είχε την σχετική εισήγηση δεν τόλμησε να προχωρήσει στην τροποποίηση του άρθρου 187.

Αν το είχε κάνει τα πράγματα θα ήταν πιο ξεκάθαρα. Θα έπρεπε η Χρυσή Αυγή να μην είχε διωχθεί καθόλου ή θα έπρεπε να είχε διωχθεί ως εγκληματική οργάνωση, αφού όμως είχε ερευνηθεί και εφόσον τούτο είχε απολήξει με επιτυχία ο σκοπός πορισμού οικονομικού ή άλλου υλικού οφέλους ή ακόμα πιο ξεκάθαρα θα έπρεπε να είχε διωχθεί ως τρομοκρατική οργάνωση, όπως και αντιστοιχούσε στις πράξεις της.

Γεγονός είναι ότι η κυβέρνηση Σαμαρά επιχείρησε τον Αύγουστο 2014 με την γνωστή μέθοδο της διαρροής να σφυγμομετρήσει τις αντιδράσεις, διαχέοντας την πληροφορία ότι πρόκειται να προχωρήσει στην τροποποίηση αυτή, αλλά φυσικά ο χρόνος κατά τον οποίο εκδήλωσε αυτήν της την πρόθεση ήταν τέτοιος που ξεσήκωσε εύλογα μεγάλες αντιδράσεις και η κυβέρνηση, καταρρέουσα άλλωστε ήδη, δεν προχώρησε.

Έτσι λοιπόν από το 2001 μέχρι και σήμερα που ισχύει ο νέος Π.Κ. κανείς νομοθέτης δεν θέλησε τελικά να περιορίσει το άρθρο 187 μόνο όπου υπάρχει κίνητρο υλικού οφέλους.

Καθώς μπαίνουμε συγκεκριμένα τώρα στην υπόθεση και την ασκηθείσα ένσταση, είναι άξιο συνεκτίμησης και το εξής :

Η κύρια ανάκριση για την υπόθεση **περατώθηκε** την **31/7/2014** και στην συνέχεια η δικογραφία διαβιβάστηκε στον εποπτεύοντα την ανάκριση εισαγγελέα κ. Ντογιάκο, προκειμένου να την μελετήσει και να υποβάλει την πρότασή του, πράγμα το οποίο έγινε στις **15/10/2014**.

Μέχρι εκείνη την στιγμή ουδεμία ένσταση αντισυνταγματικότητας λόγω Παλέρμο είχε υποβληθεί από οποιοδήποτε κατηγορούμενο την προδικασία, ενώ η ποινική δίωξη, οι συλλήψεις και οι προφυλακίσεις είχαν συμπληρώσει δώδεκα μήνες.

Είναι δε χαρακτηριστικό ότι η εισαγγελική πρόταση, η οποία τοποθετείται σε σωρεία νομικών ζητημάτων αλλά και ενστάσεων των κατηγορουμένων, δεν διατυπώνει την παραμικρή σκέψη για το ζήτημα αυτό, γιατί απλούστατα δεν υφίστατο σχετική ένσταση την οποία να έχει το καθήκον να αντικρούσει. Χάριν πληρότητας αιτιολογίας της μείζονος πρότασής του και μόνο και χωρίς συγκεκριμένο έναυσμα αναφέρει σελ.13), ότι το κίνητρο μπορεί να είναι οικονομικό ή και ιδεολογικό ή και οποιοδήποτε άλλο.

Ακόμα δε και ο κατηγορούμενος Μιχαολιάκος, του οποίου του απολογητικά υπομνήματα και οι αιτήσεις άρσης προσωπικής του κράτησης (29/9/2013 απολογία στον Ανακριτή Γεωργουλέα, 21/11/2013 αίτηση άρσης προσωρινής κράτησης στις Εφέτες Ανακρίτριες, 4/7/2014 απολογίες στις Εφέτες Ανακρίτριες, 4/7/2014 απολογητικό υπόμνημα στις ίδιες ανακρίτριες, 17/7/2014 αίτηση άρσης κράτησης στις ίδιες ανακρίτριες) βρίθουν επιχειρημάτων αντισυνταγματικότητας, παραβίασης δικαιωμάτων του κλπ, **δεν κάνουν καμία αναφορά στην σύμβαση του Παλέρμο** και στην εξ αυτής αντισυνταγματικότητα του άρθρου 187 Π.Κ., παρά μονάχα μετά την υποβολή της εισαγγελικής πρότασης. Η επιλογή να αποφύγουν την πρόσκρουση της ένστασής τους είτε στις ανακρίτριες, είτε πολύ περισσότερο στον εισαγγελέα που θα υποβάλει την πρόταση του, είναι προφανής, είτε από άποψη τακτικής, αν δεν οφείλεται σε καθυστέρηση της επιφοίτησης.

Πρώτη αναφορά λοιπόν γίνεται στο από **27/10/2014** υπόμνημα του Νικόλαου Μιχαολιάκου προς στο Συμβούλιο Εφετών, στην λήξη δηλαδή της δεκαήμερης προθεσμίας του άρθρου 308 παρ. 2 του Κ.Ποιν.Δ. για υποβολή υπομνήματος επί της εισαγγελικής πρότασης καθώς και στο συμπληρωματικό αυτού

υπόμνημα στις **24/11/2014** απευθυνόμενο και εκείνο στο Συμβούλιο Εφετών. Η όλη ανάπτυξη του θέματος δεν υπερβαίνει τις έξι σελίδες, στο πολυσέλιδο πρώτο των δύο ανωτέρω υπομνημάτων, που έχει συνολικό περιεχόμενο 179 σελίδες και τρείς σελίδες στο συμπληρωματικό.

Στις **30/12/2014** **συνεδριάζει** το Συμβούλιο Εφετών Αθηνών χωρίς να έχει μάλιστα η ένσταση αυτή τεθεί υπόψη του εισαγγελέα για να εκφράσει γνώμη. Ακολουθούν οι βουλευτικές εκλογές στις 25/1/2015, στις οποίες η Χρυσή Αυγή συμμετέχει χωρίς να έχει εκδοθεί ακόμα παραπεμπτικό βούλευμα και **στις 4/2/2015**, που εκδίδεται το παραπεμπτικό βούλευμα 215/2015, περιέχεται η διατύπωση του σκεπτικού αυτού της μειοψηφίας για πρώτη φορά στα δικαστικά χρονικά.

25 ολόκληρες σελίδες γράφονται για πρώτη και όπως φαίνεται τελευταία φορά σε κείμενο βουλεύματος η απόφασης από τον μειοψηφούντα εφέτη και κατακεραυνώνουν το ΠΚ 187 θέτοντας την πρόταση να μείνουν αδίωκτοι οι κατηγορούμενοι.

Πέραν όσων ήδη ανέφερα σε αντίκρουση, ορθά παρατηρεί ο Νικόλαος Λίβος, ο οποίος υπήρξε και μέλος της νομοπαρασκευαστικής επιτροπής του ν. 2928/2001, στην προαναφερθείσα πολυσυζητημένη μελέτη του, ο μειοψηφίσας δικαστής **υπερβαίνει την δικαιοδοσία του ως εθνικού δικαστή** περιενδύόμενος τον ρόλο του νομοθέτη και προσθέτει ο ίδιος τα ελλείποντα στοιχεία στις εφαρμοζόμενες εθνικές διατάξεις, εν ολίγοις δηλαδή ότι νομοθετεί για τον εαυτό του και χωρίς να έχει δικαιοδοσία.

Και εκτός αυτού παραβλέπει :

1) Την **έλλειψη υποχρέωσης** ευθείας εφαρμογής κανόνων προνοίας, διεθνών συμβάσεων, που προβλέπεται μόνο όταν πρόκειται για θέσπιση θεμελιωδών ελευθεριών,

2) Την **έλλειψη δυνατότητας** ευθείας προσαρμογής λόγω έλλειψης κανονιστικής αυτοτέλειας και ρυθμιστικής πληρότητας του κείμενο της σύμβασης

3) Την **έλλειψη υποχρεωτικής πρόβλεψης** στην σύμβαση του Πατέρμο για αποκλεισμό του μη οικονομικού κινήτρου

4) Την πρόβλεψη ότι το οικονομικό κίνητρο όχι μόνο δεν παραλείπεται από τα στοιχεία του ΠΚ 187, οπότε πράγματι θα

υπήρχε απόκλιση, αλλά αντίθετα προβλέπεται ως επιβαρυντική περίπτωση στο άρθρο 187 Π.Κ.

5) Το ότι η ελληνική νομοθεσία και ιδίως το ΠΚ 187 αποκλίνει (αυτή τη φορά επί το ηπιότερο) και σε άλλα σημεία από τη σύμβαση του Παλέρμο η οποία είναι αυστηρότερη από το ΠΚ 187 αφού :

α) Επιτάσσει τα μέλη της να νομοθετούν ως αξιόποινη πράξη την συγκρότηση ή ένταξη σε εγκληματική οργάνωση όχι μόνο για τα κακούργηματα, που περιοριστικά περιέχει ο κατάλογος στο άρθρο 187 Π.Κ., αλλά και **για κάθε σοβαρό έγκλημα**, ακόμα δηλαδή και για εγκλήματα, που δεν είναι κακούργηματα.

Αυτά προέβλεπε η σύμβαση του Παλέρμο, η οποία επέτρεπε την λήψη αυστηρότερων μέτρων, αλλά εδώ έχουμε ένα ηπιότερο μέτρο.

β) Επιτάσσει τα μέλη της να νομοθετούν ως αξιόποινη πράξη την συγκρότηση ή ένταξη σε εγκληματική οργάνωση αλλά και **εάν μόνο κακούργημα αντί για περισσότερα** όπως προβλέπει το άρθρο 187 Π.Κ.

Οι παρατηρήσεις αυτές πολλαπλασιάζουν τα ερωτήματα. Υπήρξε άλλοτε ποτέ δικαστήριο ή δικαστής που να παρατηρήσει έστω αυτές τις δυσαρμονίες του άρθρου 187 Π.Κ. με την σύμβαση του Παλέρμο και να το κρίνει ως αντισυνταγματικό ;

Ο ίδιος ο μειοψηφής δικαστής προέβαλε άλλοτε ποτέ αυτές τις επισημάνσεις σε άλλες υποθέσεις που χειρίστηκε ;

Δεν προκύπτει κάτι τέτοιο από τις βάσεις δεδομένων που διαθέτουμε. Προκύπτει αντίθετα κάτι **επίσης οφθαλμοφανές**, που αν ακόμα και ο μειοψηφών εφέτης το αναφέρει ως πηγή, παραβλέπει να αναφέρει και να σχολιάσει το περιεχόμενο του.

Ότι η απόφαση-πλαίσιο **2008/841 Δ.Ε.Υ.** της 24/10/2008 για την καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος, με την οποία το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης διατυπώνει ρητά ότι :

Άρθρο 4 :

Οι υποχρεώσεις που απορρέουν από το άρθρο 2 στοιχείο α΄ δηλαδή υποχρεώσεις για δράσεις που πρέπει να αναληφθούν στον τομέα της καταπολέμησης της τρομοκρατίας και άλλων σοβαρών μορφών εγκληματικότητας για να ενισχυθεί ο μηχανισμός καταπολέμησης του οργανωμένου εγκλήματος δεν θα

πρέπει να θίγουν την ελευθερία των κρατών-μελών, να χαρακτηρίσουν και άλλες ομάδες προσώπων ως εγκληματικές οργανώσεις, π.χ. ομάδες **σκοπός των οποίων δεν είναι το οικονομικό ή άλλο υλικό όφελος.**

και ότι_

Άρθρο 5

«οι υποχρεώσεις που απορρέουν από το άρθρο 2 στοιχείο α΄, ΔΕΝ θα πρέπει να θίγουν την ελευθερία των κρατών-μελών να ερμηνεύουν τον όρο εγκληματικές δραστηριότητες κατά την έννοια της τέλεσης υλικών πράξεων».

Ακόμη, ο κύριος μειοψηφίας Εφέτης παραβλέπει, αυτά τα οποία η πολιτική αγωγή έχοντας προβλέψει την διατύπωση της ένστασης αυτή, έχει καταρτίσει στο υπόμνημα, το οποίο από τις 20/4/2015 είχε έτοιμο να καταθέσει στο δικαστήριο, το κατέθεσε τότε και κατέθεσε και παρόμοιο στις 7/11/2015, σύμφωνα με το οποίο όπως παραθέτουμε εκεί :

1) Ηδη στην κοινή δήλωση - δράση του Συμβουλίου του 1998 ως εγκληματική οργάνωση ορίζεται η καθιδρυμένη και διαρθρωμένη ένωση περισσοτέρων των δύο προσώπων, που δρουν από κοινού για να διαπράξουν αξιόποινες πράξεις, που επισύρουν ποινή στέρησης της ελευθερίας μέγιστης διάρκειας τουλάχιστον τεσσάρων ή βαρύτερη, εφόσον οι αξιόποινες πράξεις αποτελούν αυτοσκοπό ή μέσο για προσπορισμό περιουσιακών ωφελημάτων. Άρα και αυτοσκοπός και μέσο για προσπορισμό. Και ότι ακόμα στην παράγραφο 2 του άρθρου 5 της Κοινής Δράσης του 1988, ορίζεται ότι : *«Η παρούσα Κοινή Δράση δεν εμποδίζει τα Κράτη Μέλη να προσδώσουν αξιόποينو χαρακτήρα στην συμπεριφορά σε σχέση με την εγκληματική οργάνωση, που έχει ευρύτερο πεδίο εφαρμογής από το οριζόμενο στο άρθρο 2 παράγραφος 1.»*

Πέραν αυτού η πολιτική αγωγή, με όσες δυνατότητες και στοιχεία διέθετε, έκανε μια επισκόπηση συγκριτική των ισχυουσών ευρωπαϊκών νομοθεσιών και ανέδειξε :

- Οτι ο **Γαλλικός** Ποινικός Κώδικας στο άρθρο 450 παρ. 1 τιμωρεί τη σύσταση εγκληματικής συμμορίας καθώς τη σύσταση εγκληματικής οργάνωσης (άρθρο 132-71) χωρίς καμία αναφορά στο οικονομικό κίνητρο.

- Οτι στην **Αγγλία** το πρώτο άρθρο του Criminal Law Act του 1977 ορίζει την έννοια «conspiracy», έννοια που παραδοσιακά αντιστοιχεί στις χώρες του Common Law, και καλύπτει την αντίστοιχη έννοια της εγκληματικής οργάνωσης στις ηπειρωτικές ευρωπαϊκές έννομες τάξεις με τρόπο παρόμοιο, δηλαδή χωρίς καμία αναφορά και περιορισμό σε άμεσο ή έμμεσο σκοπό προσπορισμού περιουσιακού οφέλους.

- Ακόμα, ότι ο **Γερμανικός** Ποινικός Κώδικας διακρίνει μεταξύ εγκληματικής (άρθρο 129 του Γερμανικού Ποινικού Κώδικα) και τρομοκρατικής ομάδας (άρθρο 129^Α) αλλά ενδιαφέρεται για την πολιτική διάσταση του θέματος ενώ δεν ενδιαφέρεται καθόλου στο οικονομικό στοιχείο.

Παρόμοια είναι και η προσέγγιση του **Ισπανού** νομοθέτη, ο οποίος εξετάζει περισσότερο την φύση παρά τον σκοπό της δράσης της οργάνωσης, τιμωρώντας τόσο τη σύσταση συμμορίας όσο και την σύσταση εγκληματικών οργανώσεων.

Ο Αυστριακός Ποινικός Κώδικας το ίδιο.

Η Ιταλία και το Βέλγιο το ίδιο.

Δεν θα τα διαβάσω όλα, υπάρχουν στο υπόμνημά μας. Μόνο στα υπ όψη των υπερασπιστών, που προβάλλουν την ένσταση και του κυρίου μειοψηφούντος Εφέτη δεν υπάρχουν.

Έχοντας προφανώς όλα αυτά υπ όψη του ο νομοθέτης στον ν. **3875/2010**, ο οποίος κύρωσε την σύμβαση του Παλέρμο - διότι τότε κυρώθηκε η σύμβαση του Παλέρμο και όχι με τον ν. 2928/2001 ή με οποιονδήποτε άλλον έως τότε – και παρά το γεγονός ότι τροποποίησε επί το αυστηρότερο την διάταξη του 187 Π.Κ. προσθέτοντας μεταξύ άλλων και την επιβαρυντική περίσταση της διεύθυνσης, κλιμακούμενης μάλιστα τότε στα ανώτερα όρια ποινής πρόσκαιρης κάθειρξης 10-20 χρόνια, και μεταφέροντας τον υπερχειλή δόλο από τα μέλη στην οργάνωση, αντικαθιστώντας το «και» με το «που», δεν περιόρισε τα ρυθμιστικό πεδίο του άρθρου 187 στο έγκλημα που γίνεται με σκοπό τον προσπορισμό οικονομικού ή άλλου υλικού οφέλους.

Ενώ με σωρεία δικαστικών αποφάσεων του Αρείου Πάγου και άλλων δικαστηρίων έχει κρίνει ότι ο κοινός σκοπός αναφορικά με το Π.Κ. 187, όπως είχε θεσπιστεί με τον Ν. 2928/2001,

«μπορεί να έχει οποιοδήποτε κίνητρο οικονομικό αλλά και ιδεολογικό ή άλλο, αρκεί να αναφέρεται στην τέλεση κάποιων ή

κάποιου από τα κακουργήματα που απαριθμούνται περιοριστικά σε αυτήν».

Ενδεικτικά : ΑΠ 71/2015, ΑΠ 473/2011, ΑΠ 210/2017, ΑΠ 1982/2017, ΑΠ 1413/2010 στην υπόθεση 17 Νοέμβρη, ΕφΘεσσ. 5586/2010, ΕφΘεσσ. 1093/2008, ΕφΘεσσ. 880/2006, ΕφΘεσσ. 250/2009 και βεβαίως η αρχική απόφαση για την υπόθεση 17 Νοέμβρη του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Αθηνών 3243/2013, η οποία διατυπώνει ότι :

«ουδόλως αξιώνεται ότι στοιχείο του πραγματικού του άρθρου 187 παρ. 1 η επιδίωξη κέρδους, και ναι μεν ιστορικά ο νομοθέτης θεσμοθέτησε αυτό ενόψει της σύμβασης του Παλέρμο του ΟΗΕ, που θεωρεί ότι αυτό πρέπει να είναι στοιχείο της ομάδας αυτής, αλλά αυτό δεν δεσμεύει τον νομοθέτη να θεσμοθετήσει εντός των ορίων του Συντάγματος και περαιτέρω».

Ας δούμε όμως μετά την έκδοση του βουλεύματος πότε έφερε η υπεράσπιση την ένσταση αυτή στην δίκη. Συμβουλευόμαι τις σημειώσεις μου από τα πρόχειρα πρακτικά, δεν έχουμε δυστυχώς ηχογραφημένα και αυτό είναι μια από τις πολύ μεγάλες παραλείψεις αυτής της ιστορικής δίκης.

Στις 14/7/2015 ο τότε συνήγορος του κατηγορουμένου Άγγου, αξιοπρεπέστατος κ. Γεώργιος Σωτηρόπουλος, ζητά το λόγο και θέτει το ζήτημα της ένστασης αυτής και αφού την αναπτύσσει προφορικά, έχοντας και γραπτό κείμενο προς υποστήριξη της, κατευθύνεται προς το δικαστήριο σας για να την καταθέσει. Ευρισκόμενος στο μέσο της διαδρομής, ακούγεται αίτημα από τους συνηγόρους του Μιχαλολιάκου να διακοπεί η συνεδρίαση προκειμένου να υπάρξει συνεννόηση μεταξύ των συνηγόρων υπεράσπισης, το δικαστήριο κάνει αποδεκτό το αίτημα και η κατάθεση του εγγράφου κειμένου της ένστασης ματαιώνεται. Δεν επανέρχεται ποτέ, στην επόμενη συνεδρίαση 16/7/2015 η πολιτική αγωγή ζητά να καταχωρηθεί στα πρακτικά η προφορική έστω ανάπτυξη, νομίμως προβλεπόμενο δε τούτο κατ' άρθρο 141 του κ. Σωτηρόπουλου, αίτημα το οποίο, παρά τις αντιδράσεις της υπεράσπισης γίνεται δεκτό. Στις 14/9/2015 ο κ. Τάκης Μιχαλόλιας υπόσχεται να επανέλθουν στην επόμενη συνεδρίαση με την ένσταση του Παλέρμο και διακόπτεται η λειτουργία του δικαστηρίου λόγω των επικείμενων βουλευτικών εκλογών στις 20/9/2015.

Τρεις μέρες πριν, στις 17/9/2015, έχουμε την γνωστή δήλωση του κυρίου Μιχαλολιάκου περί ανάληψης πολιτικής ευθύνης. Η

ένσταση ουδέποτε επανήλθε σε όλη την διάρκεια της αποδεικτικής διαδικασίας, ο κ. Σωτηρόπουλος έπαυσε να μετέχει στη δίκη, και μόνο στο τέλος της αποδεικτικής διαδικασίας, στις 7/11/2019 και αφού είχαν ολοκληρωθεί όλων η απολογίες, επενέφεραν την ένσταση, έχοντας και ένα πρόσθετο στοιχείο, τα προβλεφθέντα από τον Νέο Ποινικό Κώδικα.

Θα μιλήσουμε και για αυτά, αλλά οφείλω πρώτα από όλα να μιλήσω για κάτι άλλο, διότι τέθηκε στην δίκη, έγινε αντικείμενο της, δεν είναι στις προθέσεις μου να περιαυτολογώ, όταν βρίσκομαι σε δίκες, έστω και αν στοχοποιούμαι από έναν συγκεκριμένο κατηγορούμενο και τους υπερασπιστές του, εδώ όμως ανακύπτει θέμα, το οποίο ενδιαφέρει την δίκη.

3) ΒΟΥΛΕΥΜΑ 46/2015 ΣΥΜΒ ΕΦ ΑΘ, Η ΦΕΡΟΜΕΝΗ ΑΝΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΣΥΝΗΓΟΡΟΥ ΚΑΙ Η ΑΛΗΘΗΣ ΑΝΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗ

Αναφέρομαι στο κατατεθέν από τον συνήγορο του κ. Μιχαλολιάκου βούλευμα 46/2015 του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών, με το οποίο απορρίφθηκε το Ευρωπαϊκό Ενταλμα Σύλληψης, που είχαν εκδώσει οι Γερμανικές Εισαγγελικές Αρχές εναντίον του Τούρκου αγωνιστή του TKP/ML Erol Gultekin, με σκοπό την άσκηση ποινικής δίωξης εναντίον του στην Γερμανία, όπου παρέστην ως συνήγορός του και υποστήριξα τις περί Παλέρμο απόψεις.

Η έκδοση του Ε.Ε.Σ. έχει λάβει χώρα στις 14/4/2015, όπως προκύπτει από το βούλευμα αυτό, σε χρόνο δηλαδή κατά τον οποίο ήταν γνωστό το περιεχόμενο του παραπεμπτικού βουλεύματος και το σκεπτικό της μειοψηφίας και μάλιστα ήταν παραμονές έναρξης της δίκης αυτής. Μου ανατέθηκε η υπεράσπιση του, την ανέλαβα κατά καθήκον και τότε διαπίστωνα, επειδή όπως ξέρετε ότι οι συνθέσεις των δικαστικών συμβουλίων, όπως και οι συνθέσεις των δικαστηρίων είναι γνωστές σύμφωνα με την δικονομία, ότι στην σύνθεση του Συμβουλίου αυτού μετέχει και η Πρόεδρος, η οποία έχει μετάσχει στην σύνθεση που εξέδωσε το παραπεμπτικό βούλευμα και πλειοψήφησε και ο μειοψηφήςας Εφέτης και μία άλλη τρίτη Εφέτης.

Και τίθεται το ερώτημα, λοιπόν, τώρα εδώ τι γίνεται. Έχει ανοίξει ένα νέο παράθυρο. Η ένσταση, δηλαδή, για αντισυνταγματικότητα λόγω του ότι δεν υπάρχει οικονομικό κίνητρο. Τι κάνει ο υπερασπιστής ; Παραβλέπει το ότι υπάρχει ένας δικαστής, που έχει υποστηρίξει και τούτο ; Παιρατείται ; Ή

παραλείπει να εκπληρώσει τα καθήκοντα του, όπως απαιτεί η θεσμική και κοινωνική του αποστολή ;

Υπόψη ότι το επίδικο Γερμανικό Ενταλμα Σύλληψης με την αοριστία και την διπλή αναφορά του στηριζόταν και το άρθρο 129 του Γερμανικού Ποινικού Κώδικα, που είναι η εγκληματική οργάνωση, αλλά και για στο 129Α, που είναι η τρομοκρατική οργάνωση. Η αναφορά των σκοπών της ποινικής δίωξης ήταν διττή και υποχρέωνε τον υπερασπιστή να εξαντλήσει και όση επιχειρηματολογία αφορούσε το αντίστοιχο με την ελληνική έννομη τάξη άρθρο 129. Υποστήριξα λοιπόν την άποψη αυτή, όχι γιατί ήταν δική μου, αλλά γιατί ήταν μια ευκαιρία και πρόκληση στον δικαστή της μειοψηφίας να δούμε αν θα θελήσει να την ξαναδιατυπώσει. και αν κάποιος είχαν δικαίωμα να με μέμφονται αυτοί δεν είναι οι υπερασπιστές, αλλά οι συνάδελφοι από την πολιτική αγωγή, να μου πουν «Τι είναι αυτά που κάνεις ; Εδώ υποστηρίζουμε την αντίθετη ένσταση και πας και λες αυτά ; » Είναι προς τιμήν τους κ. Πρόεδρε και κ. Δικαστές, παρά το γεγονός ότι τους τέθηκε το ερώτημα, ότι όχι μόνο δεν με απέτρεψαν, όχι μόνο δεν μου είπαν «Εντάξει Κώστα, γράψατε, αλλά να υπογράψει ένας άλλος και να παραστεί». Τέτοιους οπορτουνισμούς εμείς δεν τους κάναμε. Ήθελα να πάω και να με δει ο μειοψηφήσας, να δει μπροστά του τον συνήγορο πολιτικής αγωγής της Χρυσής Αυγής, ο οποίος υπερασπίζεται τον Τούρκο πολιτικό αγωνιστή και αν έχει τα κότσια να πει τα ίδια πράγματα και σε αυτό το Συμβούλιο Εφετών στην διατύπωση της μείζονος πρότασης. Αλλά που ;

Ευτύχημα είναι, ότι ο Erol Gultekin δεν εκδόθηκε. Θα βρισκόταν στα λευκά κελιά του Ερντογάν σήμερα μετά από την Γερμανία. Γεγονός είναι επίσης ότι το Συμβούλιο δεν χρειάστηκε να διατυπώσει μείζονα πρόταση κατά πλειοψηφία και μειοψηφία αλλά αρκέστηκε στην αοριστία του εκτελούμενου εντάλματος σύλληψης για να το απορρίψει. Και από εκεί και πέρα αυτό που μένει είναι μία προσπάθεια χτυπήματος κάτω από την μέση ορισμένων εκ των συνηγόρων υπεράσπισης, η οποία τελικά δεν έπληξε εμένα αλλά έπληξε τελικά εκείνον τον οποίον επικαλούνται ως πηγή της επιχειρηματολογίας τους για την ένσταση Παλέρμο.

4. ΑΛΛΑ ΚΡΙΣΙΜΑ ΝΟΜΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Α) ΛΟΙΠΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΕΝΣΤΑΣΕΩΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗΣ

Και πάμε τώρα κατ αρχήν στα επόμενα ζητήματα της ένστασης των κυρίων συναδέλφων.

1) Απάντησα ήδη για το θέμα του Παλέρμο.

Μία από τις ανωτέρω αποφάσεις που ανέφερα κατά τη σχετική ανάπτυξη, η **71/2015 ΑΠ**, απαντά και σε ένα άλλο από τα ζητήματα που έχουν αποτελέσει αντικείμενο του σκεπτικού του μειοψηφούντος Εφέτη και αντικείμενο άλλης ένστασης που εκκρεμεί των συνηγόρων υπεράσπισης, την **ακυρότητα δηλαδή της δίωξης λόγω παράλειψης αναφοράς στον χρόνο και τις περιστάσεις συγκρότησης** της εγκληματικής οργάνωσης. Η απόφαση απαντά σε σχετική αιτίαση τα εξής :

«Η αιτίαση του ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στερείται ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας, διότι δεν διαλαμβάνεται σε αυτήν αν η εγκληματική οργάνωση στην οποία κατά την παραδοχή της, αυτός εντάχθηκε ως μέλος, ήταν συνεστημένη προηγουμένως, τότε συστάθηκε και ποια ήταν τα τρία μέλη που είναι ο εκ του νόμου αναγκαίος αριθμός για τη σύσταση της, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη. Τούτο διότι κατά τις παραδοχές της προσβαλλόμενης απόφασης ο αναιρεσείων εντάχθηκε ως μέλος σε ήδη δομημένη ομάδα, γνωρίζοντας και αποδεχόμενος τον σκοπό για τον οποίο συστάθηκε αυτή, ήτοι τέλεσε την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση του αξιοποίνου πράξεως της ένταξης σε εγκληματική οργάνωση που είναι η μία από τις μορφές τέλεσεως του υπαλλακτικώς μικτού αυτού εγκλήματος και όχι της άλλης μορφής αυτού δηλαδή της συγκρότησης αυτής, οπότε στην τελευταία αυτή περίπτωση θα έπρεπε να αιτιολογείται ο χρόνος σύστασης της, ο αριθμός των ιδρυτικών τουλάχιστον τριών μελών και ποια ήταν αυτά.

Στη δίκη αυτή όντως δεν έχουμε κατηγορία συγκρότησης εγκληματικής οργάνωσης, έχουμε μόνο κατηγορία ένταξης, ακόμα και για τον συγκροτήσαντα και συνεπώς παρέλκει η αναφορά της συγκρότησης κατά τα προαναφερθέντα.

2) Η ένσταση όμως αυτή θέτει και κάποια ζητήματα αναφορικά με τον νέο Ποινικό Κώδικα και τις αναδιατυπώσεις, τις οποίες έχει επιφέρει στο άρθρο 187.

2α) Πρώτο αντικείμενο της ένστασης είναι ότι η νέα διατύπωση του άρθρου 187 Π.Κ. εντάσσει μόνο κακουργήματα και όχι και πλημμελήματα στους σκοπούς της εγκληματικής οργάνωσης. Πράγματι έτσι είναι, αλλά αυτό δεν επηρεάζει την συγκεκριμένη υπόθεση, ούτε αποκλείεται από τους σκοπούς της εγκληματικής οργάνωσης η τέλεση και πλημμελημάτων, ούτε φυσικά αναιρείται ο χαρακτήρας της, εκ του ότι επιδιώκει ή τελεί και

πλημμελήματα. Η δίωξη έχει ασκηθεί για το άρθρο 187 με αναφορά των σκοπών τέλεσης των αδικημάτων της ανθρωποκτονίας εκ προθέσεως και της βαριάς σκοπούμενης σωματικής βλάβης, τα οποία είναι κακουργήματα, ήταν στον περιοριστικά απαριθμούμενο κατάλογο του προηγούμενου 187, φυσικά είναι και τώρα που είναι όλα τα κακουργήματα και συνεπώς δεν ασκεί λυσιτελώς οποιαδήποτε επιρροή.

2β) Το δεύτερο επιχείρημα είναι ότι ο Νέος Κώδικας μιλά για επιχειρησιακά δομημένη οργάνωση. Πράγματι έτσι είναι. Πρόκειται όμως για διευκρινιστική αναδιατύπωση επί το ακριβέστερον και όχι για τροποποίηση ή προσθήκη στοιχείου. Πώς θα ήταν άλλωστε δομημένη η εγκληματική οργάνωση ; Γραφειοκρατικά ; Μπορεί να την αντιλαμβάνεται έτσι κατά ένα μέρος ο συντάκτης της εισαγγελικής πρότασης, την οποία συζητάμε. Θα είχε απαλλαγεί από πολλά περιττά που γράφει εκεί μέσα, αν υπήρχε αυτή η διατύπωση. Ωστόσο, δεν αλλάζει κάτι. Η εσωτερική διάρθρωση και η ιεραρχική δομή είναι εκείνη, η οποία η νομολογία απαιτεί ως στοιχείο της δομής και όχι πάντα (210/2017 ΑΠ) και άρα το μόνο το οποίο θα μπορούσε κανένας να προσθέσει στο επιχείρημα αυτό είναι ότι περιπτεύει η απόδειξη επιπλέον δομών της επιχειρησιακής. Άλλωστε, το βούλευμα δεν περιγράφει μόνο νόμιμες κομματικές ιδιότητες. Περιγράφει πλήρη επιχειρησιακή δομή. Αντιδιαστέλλει το νόμιμο κόμμα από την εγκληματική οργάνωση με ένα αρκετά αναλυτικό σκεπτικό στις σελίδες 13-14-15, ονομάζει αυθύπαρκτη την εγκληματική οργάνωση και περιγράφει ως διφυή δομή, κομματική και επιχειρησιακή, την αποδιδόμενη δομή της, ενώ επίσης παραθέτει στοιχεία αμιγώς επιχειρησιακής και όχι κομματικής δομής, όπως τα τάγματα εφόδου, τον οπλισμό, την εκπαίδευση, την ενδυμασία, τις διακηρύξεις ως στοιχείο της επιχειρησιακής συγκρότησης.

2γ) Το τρίτο στοιχείο, το οποίο θέτουν οι συνάδελφοι, είναι ότι αντί του όρου «διαρκής δράση» αναφέρεται ο όρος «διαρκής εγκληματική δράση». Αλλά ποια άλλη δράση θα μπορούσε να εννοεί ο προϊσχύσας Ποινικός Κώδικας ; Υπάρχει κάποια άλλη δράση αξιόποινη εκτός από την εγκληματική ; Όταν μάλιστα θεωρείται διαρκές αδίκημα, το οποίο βλάπτει την έννομη τάξη ;

Εγώ θα έδινα μια άλλη ερμηνευτική εικόνα σε αυτήν την διατύπωση. Ότι στην εγκληματική δράση, που δεν λέει κακουργηματική δράση, περιλαμβάνονται και τα πλημμελήματα για τα οποία ακούσαμε τόσα και τόσα και από την εισαγγελική

πρόταση, ότι δεν συμπεριλαμβάνονται ως στοιχεία απόδειξης της εγκληματικής οργάνωσης και όχι μόνο τα κακουργήματα.

Εξάλλου, η αιτίαση ότι αναφέρονται μόνο κομματικές ιδιότητες και όχι εγκληματική δράση, που την είδα με έκπληξη γραμμένη στην ένσταση των συνηγόρων υπεράσπισης, διαψεύδεται από την ίδια την εισαγγελική πρόταση στην σελίδα 108, της οποίας τις σκέψεις έχει ενσωματώσει το παραπεμπτικό βούλευμα, που γράφει : *«Ότι όμως από το έτος 2008 και μετά καταγράφονται εγκληματικές πράξεις, από τις οποίες αναδύονται τα πρώτα στοιχεία, ότι δεν πρόκειται για τυχαία περιστατικά αλλά οι δράστες είχαν κοινά χαρακτηριστικά, επεδίωκαν κοινό σκοπό και δρούσαν υπό την κάλυψη της τότε απλής οργάνωσης Χρυσή Αυγή για την επιβολή της ιδεολογίας της, με τρόπους και μεθόδους, που η ηγεσία της είχε συνειδητά επιλέξει. Επομένως, ευλόγως μπορεί να υποστηριχθεί ότι από το έτος 2008 εκδηλώνεται έντονα η δράση της εγκληματικής οργάνωσης, η οποία όμως τυπικά λαμβάνει τον χαρακτήρα κόμματος, μετά την κατάθεση του καταστατικού του στον Άρειο Πάγο τον Αύγουστο του έτους 2012. Ακόμα όμως και τότε είχε γίνει αντιληπτή η εγκληματική συμπεριφορά των μελών του νεοσύστατου κόμματος ....(κλπ). Σκοπός της όλης παράνομης δραστηριότητας ήταν η επιβολή σε τρίτους των πολιτικών θέσεων, απόψεων και θεωριών των ηγετικών στελεχών της, καθώς και η τιμωρία στοχοποιημένων ατόμων με διαφορετικές πολιτικές επιλογές ή κοινωνικές επιλογές και αντιλήψεις....»*

Άρα, λοιπόν, εδώ δεν περιγράφεται μία οργάνωση, η οποία είναι κόμμα και διώκεται σαν κόμμα. Περιγράφεται μια διαρκής εγκληματική οργάνωση, η οποία αντιδιαστέλλεται από το νόμιμο πολιτικό κόμμα και φυσικά περιγράφεται διαρκής εγκληματική, και όχι οποιαδήποτε άλλη απλή διαρκής δράση.

Ακόμα, θέτουν ζητήματα για τον προσωποπαγή χαρακτήρα της οργάνωσης, ο οποίος αποδίδεται αλλά και τούτο επίσης δεν διαφοροποιεί την προηγούμενη λειτουργία και φύση του άρθρου 187, διότι πάντοτε θεωρείτο πραγματοπαγής ο χαρακτήρας της εγκληματικής οργάνωσης, σε αντίθεση με την προσωποπαγή συμμορία (ΕφΑθ 4518/2015, 5586/2010, 973/2015). Εξ ου και η διατύπωση «αποδίδεται» και όχι «διαπλάθεται» ή «διαμορφώνεται» ή «καθίσταται». Άρα, λοιπόν, δε νομίζω ότι είναι δυνατό από τις ενστάσεις αυτές, που έχουν υποβάλλει οι κύριοι συνάδελφοι της υπεράσπισης να συναχθεί οποιοδήποτε ερμηνευτικό στοιχείο, το οποίο δημιουργηθεί ρήξη στο

παραπεμπτικό βούλευμα και στα στοιχεία της εγκληματικής οργάνωσης, τα οποία τούτο θέτει.

Β) ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ

Να έρθουμε τώρα σε μια σειρά νομικών ζητημάτων, τα οποία έχω την γνώμη, ότι θα πρέπει να αποτελέσουν κριτήριο του προσανατολισμού του δικαστηρίου σας, τόσο όσον αφορά τα κριτήρια απόδειξης των στοιχείων εγκληματικής οργάνωσης, όσο και τον τρόπο με τον οποία αυτά αποδεικνύονται. Έτσι, λοιπόν τίθενται τα εξής ερωτήματα :

1) Ερώτημα πρώτο : Αποτελεί κύριο σκοπό η αποκλειστική δραστηριότητα της εγκληματικής οργάνωσης η τέλεση κακουργημάτων ;

Απάντηση : Δεν καν αναγκαίο οι εγκληματικές πράξεις του 187 να αποτελούν κύριο σκοπό ή αποκλειστική δραστηριότητα της οργάνωσης, αρκεί ακόμα και να προπαρασκευάζουν την επίτευξη του τελικού σκοπού (βλ. σελίδα 100 Βουλεύματος και εκεί παραπομπές σε νομολογία, καθώς και την απόφαση 3243/2003 Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Αθηνών)

2) Ερώτημα δεύτερο : Τα κακουργήματα, τα οποία αποτελούν σκοπούς της εγκληματικής οργάνωσης χρειάζεται να είναι εκ των προτέρων καθορισμένα σε είδος, λεπτομέρειες και αντικείμενο ;

Η απάντηση είναι και εδώ αρνητική (όπως ενδεικτικά αποφάσεις 473/2011 και 210/2017 ΑΠ).

3) Ερώτημα τρίτο : Είναι αναγκαία και η πραγμάτωση από την εγκληματική οργάνωση των επιδιωκομένων ή αρκεί να αποδεικνύεται με βεβαιότητα ο σκοπός τέλεσης ;

Απάντηση : Κανενός αδικήματος δεν είναι αναγκαία η πραγμάτωση για την κατάφαση της συνδρομής των στοιχείων της εγκληματικής οργάνωσης και του αξιόποινου χαρακτήρα της, είτε κακουργήματος είτε πλημμελήματος (Εφ.Θεσσ. 5586/2010, Εφ.Θεσσ. 250/2009 και 1622/2006, αλλά και ΑΠ 180/2019).

4) Ερώτημα τέταρτο : Απαιτείται η συμμετοχή όλων των μελών στο σχεδιασμό και την τέλεση κάθε εγκληματικής ενέργειας ;

Η απάντηση είναι και εδώ αρνητική (ΑΠ 210/2017 και Εφ.Θεσσ. 221/2007 και Συμβ.Εφ.Στ.Ελλ. 36/2014) και πάρα πολλές αναφορές του Νικόλαου Λίβου στην μελέτη του «Οργανωμένο Έγκλημα και Ειδικές Ανακριτικές Πράξεις».

5) Ερώτημα πέμπτο : **Είναι αναγκαία η προσωπική επικοινωνία μεταξύ των μελών της οργάνωσης, η συνεργασία και τα λοιπά;**

Η απάντηση είναι όχι, αρκεί να εκτελούν τα αδικήματα, τα οποία εντάσσονται στους σκοπούς και να συμβάλουν με τις δυνάμεις τους στην εκπλήρωση των σκοπών γενικότερα της οργάνωσης. (Οι αποφάσεις που ανέφερα πριν ΕφΑθ. 5586/2010, Εφ.Θεσσ. 250/2009, ΑΠ 1622/2006, ΑΠ 180/2019, Λίβος «Οργανωμένο Έγκλημα και Ειδικές Ανακριτικές Πράξεις».

6) Ερώτημα έκτο : **Απαιτείται να προσδιορίζονται ποιες αρμοδιότητες είχε κάθε μέλος της εγκληματικής οργάνωσης ;**

Ούτε και αυτό απαιτείται. (ΑΠ 180/2019 και 1058/2013)

7) Ερώτημα έβδομο : **Είναι αναγκαία η προσωπική συμμετοχή του κάθε μέλους ή οποιουδήποτε μέλους στις κατ' ιδίαν πράξεις, που τελεί η εγκληματική οργάνωση ;**

Η απάντηση και εδώ αρνητική. (ΑΠ 180/2019, ΣυμβΕφΣτΕλλ. 36/2014).

8) Ερώτημα όγδοο : **Η υποταγή της βούλησης μπορεί να επιτυγχάνεται ελεύθερα ή με επιβολή ;**

Μπορεί να επιτυγχάνεται με οποιοδήποτε τρόπο (473/2011, 210/2017), και άρα εξ' αυτού η πειθαρχία και η ιεραρχία δεν είναι αναγκαίο στοιχείο της δομής αλλά είναι μια μορφή δομής της εγκληματικής οργάνωσης, και καλό είναι να μην εγκλωβιζόμαστε ντε και καλά σε ένα σωρό πρόσθετες απαιτήσεις, τις οποίες έχει διαλάβει το βούλευμα.

9) Ερώτημα ένατο : **Απαιτείται μνεία στην δικαστική απόφαση των επιμέρους πράξεων καθενός από τα μέλη της εγκληματικής οργάνωσης ;**

Η απάντηση είναι και εδώ αρνητική (859/2014), όπως δεν απαιτείται και η μνεία κάθε μιας από τις επιμέρους πράξεις των συναυτουργών ενός κοινού αδικήματος.

10) Ερώτημα δέκατο : **Πρέπει να είναι καθορισμένη η χρονική διάρκεια της εγκληματικής οργάνωσης ;**

Απάντηση και εδώ αρνητική (ΕφΘεσσ. 221/2007). Η χρονική διάρκεια της εγκληματικής ομάδας δεν μπορεί να είναι εκ των προτέρων καθορισμένη. Μπορεί να είναι αόριστης διάρκειας ή η διάρκεια αυτής να μην έχει επακριβώς υπολογιστεί αρκεί να εκτείνεται σε βάθος χρόνου. Υπάρχει και μία απόφαση (ΕφΠατρών 683/2014), η οποία έχει κρίνει ότι η απόδειξη ενός μηνός μονάχα, δεν στοιχειοθετεί το στοιχείο της διαρκούς δράσης, που θέτει το άρθρο 187 και εύλογα. Εδώ έχουμε δεκάδες χρόνια.

11) Ερώτημα ενδέκατο : **Είναι αποκλειστικός και μοναδικός σκοπός της εγκληματικής οργάνωσης η τέλεση κακουργημάτων ; Και ποια είναι η σημασία της τέλεσης πλημμελημάτων και δη πολλαπλών πλημμελημάτων;**

Αυτό που απάντησα πριν. Όχι, δεν αναγκαίο οι πράξεις του 187 να αποτελούν τον κύριο, τον μοναδικό σκοπό ή την αποκλειστική δραστηριότητα, αρκεί ακόμα να προπαρασκευάζουν τον τελικό σκοπό. (Με τις παραπομπές που ανέφερα πριν).

12) Ερώτημα δωδέκατο : **Η διαφοροποίηση πραγματικών περιστατικών ως προς την απόδειξη της ύπαρξης, της διάρκειας, της δομής, τουλάχιστον αυτών των στοιχείων της εγκληματικής οργάνωσης, συνιστά χειροτέρευση της θέσης του κατηγορουμένου ή είναι παραδεκτή ;**

Απάντηση : Είναι δυνατόν να προκύψει από την σύγκριση των αιτιολογιών του βουλεύματος και της απόφασης ή της απόφασης του πρωτοβάθμιου και του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου μεγαλύτερη αντικειμενική απαξία στην πράξη. Σε κάθε περίπτωση όμως δεν μπορεί να γίνει λόγος για χειροτέρευση, όταν το δικαστήριο προβαίνει σε απλή διευκρίνιση των πραγματικών περιστατικών, που συγκροτούν την πράξη, χωρίς να επέρχεται βλαπτική συνέπεια. (ΑΠ 517/1999, ΑΠ 1413/2010) Επίσης, Λάμπρος Μαργαρίτης στην Ποινική Δικαιοσύνη 12/2005 σελίδα 429 : *«παραδεκτή η βελτίωση της κατηγορίας, με την έννοια του ακριβέστερου εντός του διαγνωστικού ή διαλευκαντικού καθήκοντος του δικαστηρίου προσδιορισμού της πράξης.»*

13) Ερώτημα δέκατο τρίτο : **Εφαρμόζεται το άρθρο 2 του Ποινικού Κώδικα, περί εφαρμογής του ηπιότερου νόμου στο έγκλημα της ένταξης σε εγκληματική οργάνωση ;**

Κρατούσα άποψη και ορθή, χωρίς παρέκκλιση είναι ότι εάν η μεταβολή έχει γίνει μέχρι το καταληκτικό σημείο του χρόνου τέλεσης δεν εφαρμόζεται το άρθρο 2, γιατί πολύ απλά ρυθμιστικό πεδίο του άρθρου 2 είναι ο χρόνος από την τέλεση μέχρι την εκδίκαση. Στο αδίκημα του ΠΚ 187 η τέλεση διαρκεί για μεν την συγκρότηση μόνο την στιγμή της για δε την ένταξη από τον χρόνο ένταξης μέχρι το καταληκτικό χρονικό της σημείο, που εν προκειμένω είναι η εξάρθρωση της εγκληματικής οργάνωσης. Και από το χρονικό σημείο αυτό και μετά, δηλαδή από το 2013 μέχρι σήμερα, δεν έχουμε αλλαγή επί το ηπιότερο, παρά μόνο στην ποινική αντιμετώπιση της διεύθυνσης εγκληματικής οργάνωσης, για την οποία θα σταθώ παρακάτω, υπό το κεφάλαιο αν είναι πολιτική η δίωξη της Χρυσής Αυγής και με ποιόν τρόπο άτιμο κατεστημένο την κυνηγάει από παντού.

14) Ερώτημα δέκατο τέταρτο : Πώς προκύπτει η επιδίωξη τέλεσης των κακουργημάτων για τα οποία συγκροτείται η εγκληματική οργάνωση πριν την τέλεση τους και πώς αποδεικνύεται η επιδίωξη τέλεσης περισσότερων κακουργημάτων του άρθρου 187 παρ. 1 ;

Απαντούν στην εξαιρετική μελέτη τους οι Σατλάνης, Μαργαρίτης, που αναφέρθηκε συχνά εδώ πέρα, και ο Λίβος, παραθέτοντας σειρά κριτηρίων *ad hoc*, όπως είναι οι μεγαλόστομες διακηρύξεις, οι επανειλημμένες ανθρωποκτονίες και βαριές σωματικές βλάβες, η κακουργηματική κατοχή όπλων, η στρατιωτική εκπαίδευση και αμφίεση, οι δηλώσεις ηγετικών στελεχών, η χρήση νεοναζιστικών συμβόλων, οι συλλογικές επιθέσεις με ρατσιστικά κίνητρα και η επιδίωξη τρομοκρατήσης.

15) Ερώτημα δέκατο πέμπτο : Πώς αποδεικνύεται η ύπαρξη εγκληματικής οργάνωσης;

Η απάντηση του Λίβου στην σελίδα 317 στα Ποινικά Χρονικά της μελέτης του, λέει ότι πρέπει να αποδειχθεί η αποδεικτική συνάφεια πράξεων εκ πρώτης όψεως ασύνδετων μεταξύ τους, κυρίως με βάση τις υφιστάμενες ενδείξεις, σε συνδυασμό με λοιπά διαθέσιμα αποδεικτικά στοιχεία, άμεσα και έμμεσα και προσδιορίζει την έμμεση απόδειξη, ως απόδειξη από γνωστικά περιστατικά στο δικαστήριο από άλλα γεγονότα. Σε αυτό θα έρθω και λίγο παρακάτω.

16) Ερώτημα δέκατο έκτο : Πώς αποδεικνύεται η ένταξη μέλους σε εγκληματική οργάνωση;

Απαντούν οι ίδιοι, Σατλάνης - Μαργαρίτης. Εγγραφή σε καταλόγους μελών, φωτογραφίες και βίντεο από συγκεντρώσεις με στολές, ανάληψη εργασίας σε γραφεία οργάνωσης, προτροπές στο διαδίκτυο, κατασχεθέντα σύμβολα στην κατοχή τους της εγκληματικής οργάνωσης, συμμετοχή σε στρατιωτική εκπαίδευση και βέβαια διάπραξη αξιόποινων πράξεων.

17) Ερώτημα δέκατο έβδομο : Πώς αποδεικνύεται η διεύθυνση εγκληματικής οργάνωσης;

Η διεύθυνση εγκληματικής οργάνωσης αναζητάται ανάλογα με το είδος της εγκληματικής οργάνωσης. Ο Λίβος λέει, τα ανέπτυξε εκτενώς και ο Θανάσης ο Καμπαγιάννης τις προηγούμενες μέρες, ότι αρχηγός είναι ο ιθύνων νους, αυτός που ορίζει την πολιτικοϊδεολογική ταυτότητα και οριοθετεί τις πράξεις, μέσα από τις οποίες η εγκληματική οργάνωση πραγματοποιεί την ταυτότητα της, είναι η ψυχή της οργάνωσης, είναι αυτός που εποπτεύει, ελέγχει, καθοδηγεί, δίνει εντολές.

18) Τελευταίο ερώτημα : Ποια σχέση υπάρχει ανάμεσα στο αδίκημα της ένταξης ή διεύθυνσης σε εγκληματική οργάνωση και στην τέλεση με οποιαδήποτε μορφή συμμετοχής ενός επιμέρους αδικήματος, που εμπίπτει στους σκοπούς της, από τον κατάλογο του άρθρου 187 παρ. 1 ;

Δεν υπάρχει καμία δικαστική απόφαση και κανένας συγγραφές που να διατυπώνει διαφορετική άποψη, ότι μεταξύ των δύο αυτών πράξεων υφίσταται και **πραγματική και αληθινή συρροή**. Πραγματική, διότι έχουμε δύο διαφορετικές πράξεις, που δεν καλύπτει η μία το πραγματικό μέρος της άλλης. Αληθινή, διότι για να εκφραστεί και να εκδηλωθεί το σύνολο της ποινικής απαξίας από την τέλεση τους, πρέπει να ενεργοποιηθούν και να εφαρμοστούν και οι δύο διατάξεις των νόμων. Αν, άλλωστε, η ένταξη ή η διεύθυνση απορροφούσε το επιμέρους έγκλημα, τότε αφενός θα σήμαινε συλλογική ευθύνη και αφετέρου κατάργηση της ποινικής του αυτοτέλειας και υποβάθμιση της ποινικής του απαξίας. Αν πάλι το επιμέρους έγκλημα απορροφούσε την ένταξη ή την διεύθυνση και δεν υφίστατο αληθινή συρροή, τότε δε θα είχε κανένα νόημα η αυτοτελής νομοθέτηση του άρθρου 187.

Για αυτό κιόλας οι δικαστικές αποφάσεις που κρίνουν το αδίκημα της ένταξης ή διεύθυνσης, καθώς επίσης και την τέλεση διαφόρων αδικημάτων, επιβάλλουν σωρευτικά και αθροιστικά ποινές και είναι τόσο μεγάλο κανόνας αυτό, ώστε ο Χαραλαμπίδης στο πρόσφατο βιβλίο του για τον νέο Ποινικό Κώδικα στην

αιτιολογική έκθεση και τις ερμηνευτικές παρατηρήσεις, δικαιολογεί την μείωση της προβλεπόμενης ποινής για τον διευθυντή εγκληματικής οργάνωσης, με το σκεπτικό ότι έτσι και αλλιώς αυτοί υφίστανται ποινές σε όλες τις διωκόμενες περιπτώσεις και για την τέλεση των επιμέρους αδικημάτων.

Σε όλες, εκτός από την υπόθεση της Χρυσής Αυγής !

Θα κλείσω τον προβληματισμό αυτόν, γύρω από τα θέματα τα νομικά, θέτοντάς σας το εξής :

Εδώ υπάρχει μια συζήτηση από την εισαγγελική πρόταση γύρω από το εάν τα πλημμελήματα, τα οποία υπάρχουν στο δικαστήριο σας, συμβάλλουν και κατατείνουν στην κατάφαση της απόδειξης της συνδρομής εγκληματικής οργάνωσης ή όχι, τα κακουργήματα και ποια κλπ.

Θέτω υπόψη του δικαστηρίου **την αξία**, πέρα από τις εκδικαζόμενες πράξεις και τις συνεξεταζόμενες, για τις οποίες έχουν καταθέσει οι μάρτυρες, **των εμμέσων αποδείξεων** και ενδείξεων με την έννοια ότι η ορολογία της ένδειξης στο άρθρο 178 ΚΠονΔ δεν έχει την έννοια των υπονοιών του άρθρου 245, 282, 310, 311, 313 του ΚΠονΔ, αλλά σημαίνει περιστατικά, έχει ένα αποδεικτικό μέσο, το οποίο σημαίνει ότι μπορεί να συναχθεί με βάση τους κανόνες της κοινής λογικής η ύπαρξη ή ανυπαρξία του αποδεικτέου γεγονότος. Λαμβανομένων υπ όψη όλων αυτών, ως ενδείξεις μπορούν να ορισθούν τα πραγματικά εκείνα περιστατικά, από τα οποία μπορεί κανείς να συμπεράνει με λογική ακολουθία την ύπαρξη ή ανυπαρξία άλλου γεγονότος, που συνδέεται με την τέλεση ορισμένου εγκλήματος και κυρίως με την ενοχή ή αθωότητα ορισμένου προσώπου.

Αυτά λέει ο Αργύρης Καρράς στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, στην ανάπτυξη του άρθρου 178, παραπέμποντας και στην απόφαση Ολομέλειας ΑΠ 9/2001 και προσθέτει, ότι όπως είναι ευνόητο, η σπουδαιότητα του αποδεικτικού αυτού μέσου εξαρτάται από την ορθότητα του σχετικού συλλογισμού, που πρέπει να είναι άψογος, απολύτως άψογος από λογικής απόψεως και παραπέμπει ακόμα στους Τσουκαλά, Αλεξιάδη, Δέδε και άλλους.

Εδώ, λοιπόν, αυτό το θέτω αρκετά επιτακτικά στο δικαστήριό σας, δεδομένου ότι **το δικαστήριο σας είναι εκείνο που αρνήθηκε** - δεν ξέρω ακόμα με ποιο σκεπτικό - να λάβει και αναγνώσει μεταξύ άλλων **21 καταδικαστικές αποφάσεις**, που

ζήτησε να προσκομίσει η πολιτική αγωγή, καθώς και **δεκάδες έγγραφα ποινικών δικογραφιών και δημοσιεύματα**, τα οποία καταδεικνύουν όχι απλώς εγκληματική δράση αλλά και σχηματισμό δικογραφιών για αυτήν, τις οποίες το δικαστήριο ηδύνεται και αυτεπαγγέλτως να αναζητήσει. Και μία μόνο αιτιολογία κατά την γνώμη μου χωρεί στην άρνηση αυτή, ότι είναι τόσα πολλά τα αποδεικτικά στοιχεία που έχουμε, ώστε δεν χρειάζονται άλλα.

Αλλιώς, επιτρέψτε μου να παραστήσω έναν διάλογο του παραλόγου, που έχει ως ακολούθως :

«-Φέρτε μας αποδεικτικά στοιχεία για την εγκληματική οργάνωση.

- Ορίστε, αποφάσεις, μάρτυρες, έγγραφα, εκθέσεις, καταγραφές, φωτογραφίες, βίντεο, δημοσιεύματα, όπλα, διακηρύξεις, πειστήρια.

- Αφήστε τα αυτά, μόνο αποφάσεις.

- Ορίστε και αποφάσεις.

- Μόνο τις αμετάκλητες.

- Μάλιστα, μόνο τις αμετάκλητες.

- Όχι αυτές, αυτές είναι με χρόνο τέλεσης πριν το 2008, εμείς θέλουμε μετά.

- Μα... τέλος πάντων, ορίστε και με χρόνο τέλεσης μετά το 2008.

- Όχι, όχι αυτές που είναι πλημμελήματα,. Δεν θα ανοίξουμε φιλικατζίδικο εδώ, εγκληματική οργάνωση θέλουμε να εξιχνιάσουμε. Μόνο κακουργήματα

- Έχουμε και κακουργήματα. Ορίστε.

- Έ, τι είναι αυτές; Γράφουν ότι οι δράστες ήταν Χρυσή Αυγή ;

- Μερικές το γράφουν.

- Έ, και που το γράφουν τι σημαίνει, ότι ο δράστης πήρε εντολή από τον Γενικό Γραμματέα ή ότι το θύμα ήταν στοχοποιημένος από την Χρυσή Αυγή ; »

Δεν γίνεται κ.κ. δικαστές. Ως εδώ ! Γιατί εδώ είναι που λέει ο κόσμος στο γήπεδο "θα μπούμε μέσα".

Λοιπόν, σε κάθε περίπτωση, με αυτά κλείνω το κεφάλαιο όσον αφορά τα νομικά ζητήματα και μπαίνω στο πραγματικό, για να δούμε την Χρυσή Αυγή πριν από το 2012.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ. Η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΟ 2012

Α) Η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ ΠΡΙΝ ΤΟ 2008

Για ποιο λόγο, έχω κατανέμει μεθοδολογικά αυτόν τον καταμερισμό ; Διότι όπως είναι αυτονόητο και συνάγεται από όλα τα προηγούμενα, η δράση μίας εγκληματικής οργάνωσης δεν ξεκινάει από την τέλεση ενός αδικήματος που τελεί, προϋπάρχει μήνες και χρόνια προπαρασκευάζοντας τους εγκληματικούς σκοπούς της, πράγμα στο οποίο συντείνουν και πλημμεληματικές πράξεις και επιπλέον υφίσταται και η ανάγκη απόδειξης για την υπόθεση αυτήν εάν οι δράστες της επίθεσης ενάντια στους Αιγύπτιους ψαράδες, τέλεσαν την πράξη αυτή στο πλαίσιο και προς εξυπηρέτηση των σκοπών την εγκληματικής οργάνωσης Χρυσή Αυγή και ως μέλη της ή όχι.

Απαιτείται κατά συνέπεια, να έχουμε μία αναδρομή στην ιστορία της Χρυσής Αυγής, πριν φυσικά ακόμα και από το 2008. Και θα μου επιτραπεί, επειδή το παραπεμπτικό βούλευμα και η εισαγγελική πρόταση, της οποίας οι σκέψεις είναι σε αυτό ενσωματωμένες, δεν λέει το 2008, **λέει "τουλάχιστον από το 2008"**. Όχι απλώς αφήνοντας περιθώριο στο δικαστήριο, αλλά **υποχρεώνοντας το διερευνήσει και παραπάνω** από αυτά που διερεύνησε η προδικασία να αναζητήσει τι υπήρχε μέχρι το 2008.

κ. Πρόεδρε, κ.κ Δικαστές,

Κατατέθηκαν από μάρτυρες, από δημοσιεύματα οι εξής ενέργειες μελών της Χρυσής Αυγής από 1992. Ολως ενδεικτικά αναφέρω ορισμένα :

-10/12/1992 : Επίθεση στην κατειλημμένη ΑΣΟΕΕ εναντίον φοιτητών μετά από συλλαλητήριο για το Μακεδονικό. Μάρτυρας Ψαρράς.

-10/12/1992 : Επίθεση στην κατάληψη Λέλας Καραγιάννη, που είχε ως αποτέλεσμα έναν τραυματία. Μάρτυρας Ψαρράς και δημοσιεύματα.

-10/12/1992 : Επίθεση σε δύο μέλη της οργάνωσης «Σοσιαλιστική Επανάσταση». Μάρτυρας Γκαργκάνας.

-1992 : Οδός Αναξαγόρα, Επίθεση στα γραφεία της «Εργατικής Αλληλεγγύης». Μάρτυρας Γκαργκάνας.

-7/2/1995 : Ηλεκτρικός σταθμός Ομόνοιας, επίθεση σε τούρκους και κούρδους πολιτικούς πρόσφυγες. Μάρτυρας Γκαργκάνας.

- Μάρτιος 1995 : Μαχαίρωμα του αναρχικού Γιάννη Σταθόπουλου από τον ναζιστή Μανώλογλου και ποδοπάτημα διαδηλώτριας Μέλπω Κορωναίου από Βασίλη Αθανασόπουλο, μετέπειτα μέλος της φρουράς του κ. Μιχαλολιάκου και αστυνομικό, τον επιλεγόμενο «Χάρο» και αμετάκλητη καταδίκη του σε ποινή 30 μήνες για επικίνδυνη σωματική βλάβη. Μάρτυρας Μπασκάκης.

- Φεβρουάριος 1996 : Μαχαίρωμα δύο νέων στον Πειραιά. Μάρτυρας Πίτας.

-6/4/1996 : Επίθεση σε μέλη της οργάνωσης «Σοσιαλιστική Επανάσταση» στην οδός Φωκίωνος Νέγρη. Μάρτυρας Πίτας.

-6/4/1996 : Επίθεση στα γραφεία της εφημερίδας «Εργατική Αλληλεγγύη» με κατηγορούμενο Ζαφειρόπουλο και Κουσουμβρή, μέλη της Χρυσής Αυγής. Απόφαση 1932/2003 ΤρΕφΠλημΑθ, αναγνωστέο 212.

-22/6/1996 : Επίθεση σε μέλη της ΚΝΕ από το 39° ΓΕΛ Κυψέλης. Μάρτυρας Πίτας.

-24/6/1996 : Επίθεση σε Αφρικανό μετανάστη κέντρο Αθήνας. Μάρτυρας Πίτας.

- Γενάρης 1998 : Επίθεση στον μουσικό των «Last Drive» Αλέξη Καλοφωλιά. Μάρτυρας Πίτας.

-16-6-1998 : Απόπειρα ανθρωποκτονίας του Κουσουρή. Εδώ έχουμε και μια καταδικαστική απόφαση, που είναι κακούργημα, μία δικαστική απόφαση, η οποία την Χρυσή Αυγή την αναφέρει οριζοντίως και καθέτως σε πλείστα όσα σημεία του σκεπτικού της και δεν θέλω να τα επαναλάβω, διότι θα σας κουράσω. Τα διαβάσανε οι άλλοι συνάδελφοι, το ακροατήριο ούτως ή άλλως τα γνωρίζει. Εκείνο, το οποίο έχει σημασία είναι ότι είναι η πρώτη απόφαση, η οποία συνδέει μια εγκληματική πράξη με πλήρες και εμπειριστατωμένο σκεπτικό με τους σκοπούς και τις επιδιώξεις της Χρυσής Αυγής. Λέει ότι οι κατηγορούμενοι ήταν μέλη της Χρυσής Αυγής και ενήργησαν εναντίον πολιτικών αντιφρονούντων και περιλαμβάνει μέχρι και στο διατακτικό τη φράση «*κηρύσσει αυτόν*

ομόφωνα ένοχο ότι στις 16/6/1998 και περί ώρα 5.15 μ.μ. στην Αθήνα, και συγκεκριμένα στον υπαίθριο χώρο του αναψυκτηρίου Στεφανή, που βρίσκεται επί της οδού Ευελπίδων 89, στην πλατεία Δεληγιάννη, απέναντι από την κεντρική είσοδο του Πρωτοδικείου Αθηνών, κτήριο της πρώην σχολής Ευελπίδων, από κοινού ενεργών με αλλά 9 περίπου μέλη, όπως και ο ίδιος της οργάνωσης Χρυσή Αυγή, των οποίων τα στοιχεία δεν εξακριβώθηκαν από την διενεργηθείσα ανάκριση, έχοντας αποφασίσει να τελέσει το κακούργημα της ανθρωποκτονίας με πρόθεση, επεχείρησαν πράξη, η οποία περιείχε τουλάχιστον αρχή εκτελέσεως....».

Έχουμε λοιπόν 10 χρόνια πριν το 2008 την τέλεση της πρώτης κακουρηματικής πράξης. Δεν θα αποδώσω τις ρατσιστικές δολοφονίες και επιθέσεις του Καζάκου, έχοντας υπόψη μου και την απολογία του Μιχαλολιάκου, που είπε ότι δεν προέκυψε (προσοχή : όχι δεν υπήρχε) σχέση του Καζάκου με την Χρυσή Αυγή. Θα πω μία γενικότερη σκέψη στο τέλος του απολογισμού για αυτά.

-17/6/2000 : Νέα επίθεση στο Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο της οργάνωσης «Σοσιαλιστική Επανάσταση» και εισβολή με μαχαίρια, το ανέφερε ο μάρτυρας Πίτας. Υπάρχει και δικαστική απόφαση με κατηγορούμενο τον Αδρασκέλα, μέλος της Χρυσής Αυγής. Είναι μία από τις αποφάσεις, που το δικαστήριο σας δεν δέχθηκε.

-10/1/2000 : Νέα επίθεση σε μέλη του ΣΕΚ έξω από τα γραφεία της Ευελπίδων. Κατατέθηκε από τον μάρτυρα Γκαργκάνα και από τον μάρτυρα Πίτα, όπως και όλα τα προηγούμενα περιστατικά, με πρωταγωνιστή τον κατηγορούμενο Παπαγεωργίου της Χρυσής Αυγής.

-16/11/2002 : Επίθεση στον Πάρη Χρυσό και την Χρυσάνθη Τσιμπίδου, παραμονές της επετείου του Πολυτεχνείου και σε ελάχιστη απόσταση από αυτό, δίπλα όμως στα τότε γραφεία της Χρυσής Αυγής στην οδό Κεφαλληνίας. Βεβαιώνεται με την απόφαση 4475/2009 με τους κατηγορούμενους Μαγκώτσιο και Κουσουμβρή, στην οποία είχε παραστεί και η παρούσα εισαγγελέας ως εισαγγελέας έδρας στον δεύτερο βαθμό του Εφετείου.

- Οκτώβριος 2004 : Έχουμε δολοφονία Αλβανού στη Ζάκυνθο, επειδή πανηγύριζε για την νίκη της Εθνικής Αλβανίας κατά της Ελλάδος. Είναι μία ρατσιστική δολοφονία, την ανέφερε ο Ψαρράς και ο Παπαδόπουλος Ιωάννης.

- Οκτώβριος 2005 : Μαχαίρωμα δύο αδελφών. Καταδίκη σε 21 χρόνια και πυροβολισμοί από τα γραφεία της Χρυσής Αυγής από μέλη της Χρυσής Αυγής, όταν την επόμενη μέρα ανεστάλη η λειτουργία τους με απόφαση του Μιχαολιάκου τις επόμενες μέρες και μέχρι το 2007. Πρωταγωνιστής τότε ο Παναγιώτης Ρουμελιώτης ή «Πόρκυ», αναφέρθηκε από τον μάρτυρα Ψαρρά, όταν κατέθεσε.

Αμέσως, αμέσως λοιπόν μετράω 18 βίαιες επιθέσεις χωρίς τον Καζάκο, 2 δικαστικές αποφάσεις, εκ των οποίων η μία είναι αμετάκλητη κακούργημα και μερική αναφορά στην Χρυσή Αυγή, μια πλημμεληματική για σύσταση και τιμωρία κατά του Περίανδρου, γιατί τότε δεν ήταν κακούργημα πριν το 2001 και στο διάστημα από το 1993 η σύσταση εγκληματικής οργάνωσης. 16 προκύπτουν από άλλες μαρτυρικές και 3 από αποφάσεις που δε μας επιτρέψατε να καταθέσουμε. Και ακόμα υπάρχουν και άλλα περιστατικά, τα οποία κατατέθηκαν από τον μάρτυρα Ράππη από τα Γιάννενα για ναζιστικές προκλήσεις συνιστάμενες στην συστηματική αναγραφή υβριστικών συνθημάτων, στο νεκροταφείο το εβραϊκό της περιοχής των Ιωαννίνων.

B) Η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ ΑΠΟ ΤΟ 2008 ΜΕΧΡΙ ΤΟ 2012

Και φτάνουμε στο 2008 με αυτά. Αλλά προτού καν φτάσουμε στην έναρξη της περιόδου του βουλευματος κοντεύουμε να χάσουμε τον λογαριασμό. Μπαίνουμε τέλος πάντων στο 2008.

- 2/2/2008 : Μαχαιρώματα και τραμπουκισμοί από την Χρυσή Αυγή σε συγκέντρωση για την επέτειο των Ιμίων. Εδώ έχουμε και την εμφάνιση ορισμένων από τους κατηγορούμενους, οι οποίοι ασφαλώς και δεν περιμένανε να γίνουν βουλευτές, για να διευθύνουν την εγκληματική οργάνωση. Δεν απορρέει η ιδιότητα του διευθύνοντος από την ιδιότητα του βουλευτή. Η ιδιότητα του βουλευτή απορρέει από την ιδιότητα του διευθύνοντος. Αυτοί που ήταν τα πρωτοπαλίκαρα στις επιχειρήσεις, αυτοί έγιναν βουλευτές. Ποίοι είναι ; Ο Κασιδιάρης και ο Παναγιώταρος. Τα είπε ο Κούρκουλας εδώ πέρα.

- 30/6/2008 : Και πάμε στην επίθεση στο Αντίπνοια. Μας τα 'πε ο μάρτυρας εδώ πέρα. Έχουμε και από το Αντίπνοια αμετάκλητη καταδικαστική απόφαση για κακούργημα, η οποία και ρητά αναφέρει επίσης την Χρυσή Αυγή, την οποία ο δράστης μάλιστα την ονομάτισε και την ανέφερε με το που μπήκε μέσα, τα χαιρετίσματα από την Χρυσή Αυγή κλπ. Αναφέρεται στο δικαστήριο και μάλιστα είναι μία εμπειριστατωμένη απόφαση, που

δεν αρκείται μόνο στο να πει ποια σχέση είχε ο δράστης με την Χρυσή Αυγή, αλλά κάνει και αναφορά στο ιστορικό της Χρυσής Αυγής, το μέχρι τότε, αναφέροντας δύο ακόμα επιθέσεις. Γράφει η απόφαση, ότι κλιμάκωνε τότε η Χρυσή Αυγή τις επιθέσεις, πηγαίνοντας σε στέκια, όπως ήταν η Βίλα Αμαλία και κάποιο άλλο στέκι αναρχικών και ότι στα πλαίσια αυτά ο Σιατούνης και ο Στράτος μπήκανε στο Αντίπνοια με ανθρωποκτόνα πρόθεση.

Ο Σιατούνης, βεβαίως, έχει κατατεθεί και αυτό, όχι μόνο δεν αποδοκιμάστηκε αλλά το μεν είχε την υπεράσπιση στο αρχικό στάδιο από τον κύριο Μιλτιάδη Νικολαΐδη, δικηγόρο της Χρυσής Αυγής, είχε την παρουσία Κασιδιάρη, Λαγού και άλλων ως μαρτύρων υπεράσπισης και εν τέλει και στην Κεντρική Επιτροπή της Χρυσής Αυγής επανεξελέγη και ήταν μέχρι το 2016 και υποψήφιος δημοτικός σύμβουλος με τον Μιχαλολιάκο υπήρξε.

Είναι λοιπόν ακατανόητο να λέμε «μα δεν είχε εντολή από τον γενικό γραμματέα για να πάει να σκοτώσει», "μα δεν ήταν στοχοποιημένοι οι δράστες", λες και ο ρατσισμός, λες και η μισαλλοδοξία, λες και το κυνήγι των αντιφρονούντων προϋποθέτει ατομική στοχοποίηση τόσο του θύματος όσο και προσωπική ενασχόληση του διευθύνοντος ως στοχοποιούντος.

Συνεχίζουμε λοιπόν με το 2008 για να μνημονεύσω μια ενδιαφέρουσα ομιλία που από μόνη της πράγματι δεν ποινικό αντικείμενο, αλλά συνεκτιμώμενη με όλα τα παραπάνω και προερχόμενη από ένα από τα πρωτοπαλίκαρα, τον Κασιδιάρη, έχει.

- Στις 5/8/2008 στις Θερμοπύλες στο άγαλμα του Λεωνίδα, που εμπνέει όλη την μνεία της σπαρτιάτικης ιστορίας, ο Κασιδιάρης μιλάει για την «**Κρυπτεία**». Να θυμηθούμε τι ήταν η Κρυπτεία, την οποία υποδεικνύει και συνιστά στα μέλη του. Ήτανε **συγκρότηση δολοφονικών συμμοριών** στην αρχαία Σπάρτη, που στήνανε **νυχτερινές ενέδρες** για να εξοντώνουν τους απείθαρχους και επαναστατημένους **είλωτες**. Αυτά εξαγγέλλει ο Κασιδιάρης από το 2008 και αυτά πραγματοποιεί. Αλλά δεν υπάρχει καμία αντιτρομοκρατική να κάθεται να ασχοληθεί μαζί του. Η αντιτρομοκρατική ψάχνει συνήθεις υπόπτους στον χώρο των αντιεξουσιαστών και αργότερα Θεοφίλου, Ηριάννες και άλλους τέτοιους. Την τρομοκρατία την αντιλαμβάνεται αποκλειστικά στο αριστερό άκρο του πολιτικού χάρτη. Στα δεξιά κάνει ότι δεν την βλέπει.

- Συνεχίζουμε στις 24/11/2008 Άγιος Παντελεήμονας. Συγκέντρωση αγανακτισμένων χρυσαυγιτών με επεισόδια εναντίον κατοίκου. Τα κατάθεσε ο Κούρκουλας. Και εδώ αναδεικνύονται και άλλες πρωταγωνιστικές μορφές : Η Σκορδέλη, η Δημοπούλου, ο Παναγιώταρος.

- Την ίδια ημέρα επίθεση της Χρυσής Αυγής σε μαγαζί Αλβανού στην οδό Αλκιβιάδου ως επιστέγασμα και κατάληξη του περιεχομένου της κατά τα λοιπά μη αξιόποινης συγκέντρωσης των αγανακτισμένων, που εκφράζουν την αγανάκτηση τους πάντα σπάζοντας μαγαζιά αλλοδαπών, τραυματίζοντας και επιτιθέμενοι σε αυτούς.

Εδώ, λοιπόν, το 2008 έχει τουλάχιστον αυτά τα περιστατικά και πάμε στο 2009.

- Παλιό Εφετείο (Σωκράτους, Ομόνοια) την παραμονή ευρεκλογών 2009 και τις προηγούμενες μέρες, αλληπάλληλες ανθρωποκτόνες έφοδοι και ρίψεις αντικειμένων από τα απέναντι γραφεία της Χ.Α. με συμμετοχή Μιχαλολιάκου, Παναγιώταρου, Γερμενή, Κασιδιάρη, Λαγού κ.α.

Το 2009 η Χρυσή Αυγή κατεβαίνει για πρώτη μετά το 1994 στις ευρωεκλογές και έχει αξία μία άλλη δήλωση, που πάλι από μόνη της δεν είναι αξιόποινη, ότι δύο χρόνια αργότερα, στις 3/9/2011 ο Μιχαλολιάκος αξιολογεί αυτό το εκλογικό αποτέλεσμα λέγοντας ότι *"στις ευρωεκλογές του 2009, όταν εμείς ήμασταν οι κακοί ναζιστές βρέθηκαν 25.000 Έλληνες, δηλαδή δύο αυξημένης συνθέσεως μεραρχίες. Έτσι βλέπουμε εμείς τους ψηφοφόρους μας"*.

Δεν νομίζω, ότι καταλείπεται αμφιβολία ούτε για την ναζιστική ιδεολογία ήδη, ούτε για το πώς βλέπουν την οργάνωση τους. Ακόμα και τους ψηφοφόρους τους, τους βλέπουν σας στρατιώτες ενός στρατού, στον οποίο βεβαίως οι ίδιοι είναι στρατηγοί. Και αν ήταν στρατός μόνο για να κάνει τα «ούγκανα», που είπαν οι υπερασπιστές και διάφορα άλλα γελοία του τριωδίου δεν θα πείραζε καθόλου. Είναι στρατός, ο οποίος εγκλημάτησε και σκότωσε.

- Το 2010 ξεκινάμε με την εκδήλωση στην Παλιά Βουλή με τον Αλεβιζάτο, που πάει ο Παναγιώταρος και διαλύει την εκδήλωση.

- Και συνεχίζουμε (20/2/2010) με την σύλληψη ενός υποψήφιου βουλευτή της Χρυσής Αυγής, του Ρήγα και του Καραμπούλη, για οπλοφορία στο μπαρ «Πύλες», που συχνάζει ο

Παναγιώταρος στον Άγιος Παντελεήμονα. Έχουμε και εδώ δικαστική απόφαση και έχουμε και την βεβαίωση, ότι οι δράστες είχαν φύγει μόλις από τα γραφεία της Χρυσής Αυγής, που βρίσκονταν τότε στην οδό Σολωμού.

- Στις 6/3/2010 έχουμε νέα επεισόδια μετά από συγκέντρωση αγανακτισμένων, αυτήν την φορά κατά του νομοσχεδίου για την ιθαγένεια, πάλι με πρωταγωνιστική συμμετοχή Σκορδέλη, Παναγιώταρου και Πλωμαρίτη.

Και τον Σεπτέμβριο του 2010 και μετά, όταν πλέον η Χρυσή Αυγή αποφασίζει την απόπειρα της για την πρώτη θεσμική της εκπροσώπηση, έχουμε μία σωρεία πογκρόμ, τραυματισμών, εμπρησμών, πολιτικής τρομοκρατίας στην περιοχή του Άγιου Παντελεήμονα, που ξεκινάει με το γιαούρτωμα του Αλαβάνου, που πάει για προεκλογική εκστρατεία και καταλήγει σε μαχαιρώματα και εμπρησμούς και μία τρομοκρατία στους αλλοδαπούς, που την περιγράφει άψογα ο μάρτυρας Ιωάννης Παπαδόπουλος με πολλαπλές αναφορές, ο οποίος πήγε και έμεινε εκεί για να ζήσει αυτά τα πράγματα και να τα γράψει, την περιγράφει και ο μάρτυρας Ναΐμ Ελγαντούρ, πρόεδρος της μουσουλμανικής κοινότητας της Ελλάδας με ιδιαίτερη αναφορά στον εμπρησμό του χώρου προσευχής των μουσουλμάνων στις 30/10/2010, μια ξεκάθαρη απόπειρα μαζικών ανθρωποκτονιών, παραμονές των δημοτικών εκλογών Νοεμβρίου 2010, που ο Μιχαολιάκος διεκδίκουσε δημοκρατική εκλογή και θεσμική εκπροσώπηση.

Και επίθεση σε αντιφασιστική συναυλία στον Άγιο Παντελεήμονα τον Δεκέμβριο του 2010.

Πρέπει να πούμε δύο λόγια στο σημείο αυτό για την πολιτική συγκυρία της περιόδου και τις αιτίες ανάδειξης της Χρυσής Αυγής, διότι είναι αμιγώς συνδεδεμένη με την κλιμάκωση και την επαύξηση της εγκληματικής της δραστηριότητας. Είναι γνωστό ότι η περίοδος 2010 και μετά υπήρξε μια ρευστή, ανώμαλη, ασταθής πολιτική περίοδος. Είχαμε τον λαό στους δρόμους και κινητοποιήσεις, είχαμε μία τεράστια κυβερνητική αστάθεια, είχαμε πολιτικές μεταβολές, μία από τις οποίες ήταν η προσχώρηση του ΛΑΟΣ, κύριου φορέα τότε τις ακροδεξιές στο μνημονιακό στρατόπεδο και άρα η διαμόρφωση εκ των πραγμάτων κενού στο χώρο της ακροδεξιότητας και η συνειδητή προσπάθεια φορέων του κατεστημένου, πολιτικών και κυβερνητικών κομμάτων να ενισχύσουν την Χρυσή Αυγή, προκειμένου να δημιουργηθεί ένα ανάχωμα στην εκτροπή της λαϊκής δυσaréσκειας προς τα

αριστερά και να δημιουργηθούν τεχνητές αντιθέσεις ανάμεσα σε αυτούς που υφίστανται τις συνέπειες της κρίσης, γιατί τέτοιοι είναι και οι εργαζόμενοι, είναι και οι μετανάστες και οι μουσουλμάνοι και οι απεργοί και όλοι.

Μέσα σε αυτό το σκηνικό, σε συνδυασμό με την κατάσταση του κέντρου της Αθήνας, που πραγματικά χιλιάδες μετανάστες περιφέρονταν χωρίς να απολαμβάνουν την στοιχειώδη κρατική πρόνοια και υποδομή, μπόρεσε ο Μιχαλολιάκος να μπολιάσει κόσμο με τις εθνικιστικές αντιλήψεις, να δείξει ότι ο εχθρός είναι οι υπάνθρωποι και οι λαθρομετανάστες και να δράσει ανάλογα. Το γεγονός, ότι επεδίωξε την θεσμική του εκλογή δεν ήταν κάτι το οποίο συνέβαλε στην συμμόρφωση ή εν πάση περιπτώσει στην περιστολή της εγκληματικής του δραστηριότητας.

Υπήρξε και μία πρόβλεψη, εύλογη ίσως τότε, αλλά δεν αποδείχθηκε δυστυχώς βάσιμη, της Αλέκας Παπαρήγα τότε, ότι αυτοί, όταν θα μπούνε στην Βουλή θα φορέσουν κουστούμια, θα συμμορφωθούν και θα στρώσουν. Δυστυχώς δεν έγινε καθόλου έτσι.

Ο Παναγιώταρος εξήγγειλε το πογκρόμ στο κέντρο της Αθήνας τον Οκτώβριο 2010 (μάρτυρας Ι. Παπαδόπουλος) και ο ίδιος μαζί με την κυρία Σκορδέλη, τον Κασιδιάρη, τον Μίχο, τον Παναγιώταρο, τον Λαγό και άλλους το πραγματοποίησαν.

Να πω για τα έτη 2009 και το 2010, γιατί το παρέλειψα πριν, ότι στην στοχοθεσία της Χρυσής Αυγής, εγγράφονται για πρώτη φορά και προκύπτουν από αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία τα έχουμε αναγνωστέα στο δικαστήριο, στοχοποίηση τόσο των αιγυπτίων όσο και των συνδικαλιστών του ΠΑΜΕ. Δημοσίευμα της Χρυσής Αυγής του έτους 2009, με αφορμή μία επίσκεψη κλιμακίου της στην Νέα Μηχανιώνα Θεσσαλονίκης, όπου δραστηριοποιούνται επαγγελματικά οι Αιγύπτιοι ψαράδες, υπό τον τίτλο «Πρώτα ο έλληνας εργάτης» στοχοποιεί τους αιγύπτιους ψαράδες, ότι παίρνουν την δουλειά από τους Έλληνες και προσπαθεί να ξεσηκώσει τους Έλληνες εναντίον τους.

Ενώ το 2010 σε δημοσίευμα της Χρυσής Αυγής Τετάρτη 5/6/2010 με τίτλο «*Το καμποτάζ, κρίση της ελληνικής ναυτιλίας, το ΠΑΜΕ και η πάλη των τάξεων*» ασκεί κριτική στην ηγεσία του ΠΑΜΕ, ότι κάνει κουμάντο στην ζώνη, κρατάει ψηλά τα μεροκάματα και φεύγουν τα καράβια και δεν βρίσκουν δουλειά οι Έλληνες. Ερχεται, λοιπόν, η στοχοποίηση από πολύ μακριά και βαθιά χαραγμένη στους σκοπούς της Χρυσής Αυγής εκείνων που

απετέλεσαν αργότερα τα θύματα της. Αλλά έχουμε δρόμο ακόμα μέχρι τότε.

Πάμε στο 2011.

Ο Μιχαλολιάκος έχει εκλεγεί δημοτικός σύμβουλος της Αθήνας.

- Στις 5/1/2011 έχουμε επίθεση της Χρυσής Αυγής με την Σκορδέλη εναντίον εκδήλωση της «Εργατικής Αλληλεγγύης» στην λέσχη εργαζομένων του ΗΠΑΠ και τραυματισμούς. Κατατέθηκε από τον μάρτυρα Πέτρο Κωνσταντίνου και αναφέρθηκε η Σκορδέλη ως πρωταγωνίστρια.

- Στις 15/1/2011 έχουμε συγκέντρωση της Χρυσής Αυγής στον Άγιο Παντελεήμονα, ξύλο και επεισόδια σε αλλοδαπούς και μετανάστες και άνετη κυκλοφορία του Λαγού ανάμεσα στους αξιωματικούς της αστυνομίας, που περιφέρεται και τους βρίζει. Τα έχουμε δει στο βίντεο 24 αυτά τα πράγματα. Παρόντες είναι και ο Παναγιώτας και ο Ρουπακιάς και άλλοι.

- Στις 17/1/2011 ο Μιχαλολιάκος προκαλεί στην ορκωμοσία του στον Δήμο Αθηνών με ναζιστικό χαιρετισμό κατά την ανάληψη των καθηκόντων του ως δημοτικός σύμβουλος. Πολλαπλά αποδεδειγμένο και αυτό και την πρακτική του την επαναλαμβάνει ο μαθητής του Χρήστος Αθανασάκος δύο μέρες αργότερα, όταν ορκίζεται στο έκτο διαμέρισμα διαμερισματικός σύμβουλος.

- 11/3/2011 : Επιθέσεις με μαχαίρι σε δύο Πακιστανούς, από τους Μητσόπουλο και Χατζηανδρέου. (Έγγραφο 213)

- 23/7/2011 : Έχουμε το βίντεο με την περίφημη ορκωμοσία των μελών της Χρυσής Αυγής μπροστά στους Μιχαλολιάκο, Γερμενή, Μάστορα, Αποστόλου και άλλους, το ναζιστικό κήρυγμα και η δήλωση του δοκίμου μέλους, που προφανώς έχει πάρει το μάθημα του καλά, ότι η ΧΑ είναι αυτή που καθάρισε τον Άγιο Παντελεήμονα και συμπληρώνει και ο αρχηγός λέγοντας, ότι " η Χρυσή Αυγή δεν πετάει πετρούλες και φεύγει, μένει εκεί και ολοκληρώνει το έργο της".

Την ίδια περίοδο, λίγο πριν, στις 20/4/2011, άρθρο του Κασιδιάρη με αφορμή τα γενέθλια του Χίτλερ, το οποίο υμνεί τον Χίτλερ στην Χρυσή Αυγή.

Ο **Κασιδιάρης**, ο οποίος στις 17/7/2011 φωτογραφίζεται σε άπειρες φωτογραφίες, που η δικογραφία τις έχει από τον σκληρό

δίσκο, της Ουρανίας Μιχαλολιάκου, **να εκπαιδεύει τα μέλη της Χρυσής Αυγής στα όπλα** σε κάποια κατασκήνωση, που δεν την έχουνε πει και που ακριβώς έγινε. Μιλάνε για την κεντρική Θεσσαλία, και βλέπουμε μια κατασκήνωση με κιόσκια, με σκόπευτρα, με διόπτρες, με υποδομές και όλα αυτά τα πράγματα. Και βλέπουμε μια οργανωμένη στρατιωτική εκπαίδευση στα όπλα.

Ακόμα, συγκεντρωτικά, την περίοδο Μαρτίου έως και Μαΐου του 2011 έχουμε **τραυματισμούς τουλάχιστον 200 ανθρώπων** μεταναστών από ρατσιστικές επιθέσεις, ενέδρες κυρίως μπροστά στο Village, Θηβών 245, που κατατίθενται και από τους δημοτικούς παράγοντες της Νίκαιας (Ιωακειμίδη, Κ. Παπαδόπουλο και Θωϊδου) και από τον Φώτη Ανδρεόπουλο, ο οποίος μας έχει καταθέσει δεκάδες περιστατικά αξιοποιώνων δράσεων της Χρυσής Αυγής στην περιοχή και από τον Javed Aslam και από την Ναΐμ Ελγαντούρ και από δεκάδες δημοσιεύματα. Η αστυνομία δεν υπάρχει ή κάνει το κορόιδο.

Στο κέντρο της Αθήνας την ίδια περίοδο και μετά την δολοφονία του Καντάρη (5/5/2011) , στην Ομόνοια, στη Βαρβάκειο αγορά, στην πλατεία Βικτωρίας, στο Μοναστηράκι έχουμε το λεγόμενο πογκρόμ, η δικογραφία του οποίου δυστυχώς δεν είχε την τύχη να συμπεριληφθεί με τις 32 μόνο δικογραφίες του κυρίου Δένδια και διαπιστώσαμε διαρκούσης της δίκης, ότι έχει μπει στο αρχείο λόγω παραγραφής, που δεν έπρεπε κιόλας, διότι έχουν αναφερθεί μαχαιρώματα και κλωτσιές στο κεφάλι αλλοδαπών με ανθρωποκτόνο σκοπό και είναι κακουργηματικές πράξεις και δεν έπρεπε σε καμία περίπτωση να σταματήσει η διερεύνηση τους.

Πρωταγωνιστική συμμετοχή Κασιδιάρη, Παναγιώταρου, Γερμενή, Μπούκουρα, Μπαντέμη, Τσακανίκα, Σκορδέλη κ.α. Συλλαμβάνεται και πάλι κάποιος, μέλος της Χρυσής Αυγής, ο Ηλίας Κολιόπουλος, τον υπερασπίζει ο ίδιος δικηγόρος, καταδικάζεται, υπάρχει και η απόφαση αυτή.

Λίγες μέρες μετά, ο Κασιδιάρης μιλάει στον Ασπρόπυργο και προτρέπει σε ρατσιστικούς τραμπουκισμούς, ξέρουμε αθώωθηκε, δεν είναι το αδίκημα του λόγου επαρκές, έχουμε απαντήσει και σε αυτό, ότι ήταν λάθος η δίωξη γιατί δεν έγινε με το ν. 927/1979.

Αλλά εδώ δεν κρίνουμε τον λόγο, κρίνουμε την πράξη που ακολούθησε από τον λόγο και ο λόγος παρεμπιπτόντως τίθεται και μόνο για να στηρίξει την πράξη και όχι γιατί αποτελεί αυτοτελές στοιχείο ποινικής απαξίας και δύο μέρες μετά, μας καταθέτει ο καθηγητής Γιώργος Μαργαρίτης της Ιστορίας, ότι τον είδε στο

λεωφορείο Β5 στην Αθήνα να προκαλεί με άλλους χρυσαυγίτες τους μετανάστες, υποχρεώνοντας τους να κατέβουν από το λεωφορείο, πρακτική την οποία και άλλοι χρυσαυγίτες και οδηγοί λεωφορείου χρυσαυγίτες την έχουν ακολουθήσει ανά την Ελλάδα.

Έχουμε στις 2-6-2011 επίθεση μέλους της Χρυσής Αυγής στην Πολύγυρο, του Ρήγα Νικόλαου σε αλλοδαπούς με λαστιχένιο γκλομπ. Έχουμε άλλη μία καταδικαστική απόφαση, είναι από αυτές που δεν θέλησε το δικαστήριο σας να πάρει.

Έχουμε τις δηλώσεις στις 2/7/2011 στα γραφεία της Χρυσής Αυγής από τον Μιχαλολιάκου ότι *«εμείς θέλουμε την Βουλή του 65' με τις καρέκλες», που παίζανε ξύλο με τις καρέκλες δηλαδή, «αν δεν είναι καλά παιδιά οι βουλευτές θα φάνε ξύλο».*

Λίγες μέρες μετά λέει στην Σπάρτη ότι *«εάν είναι να σωθεί η πατρίδα μας, ας πάει στον διάολο η δημοκρατία», «στην Βουλή δεν μπαίνει η αστυνομία...θα τους πετάξουμε ακόμα και παπούτσια»,* από τότε είναι προγραμματισμένη η συμπεριφορά τους στην Βουλή, και ότι *«όσο πιο δυνατοί γινόμαστε, τόσο πιο ακραίοι θα γινόμαστε».* Και προφανώς δεν μιλάμε για ρητορικές ακρότητες, μιλάμε για πράξεις, οι οποίες είναι ακραίες και όλο και κλιμακώνονται. Ενώ, και για να μην μείνει καμία αμφιβολία για την πρόθεσή τους για το τι ήθελαν να κάνουν στην Βουλή, θυμίζω και το δημοσίευμα, που διαβάστηκε του Κασιδιάρη, 18/7/2011, με άρθρο του στην εφημερίδα Χρυσή Αυγή που λέει ότι *«η Βουλή θα γίνει με μιας Άγιος Παντελεήμονας»*, αυτό είναι το όραμά τους για τον τόπο.

- 25/7/2011 : Ο Ιωάννης Λαγός συλλαμβάνεται ξημερώματα στην Τρούμπα με ένα πιστόλι. Καταδικάζεται από το Α΄ Μονομελές Πλημμελειοδικείο Πειραιά, έχει αναγνωσθεί η απόφαση, με δικηγόρο τον κύριο Μιλτιάδη Νικολαΐδη, ο οποίος όπως προκύπτει από την απόφαση, διατυπώνει και τον αυτοτελή ισχυρισμό, σύμφωνα με τον οποίο μεταξύ άλλων *"ο κύριος Λαγός δεν είναι φυγόποινος ή φυγόδικος, κυρίως όμως, δεν είναι αλήτης».* Αλλά συνελήφθη με όπλο πάνω του και με γκλομπ και φυσίγγια στο σπίτι του και καταδικάστηκε.

- 3-9-2011 : Η γνωστή ομιλία του Μιχαλολιάκου ότι *«αν χρειαστεί θα λερώσουμε τα χέρια μας....ας σας πούνε και ρατσιστές και φασίστες».* Είναι την ίδια μέρα, που έχει δίωξη έναν συναγωνιστή από τα γραφεία, διότι τολμάει να πάει να παρακολουθήσει εκδήλωση του ενώ έχει πάει και σε εκδηλώσεις του ΛΑΟΣ.

- 16/9/2011 : Επίθεση στον Άγιο Παντελεήμονα και επικίνδυνη σωματική βλάβη σε βάρος αλβανών, για την οποία καταδικάστηκε η Σκορδέλη, την απόφαση της έχετε, σας μίλησαν για αυτό και ο Κούρκουλας και η Κατριβάνου και ο Π. Κωνσταντίνου.

Την ίδια ημέρα μαχαίρωμα σε Αφγανό πρόσφυγα, πάλι με εμπλοκή της ίδιας.

- 17/9/2011 : Ομιλία Μιχαλολιάκου στην γιορτή νεολαίας της Χρυσής Αυγής ότι *«περιφρονούμε τα δημοκρατικά ήθη και χαιρετάμε με τα χέρια ψηλά»*, *«ο λαός και ο ψηφοφόρος είναι άτιμο πράγμα»* και αυτό το άτιμο πράγμα θα το συνδέσουμε με το καταστατικό το παλιό, το οποίο βρέθηκε για το πως μιλάει για το λαό.

- 8/11/2011 : Επίθεση μελών της Χρυσής Αυγής σε μέλη της ANΤΑΡΣΥΑ. Διαβάστηκε, κατατέθηκε από τον μάρτυρα Γκαργκάνα, προσκομίσαμε την απόφαση, δεν την δεχθήκατε και αυτή.

- 16/10/2011 : Ματαίωση συναυλίας της «Κίνησης Απελάστε τον Ρατσισμό» στον Άγιο Παντελεήμονα. Αναφέρθηκε από την μάρτυρα Κανελλοπούλου και Παζαρτζή. Πάλι με επικεφαλή και πρωταγωνιστές την Σκορδέλη και τον Παναγιώταρο.

- 28/10/2011 : Ληστεία και επικίνδυνη σωματική βλάβη σε βάρος δύο Αλβανίδων γυναικών από τον πυρηνάρχη Δράμας της Χρυσής Αυγής, Παναγιώτη Μπαντέμη και έναν αλλοδαπό τον Alex Steven James, προφανώς χρυσαυγίτη, είχε αναφερθεί και από τον μάρτυρα Μώρο για παρόμοιες δράσεις στην Καλλιθέα, αδίωκτοι και οι δύο από την δίωξη της Χρυσής Αυγής, απόφαση την οποία το δικαστήριό σας δεν αρνήθηκε να αναγνώσει.

- 30/10/2011 : Άγιος Παντελεήμονας, επίθεση σε τζαμί, Σκορδέλη. Κατατέθηκε από τον Ναϊμ Ελγαντούρ.

- 17/11/2011 : Επίθεση με μπουκάλια από 50-200 άτομα με επικεφαλής την Σκορδέλη από τον ίδιο μάρτυρα.

- 24-11-2011 : Ομιλία Μιχαλολιάκου στα γραφεία της Χρυσής Αυγής, που έχει προβληθεί, και αναφερόμενος στην Βουλή Βαϊμάρης διατρανώνει ότι δεν πιστεύει στις εκλογές και ότι αυτό, το οποίο θέλουμε είναι να γίνει αυτό που έγινε μετά από την Βαϊμάρη.

Μισό λεπτό να πούμε τι ήταν η Βαϊμάρη και τι έγινε μετά. Είναι γνωστό από την ιστορία, ότι η Βαϊμάρη είναι μία πόλη της

Γερμανίας, στην οποία το 1919 συνεδρίασε η εθνοσυνέλευση του Φεβρουάριου για να καταρτίσει το νέο Σύνταγμα μετά την πτώση του Κάιζερ και την νέα κατάσταση πραγμάτων μετά τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο στην Γερμανία. Είχαμε έντονες συγκρούσεις, είχαμε στην συνέχεια ένα δημοκρατικό σύνταγμα, το οποίο επέδειξε τεράστια ανοχή στην εγκληματική και παρακρατική δράση των εθνικοσοσιαλιστών, που από το 1920 είχαν συγκροτήσει τα ελεύθερα σώματα ή τμήματα τάξεως ή τάγματα εφόδου ή "Frei Corps". Ο Χίτλερ, που ήταν επικεφαλής του εθνικοσοσιαλιστικού κόμματος, το 1924 επεχείρησε το λεγόμενο "πραξικόπημα της μπιραρίας", για το οποίο δικάστηκε για εσχάτη προδοσία, καταδικάστηκε μόνο σε 5ετή φυλάκιση και βγήκε από την φυλακή μετά από 7-8 μήνες. Το μόνο κακό που του έκανε η φυλακή, ήταν ότι τον υποχρέωσε να γράψει το βιβλίο «Ο Αγών μου», το οποίο αποτέλεσε το έναυσμα για την συνέχεια.

Ήρθε στην εξουσία το 1933 μετά από μία σκανδαλώδη εύνοια της αστικής τάξης της Γερμανίας και μετά από μία άθλια συμπεριφορά του κυβερνώντος σοσιαλδημοκρατικού κόμματος τότε με την ανοχή όλης αυτής της δράσης και το πρώτο που έκανε ήταν να καταργήσει το κοινοβούλιο, αφού φρόντισε να το κάψει πρώτα και να φορτώσει πρώτα τον εμπρησμό του στον Κομμουνιστή Δημητρώφ και σε άλλους πέντε κομμουνιστές. Όλοι αυτοί αθωώθηκαν και καταδικάστηκε ο πραγματικός εμπρηστής, που ήταν μέλος των ταγμάτων εφόδου και τα τάγματα εφόδου τα κατάργησε ο ίδιος ο Χίτλερ αργότερα, κάνοντας την μεγάλη εκκαθάριση την νύχτα των μεγάλων μαχαιριών (30/6/1934), γιατί δεν τα είχε ανάγκη πια, όταν έλεγχε τα SS και την Gestapo και είχε όλον τον κρατικό μηχανισμό δικό του το 1934.

Ανέστειλε από τον εμπρησμό του Reichstag και μετά όλα τα ατομικά δικαιώματα, που προέβλεπε το Σύνταγμα της Βαϊμάρης, κατάργησε τα κόμματα, απαγόρευσε την λειτουργία τους και όταν πέθανε ο Hindenburg ανέλαβε τις εξουσίες του αρχηγού του κράτους και τα υπόλοιπα λίγο πολύ με τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο είναι γνωστά.

Όταν λέει, λοιπόν, ότι αυτό που έγινε μετά την Βαϊμάρη, για κάτι τέτοιο αγωνιζόμαστε και εμείς, αυτό είναι για το οποίο αγωνίζεται.

Την περίοδο του 2011, λοιπόν, έχουμε καταδικαστικές αποφάσεις, για την Σκορδέλη, για τον Κολιόπουλο, για τον Λαγό, έχουμε ανάδειξη οπλοφορίας στελεχών της Χρυσής Αυγής, έχουμε

ανάδειξη εκπαίδευσης σε στρατιωτικές δραστηριότητες και έχουμε αμέτρητες, δεκάδες επιθέσεις σε χώρους προσευχής και προκλήσεις με πάρα πολλούς τρόπους σε μουσουλμάνους στον Πειραιά, στην Καλλιθέα, στο Μοσχάτο, στην Πανόρμου, παντού.

Αρχίζει τότε και η προσπάθεια καταγραφής από το Δίκτυο Καταγραφής Περιστατικών Ρατσιστικής Βίας, το οποίο μόνο το **τελευταίο τρίμηνο του 2011**, γιατί προηγουμένως δεν υπάρχει στατιστική καταγραφή, **αριθμεί 63 περιστατικά**, από τα οποία αποδίδει ευθέως τα 5 στην Χρυσή Αυγή. Εδώ ανοίγει ένα άλλο ζήτημα, στο οποίο θα ήθελα πριν συνεχίσω για το 2012 να τοποθετηθώ για ελάχιστα.

Είναι δεδομένο και δεν μπορεί να το αμφισβητήσει κανένας ότι η σωρεία των εκατοντάδων περιστατικών αυτών, είτε που καταγράφηκαν, είτε όχι περιέχει τα εξής ιδιαίτερα χαρακτηριστικά:

Οι επιθέσεις κατευθύνονται στοχευμένα σε θύματα που στερούνται του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, διότι είναι μετανάστες χωρίς "χαρτιά" στην Ελλάδα, άνθρωποι, οι οποίοι πρέπει να προσέλθουν στα αστυνομικά τμήματα για να καταγγείλουν τις πράξεις αυτές. Εκεί εκτός από την συγκάλυψη και την ανοιχτή υποστήριξη αστυνομικών στην Χρυσή Αυγή, αναδείχθηκε άλλο ένα αμαρτωλό κεφάλαιο της υπόθεσης αυτής, για το οποίο υπάρχει ένα αναγνωστέο έγγραφο, που δείχνει ότι ο κ. Ντογιάκος υπό την ιδιότητα του εποπτεύοντος του τμήματος Εσωτερικών Υποθέσεων της ΕΛ.ΑΣ. είχε λάβει γνώση του ότι δέκα αστυνομικοί, παραπλέμφθηκαν αφού ερευνήθηκαν και σχηματίσθηκε σε βάρος τους δικογραφία. Αλλά δεν ενδιαφέρθηκε ποτέ να ενημερώσει την παρούσα δικογραφία ως ασκών την ανώτατη διεύθυνση στην ανάκριση μέχρι που ολοκληρώθηκε η προδικασία για το τι απέγιναν οι διώξεις αυτές, του Σκάρα και του Γιοβανίδη κλπ, αυτές που αναφέρονται στο έγγραφο του Οκτωβρίου του 2010. Στερούνται λοιπόν τα θύματα της Χ.Α., αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, φοβούνται, στερούνται χρημάτων, για να υποστηρίξουν τα παράβολα κλπ, γιατί στην χώρα αυτή δεν υπάρχει ουσιαστικό Legal Aid, όπως υπάρχει στην Δυτική Ευρώπη και αλλού και συνεπώς αξιωματικά είναι βέβαιο ότι ο αριθμός των καταγραφών είναι πολύ περιορισμένος και αναντίστοιχος με τον πραγματικό αριθμό των κρουσμάτων.

Πέραν αυτού, όμως θα πει κανένας, καλά όλα αυτά τα κάνει η Χρυσή Αυγή ; Κανείς δεν μπορεί να ισχυριστεί με βεβαιότητα, ότι όλα αυτά τα κάνει η Χρυσή Αυγή. Μα το ερώτημα δεν είναι αυτό.

Το ερώτημα είναι αν **έχει ποινική ευθύνη η Χρυσή Αυγή** τα μέλη και οι διευθυντές της **εκτός φυσικά από την δική τους**, και για αυτήν την **εγκληματική δραστηριότητα** που εκδηλώνεται είτε από **ομοφρονούντες**, οι οποίοι παίρνουν αέρα και αξιοποιούν την δυναμική τους, βαδίζοντας στον δρόμο που άνοιξε, και παράγουν θύματα συγκροτώντας περιστασιακές ομάδες, μεμονωμένα χτυπήματα, αυτόνομες ιδεολογικοπολιτικά ομάδες, είτε ακόμα και από θύματα που προκαλούνται από θερμόαιμους **αντιφρονούντες**, οι οποίες συγκροτούνται για τα αντίθετα χτυπήματα, τα οποία υπερμεγεθύνουν και παραπονιούνται οι κατηγορούμενοι.

Η άποψη η δική μου είναι ότι αν κανένας θέλει να εκλάβει το 187 ως άρθρο, το οποίο τυποποιεί **αδίκημα βλάβης της δημόσιας τάξης** σε συνδυασμό με τον **πραγματοπαγή** και όχι προσωποπαγή χαρακτήρα της εγκληματικής οργάνωσης, τότε πρώτον **δεν μπορεί να αποκλείσει από τη βλάβη αυτήν την ευρύτερη έκταση** των εγκληματικών ενεργειών, είτε προέρχονται από μέλη είτε δεν προέρχονται από μέλη της Χρυσής Αυγής, αφού δεν είναι υποχρεωτικό στοιχείο στον δόλο των μελών να τελούν τα μέλη της τις πράξεις αυτές. Δεύτερον, δεν μπορείς να αποκλείσεις την βλάβη και την διαταραχή της έννομης τάξης τα αντίποινα που δημιουργούνται εύλογα από την συμπεριφορά αυτή. Τρίτον, ο **πραγματοπαγής χαρακτήρας** αυτό ακριβώς σημαίνει. Ότι δεν είναι υποχρεωτικό στοιχείο η τέλεση από τα μέλη, ούτε η τέλεση εναντίον αντιφρονούντων μόνο. Η ύπαρξη και δράση μίας εγκληματικής οργάνωσης ενθαρρύνει ψυχικά τους έχοντας τα αυτά κίνητρα για τέλεση πράξεων παρομοίων με τους σκοπούς της και τους βλαπτόμενους για αντίποινα. Συνεπώς όλο το φάσμα των συνεπειών αυτών είναι εκείνο που αποτελεί το πεδίο βλάβης της δημόσιας τάξης που ο νομοθέτης επιδιώκει να προστατέψει με τη θέσπιση του άρθρου 187 Π.Κ.

Θεωρώ, συνεπώς, ότι όλη αυτή η γκάμα, της εγκληματικής δραστηριότητας, που ανοίγει και που κλείνει δυστυχώς με την ανθρωποκτονία των δύο μελών της Χρυσής Αυγής την 1/11/2013 στο Ηράκλειο, που είναι καταδικαστέα, είναι μέρος ενός πολέμου, τον οποίο κήρυξε η Χρυσή Αυγή για όλη την δυναμική που εξαπέλυσε δημιουργώντας όλη αυτήν την κατάσταση.

Και ευθύνεται ποινικά, όσο και η Γερμανία του Χίτλερ για τους Γερμανούς στρατιώτες που σκοτώθηκαν στον πόλεμο, όσο και η Ιταλία του Μουσολίνι για του Ιταλούς στρατιώτες που σκοτώθηκαν στα βουνά της Ηπείρου.

Και βεβαίως ευθύνεται ποινικά επίσης η Χρυσή Αυγή, ακόμα και εάν με τη δράση της προκάλεσε σε κάποιον να αισθανθεί την ασυλία ή την αξιοπιστία να πει στο θύμα μίας επίθεσης που του έκανε, ότι εγώ είμαι η Χρυσή Αυγή, που πάει να πει ότι το ένιωθε ότι η Χρυσή Αυγή είναι όπως αυτό που κάνει.

Αυτό υπελάμβανε και ο θύτης και το θύμα και αυτό ήταν η αλήθεια. Ποια εγκληματική ενέργεια είχαμε πριν από το 2008 ή πριν από το 1992, που ξεκίνησα πριν στο επίπεδο της φασιστικής, εγκληματικής βίας και των όποιων αδικημάτων ; Οι μόνες τέτοιες ενέργειες που είχαμε στην ιστορία είναι αυτές, που έκανε, τι σύμπτωση, αυτός που ίδρυσε μετά την Χρυσή Αυγή. Τις βόμβες στο Ρεξ και στο Έλλη. Αυτά ήταν πριν από το 1992 και για τα οποία επίσης έμεινε ακαταδίωκτος. Για το ένα από αυτά πήγε λίγους μήνες φυλακή, μονό και μόνο για να γνωρίσει τον Παπαδόπουλο και να πάρει το χρίσμα του για τα περαιτέρω.

Μπαίνουμε στο 2012.

Με την κοπή της πίτας ξεκινάει μια ομιλία του Μιχαολιάκου στα γραφεία της Τοπικής Οργάνωσης Αρτέμιδας, ότι *«για τους προδότες αυτός ο τόπος είχε μία αποστολή και έναν προορισμό, την κρεμάλα»*.

10 μέρες αργότερα, στις 12/1/2012, κάποιιο μέλος της Χρυσής Αυγής παίρνει το μήνυμα, ονόματι Καρεφυλλάκης στο Ρέθυμνο και εξαγγέλλει με δημοσίευμα στον τοπικό τύπο (!!!) την συγκρότηση ένοπλης πολιτοφυλακής για αυτοπροστασία από λαθρομετανάστες. Και κάθονται και τον κοιτάνε ! Εξαγγέλλει την συγκρότηση ένοπλης πολιτοφυλακής και τον κοιτάνε ! Οι αντιτρομοκρατικές, οι αστυνομίες, οι εισαγγελείς, οι πάντες. Όπως κοιτάνε και άλλους.

- 28/1/2012 : Επιθέσεις στον ηλεκτρικό του Πειραιά εναντίον αλλοδαπών. Έχουμε καταγγελία της ένωσης εργαζομένων του ΗΣΑΠ ανάμεσα στα αναγνωστέα έγγραφα της δικογραφίας, η οποία μάλιστα μιλάει για επανειλημμένες επιθέσεις.

- 18/2/2012 : Στην Κόρινθο επίθεση και τραυματισμό τεσσάρων μεταναστών από χρυσαυγίτες.

- 22/2/2012 : Ρατσιστική επίθεση με ανθρωποκτόνα πρόθεση σε βάρος Πακιστανών στο σπίτι τους, μία επίθεση που δεν διερευνάται ποτέ και έχει απολήξει στην πειθαρχική δίωξη και τιμωρία του αστυνομικού Βελονάκη για παράβαση καθήκοντος. Έγγραφο 218, αναγνωστέο PDF 3799.

- Στις 22/2/2012 : Επίθεση στην Ευαγγελίστρια και σε τζαμί στα Καμίνια. Μας το είπε ο Ελγαντούρ και ο Ασλάμ.

- 13/3/2012 : Μαχαίρωμα 19χρόνου Ιρακινού και πριν άλλων δύο στην Ομόνοια. Από την Εφημερίδα Δημοκρατία.

- 21/4/2012 : Στο Μαρούσι, δεν το δέχθηκε το δικαστήριό σας να το αναγνώσει, αλλά είναι γνωστό, διατάραξη κοινής ειρήνης και επίθεση στον βουλευτή του ΠΑΣΟΚ Πέτρο Ευθυμίου από τον Παναγιώταρο.

- Απρίλιος 2012 : Προσπάθεια για ρατσιστική πρόκληση στο Κρατικό Νοσοκομείο Νίκαιας με διοργάνωση συσσιτίου μόνο για φτωχούς Έλληνες.

- Απρίλιος 2012 : Ρατσιστική επίθεση στην Χίο με συμμετοχή του Ματθαίουπουλου, που κατατέθηκε από τον μάρτυρα Αντώνη Ρέλλα.

- 1/5/2012 : Στην Πετρούπολη, απειλές και φραστική επίθεση κατά μετανάστη, αναφέρεται στην έκθεση του Συνηγόρου του Πολίτη.

Από 1-30/5/2012 έχουμε επανειλημμένες προτροπές σε πράξεις ρατσιστικής βίας από τους Πλωμαρίτη και Βάθη. Τα είπε αυτά ο μάρτυρας Γεωργούσης. Υπάρχει και η καταδικαστική απόφαση του Πλωμαρίτη για το βίντεο, ότι «είμαστε ετοιμοί να ανοίξουμε το φούρνους», η οποία κατατέθηκε εδώ.

- 5/5/2012 : Ημέρα των εκλογών, ξανά επίθεση μελών της Χρυσής Αυγής σε μέλη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, με πρωταγωνιστή τον Γιαννόγκωνα, τα είπε ο Γκαργκάνας αυτά.

- Το βράδυ της ίδιας ημέρας απειλητικό τηλεφώνημα από τον εκλεγέντα Μπούκουρα στον Δήμαρχο Ανδριανάκο.

- 10/5/2012 : Επίθεση σε μετανάστες, που έπιναν καφέ στο Έβερεστ και η αστυνομία παρεμπόδισε τη μήνυση όπως καταγγέλλει ο Συνήγορος του Πολίτη.

- 19/5/2012 : Νέα επίθεση στον ηλεκτρικό της Ομόνοιας, νέα καταγγελία της Ένωσης Εργαζομένων ΗΣΑΠ, επώνυμη για την Χρυσή Αυγή.

- 25/5/2012 : Εκκαθάριση από μετανάστες του παλιού εργοστασίου της Πειραιϊκής - Πατραϊκής με την ούγια να γράφει "Χρυσή Αυγή"..

Βρισκόμαστε πια μετά από τις πρώτες εκλογές του 2012, την αδυναμία σχηματισμού κυβέρνησης και την προκήρυξη των δεύτερων εκλογών του Ιουνίου του 2012. Εδώ έχει σημασία να δούμε ένα-ένα τα περιστατικά για να καταλάβουμε ποιές είναι οι προθέσεις της Χρυσής Αυγής, τις μέρες που ετοιμάζεται να μπει στην Βουλή και να φορέσει κουστούμια.

- 26/5/2012 : Ο Μιχαολιάκος στα γραφεία της Χρυσής Αυγής, βίντεο 2612. Ακούστε μήνυμα λίγες μέρες πριν από τις εκλογές.:

«Ελπίζουν ένας χρυσαυγίτης να σφάξει ένα ξένο, για να αντιστρέψουν το πολιτικό κλίμα.... Έχουν χάσει την μπάλα γιατί σε αυτήν περίπτωση θα φτάσει και 15% και 20% η Χρυσή Αυγή.»

Την ίδια μέρα επίθεση σε μετανάστη στον Άγιο Παντελεήμονα το βράδυ, όπως καταγγέλλεται από τον Συνήγορο του Πολίτη.

- 28/5/2012 : Ξανά επίθεση στον ΗΣΑΠ Πειραιά. Δεν υπάρχει αστυνομία στον ΗΣΑΠ Πειραιά ; Τέσσερεις καταγγελίες έχω μετρήσει μέχρι τώρα... Δεν υπάρχει !

Νέα καταγγελία της Ένωσης Εργαζομένων του ΗΣΑΠ στις 29/5/2012.

- 3/6/2012 : Βασιλικά Ευβοίας, πυρπόληση θρησκευτικού χώρου μεταναστών. Επίσης από τον Συνήγορο του Πολίτη.

- 4/6/2012 : Αθήνα, συνθήματα με αγκυλωτούς σταυρούς από ανένταχτους Μαϊανδρους Εθνικιστές. Ένα στοιχείο της βλάβης στην δημόσια τάξη, που είναι το προστατευόμενο έννομο αγαθό από την δυναμική της δράσης της Χρυσής Αυγής.

- 4/6/2012 : Πλατεία Αμερικής, επίθεση σε μετανάστη με ρόπαλα από 7 χρυσαυγίτες. (Συνήγορος του Πολίτη)

- 6/6/2012 : Μουσείο, επίθεση σε δημοσιογράφο της Jerusalem Post που καταγράφει επίθεση ενάντια σε μετανάστες και άστεγους.

Επίθεση σε δημοσιογράφο είχαμε και χθες στο Σύνταγμα από χρυσαυγίτες, του δημοσιογράφου, ο οποίος έκανε το ντοκιμαντέρ «Χρυσή Αυγή: Προσωπική Υπόθεση» μπροστά στην αστυνομία. Αυτά κάνει η ατιμωρησία και η αίσθηση της αστυνομικής ασυλίας.

- 7/6/2012 : Χαστούκι του Κασιδιάρη στην Κανέλλη στον τηλεοπτικό στούντιο στον ANΤ1 και μπροστά στον μετέπειτα

Πρόεδρο Δημοκρατίας Προκόπη Παυλόπουλο, που κάθεται και κοιτάει.

- 9/6/2012 : Δύο μέρες μετά, ο Μιχαλολιάκος δηλώνει, ότι «μετά το χαστούκι στην Κανέλλη ανέβηκαν 2% τα ποσοστά στην Χρυσή Αυγή», αντί να το καταδικάσει. Και δίνει το μήνυμα για τα παραπάνω, ότι προλάβουνε στις τρεις μέρες των εκλογών.

Και ήδη στις 9/6/2012 στην Βέροια έχουμε την επίθεση στο καφ-ενείο του Βραχνή και την καταδίκη για επικίνδυνη σωματική βλάβη του Τολιόπουλου, που ήρθε και μάρτυρας εδώ πέρα, μέλους της Χρυσής Αυγής, όπως κατάμαρτυράται και από τον Σταύρου, τον μάρτυρα, και από την 1087/26-6-12 του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Βεροίας.

61 καταγραμμένα περιστατικά από τον συνήγορο του Πολίτη μέχρι τα μέσα του 2012 εν μέσω εκατοντάδων μη καταγεγραμμένων, καταγγελίες από σωματεία του ΗΣΑΠ, καταγγελίες και από το σωματείο εργαζομένων της ΔΟΥ Νίκαιας για την συμπεριφορά των μελών της Χρυσής Αυγής, που είναι δίπλα, διότι πάνε στην εφορία, αφενός ανακρίνουν τον κόσμο τι πάει να κάνει εκεί μέσα και κατά περίπτωση τον διώχνουν και αφετέρου κάνουν κουμάντο στους υπαλλήλους για το πώς να κάνουν την δουλειά τους και βρίσκονται με την στρατιωτική περιβολή και ενοχλούν. Και καταγγέλλονται αυτά εις ώτα μη ακουόντων. Κλιμάκωση, λοιπόν, της επιθετικότητας στο δρόμο για τη Βουλή και επιδεικτική προεξαγγελία και επιβράβευση της από την ηγεσία.

Υπό τις συνθήκες αυτές οι δράστες της επίθεσης των Αιγυπτίων μου θυμίζουν δρομείς, που βρίσκονται στην αφετηρία σε θέση εκκίνησης και περιμένουν την πιστολιά του αφέτη, που δεν είναι άλλη από την ομιλία Λαγού στις 11/6/2012.

Παρεμβάλλω, πριν από τους Αιγυπτίους, ορισμένες γενικότερες σκέψεις για τα συνολικά στοιχεία που αναδεικνύονται για την Χρυσή Αυγή μέχρι το 2012 και το καταστατικό.

Γ) ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΠΕΡΙΟΔΟΥ - ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ

Έχουμε, λοιπόν, στις 11/6/2012 τους δράστες της επίθεσης κατά των Αιγυπτίων να αναμένουν στην θέση εκκίνησης στην αφετηρία την πιστολιά του αφέτη. Τίθεται, λοιπόν, το εξής ερώτημα, πριν ακόμη και από την πιστολιά του αφέτη, πριν την ομιλία του Λαγού και πριν την πραγματοποίηση αυτής της επίθεσης, στις 11/6/2012 με όσα προαναφέρθηκαν και

αποδείχθηκαν **είναι ή δεν είναι εγκληματική οργάνωση η Χρυσή Αυγή**, που δεν έχει μπει στη Βουλή ουσιαστικά ακόμα ;

Το παραπεμπτικό βούλευμα συνδέει την ιδιότητα του διευθυντή για τους περισσότερους από τον Ιούνιο του 2012 και μετά. Για πριν γράφει ότι ο Μιχαλολιάκος ήταν κατ' ουσίαν διευθυντής μέχρι τις 20/9/2010 και τύποις και ουσία από τότε και μετά, επειδή τότε θεσπίστηκε ο νόμος που τυποποίησε το αδίκημα της διεύθυνσης και τους άλλους τους βάζεις τον Ιούνιο του 2012.

Εδώ είναι αυτό που έλεγα πριν, ότι το δικαστήριο στα πλαίσια της διαλευκαντικής και διερευνητικής του αρμοδιότητας για τη δίκη, μπορεί να δεχτεί και πραγματικά περιστατικά, τα οποία διαφοροποιούνται από εκείνα που έχει δεχθεί το παραπεμπτικό βούλευμα και η εισαγγελική πρόταση, χωρίς αυτό να αποτελεί στοιχείο μεταβολής της κατηγορίας ή χειροτέρευσης της θέσης του κατηγορουμένου.

Ας συνοψίσουμε λιγάκι τα στοιχεία, τα οποία φέρνει το παραπεμπτικό βούλευμα : Υπάρχουν τα τέσσερα στοιχεία, τα οποία είναι κοινά για όλες τις εγκληματικές οργανώσεις, χωρίς τα οποία αυτές δεν στοιχειοθετούνται. Ποια είναι αυτά ; Άνω των τριών ατόμων, δομημένη οργάνωση, διαρκής δράση, κατεύθυνση διάπραξης πλειόνων κακουργημάτων. Απαιτεί ο νόμος ή η νομολογία κάποιο ορισμένο είδος δομής ; Αν είναι δηλαδή ιεραρχική ή αν είναι αντιαυταρχική ; Είναι παράβαση ή ακυρότητα αν εισαχθεί η υπόθεση με την κρίση του συντάκτη του βουλεύματος, ότι η δομή ήταν ιεραρχική και αποδειχθεί το αντίθετο ή το αντίστροφο ; Είναι υποχρεωμένος ο εισαγγελέας να μπει στα γραφεία της εγκληματικής οργάνωσης και να διαβάσει εγκυκλίους για να μπορέσει να αιτιολογήσει τον τρόπο που λειτουργούσαν ; Σε ποιας εγκληματικής οργάνωσης τα γραφεία έχει μπει ο εισαγγελέας και το δικαστήριο και έχει δημιουργήσει τόσες πολλές απαιτήσεις για να καταφαιθεί η δομή της εγκληματικής οργάνωσης ; Σε ποιάς ;

Εδώ, λοιπόν, πέρα από αυτά τα τρία τα στοιχεία, το βούλευμα παραθέτει ορισμένα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της συγκεκριμένης εγκληματικής οργάνωσης, πρόσθετα από τα παραπάνω, που όμως αν κάποιο από αυτά δεν αποδειχθεί ή αποδειχθεί κατά παραλλαγή ή αναιρεθεί ή αποδειχθεί και κάποιο άλλο δεν αναιρείται η κατηγορία. Απλώς αιτιολογείται πιο εμπειριστωμένα η διαπίστωση της τέλεσης, πράγμα το οποίο είναι στα καθήκοντα του δικαστηρίου και δεν επιδρά στα υπερασπιστικά δικαιώματα και την χειροτέρευση.

Τι μας λέει το βούλευμα λοιπόν;

- **Εσωτερική διάρθρωση**, κριτήριο το οποίο κατά την γνώμη μου είναι πλήρως αδιάφορο.

- **Ιεραρχική δομή**, ναι καθώς είναι ένα στοιχείο δομής, έχει την σημασία του, αλλά όχι το μόνο. Ο Αρειος Πάγος δέχεται ότι υπάρχουν και εγκληματικές οργανώσεις χωρίς ιεραρχική δομή

- **Διακριτοί ρόλοι**, επίσης αδιάφορο, θα μπορούσαν να μην είναι διακριτοί.

- **Πειθαρχία**, επίσης αδιάφορο, θα μπορούσε και να μην είναι. Λέει η εισαγγελέας στην πρόταση της, ότι η πειθαρχία δεν είναι στοιχείο της εγκληματικής οργάνωσης και βεβαίως η πειθαρχία δεν είναι από μόνη της στοιχείο αλλά δεν σημαίνει αυτό, ότι επειδή δεν υπάρχει πειθαρχία αλλά υπάρχει κάποιου άλλο είδους ιεραρχική σχέση, δεν υπάρχει δομή.

- **Διαρκής δράση**, βεβαίως υποχρεωτικά.

- **Ενεργός δράση**, την οποία την είδαμε και αυτήν. Η ενεργός δράση είναι που αν τεθεί υπ όψη σαν κριτήριο στο δικαστήριο σας απαγορεύει να αποκλείσουμε και τα πλημμελήματα και τα κακουργήματα που δεν αναγράφουν Χρυσή Αυγή και κάθε άλλη εκδήλωση πράξης που κατατείνει στους σκοπούς της εγκληματικής οργάνωσης, είτε είναι εγκληματικές καθ' εαυτής είτε δεν είναι.

- **Συγκλίνουσα δράση**, η οποία ούτε και αυτή δεν είναι υποχρεωτική αλλά αποδεικνύεται όμως.

- **Υποταγή της ατομικής βούλησης** στην βούληση της εγκληματικής οργάνωσης και της ηγεσίας της και αποδοχή των σκοπών της.

Ερωτώ; Τι από αυτά δεν αποδεικνύεται ότι υπάρχει μέχρι τις 11/6/2012 ;

Στα γραφεία "μπήκαμε", από τους ηλεκτρονικούς τους υπολογιστές και τα κινητά τους τηλέφωνα πήραμε στοιχεία, που είναι αυθεντικά, που τα έχουν δημιουργήσει μόνοι τους, που καταγράφουν μόνοι τους και αρχειοθετούν τις δραστηριότητες τους και μερικές τις καμαρώνουν κιόλας, όπως η εκπαίδευση του Κασιδιάρη με τα όπλα.

Ποιο από τα έγγραφα αυτά αμφισβητήθηκε ως πλαστό και ως μη γνήσιο ;

Ποίο αμφισβητήθηκε η χρονολογία ;

Από όλα τα βίντεο, τα ηχητικά, τα ψηφιακά, τα έγγραφα τα οποία προέρχονται από τα αρχεία τους, από τα γραφεία τους από τους σκληρούς τους δίσκους και από τα κινητά τους; Δεν είδαμε το «ότι κινείται, σφάζεται» ;

Δεν είδαμε το «περιμένουμε να έρθει το σήμα από τα κεντρικά» ;

Δεν είναι αυτά στοιχεία υποταγής της βούλησης στην βούληση της οργάνωση ;

Δεν είδαμε ιεραρχία ;

Δεν είδαμε ενεργό δράση ;

Δεν είδαμε επανειλημμένη εγκληματική δράση ;

Για πέστε μου σας παρακαλώ στα 17 χρόνια, ποια εγκληματική οργάνωση έχει τόση δράση όση η Χρυσή Αυγή ; Εκτός από την 17 Νοέμβρη, γιατί σκότωσε περισσότερους. Έ, η Χρυσή Αυγή δεν πρόλαβε.

Αντιθέτως, υπάρχουν αντίθετα στοιχεία, τα οποία να αμφισβητούν, το ότι ήδη στις 11/6/2012 η Χρυσή Αυγή είναι εγκληματική οργάνωση ;

Αν δηλαδή δεν έμπαινε στην Βουλή και δεν είχε πάρει το 3%, δεν θα ήταν εγκληματική οργάνωση ; Δεν είχε διευθυντές ; Περίμενε ο Κασιδιάρης, ο Παναγιώταρος, ο Γερμενής και οι άλλοι να εκλεγούν βουλευτές για να διευθύνουν την εγκληματική οργάνωση ; Μα, τι λέτε ; Επειδή την διεύθυναν την εγκληματική οργάνωση πριμοδοτήθηκαν και γίνανε βουλευτές.

Εδώ τον Σιώη που είχε εκλεγεί στις Σέρρες και ήταν η μόνη περίπτωση που δεν είχε εκλεγεί ο εκλεκτός του Μιχαολιάκου ο Ματθαίοπουλος τον έβαλαν και παραιτήθηκε επικαλούμενος φόρτο εργασίας. Είχε τόσο μεγάλο φόρτο εργασίας, που την επομένη της παραίτησης του τον διόρισαν στη Βουλή έμμισθο συνεργάτη και έτσι φάνηκε το ψέμα. Ήρθε εδώ ο μάρτυρας ο Αντώνναρος και μας είπε, ότι εξελέγη πρώτος σε σταυρούς στις δημοτικές εκλογές του Δήμου Πειραιά το 2014 με το ψηφοδέλτιο του Κούζηλου, που ήταν επικεφαλής τότε, ενώ καθ' όλη την διάρκεια της προεκλογικής περιόδου έλειπε στο εξωτερικό. Ποιος μηχανισμός πριμοδοτούσε την σταυροδοσία του, αφού έλειπε στο εξωτερικό ; Έχουμε κάνει όλες τις εκλογές υποψήφιοι. Ποιος, λοιπόν, εκλεγόταν βουλευτής,

χωρίς αυτή η επιθυμία και η εντολή να εκπορεύεται από τον Μιχαλολιάκο ; Σας είπε και ο Μακρής, που ήταν υποψήφιος με τον Μπαρμπαρούση στην Αιτωλοακαρνανία, ότι η οργάνωση μοίραζε μόνο του Μπαρμπαρούση ψηφοδέλτια και όχι του ιδίου με αποτέλεσμα φυσικά να εκλεγεί εκείνος. Ποιος από αυτούς ήταν γνωστός στις τοπικές κοινωνίες, που εκλεγήκανε. Φυτευτός ο Ζησιμόπουλος στην Θεσσαλονίκη, ο Ηλιόπουλος στον Βόλο, όλοι στις περιφέρειες τους, διακριτοί μόνο εκεί που τραμπουκίζουν. Και ο Παναγιώταρος τραμπούκιζε στον Άγιο Παντελεήμονα, αλλά εκλέχθηκε στην Β' Αθηνών.

Άρα, όλα αυτά τα στοιχεία ενυπάρχουν πριν από το 2012, πολύ πριν από το 2012. Αυτό το οποίο μεταβάλλεται και εξελίσσεται είναι η κλιμάκωση της εγκληματικής δράσης και η παράλληλα αύξουσα πορεία της ανάλογα με την αύξηση της πολιτικής της επιρροής και την κατάκτηση θεσμικής εκπροσώπησης, η οποία δεν λειτουργεί ανασταλτικά για την εγκληματική δράση, ενεργεί επαυξητικά, διαμορφώνει περιβάλλον θεσμικής ασυλίας σε ένα ήδη πολύ σοβαρό υπόστρωμα καθημερινής αστυνομικής ανοχής και συγκάλυψης, η οποία ασυλία αυτή ουσιαστικά υιοθετείται και από το πολιτική σύστημα, το οποίο με αμηχανία και με αδράνεια τους αντιμετωπίζει.

Χαρακτηριστική περίπτωση είναι στον Άγιο Παντελεήμονα η αδράνεια του Δήμου Αθηναίων, όπου η Χρυσή Αυγή έχει επιβάλει τρομοκρατία και έχει κλείσει μέχρι και την παιδική χαρά της πλατείας, που είναι δίπλα στην εκκλησία και υπάρχει κάτοικος, ο οποίος επιχειρεί να την ανοίξει για να πάει το παιδάκι του να παίξει και βρίσκεται αντιμέτωπος με στρατιές χρυσαυγιτών με τον Παναγιώταρο, πάνε στο αστυνομικό τμήμα του Αγίου Παντελεήμονα και εκεί ο διοικητής ουσιαστικά τον απειλεί με αντίθετη μήνυση και τον διώχνει.

Άρα, είναι προφανές ότι υπάρχει εγκληματική οργάνωση μέχρι το 2012 και υπάρχουν και τα στοιχεία της. Αλλά μιας και μπήκαμε στα γραφεία της και έγινε και λόγος για το καταστατικό, ας πούμε δύο λόγια και για αυτό.

Ακόμα, έχω την πεποίθηση και είμαι βέβαιος ότι συμφωνείτε, ότι οι **εγκληματικές οργανώσεις δεν έχουν συστατικό τύπο**. Δεν ξέρω, αν σε άλλη εγκληματική οργάνωση έχει αναζητηθεί καταστατικό, έχει αναζητηθεί ιδρυτική διακήρυξη, έχει αναζητηθεί εγκύκλιος για τρόπο λειτουργίας κλπ. Ούτως ή άλλως είναι γνωστό το νομικό καθεστώς του ν. 3023/2002, σύμφωνα με τον οποίο

κανένα κόμμα δεν είναι υποχρεωμένο με διάταξη πλήρη να καταθέτει καταστατικό για την ίδρυση του. Η σχετική διάταξη είναι ατελής, χωρίς κυρώσεις δηλαδή.

Εδώ διαπιστώσαμε από τα αναγνωστέα έγγραφα, ότι ο Μιχαλολιάκος από το έτος 1983, λίγο μετά αφότου βγήκε από τη φυλακή, όπου επιμορφώθηκε δίπλα στον Παπαδόπουλο, προέβη στην Εισαγγελία του Αρείου Πάγου σε δήλωση ίδρυσης κόμματος. Τι το χρειαζόταν από τότε το κόμμα, αφού πέρασαν 11 χρόνια μέχρι να συμμετάσχει σε εκλογική διαδικασία για πρώτη φορά στις ευρωεκλογές του 1994 και ξανά μετά από 15 χρόνια από τότε στις ευρωεκλογές του 2009 ;

Βεβαίως, σε εκλογές δεν συμμετέχει, αλλά η εγκληματική του δραστηριότητα προϋπάρχει του 1983, την ανέλυσα προηγουμένως, άρα λοιπόν ιδρύει κόμμα έχοντας στην πλάτη του και τις δύο προηγούμενες περιπτώσεις, αφενός με τον ξυλοδαρμό του δημοσιογράφου μετά την κηδεία του Μάλλιου και αφετέρου με τις βόμβες στο Έλλη και στο Ρεξ, γιατί αντιλαμβάνεται - και ίσως το πήρε και από την φυλακή το μάθημα - ότι η δημοκρατία, την οποία εχθρεύεται τόσο, παρέχει αυξημένη προστασία στα κόμματα και θέλει να έχει ένα κόμμα καβάντζα ως άλλοθι, ώστε αν κάποια στιγμή διωχθεί για τις αξιόποινες πράξεις που επιμελώς έχει σχεδιάσει να διαπράξει και να βάλει και τους άλλους να διαπράξουν, συγκροτώντας εγκληματική οργάνωση, να έχει να επικαλείται μια νομική προστασία.

Το κόμμα αυτό είναι αδρανές μέχρι το 1994, όπως είπαμε, ως κόμμα και δεν συμμετέχει σε καμία εκλογή και εκείνο, το οποίο είναι εντυπωσιακό είναι το ότι αμφισβητεί το καταστατικό του Ψαρρά, ενώ είναι προφανές ότι κανένα κίνητρο δεν είχε ο Ψαρράς ούτε κανένας να επινοήσει ένα πλαστό καταστατικό. Δεν είναι αυτό το στοιχείο το οποίο θα έκανε την διαφορά για να καταδείξει εγκληματική οργάνωση και τον ναζιστικό της χαρακτήρα, υπήρχε και αποδεδειγμένα δημοσιευμένο και στο περιοδικό της Χρυσής Αυγής και σταλμένο στον "Σχολιαστή" από το έτος 1998.

Όμως, ο Μιχαλολιάκος μας έχει προσκομίσει εδώ πέρα, μεταξύ των αναγνωστέων και ένα βιβλίο, το οποίο το έγραψε στη φυλακή, την περίοδο που ήταν προφυλακισμένος για την υπόθεση αυτή. Στη σελίδα 47 του βιβλίου του «Φυλακές Κορυδαλλού 1-15 Ιανουαρίου 2014», λοιπόν, γράφει τα εξής :

«Κατ' ουσίαν η πολιτικοποίηση της Χρυσής Αυγής άρχισε μετά το δημόσιο συνέδριο μας - το Β΄ Συνέδριο, αφού το Α΄, το οποίο ο

κ. Καμπαγιάννης είπε ότι ήταν μυστικό, πράγματι συνομολογείται, φαίνεται ότι ήταν μυστικό - το οποίο έγινε στο ξενοδοχείο Κάραβελ των Αθηνών (ξενοδοχείο του εφοπλιστή Θεοδωρόπουλου, ο οποίος είναι γνωστός υποστηρικτής της Χρυσής Αυγής) την άνοιξη του 1992. "Στο συνέδριο αυτό του 1992 επικυρώθηκε και το καταστατικό μας, το οποίο ισχύει μέχρι σήμερα και έχει επίσημα κατατεθεί στον Άρειο Πάγο, αντίθετα προς το τερατώδες κατηγορητήριο εις βάρος μας, το οποίο αναφέρεται σε ένα κατά φαντασία δήθεν κρυφό καταστατικό της Χρυσής Αυγής. Είναι δε τόσο κρυφό, που δεν το βρήκαν σε καμία από τις περισσότερες από 100 έρευνες που έγιναν σε κατοικίες και κομματικά γραφεία.»

Το καταστατικό, βεβαίως, δεν το βρήκαν, αλλά βρήκαν την σφραγίδα, η οποία είναι ίδια με αυτή που υπάρχει στο καταστατικό και φυσικό ήταν να μην το βρουν, όταν δόθηκε εντολή να εξαφανίσουν όλα τα στοιχεία. Αλλά εκείνο το οποίο είναι εντυπωσιακό είναι ο τρόπος με τον οποίο προσπαθεί να κοροϊδέψει αφενός το αναγνωστικό του κοινό και σε δεύτερο χρόνο το δικαστήριο, λέγοντας ότι το καταστατικό του 1992 είναι το ίδιο με αυτό που εγκρίθηκε στον Άρειο Πάγο το 2012.

Αυτό το καταστατικό, λοιπόν, που κατατέθηκε στον Άρειο Πάγο το 2012 αφενός γράφει στο ακροτελεύτιο άρθρο του (άρθρο 34), είναι και αυτό αναγνωστέο, ότι

«το παρόν καταστατικό του κόμματος εγκρίθηκε ομόφωνα από το πολιτικό συμβούλιο του κόμματος κατά την συνεδρίαση της 22/8, (που προφανώς εννοεί του 2012) και ισχύει ως έχει μέχρι την επίσημη επικύρωση του από το προσεχές τακτικό συνέδριο του κόμματος».

Άρα, λοιπόν, όχι μόνο είναι καινούργιο, αλλά δεν είναι καν επικυρωμένο από το συνέδριο

και δεύτερον στο άρθρο 2 αναφέρει, ότι

*«το πολιτικό κόμμα με την επωνυμία «Λαϊκός Σύνδεσμος-Χρυσή Αυγή» είναι κίνημα με χαρακτήρα λαϊκό, με πίστη στην ιδεολογία του εθνικισμού. Το λαϊκό εθνικιστικό κίνημα της Χρυσής Αυγής βρίσκεται (ακούστε εδώ!) στην πρώτη γραμμή του αγώνα ενάντια στο **εθνοκτόνο μνημόνιο.**»*

Είχαμε μνημόνια το 1992 ; Είχαμε μνημόνια πριν το 2010 ;

επίσης γράφει στο ίδιο άρθρο :

«καθώς και ενάντια στην πληθυσμιακή αλλοίωση με τα εκατομμύρια λαθρομετανάστες και την διάλυση της ελληνικής κοινωνίας...»

Είχαμε αυτό που ονομάζουν «λαθρομετανάστες», όχι μόνο αυτοί βέβαια αλλά και ο Σαμαράς ο διώκτης τους, το 1992 ;

Ποιόν κοροϊδεύουν ; Ποιόν κοροϊδεύει ο Μιχαλολιάκος και όχι μόνο το δικαστήριο αλλά και εκείνους στους οποίους απευθύνει το βιβλίο του ; Είναι δυνατόν αυτό το καταστατικό, το οποίο κατέθεσε ο Μπούκουρας στις 30/8/2012 στον Άρειο Πάγο να υπάρχει τάχα από το 1992 ;

Αλλά για ποιόν λόγο να θέλει να το κάνει να αμφισβητήσει την έννοια του παλιού καταστατικού ; Όταν αμύνεσαι ενάντια σε ένα ψέμα, το κάνεις απλά προβάλλοντας την αλήθεια, δεν χρειάζεται να κατασκευάσεις ένα άλλο ψέμα, πουι δυστυχώς είναι και αυταπόδεικτο ψέμμα και μάλλον πιστοποιεί την αλήθεια αυτού του οποίου διαψεύδεις.

Λέει, λοιπόν, αυτό το παλιό καταστατικό που προσβάλλουν ως δήθεν πλαστό, τα εξής ενδιαφέροντα που, πρώτα απ' όλα, αποδεικνύουν την ναζιστική ιδεολογία :

«Σελίδα 3 : Η Χρυσή Αυγή πεπεισμένη, ότι το δίκαιο και η αλήθεια στον μεγάλο ιδεολογικό πόλεμο, που ήταν με το μέρος εκείνων που τελικά ηττήθηκαν, προσπαθεί να αποκαλύψει την αληθινή διάσταση του εθνικοσοσιαλισμού κάτω από συκοφαντία και τον ρύπο, με τον οποίο τον ανόρθωσαν οι νικητές αυτού του πολέμου.»

Υπάρχει καμία αμφιβολία για τον ναζιστικό χαρακτήρα της ιδεολογίας της οργάνωσης αυτής ; Ποιοι ήταν οι ηττημένοι του μεγάλου ιδεολογικού πολέμου ; Ποιοι ήταν οι ηττημένοι του 1945, τον οποίων δηλώνει σπορά ο Μιχαλολιάκος ; Οι ναζιστές ήταν. Και θα πεις το χιλιοεπιτωμένο «μα δεν είναι δικαίωμα του καθενός να έχει την ιδεολογία του; ». Ασφαλώς είναι δικαίωμά του. Το δικαστήριο κατά την διάγνωση ενός εγκλήματος τελούμενο από δόλο δεν είναι υποχρεωμένο να αναφέρει τα κίνητρα, αν αυτό δεν επιτάσσεται από την φύση αδικημάτων υπερχειλούς υποκειμενικής υπόστασης, εάν δεν υπάρχει ανάγκης να στοιχειοθετηθεί η τήρηση κάποιου συγκεκριμένου στοιχείου που αναγράφεται στον νόμο. Εκ περισσού το γράφει. Εδώ, στο μέτρο στο οποίο αναζητάμε τα κίνητρα και τις πηγές συγκρότησης της εγκληματικής οργάνωσης, βεβαίως ενδιαφέρει ο ναζισμός.

Είναι προφανές ότι κάθε εγκληματική πράξη δεν είναι ναζιστική, διότι εγκληματική πράξη χωρίς ναζισμό υπάρχει, αλλά ναζισμός χωρίς εγκληματική πράξη δεν υπάρχει, γιατί η ίδια η φύση της ιδεολογίας του είναι εγκληματική. Στηρίζεται στην αρχή της υπεροχής της φυλετικής ενός μέρους πληθυσμού και στην ανάγκη εξόντωσης του υπολοίπου. Εξ' ου και ο καταστατικό στο άρθρο 12 λέει, ότι υποψήφια μέλη της Χρυσής Αυγής μπορούν να είναι *μόνο ΑΡΕΙΟΙ*, με κεφαλαία γράμματα η λέξη άρειοι κατά το αίμα, *Ελληνες την καταγωγή που υπηρέτησαν στον ελληνικό στρατό είτε υπηρετούν μόνιμα τα ελληνικά στρατεύματα.*

Να λοιπόν εδώ και η φυλετική αποτύπωση της ρατσιστικής νοοτροπίας του ναζισμού, που υπάρχει στο καταστατικό αυτό και βεβαίως η εξουσία του αρχηγού. Στον εσωτερικό κώδικα άρθρο 4 χαρακτηρίζεται *«υπέρτατος φορέας των βιολογικών αρετών της φυλής μας»*, στο άρθρο 6 *«είμαστε όντα του καθήκοντος και όχι ζώα δικαιωμάτων»*. Και βεβαίως το γεγονός, ότι το καταστατικό αυτό προβλέπει δύο επίπεδα ιεραρχίας της οργάνωσης, την οργανωτική ιεραρχία και **την διοικητική ιεραρχία**, που είναι και η στρατιωτική, όπου η διοικητική ιεραρχία, κατά ρητή πρόβλεψη του άρθρου 11 παράγραφος, είναι και η ουσιαστική ιεραρχία της Χρυσής Αυγής, επί της οποίας εδράζεται η όλη αγωνιστική της δράση.

Και αυτή η πολύ ενδιαφέρουσα άποψη για τον λαό, η οποία διατυπωμένη στο κεφάλαιο υπό τον τίτλο «Η αρχή του Αρχηγού», όπου λέει ότι *«Αντίθετα με την αστική δημοκρατική αρχή της πλειοψηφίας, που υποκριτικά αναγορεύει την εφήμερη, ιδιοτελή και ανερμάτιστη θέληση του πλήθους (που ιερόσυλα αποκαλείται λαός, αφού αντιπαρέρχεται με αδιαφορία το ιστορικό και πολιτιστικό του καθήκον και την συλλογική ζωή της κοινότητας χάριν του ατομικού συμφέροντος) σε θεμέλιο πολιτειακής νομιμότητας και ύπατο αρμοστή της πολιτικής ζωής του έθνους προς όφελος μίας συγκεκριμένης οικονομικής και κοινωνικής τάξεως»*. Αυτή είναι η άποψη του για τον λαό, η οποία μεθερμηνεύεται σε μία από τις προεκλογικές δηλώσεις του Μιχαλολιάκου το 2012 ότι *«ο λαός είναι άτιμο πράγμα, γι' αυτό εμείς δεν θα σας κουράσουμε με εκλογές... Όταν μπορούμε στο κοινοβούλιο θα το καταργήσουμε το κοινοβούλιο»* και βεβαίως *«αγωνιζόμαστε για αυτό που ακολούθησε την Βαϊμάρη»*. Αυτά είναι που αποκαλύπτει το καταστατικό και γι' αυτό ο Μιχαλολιάκος λέει αυτά τα τερατώδη ψέματα στο βιβλίο του, για να τα διαψεύσει.

Από κει και πέρα, θεωρώ ότι το δικαστήριο σας, επειδή είπα και πριν, ότι το ποινικό δίκαιο είναι ευθύνης πραγματικής και όχι αντικειμενικής, δεν θα πρέπει να κάνει το λάθος, το οποίο έχει κάνει σε αρκετά σημεία ο συντάκτης της εισαγγελικής πρότασης, να εξαρτά τη δομή και την ιεραρχία του κόμματος από τη βουλευτική ιδιότητα.

Ορισμένοι άνθρωποι έχουν μία τάση να ερμηνεύουν την ζωή με βάση τα πατώματα που πάτησαν και αν πάτησαν λιγότερο χώμα και περισσότερο μωσαϊκά να έχουν μια γραφειοκρατική αντίληψη, αυτήν που έχουν για την ζωή, για τις δημόσιες υπηρεσίες και τα λοιπά, ενίοτε και για εγκληματικές οργανώσεις.

Είναι παρακινδυνευμένα αυτά, από πολλές απόψεις, εκείνο το οποίο έχει σημασία, είναι ότι, όπως είπα πριν, η διεύθυνση εγκληματικής οργάνωσης είναι στοιχείο της δομής, που έχει κατακτηθεί στο πεδίο της μάχης και η βουλευτική ιδιότητα είναι εποικοδόμημα και επιβράβευση ορισμένων εξ αυτών, που αναδείχθηκαν πρωτοπαλίκαρα και για αυτόν τον λόγο εκλέχθηκαν και βουλευτές. Και άλλων, που χωρίς να έχουν τέτοιας έκτασης δράση, εκλέχθηκαν βουλευτές και χρησιμοποίησαν την βουλευτική τους ιδιότητα αυτή ακριβώς για να τραμπουκίζουν και για να εγκληματούν με την βουλευτική ασυλία, ο Μπούκουρας είναι μία τέτοια περίπτωση, που καβάλησε και το καλάμι από την πρώτη βραδιά των εκλογών με το τηλέφωνο στον Ανδριανάκο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ. Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΟΥΣ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥΣ ΨΑΡΑΔΕΣ

Με τις σκέψεις αυτές έρχομαι στους Αιγύπτιους, με δεδομένη την πιστολιά του αφέτη, στην οποία, όμως, θα αναφερθώ στο τέλος.

Ξεκινώντας γύρω από τους Αιγύπτιους θέλω να θυμίσω στο δικαστήριο δύο πράγματα. Το ένα είναι το γεγονός, οι Αιγύπτιοι δεν βρίσκονταν ποτέ δεν Ελλάδα ως αυτό που η Χρυσή Αυγή ονομάζει «λαθρομετανάστες» και δεν τους ονομάζει ούτε και σε εκείνο το δημοσίευμα του 2009, που τους στοχοποιεί, διότι εδώ και πάρα πολλά χρόνια, τουλάχιστον από το 1984 με την διμερή σύμβαση Ελλάδος - Αιγύπτου που κυρώθηκε με το ν. 1453/1984 προβλέφθηκε, ότι οι Αιγύπτιοι ψαράδες έχουν δικαίωμα να έρχονται στην Ελλάδα, να μένουνε τρεις μήνες αναζητώντας εργασία, να μην απαιτείται άδεια εργασίας για να παραμείνουν στην Ελλάδα, να αλλάζουν δουλειές, να μπορούν να μετακινούνται από εργοδότη σε εργοδότη και βεβαίως να αποκτούν και άδεια να ανοίγουν μαγαζιά και όλα αυτά.

Έτσι βρέθηκαν εκατοντάδες, αν όχι χιλιάδες αιγύπτιοι ψαράδες στην Ελλάδα. Κάποιοι από αυτούς, που πρόκοψαν, απέκτησαν και καΐκια, απέκτησαν και μαγαζιά και τα λέω όλα αυτά, γιατί αυτό το ευτελές επιχείρημα ορισμένων από τους υπερασπιστές των φερομένων ως δραστών, ότι κατήγγειλε και υπερμεγιστοποίησε την απόπειρα ανθρωποκτονίας εναντίον του για να πάρει άδεια παραμονής και να μείνει στην Ελλάδα, είναι εξ' ορισμού ψευδές, γιατί δεν το είχε ανάγκη.

Είναι άλλο η αυξημένη προστασία που παρέχεται με τον νόμο του 2014, αυτή δηλαδή που και όταν ακόμα ενός μετανάστη εκλείψουν οι νόμιμοι λόγοι παραμονής στην Ελλάδα, παράδειγμα λήξη η διμερής σύμβαση ή καταγγελθεί κάποιος όρος, τότε ναι, όταν εκλείψει η προηγούμενη προστασία ενεργοποιείται αυτή. Εδώ, όμως δεν είχε τέτοια ανάγκη καμία, ούτε το 2012, ούτε το 2014, ούτε μέχρι σήμερα, που ζει ακόμη στην Ελλάδα.

Λέω για τους δικηγόρους των υποψήφιων δραστών των Αιγυπτίων, συγχωρήστε με δεν μπορώ να αφήσω ασχολίαστο, ότι είναι η 4η ημέρα που αγορεύουν συνήγοροι πολιτικής αγωγής των Αιγυπτίων και δεν έχω δει ούτε έναν από τους συνηγόρους των φερομένων ως δραστών. Μας τιμούν με την παρουσία τους οι παριστάμενοι συνήγοροι άλλων κατηγορουμένων και τους ευχαριστώ, θα το κάνω και στο τέλος. Αλλά ειλικρινά, μου είναι αδιανόητο, ότι θα είχα κατηγορούμενο που κινδυνεύει για απόπειρα ανθρωποκτονίας και δεν θα ερχόμουν να ακούσω μία μέρα έστω έναν από τους συνηγόρους των πολιτικών εναγόντων για να προετοιμάσω τη δική μου αγόρευση. Καθένας, όπως συνειδητοποιεί τον ρόλο και τα καθήκοντα του.

Ας έλθουμε όμως στην υπόθεση. Από το σύνολο του φωτογραφικού υλικού και των βίντεο, τα οποία προβλήθηκαν και κατατέθηκαν, προκύπτει ότι δεν υφίσταται εξωτερική σκάλα πρόσβασης στην ταράτσα από το σπίτι των Αιγυπτίων στην οδό Σοφούλη 32 και Μητροπούλου στο Πέραμα, ούτε και εσωτερική σκάλα. Η πρόσβαση στην ταράτσα γίνεται με χρήση εσοχών και πατημάτων στον εξωτερικό πίσω τοίχο. Διαφορετικά η πρόσβαση γίνεται από την κάθετη στη Σοφούλη, οδό Μητροπούλου, που λόγω της μεγάλης υψομετρικής διαφοράς από το ύψος της ταράτσας, που είναι ελάχιστα ψηλότερο από του ύψος του δρόμου, αλλά πρέπει να ανεβεί κανείς πρώτα στην ταράτσα του γειτονικού σπιτιού, που το ύψος της εφάπτεται στον δρόμο, και από εκεί να περάσει στην συνεχόμενη αυτής ταράτσα του σπιτιού των Αιγυπτίων.

Αλλά η οδός Μητροπούλου είναι ιδιαίτερα ανηφορική και το οδόστρωμα και το πεζοδρόμιό της ιδιαίτερα ολισθηρό, με σύκα από την συκιά του γειτονικού κήπου. Ενώ η μετάβαση με διαδρομή από το πεζοδρόμιο στη γειτονική ταράτσα και από αυτήν στην ταράτσα του σπιτιού των Αιγυπτίων δεν είναι επίπεδη, δυσχεραίνεται από την παλιά μεγάλη συκιά, τα κλαδιά της οποίας απλώνονται χαμηλά στη γειτονική ταράτσα και το δάπεδό της είναι ολισθηρό. Και βέβαια το σκοτάδι της νύχτας δυσχεραίνει ακόμα περισσότερο την πρόσβαση.

Αυτή ήταν η αιτία, για την οποία αν θυμάστε, είχα υποβάλει και αίτημα αυτοψίας στο δικαστήριο, την οποία αυτοψία την έχουμε κάνει εμείς οι συνήγοροι των Αιγυπτίων δύο και τρεις φορές, γιατί πραγματικά αξίζει τον κόπο να δει κανείς και από κοντά αυτά, τα οποία περιγράψω.

Η παραπάνω εικόνα αναδεικνύει ότι υφίσταται τρομερή δυσχέρεια γρήγορης και αθόρυβης, όταν γνωρίζουμε ότι κάποιος που κοιμάται έξω ξυπνά με το παραμικρό θρόισμα ή θόρυβο, πολυπρόσωπης ανόδου προσώπων και εργαλείων (λοστών, ξύλων κλπ) και μάλιστα χωρίς φωτισμό την νύχτα.

Στο ίδιο το σπίτι η είσοδος γίνεται από τσιμεντένια σκάλα από τον κήπο προς την κεντρική είσοδο με δέκα σκαλοπάτια, τα οποία οδηγούν σε πλατύσκαλο όπου βρίσκεται η πόρτα εισόδου στο σπίτι, χωρίς προστατευτικά, κάγκελα και κουπαστή. Κατά την κατάθεση του Αχμέντ υπήρχαν προστατευτικά κάγκελα και τα έβγαλαν οι ίδιοι οι δράστες. Και πράγματι, εικονίζονται σε μία από την φωτογραφία, αναποδογυρισμένα.

Σε κάθε περίπτωση ο κίνδυνος στριμώγματος, πτώσης και τραυματισμού, ιδίως όταν ανεβαίνουν πολλοί με ξύλα, κοντάρια ή άλλα αντικείμενα ή αμύνονται ή δεν βλέπουν καθαρά είναι μεγάλος. Άρα απαιτείται υψηλό επίπεδο κατόπτευσης, προγραμματισμού, επιχειρησιακής ικανότητας, ταχύτητας και αποτελεσματικότητας και για την ταράτσα και για το σπίτι.

Αυτό, λοιπόν, είναι το σκηνικό της επίθεσης εκείνη την νύχτα απέναντι σε έναν άνθρωπο, ο οποίος είναι φιλοξενούμενος στο σπίτι των Αιγυπτίων ψαράδων εδώ και λίγο καιρό που έχει έρθει στην Ελλάδα, τον Αμπουσίντ Εμπάρακ, και επειδή είναι καλοκαίρι κοιμάται στην ταράτσα σκεπασμένος στο πρόσωπο με μία κουβέρτα, όχι γιατί κρυώνει αλλά για να μην τον ενοχλούν τα κουνούπια, ενώ οι υπόλοιποι κοιμούνται κάτω.

Πριν μπω στο περιστατικό αυτό καθεαυτό, να θυμίσω πως αυτό κατέστη γνωστό στις αρχές : Η αστυνομικός Πολυχρονίδου, η οποία επελήφθη και καταθέτει στις 07.00 το πρωί της επόμενης μέρας, αναφέρει στην μαρτυρική της κατάθεση, ότι :

*«Στις 3.20΄ περίπου ώρα της 12/6/2012 μεταβήκαμε με εντολή του κέντρου ασυρμάτου στη συμβολή των οδών Λ. Δημοκρατίας και Λ. Γρηγορίου Λαμπράκη προκειμένου να αναζητήσουμε ύποπτα άτομα που επέβαιναν σε δίκυκλα, **πιθανόν μέλη της Χρυσής Αυγής**, λόγω επίθεσης ατόμων σε οικία αλλοδαπών στην οδό Θεμιστοκλή Σοφούλη στο Πέραμα λίγα λεπτά νωρίτερα.».*

Άρα, η ιδιότητα των δραστών συνυπήρχε ταυτόχρονα με την καταγγελία του περιστατικού είτε από τους παθόντες, είτε από τους γείτονες. Κατά συνέπεια, όλα αυτά, τα οποία ακούστηκαν για όψιμη αναφορά περί του ότι οι δράστες είναι Χρυσή Αυγή, για το ότι δεν το είπαν στις καταθέσεις τους στην αστυνομία εκείνο το πρωί, που ήταν συνοπτικές καταθέσεις μισής σελίδας και το είπανε μετά, όλα αυτά δεν έχουν καμία, μα καμιά αξία. Το λέει η αστυνομικός, ότι αυτός που πήρε και κατήγγειλε, μίλησε για Χρυσή Αυγή. Αν είναι κάποιος από τους παθόντες, είναι προφανές ότι αυτή η αναφορά είναι εγκυρότερη από οποιαδήποτε άλλη κατάθεση, και αν είναι κάποιος από τους μάρτυρες, είναι καταφανές, ότι και στην γειτονιά ακόμα είχε γίνει αντιληπτή η πολιτική τους ταυτότητα.

Δεν υπήρξε κανένας παράγοντας, ο οποίος να κατατείνει στο αντίθετο. Πως κατάλαβαν ότι είναι οι δράστες ; Είναι κάτι, που το έχουν κάνει πρώτη φορά ; Σε αυτό η απάντηση δίνεται μόνο από τους μάρτυρες, δηλαδή και από αυτά που είπαν και κυρίως από το γεγονός ότι δέκα ανύποπτοι γείτονες, οι οποίοι στις 03.00΄ ξυπνήσανε, ανοίξανε τα φώτα, βγήκανε στα μπαλκόνια, κατέβηκαν στον δρόμο, συμμετείχαν εν πάση περιπτώσει, είδαν το περιστατικό, όλοι είπαν, όχι μόνο σύμφωνα με τους αιγύπτιους μάρτυρες αλλά σύμφωνα και με τον παρόντα αυτόπτη μάρτυρα Τατσιόπουλο, ότι ήταν χρυσαυγίτες. Και όλοι αυτοί, βεβαίως, δεν ήταν ούτε αντιεξουσιαστές, ούτε εχθροί της Χρυσής Αυγής αλλά ήταν γείτονες, που έμεναν και μένουν ακόμα εκεί πέρα και θα υφίσταντο τις συνέπειες, της πιο σκληρής εποχής για την Χρυσή Αυγή και όμως ήταν σαφές, ότι την αναγνώρισαν όχι μόνο από τα μπλουζάκια τους, που δεν τα είδαν από κοντά και τα είδαν μόνο οι παθόντες, αλλά από τον τρόπο της δράσης της.

Τι βρέθηκε, λοιπόν μετά από την ειδοποίηση και τι συνέβη ; Προφανώς, έχει λεχθεί παρά πολλές φορές, ότι η σειρά, με την οποία αναφέρονται τα περιστατικά στο βούλευμα, είναι λάθος. Δεν πήγαν πρώτα κάτω στο σπίτι να κάνουν φασαρία, να προσπαθούν να σπάσουν την πόρτα με τον πυροσβεστήρα κλπ και να μπορέσουν μετά να πάνε στην ταράτσα, για να μπορέσουν να χτυπήσουν τον Αμπουζίντ. Ο Αμπουζίντ θα είχε ακούσει την φασαρία, θα ξυπνούσε και θα έφευγε. Πήγαν πρώτα στην ταράτσα και προκάλεσαν με κοντάρια και λοστούς χτυπήματα στον Αμπουζίντ Εμπαράκ, από τα οποία, όπως προκύπτει κατ' αρχήν από την ιατρική γνωμάτευση του νοσοκομείου του Τζάνειου :

«Αναφερόμενος ξυλοδαρμός, αρτηριακή πίεση.... Έφερε θλαστικά τραύματα και εκχυμώσεις κεφαλής.. έγινε αξονική θώρακος και κρανίου, όπου ευρέθησαν κατάγματα κάτω γνάθου, ρινός, καθώς και θλάση πνεύμονα». Από την ωτορινολαρυγγολογική εξέταση «Διαπιστώθηκε μεγάλο οίδημα προσωπικού και σπλαχνικού κρανίου... η άμεση λαρυγγοσκόπηση δεν κατέστη δυνατόν να πραγματοποιηθεί.... διεκομίσθην στο νοσοκομείο Ευαγγελισμός».

Η γνωμάτευση του Ευαγγελισμού γράφει ότι *«εκ της κλινικής εξέτασης της στοματογναθοπροσωπικής χώρας διαπιστώθηκε οίδημα και εκχυμώσεις δεξιάς περιοφθαλμικής χώρας, βαθύ θλαστικό τραύμα κάτω χείλους, κάταγμα ρινικών οστών, εκγομφώσεις δοντιού #42 και διαταραχή στη σύγκλιση λόγω κατάγματος της κάτω γνάθου. Εκ του ακτινολογικού ελέγχου επιβεβαιώθηκε η παρουσία διπλού κατάγματος της κάτω γνάθου και των ρινικών οστών. Υπό τοπική αναισθησία πραγματοποιήθηκε συρραφή των θλαστικών τραυμάτων, αφαίρεση του εκγομφωμένου δοντιού και τοποθέτηση συρμάτινης περίδεσης. Εισάγεται στην κλινική στοματικής και γναθοπροσωπικής χειρουργικής για περαιτέρω αντιμετώπιση.»*

Ενώ και η γνωμάτευση του Τζανείου μιλάει επιπλέον και για *θλάση πνεύμονα, θλαστικά τραύματα κεφαλής και για μεγάλο οίδημα προσωπικού και σπλαχνικού κρανίου.*

Από τα παραπάνω καταφαίνεται προφανέστατα βαριά σκοπούμενη σωματική βλάβη, αλλά αυτό είναι το αποτέλεσμα, η πρόθεση δεν ήταν μόνον αυτή. Σας είπε κατά την εξέτασή του εδώ πέρα, ότι επί έξι μήνες δεν μπορούσε να τρώει παρά μόνο να πίνει πολτοποιημένες τροφές με καλαμάκι και ότι ακόμη και σήμερα έχει την περίδεση αυτή στην κάτω γνάθο, κόλλησε και στα μηχανήματα

της εισόδου την ώρα που έμπαινε και δεν μπορεί να τρώει σκληρές τροφές.

Όπως προκύπτει από την αφήγησή του, χτυπήθηκε με λοστούς και ρόπαλα σε όλα τα μέρη του σώματος του, κυρίως όμως στο κεφάλι επανειλημμένα, την ώρα που κοιμόταν, βρισκόταν ανυπεράσπιστος στην ταράτσα και χτυπήθηκε από περισσότερους του ενός δράστες ταυτόχρονα.

Στην συνέχεια οι δράστες πήγαν στο κάτω σπίτι, όπου ανέβηκαν στο πλατύσκαλο, επιχείρησαν να σπάσουν πόρτα και τα παντζούρια, έσπασαν το τζάμι της κεντρικής πόρτας και από αυτήν άνοιξαν έναν πυροσβεστήρα για να χυθεί η σκόνη του ολόκληρη μέσα στο σπίτι και να εξαναγκάσει τους Αιγύπτιους να βγουν, όχι φυσικά γιατί ήθελαν να τους κάνουν επίσκεψη στις 03.00' την νύχτα και να συζητήσουν πολιτικά, αλλά γιατί ήθελαν και αυτούς να τους σκοτώσουν ή να τους τραυματίσουν.

Και βέβαια, η αντίσταση των Αιγυπτίων κάτω, ο θόρυβος, ο οποίος προκλήθηκε, η αδυναμία τους τελικά να μπουν στο σπίτι τους οδήγησε σε αποχώρηση μετά από την λήξη του χρονοδιαγράμματος, η οποία μάλιστα έγινε υποδειγματικά και κατάφεραν και τα μηχανάκια να πάρουν και τα πειστήρια να κρύψουν και αρκετοί από αυτούς να εξαφανισθούν και να μην συλληφθούν, παρά μονάχα οι εναπομείναντες στο σημείο της σύλληψής τους στο Πέραμα.

Τι αναδεικνύεται, λοιπόν, από τον τρόπο δράσης τους ως στοιχεία εγκληματικής δράσης ;

- Η οργάνωση, η πρόβλεψη, η εξασφάλιση και η συγκέντρωση των όπλων, δηλαδή των λοστών, των ξύλων και του πυροσβεστήρα.

- Η ανεύρεση δικύκλων.

- Η άριστη γνώση της περιοχής.

- Η άνεση της μεταμεσονύκτιας κυκλοφορίας στην περιοχή και παρά το νεαρό της ηλικίας τους και μάλιστα με δίκυκλα.

- Η πολυπρόσωπη, αποφασιστική και αιφνιδιαστική επίθεση.

Την ονομάζω αποφασιστική, διότι είχε προηγηθεί, σύμφωνα με τις καταθέσεις των μαρτύρων, και η προσπάθεια εισβολής στο ψαράδικο του Άχμεντ, πρώτου να πάνε στο σπίτι τους, η οποία όμως δεν απέφερε αποτέλεσμα και επειδή προτεραιότητα είχαν οι

ανθρωποκτόνες προθέσεις τους έφυγαν για να πάνε στο σπίτι τους.

- Η αναμφισβήτητη προετοιμασία του χώρου της επίθεσης.

- Η προηγούμενη κατόπτευση, για να εντοπιστούν τόσο αυτός που κοιμόταν στην ταράτσα όσο και τα σημεία από τα οποία θα εκδηλωνόταν η επίθεση στο σπίτι.

- Η επιλογή του χώρου απαραίτητης στάθμευσης των δικύκλων για να καταστεί δυνατή η αθόρυβη προσέγγιση στον χώρο της επίθεσης, αλλά και η ασφαλέστερη δυνατή διαφυγή τους.

- Ο εντοπισμός του στόχου της ταράτσας, του χώρου πρόσβασης σε αυτήν και του χώρου εισόδου του σπιτιού, για την επιλογή του μέσου της επίθεσης.

Αθόρυβη ήταν όχι μόνο η προσέγγιση και η άνοδος στην ταράτσα, αλλά και η συνεννόηση και η δράση μεταξύ τους, μέχρι την στιγμή που υποχρεωτικά φυσικά έγινε θορυβώδης, όταν προσπάθησαν να παραβιάσουν το κάτω σπίτι.

Ακόμα, η αδίστακτη και πολυπρόσωπη χρήση βίας από πολλούς απρόκλητα και κατά ανυπεράσπιστου, μέχρι ανθρωποκτόνου αποτελέσματος, τουλάχιστον ως ενδεχόμενο, αποδέχθηκαν.

Έχω την εντύπωση ότι έχει περιγραφεί και από την κατάθεση των μαρτύρων, ιδίως του Αμπουζίντ, αλλά και των άλλων, μια φρικαλέα βαρβαρότητα αποτυπωμένη και στα αποτελέσματα στο πρόσωπο (κομμένο στα δύο σύμφωνα με την κατάθεση του Σααντ, αλλά και τις φωτογραφίες) και στο σώμα του θύματος, πράγμα ιδιαίτερα απογοητευτικό από νέους ανθρώπους και απορίας άξιου αν οι άνθρωποι αυτοί ήταν η πρώτη φορά που ενεπλάκησαν σε τόσο σκληρές πράξεις βίας. Η ψυχραιμία και η όλη εκτίμηση και ο συντονισμός και τα παραπάνω οργανωτικά χαρακτηριστικά δυσκολεύουν οποιονδήποτε να πιστέψει ότι τα έχουν πραγματώσει άνθρωποι που ενεπλάκησαν για πρώτη φορά σε βίαιες ενέργειες.

Έχουμε, λοιπόν, συντονισμό και εκτίμηση σε τρία στάδια : Το πρώτο είναι τα ανθρωποκτόνα χτυπήματα σε βάρος του Αμπουζίντ Εμπάρακ στην ταράτσα, το δεύτερο είναι η προσπάθεια εισβολής στο σπίτι και τραυματισμός αυτών που ήταν μέσα και το τρίτο, το λιγότερο από όλα, οι καταστροφές στα οχήματα των Αιγυπτίων, που τα ήξεραν και το μηχανάκι και το δίκυκλο και το αυτοκίνητο και τα χτυπήσανε έξω.

Τίποτα από όλα αυτά, ούτε δηλαδή η επιτυχία του ενός, ούτε η αποτυχία του άλλου, κλονίζουν ή μετατρέπουν ή μεταβάλουν το όλο πρόγραμμα ή με οποιονδήποτε τρόπο διασπούν την απόφαση και το σχέδιο που είχαν. Αντίθετα, υπάρχει ψυχραιμία στην εκτίμηση, όταν εξαντλείται το χρονοδιάγραμμα, από το οποίο και μετά η παραμονή τους στον χώρο καθίσταται επικίνδυνη και τότε αποφασίζουν την αποχώρηση, την οποία πραγματοποιούν αφού προβαίνουν σε καταστροφές στα οχήματα συντονισμένα και σε χρόνο μηδενικό πηγαίνουν, παραλαμβάνουν τα δίκυκλα και φεύγουν. Ταχύτητα, λοιπόν, ψυχραιμία, συντονισμός και πειθαρχία επαγγελματική θα την χαρακτήριζα. Σχέδιο διαφυγής και εξαφάνιση των πειστηρίων σε μια διαδρομή, που δεν απέχει περισσότερο από πέντε λεπτά με τα μηχανάκια, έχουν εξαφανιστεί τα σίδερα και τα ξύλα και βεβαίως όσα σίδερα και ξύλα βρεθήκαν στο σπίτι, όπως θα αναφερθεί κατά την αναφορά στις παραλείψεις της αστυνομίας, ουδείς τα αναζήτησε.

Θρασύτατη επίδειξη ισχύος με φωνές και με μπλούζες της Χρυσής Αυγής μέχρι και την στιγμή της σύλληψης. Κυρίως, όμως, οι φωνές *«Θα δεις τι είναι η Χρυσή Αυγή»*, οι φωνές του Πανταζή, τις οποίες αναγνώρισαν και ακουστικά οι παθόντες εδώ στο ακροατήριο. Γιατί σημασία δεν έχει για τους ανθρώπους αυτούς μόνο να κάνουν αυτό το έγκλημα, που έχουν σκοπό, αλλά επιδεικνύουν ότι το κάνουν στο όνομα της Χρυσής Αυγής. Να επιδεικνύουν ισχύ και να τρομοκρατούν. Οι μπλούζες, φυσικά, παρέχουν και το ακαταδίωκτο γιατί σε μία ημέρα προεκλογικής περιόδου, καθώς εκλογές είχαμε 17/6/2012 ημέρα Κυριακή και το συμβάν έγινε Δευτέρα προς Τρίτη 12/6/2012, το να κυκλοφορεί κάποιος με μπλούζες της Χρυσής Αυγής, έχοντας και μια έτοιμη δικαιολογία, λέγοντας *«εγώ δεν έκανα τίποτα, με συλλαμβάνετε για την ιδεολογία μου»* ήταν ένα καλό άλλοθι.

Όταν, βεβαίως, πληροφορούνται ότι η καταγγελία που έγινε σε βάρος τους εμπεριείχε την πληροφορία, ότι οι δράστες είναι μέλη της Χρυσής Αυγής, τότε οι μπλούζες αλλάζουν, φοριούνται ανάποδα, και αφού δεν κατάσχονται ως πειστήρια βέβαια από την αστυνομία, δίδονται στους συγγενείς που τους επισκέπτονται στο κρατητήριο και τους δίνουν άλλα ρούχα και φοράνε στη σήμανση. Βλέπουμε τον Πανταζή στην φωτογραφία της σήμανσης, που έχει ακολουθήσει, με άσπρο ατσαλάκωτο πουκάμισο, που είναι σαν να βγήκε από το καθαριστήριο, που δεν θα το φόραγε όχι άνθρωπος που έχει δολοφονήσει, αλλά ούτε καν άνθρωπος που δούλευε όλο το βράδυ.

Αναγνωρίζεται, βεβαίως, από όλους ο Πανταζής, που είναι ο εμψυχωτής και ο ηγέτης. Η ηλικία του είναι 15 χρόνια μεγαλύτερη από όλους τους άλλους και δεν τους συνδέει τίποτα, με το οποίο μπορούν να κυκλοφορούν μαζί 03.00΄ την νύχτα. Είναι ο ηγέτης και ο εκπρόσωπος απέναντι στην αστυνομία, είναι αυτός, ο οποίος τους καθοδηγεί για την επιλογή δικηγόρου και τους συστήνει να μην ανακατεύσουν τις οικογένειες τους, να μην επικοινωνήσουν μαζί τους δηλαδή όσο είναι κρατούμενοι στην ασφάλεια, αλλά να ακούσουν αυτόν και τον δικηγόρο της Χρυσής Αυγής, που φέρνει τον δικηγόρο, τον οποίο πριν από ένα χρόνο είχε υπερασπιστεί τον οπλοφορούντα Ιωάννη Λαγό, διατυπώνοντας και τον ισχυρισμό, ότι δεν είναι αλήτης.

Διακριτός είναι και ο Αγριογιάννης, ο οποίος αναγνωρίστηκε ανεπιφύλακτα, ιδίως από τον Μοχάμεντ, τον Αιγύπτιο δηλαδή, ο οποίος βρισκόταν στο δωμάτιο, που το παράθυρο του δεν είναι κοντά στην πρόσβαση από το πλατύσκαλο, και άρα είχε την πολυτέλεια να το ανοίξει μέχρι ενός σημείου και να βλέπει πιο προσεκτικά και να παρατηρεί σχετικά ακίνδυνα τις κινήσεις των δραστών. Και τον Αγριογιάννη τον παρουσιάζει πάρα πολύ αναλυτικά, τι έκανε, τι δεν έκανε, ποια αντικείμενα έριξε, ότι είναι ξανθός, ότι είναι χοντρός, ότι φορούσε άσπρα κλπ. Και βεβαίως θυμάται και το κορίτσι το ανήλικό, το οποίο ήταν μαζί του.

Η παρουσία του ανήλικου κοριτσιού και η εμπλοκή στην επίθεση αυτή, είναι μια άλλη απογοητευτική πράξη ανθρώπων εγκληματιών, οι οποίοι πραγματικά δεν έχουν κανέναν ηθικό δισταγμό. Πας να κάνεις αυτά που κάνεις, άστο το ανήλικό τουλάχιστον εκεί πέρα, μην το παίρνεις μαζί σου. Αλλά, δυστυχώς, δεν υπήρχε ούτε τέτοιου είδους αναστολή. Το ανήλικό έπρεπε να εκπαιδευτεί. Και ακόμα αναδεικνύεται η έλλειψη εξατομικευμένου κινήτρου ή οικονομικού κινήτρου εξατομικευμένου, επαναλαμβάνω, για να τα κάνουν όλα αυτά, εναντίον των αιγυπτίων. Ούτε η ύπαρξη προσωπικών διαφορών ή πολιτικών διαφορών, η ύπαρξη οικονομικών ή επαγγελματικών διαφορών. Υπήρχε ρατσισμός, υπήρχε φιλολογία περί υπανθρώπων, υπήρχε η στοχοποίηση των Αιγυπτίων ψαράδων από την Χρυσή Αυγή από το 2009 και βεβαίως από την ομιλία του Λαγού, η οποία προηγήθηκε το βράδυ της ημέρας εκείνης.

Οι δράστες αναγνωρίζονται, όπως προελέχθη και από τον Σαάντ, εδώ στο δικαστήριο, παρά το γεγονός, ότι το πρωί της ημέρας εκείνης είχε δηλώσει ότι δεν ήταν σε θέση να κάνει αναγνώριση. Αυτή, όμως, η δήλωση έγινε στο νοσοκομείο. Δεν

οδηγήθηκε στο σημείο που βρίσκονταν οι δράστες, δεν του επιδείχθηκαν οι δράστες και δεν κλήθηκε να αναγνωρίσει συγκεκριμένα πρόσωπα. Ήταν στο νοσοκομείο δίπλα στον τραυματία Αμπουζίντ και ίσως ετοιμοθάνατο τότε, με ένα κεφάλι ανοιγμένο στα δύο. Ήταν μία κατάθεση στο πόδι, την ώρα που οι άλλοι δύο Αιγύπτιοι πήγαν στο αστυνομικό τμήμα και αναγνώρισαν τους δράστες.

Για τον Μοχάμεντ, είπαμε, ότι από το παράθυρο που ήταν, περιγράφει τον Αγριογιάννη και βεβαίως εδώ στο δικαστήριο ο Αχμέντ μιλάει για τον ξανθό, μιλάει για τον Πανταζή, μιλάει για τους άλλους δράστες, οι οποίοι περιγράφονται και αναγνωρίζονται 100% χωρίς καμία επιφύλαξη ή αμφιβολία από τον Μοχάμεντ και 80% σύμφωνα με όσο είπε ο Άχμεντ εδώ.

Νομίζω, ότι το κίνητρο της ειλικρίνειας των παθόντων είναι αναμφισβήτητο. Κανένας δεν έχει λόγο ούτε να τα βάλει με ένα ισχυρό πολιτικό κόμμα σε ξένη χώρα, ούτε να χαλάσει τις σχέσεις του με τους γείτονες του σε ένα περιβάλλον, από το οποίο συντηρείται επαγγελματικά και συντηρεί την οικογένεια του στο εξωτερικό και διαβιώνει. Κανένας δεν εμπλέκεται σε οποιαδήποτε αξιόποινη πράξη, αντίθετα με ορισμένους από τους ίδιους τους δράστες, που κατά δική τους ομολογία, ο μεν Αγριογιάννης έχει πει, ότι πήγε φυλακή μετά για ληστεία, που είχε γίνει πριν, ο Μαρίας, ότι είχε εμπλακεί για κλοπές. Ούτε είχε φόβο ο Αμπουζίντ για τυχόν απέλαση, αφού δεν βρισκόταν παράνομα στην Ελλάδα, αλλά βρισκόταν με τη διμερή σύμβαση και ακόμα η κατάθεση του Διαμαντόπουλου, του ιδιοκτήτη του «Beat» λίγες μόνο ώρες μετά το συμβάν, που λέει, ότι τους είδε και βρισκόταν στο «Beat» μέχρι τις 02.45' και από εκεί έφυγαν προφανώς, αφού βεβαιώνει επίσης ότι φορούσαν μαύρες μπλούζες και ότι βρίσκονταν όλοι μαζί.

Το ότι βρίσκονταν όλοι μαζί, το λένε και οι ίδιοι, στα ίσως απρόσεκτα αρχικά τους απολογητικά υπομνήματα *«βρισκόμουν και συνέτρωγα»*, τα οποία αναιρούν τις μετέπειτα διαφοροποιήσεις, που ο καθένας για να σώσει τον εαυτό του, προσπαθεί να κάνει.

Πριν πάμε στην αξιολόγηση των καταθέσεών τους, όμως, θα ήθελα να αναφερθώ άλλη μια φορά με παράπνομο στις αστυνομικές και μετέπειτα παραλείψεις, που αναδεικνύονται από την δικογραφία :

- Παράλειψη σωματικής έρευνας των συλληφθέντων δραστών, η οποία είναι και υποχρεωτική με το άρθρο 119 του Π.Δ. 141/91.

Έτσι ο Πανταζής μπορεί να σπεκουλάρει, ότι πήγαν και έβαλαν βενζίνη στο βενζινάδικο και δεν βρίσκονταν στον τόπο του εγκλήματος, γιατί απλούστατα δεν ψάχτηκε η τσέπη του, για να βεβαιωθεί, ότι δεν υπάρχει καμία απόδειξη από το βενζινάδικο, ούτε και έφερε βεβαίως ο ίδιος ποτέ εδώ πέρα, που δεν ήταν και δική του η απόδειξη, γιατί την βενζίνη θα την είχε πληρώσει ο Παπαδόπουλος ή ο Ευγενικός για το μπιτόνι.

- Παράλειψη κατάσχεσης των κινητών τους τηλεφώνων και άρσης του απορρήτου των κλήσεων και μηνυμάτων τους και κατάσχεσης των μπλουζών που φορούσαν η αλλιώς φωτογράφησης και βεβαίωσης ότι τα φορούσαν κατά τη σύλληψή τους, εφόσον οι μαύρες μπλούζες Χ.Α αποτελούν πειστήριο..

- Παράλειψη της κατ' οίκον έρευνας στα σπίτια των δραστών.

- Παράλειψη έρευνας στον τόπο σύλληψης για αντικείμενα που υπήρχαν.

- Παράλειψη αναζήτησης της διαδρομής για ανεύρεση πειστηρίων.

- Παράλειψη κατ' οίκον έρευνας στο σπίτι των Αιγυπτίων και περισυλλογής πειστηρίων από το ίδιο το σπίτι μέσα και έξω, εκτός μόνο από τον πυροσβεστήρα,

για τον οποίο φαίνεται ότι είχαν πληροφορηθεί οι δράστες πρωί-πρωί, τα ξημερώματα εκείνης της ημέρας, ότι δεν βρέθηκαν αποτυπώματα και για αυτό όλοι διατρανώνουν το αίτημα, ότι θέλουμε να πάρετε τα αποτυπώματα μου και να τα συγκρίνεται με τον πυροσβεστήρα. Σιγά μη θα είχαν την αμέλεια να πετάξουν μέσα τον πυροσβεστήρα, που είχε τα αποτυπώματα τους και να μην τον έχουν πιάσει φορώντας γάντια.

- Παράλειψη της συλλογής όλων των στοιχείων μέσα και έξω από το σπίτι, αλλά όχι μόνο αυτά, η παράλειψη συλλογής των στοιχείων όλων των γειτόνων μαρτύρων και οι αναζητήσεις άλλων μαρτύρων εκεί που είχαν παρκάρει τις μηχανές.

Θυμηθείτε το αίτημα, που υποβάλαμε στις 20/10/2016 : 13 ονόματα μαρτύρων αναφέρθηκαν είτε με πλήρη στοιχεία είτε με βασικές περιγραφές «Ο κύριος τάδε, που μένει εκεί κλπ», και όλοι αυτοί μπορούσαν να έχουν αναζητηθεί από την αστυνομία. Το δικαστήριο δεν δέχθηκε το αίτημα, θεώρησε προφανώς πλήρεις τις αποδείξεις.

- Παράλειψη λήψης αποτυπωμάτων και DNA μέσα από το ίδιο το σπίτι.

- Παράλειψη της παραμικρής ερώτησης και αναφοράς για την Χρυσή Αυγή στις καταθέσεις που πήραν οι αστυνομικοί, έστω και χωρίς διερμηνέα, έστω και στο πόδι, για να σπεκουλάρουν σήμερα οι κατηγορούμενοι «μα δεν λέει για την Χρυσή Αυγή το πρωί στην αστυνομία».

- Παράλειψη ποινικής δίωξης και απαγγελίας για τον κίνδυνο της ζωής και σωματικής ακεραιότητας που διέτρεξαν οι Αιγύπτιοι μέσα στο σπίτι, πέρα από τον Αμπουζίντ. Λες και το πρόβλημα ήταν και όλη η ποινική απαξία της επίθεσης εξαντλείται στις ζημιές που υπέστησαν τα παντζούρια, για τα οποία μάλιστα δεν είναι φορείς του σχετικού δικαιώματος οι κατηγορούμενοι, παρά μόνο οι ιδιοκτήτες του σπιτιού και στα οχήματα και ότι όλη η αξιόποινη συμπεριφορά των δραστών εξαντλείται σε μία προσπάθεια επίσκεψης μέσα στο σπίτι, παρά την θέληση των αιγυπτίων.

- Παράλειψη της κλήσης του Σάαντ για αναγνώριση των δραστών το ίδιο πρωί και η παράλειψη χρήσης διερμηνέα από την αστυνομία.

- Από τα πιο κραυγαλέα, η παράλειψη εκτέλεσης της ιατροδικαστικής πραγματογνωμοσύνης, και μάλιστα από δύο ιατροδικαστικές υπηρεσίες και της Αθήνας και του Πειραιά, που είχαν πάρει εντολή. Του Πειραιά δεν έστειλε ποτέ καμία απάντηση, της Αθήνας έστειλε μία απάντηση, που θα την σχολιάσω μετά, 4 χρόνια μετά, εδώ στο δικαστήριο.

- Παράλειψη εξέτασης μαρτύρων, όπως ο Αχμέντ στην ανακρίτρια Πειραιά.

- Απώλεια του CD με τις 44 φωτογραφίες του σπιτιού και των οχημάτων με τις ζημιές, που υπήρχε στην δικογραφία. Θυμάστε, που το ζητήσαμε, το ζητήσατε και εσείς και δεν βρέθηκε ποτέ.

Αυτά, λοιπόν, όλα αποτελούν και στοιχεία, τα οποία, όταν παραλείπονται σε μια αστυνομική έρευνα για ένα γεγονός τόσο σημαντικό, προφανώς ενθαρρύνουν και ενισχύουν τους δράστες, οι οποίοι για άλλη μια φορά έρχονται δυναμωμένοι, γιατί νιώθουν προστασία αντί καταστολής.

Έτσι, ο Πανταζής είχε την πολυτέλεια, χωρίς να προφυλακιστεί και χωρίς στοιχεία, να λέει ψέματα, ότι τάχα δεν έχει σχέση με την Χρυσή Αυγή και δεν θα πληρώσει τις ακρότητες του

Κασιδιάρη και έχει όλη του την άνεση να εξελιχθεί στην διευθυντική ιεραρχία της Χρυσής Αυγής και την άλλη χρονιά να οργανώσει το πέσιμο στα κομούνια στο Πέραμα με τρίκαρφα και άλλα όπλα, που είναι μια ακόμα απόπειρα ανθρωποκτονίας. Και μέχρι τότε, βέβαια, πάρα πολλά άλλα.

- Ακολουθούν η πλημμυρής δίωξη για βαριά σκοπούμενη σωματική βλάβη μόνο, αντί για απόπειρα ανθρωποκτονίας κατά του Αμπουζίντ και η έλλειψη οποιασδήποτε δίωξης για τον κίνδυνο και της σωματικής ακεραιότητας, που διέτρεξαν οι ευρισκόμενοι εντός της οικίας, όπου αντί για απόπειρα ανθρωποκτονίας κατά συρροή από κοινού ή έστω βαριάς σκοπούμενης πάλι κατά συρροή από κοινού, περιορίστηκε σε φθορές και απόπειρα παραβίασης οικιακής ειρήνης.

Πριν πω κάτι για αυτό, να σημειώσω την έλλειψη δίωξης για οπλοφορία και οπλοχρησία κατά των δραστών της επίθεσης των αιγυπτίων, παρά τα γραφόμενα σε πλείστα σημεία του παραπεμπτικού βουλεύματος, ότι χρησιμοποίησαν επικίνδυνο όπλο και πράγματι οι λοστοί και τα κοντάρια είναι επικίνδυνο όπλο και υπάρχουν πολλές ποινικές καταδικαστικές αποφάσεις, που κρίνουν ότι είναι μέσα, των οποίων η κρίση υποδεικνύει την πρόθεση ανθρωποκτόνου δόλου, αλλά δεν υπάρχει καμία δίωξη.

Όπως και βέβαια δεν υπάρχει δίωξη του Λαγού για ηθική αυτουργία, παρά το γεγονός, ότι σε 4-5 σημεία του παραπεμπτικού βουλεύματος αναφέρεται, ότι οι δράστες ενήργησαν μετά από εντολή του.

Το ερώτημα, που μου γεννάται, είναι αν στην θέση του ατυχούς Αμπουζίντ κοιμόταν ένας μεγαλοεφοπλιστής, ένας καναλάρχης ή ένας τραπεζίτης ή ένας δικαστής, θα ήταν ίδια η έρευνα και η επιμέλεια; Την απάντηση δώστε την μόνοι σας.

Εγώ να πω για τον πυροσβεστήρα κάτι στο σημείο αυτό, επειδή από την φωτογραφία που συνοδεύει την έκθεση κατάσχεσης και παράδοσης, αναφέρεται ότι είναι πυροσβεστήρας ξηράς κόνεως (dry powder σημαίνει ξηρά σκόνη). Ανατρέχω στις οδηγίες χρήσης ενός τέτοιου πυροσβεστήρα στο Internet και λέει: *«ξηρή σκόνη γενικής χρήσης... η σκόνη του πυροσβεστήρα απομονώνει το οξυγόνο και σβήνει την φωτιά»*.

Πως σβήνει την φωτιά ; Απομονώνοντας το οξυγόνο, το οποίο τροφοδοτεί την φωτιά. Έχει μάλιστα και την οδηγία, ότι *το αέριο μπορεί να προκαλέσει ασφυξία, εάν χρησιμοποιηθεί σε κλειστό*

χώρο, γι' αυτό μόλις σβήσει η πυρκαγιά πρέπει να γίνει καλός εξαερισμός.

Μπορεί οι δικαστές και οι εισαγγελείς, που ασχολήθηκαν με την υπόθεση αυτή να μην έχουν διαβάσει αυτές τις οδηγίες, αν και θα έπρεπε. Οι δράστες, όμως, προφανώς και τις έχουν διαβάσει και η χρήση των πυροσβεστήρων από μέρος τους δεν είναι μόνο εξακολουθητική, όπως ο Κώστας ο Σκαρμέας είπε στην αγόρευση του προχθές, προκειμένου να τα χρησιμοποιούν λόγω του βάρους τους χτυπώντας κάποιον στο κεφάλι. Η χρήση του πυροσβεστήρα κύριοι δικαστές, ακόμα και κατά το λειτουργικό προορισμό, έχει ως σκοπό την απομόνωση του οξυγόνου στην ατμόσφαιρα, την δημιουργία ασφυξίας.

Αν κάποιος ρίξει εδώ μέσα έναν πυροσβεστήρα και τον ανοίξει με ξηρά σκόνη, θα πνιγούμε αν δεν προλάβουμε να βγούμε έξω. Όταν λοιπόν σε ένα μικρό σπιτάκι δύο δωματίων, σπας το τζάμι της εισόδου και ρίχνεις έναν πυροσβεστήρα ανοιγμένο και γεμίζει σκόνη ο τόπος, το κάνεις για να ανοίξουν τις πόρτες και τα παράθυρα και για να βγουν έξω, για να τους κοπανίσεις με τα ξύλα και τα κοντάρια, τα οποία έχεις.

Αυτό, δυστυχώς, δεν το είδε κανείς και είναι από τις πιο μεγάλες ντροπές αυτής της υπόθεσης, το γεγονός ότι δεν υπάρχει παραπομπή για απόπειρα ανθρωποκτονίας εναντίον των ανθρώπων που ήταν κάτω.

Ας δούμε, τώρα, και τον Αμπουζίντ, τον απάνω. Τι πράξη έχουν τελέσει οι δράστες; Βαριά σκοπούμενη σωματική βλάβη ή απόπειρα ανθρωποκτονίας; Ποια είναι τα κριτήρια της συνδρομής του ανθρωποκτόνου δόλου ;

Μας λέει η νομολογία :

α) πρώτον, τα μέσα που χρησιμοποιούνται και η επικινδυνότητά τους.

β) ο τρόπος χρήσης τους,

γ) η ένταση της πράξης,

δ) το μέρος του σώματος, στο οποίο χτυπήθηκε ο παθών,

ε) ο αριθμός των πληγμάτων, στ) η απόσταση δράστη και θύματος,

ζ) οι εν γένει συνθήκες,

η) η προηγούμενη σχέση δράση και θύματος.

Όλως ενδεικτικά : ΑΠ 1303/77, ΑΠ 626/86, ΑΠ 587/87, ΣυμβΕφΘεσσ. 735/2004, Κονταξής στον σχολιασμένο Ποινικό Κώδικα, ΑΠ 986/93, ΑΠ 369/87, ΑΠ 649/87, ΑΠ 587/87 και ΑΠ 1413/2010.

Με ποιούς όρους χωρεί μεταβολή της απόπειρας ανθρωποκτονίας σε απόπειρα βαριάς σκοπούμενης ή βαριά σκοπούμενη σωματική βλάβη ; Μας απαντάει η νομολογία, ότι πρέπει το δικαστήριο να αιτιολογεί *εμπεριστατωμένα την κρίση του για την απόφαση μεταβολής της κατηγορίας και να λέει γιατί τα πραγματικά περιστατικά, στα οποία θεμελίωσε την κρίση του, το πείθουν, ότι ο κατηγορούμενος είχε την πρόθεση να τραυματίσει και όχι να φονεύσει.* βλ. ΑΠ 202/1991, η οποία αναιρεί για ελλιπή αιτιολογία σχετική απόφαση μεταβολής της κατηγορίας απόπειρας ανθρωποκτονίας σε απόπειρα βαριάς σκοπούμενης.

Τρίτο και κυριότερο ζήτημα, που άπτεται της εισαγγελικής προτάσεως. Ποιος είναι ο χρόνος διερεύνησης του δόλου ; Είναι ο χρόνος **κατά** την τέλεση της πράξης ή είναι ο χρόνος **μετά** την τέλεση της πράξης ; Δηλαδή, αν υποθέσουμε, ότι το θύμα βρίσκεται ξαπλωμένο εδώ και εγώ έχω έναν λοστό ή ένα κοντάρι και τον χτυπάω μία φορά και μετά μετανιώνω και φεύγω ή λιποθυμάω και μένω κάτω και δεν τον χτυπάω δεύτερη φορά. Πότε πρέπει να κριθεί αν έχω δόλο ; Την ώρα που φεύγω ; Την ώρα που κάνω ή δεν κάνω το δεύτερο χτύπημα ή την ώρα που κάνω το πρώτο ;

Σ' αυτό δεν υπάρχει καμία απολύτως αμφισβήτηση όσον αφορά τον χρόνο συνδρομής του κρίσιμου δόλου της ανθρωποκτονίας. Είναι ο χρόνος τέλεσης της πράξης. Υπάρχει και εδώ πέρα εκτεταμένη βιβλιογραφία, εκτεταμένη θεωρητική ανάλυση και εν πάση περιπτώσει, ακόμα και αν ο δράστης μετά το πρώτο χτύπημα μετανιώνει ή για διάφορους λόγους δεν συνεχίζει, αυτό δεν αίρει αναδρομικά τον δόλο που έχει την ώρα της τέλεσης της πράξης.

Αποτελεί αρχή εκτελέσεως ανθρωποκτονίας το να χτυπήσεις στο κεφάλι, στο πρόσωπο έναν ανυπεράσπιστο άνθρωπο με ξύλινο κοντάρι και με λοστό και μάλιστα μαζί με άλλους τρεις-τέσσερεις ή δεν ξέρω με πόσους άλλους γύρω σου, που χτυπάνε και αυτοί με τα ίδια μέσα ;

Αίρεται αυτός ο δόλος, όταν δεν καταφέρεις δεύτερο χτύπημα ;

Αυτά είναι τα ερωτήματα, στα οποία καθένας πρέπει να απαντήσει και ευτυχώς τα απαντάει η νομολογία.

Ο προγενέστερος και ο μεταγενέστερος δόλος δεν καταλογίζονται. Ο δόλος ερευνάται κατά την τέλεση της πράξης και όχι μετά και όχι αναγκαία και κατά την διάρκεια της εξέλιξης της αιτιώδους διαδρομής ή την εκτέλεση του αποτελέσματος. Ωστόσο, θα παρατηρήσω, ότι και ένα χτύπημα μόνο αρκεί όταν εμπεριέχει ολόκληρη την τέλεση της πράξης και είναι ικανό να οδηγήσει το ανθρωποκτόνο αποτέλεσμα. Το αν δεν υπήρξε δεύτερο ή το αν δεν υπήρξε τρίτο ή πέμπτο, για όποιον λόγο και αν οφείλεται, αποτελεί στοιχείο κρίσης δόλου μεταγενέστερο, που δεν έχει καμία απολύτως σημασία.

Εδώ, μάλιστα, επειδή αναφέρθηκε και άλλος ένα εξαιρετικός ποινικολόγος καθηγητής, ο Άρης Τζανετής στην συζήτηση, τον ανέφερε κάπου και η κ. εισαγγελέας αλλά για άλλο πράγμα, να θέσω και ένα ερώτημα. Ότι τα κοντάρια και οι σιδερολοστοί είναι πρόσφορα μέσα για πλήξη θανατηφόρα νομίζω δεν το αμφισβητεί κανείς. Έχουμε και εδώ αποφάσεις ΑΠ 603/16, ΑΠ 1549/2000, ΑΠ 600/1982, ΑΠ 1614/82, ΑΠ 929/82, ΑΠ 90/86.

Είναι το κεφάλι καίριο σημείο ως μέρος πλήξης για να επιφέρει τον θάνατο ; Αν δεν είναι το κεφάλι, ποιο είναι ; Βεβαίως, εδώ πέρα ο Άρειος Πάγος έχει δεχθεί, ότι και τα πόδια ακόμα είναι καίριο σημείο, διότι διέρχονται αιμοφόρα αγγεία τουλάχιστον σε περιπτώσεις πυροβολισμών. Στην υπόθεση 17 Νοέμβρη είχαμε τρεις περιπτώσεις με πυροβολισμούς στα πόδια, με παραδοχή του δικαστηρίου, ότι στα πόδια σκοπεύανε, αλλά καταλόγισαν ενδεχόμενο δόλο, διότι διέρχονται αιμοφόρα αγγεία και στην περίπτωση του θανόντος του εισαγγελέα Ανδρουλιδάκη, για τον οποίο υπήρξε και καταδίκη του Ευαγγελισμού σε αστική αποζημίωση 70 εκατομμύρια δραχμές στην οικογένεια, διότι αποδείχθηκε, ότι από ιατρική ευθύνη επήλθε ο θάνατος του, άσχετα αν δεν υπήρξε εξατομίκευση της, που να οδηγεί σε προσωπική καταδίκη κανενός γιατρού, ότι έφταιγε το νοσοκομείο σαν σύστημα και οργάνωση λειτουργίας. Αυτό δεν εμπόδισε το δικαστήριο να καταλογίσει στους δράστες ανθρωποκτόνο δόλο και να τους καταδικάσει για ανθρωποκτονία τελεσμένη και για απόπειρα κατά του Καψαλάκη και του Λευτέρη Παπαδημητρίου του βουλευτή.

Ωστόσο, στο κεφάλι, το οποίο όχι μόνο θεωρείται καίριο σημείο, αλλά υπάρχει απόφαση που λέει, ότι ακόμα και από γροθιά στο κεφάλι, εξαιτίας της οποίας ο θανών έπεσε και πέθανε, υπάρχει ανθρωποκτόνος δόλος ενδεχόμενος. Τα λέει ο Βαθιώτης αυτά σε μία ανάλυση στην Ποινική Ανθολογία. Πόσο μάλλον χτυπήματα με λοστούς και κοντάρια.

Και φτάνω στο τελικό ερώτημα : Αποτελεί η μεγάλη και με ένταση, δύναμη και με μεγάλο αριθμό χτυπημάτων επανειλημμένη και αιφνίδια εξ επαφής πλήξη ανυπεράσπιστου και ανίκανου να αντισταθεί κοιμωμένου ανθρώπου από περισσότερους δράστες με σιδερολοστούς και κοντάρια, περίπτωση, η οποία κατατείνει στην κατάφαση ή στην άρνηση του ανθρωποκτόνου δόλου ;

Εδώ, κυρία Πρόεδρε, μία απόφαση θα σας παραθέσω, αντί όλων των άλλων. Την ίδια την απόφαση Κουσουρή και Περίανδρου. Ο Κουσουρής δεν ήταν μόνος του, δεν κοιμόταν, όρθιος ήταν ξύπνιος και με παρέα στο Αλσύλλιο της Ευελπίδων και στην καφετέρια, με πασσάλους τον χτύπησε ο Περίανδρος και οι συνεργοί του και θεωρήθηκε απόπειρα ανθρωποκτονίας, τον χτύπησαν με πασσάλους στο κεφάλι και αλλού.

Το δεύτερο είναι, μίας και μνημόνευσα τον Άρη τον Τζανετή, ότι γεννάται το ερώτημα, εάν η αποχή και μόνο του δράστη από την καταφορά νέων χτυπημάτων κατά το πλήγματος, σημαίνει αναγκαία ότι δεν είχε δόλο ανθρωποκτονίας πριν ; Ο Τζανετής λέει όχι σχολιάζοντας μια ατυχέστατη απόφαση του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Σύρου στα Ποινικά Χρονικά του έτους 2004, sel 408. Γίνεται ειδικότερα δεκτό από την απόφαση, ότι *υπέρ της παραδοχής του δόλου βαριάς σωματικής βλάβης και όχι ανθρωποκτονίας συνηγορεί μεταξύ άλλων παραγόντων και το γεγονός, ότι ο δράστης μετά το χτύπημα τράπηκε σε φυγή ενώ είχε την δυνατότητα να καταφέρει στον παθόντα και άλλα πλήγματα, που ενδεχομένως θα ήταν μοιραία.*

Ο Α. Τζανετής διαφωνεί βάσιμα σχολιάζοντας ότι :

«Η αποστροφή αυτή, αν και εκ πρώτης όψεως φαίνεται ανθεκτική στην βάση ανορθολογικών και εμπειρικών της δεδομένων, ελέγχεται ως μονομερής και δογματικώς διαβλητή και ως εκ τούτου υπονομεύει την αξιοπιστία της σχηματισθείσας δικανικής κρίσης, ανεξαρτήτως της ορθότητας ή μη αυτής. Το τρωτό σημείο του επικαλούμενου επιχειρήματος έγκειται συγκεκριμένα στο ότι η αποχή του δράστη από καταφορά νέων πληγμάτων δεν συνεπάγεται κατ' ανάγκην, όπως δέχεται το

σχολιαζόμενο βούλευμα την εξ' αρχής απίσχναση του δόλου στα επίπεδα του εγκλήματος της βαριάς σωματικής βλάβης, αλλά τουναντίον είναι κάλλιστα δυνατόν να εκληφθεί ως έμπρακτη δήλωση της αποβολής ενός αρχικού δόλου ανθρωποκτονίας».

Αυτά είναι για εκείνη την υπόθεση. Εδώ δεν υπάρχει **καμία αποβολή του αρχικού δόλου της ανθρωποκτονίας**, στον άνθρωπο αυτών είχαν καταφέρει πολλά χτυπήματα. Δεν ξέρω αν ήταν δεκάδες ή αν ήταν λιγότερα από δέκα, χτυπήματα με λοστούς στο κεφάλι σε έναν ανυπεράσπιστο πρόσωπο. Κόντεψαν να του ανοίξουν το κεφάλι στα δύο, του σπάσανε το σαγόνι, γέμισε αίματα. Είναι δυνατό να γίνει πιστευτό ότι έφυγαν γιατί το μετάνιωσαν ενώ είναι αποδεδειγμένο ότι έφυγαν γιατί πήγαν να σκοτώσουν και τους άλλους κάτω ; Η μήπως έκαναν τίποτα που να αναιρεί την πράξη τους;

Διότι η θεωρία έχει επινοήσει και την έννοια των αντενδεικτών, όσον αφορά την εφαρμογή της έννοιας του ενδεχόμενου δόλου. Αντενδείκτες θεωρούνται η αυτοδιακινδύνευση των δραστών από την ίδια την εγκληματική τους συμπεριφορά ή τυχόν συναισθηματική εγγύτητα μεταξύ δράστη και θύματος και η λήψη μέτρων αποφυγής του αποτελέσματος. Τίποτα από τα τρία δεν υπάρχει και βεβαίως δεν υπάρχει καν ενδεχόμενος δόλος, αλλά άμεσος.

Όταν σηκώνουν έναν σιδερένιο λοστό ή ένα ξύλινο κοντάρι και είμαι με άλλους τρεις- τέσσερεις μαζί και κοπανάνε έναν άνθρωπο ανυπεράσπιστο στο κεφάλι μία και δύο και τρεις φορές και κάποτε φύγουν, ακόμα και αν το μετάνιωσαν, που εδώ δεν μετάνιωσαν σε τίποτα, είναι ανθρωποκτόνος δόλος. Και διαμαρτύρομαι, μιας ανέφερα πολλούς καθηγητές πανεπιστημίου, ότι δεν χρειάζεται δα να είναι και καθηγητής πανεπιστημίου για να το καταλάβει αυτό !

Παρέλειψα να σχολιάσω την ιατροδικαστική έκθεση. Η απάντηση της ιατροδικαστικής υπηρεσίας δόθηκε με καθυστέρηση πέντε ετών προς το δικαστήριο εδώ πέρα και λέει, ότι αναζητήθηκε ο παθών στο νοσοκομείο και δεν βρέθηκε και γι' αυτόν τον λόγο δεν εξετάστηκε. Αν είχε το παραμικρό στοιχείο ειλικρίνειας η δήλωση αυτή, θα έπρεπε η ιατροδικαστική υπηρεσία να απευθυνθεί αυθωρεί και παραχρήμα, αν δεν έβρισκε τα στοιχεία του από την γραμματεία του νοσοκομείου, στην αστυνομική αρχή, η οποία την διέταξε να πάει να κάνει την εξέταση, να στείλει έγγραφο τότε, ότι δεν τον βρίσκει και να αναλάβει η αστυνομία και μετά η ανακρίτρια να τον βρει.

Τα στοιχεία του ήταν γνωστά. Άλλαξε διεύθυνση γιατί φοβήθηκε εύλογα να ξαναμείνει στο ίδιο σπίτι, αλλά το γνωστοποίησε αμέσως στην ανακρίτρια, μπορούσαν να τον είχαν βρει. Η όλη αυτή η ολιγωρία και παράλειψη εντάσσεται στην υποβάθμιση της ζωής του αλλοδαπού μετανάστη από τις ιατροδικαστικές υπηρεσίες και είναι υποκριτική η αναφορά, η οποία εστάλη. Είμαστε δε οι τελευταίοι, που θα είχαμε αντίρρηση και για διενέργεια δικαστικής πραγματογνωμοσύνης, που διατάχθηκε και οτιδήποτε, διότι η βαρεία αναπηρία που έχει υποστεί ο άνθρωπος φαίνεται τόσο που ακόμα και τα μηχανήματα της εισόδου επισημάνανε την σιδερένια περίδεση στο στόμα του.

Όσον αφορά τα στοιχεία της ένταξης των δραστών στην Χρυσή Αυγή, είναι πλέον αναμφισβήτητα από αυτά που βρέθηκαν τότε, εκτός της καταγγελίας των γειτόνων, της μαρτυρίας των παθόντων, εκτός από τις μπλούζες που φορούσαν. Πλέον οι επισκοπηθείσες φωτογραφίες, οι οποίες δείχνουν και τον Αγριογιάννη (9514) και τον Ευγενικό (951, 3427-3430, 0013) από τον σκληρό δίσκο Μιχαλολιάκου. Αλλά και τον Μαρία η (1158) που δεν χαζεύει τα απλώς τάγματα εφόδου, όπως λέει. Δεν επιτρέπουν τα τάγματα εφόδου θεατές που χαζεύουν, όταν φωτογραφίζονται, απλώς δεν είχε την στολή για να μπορέσει να πάει μπροστά να φωτογραφηθεί, όπως οι άλλοι με τα παντελόνια παραλλαγής και τα κοντάρια. Τον Πανταζή σε άπειρες φωτογραφίες δράσης και στα μετέπειτα βέβαια αλλά και στα πριν, αφού είναι εκείνος, ο οποίος ενώ ήταν δήθεν μόνο υποστηρικτής της Χρυσής Αυγής, ενώ είναι αυτός που ζήτησε άδεια τον Μάιο του 2012 από το δημαρχείο Περάματος για να πραγματοποιηθεί η προεκλογική συγκέντρωση.

Είπα για υποστηρικτή, παρέλειψα να πω στα πολλά νομολογιακά που ανέφερα πριν, από τις πρώτες εν πάση περιπτώσει οριοθετήσεις, που είχε κάνει η θεωρία και η νομολογία για το άρθρο 187 εμπεριεχόταν και το ότι απλή ιδιότητα του υποστηρικτή («extraneus») δεν στοιχειοθετεί την αξιόποινη πράξη της συμμετοχής. Αυτό είναι από παλιά διατυπωμένο από γενέσεως νομολογιακής επεξεργασίας του άρθρου 187 Π.Κ. και από την δίκη της 17 Νοέμβρη, το εντόπισαν προφανώς οι κατηγορούμενοι και οι υπερασπιστικοί τους φωστήρες και γι' αυτό εφηύραν την φοβερή γραμμή, ότι η Χρυσή Αυγή δεν είχε μέλη παρά είχε μόνο υποστηρικτές, που έφτασε στο απόγειο της και τερμάτισε με την κατάθεση εκείνων που έλεγαν, ότι ακόμα και τα μέλη της Κεντρικής Επιτροπής δεν είναι μέλη παρά είναι μόνο υποστηρικτές και ότι μόνο ο Μιχαλολιάκος είναι μέλος, γιατί είναι η ίδια η Χρυσή Αυγή.

Αυτά ακούγαμε εδώ πέρα στην διάρκεια της κατάθεσης των μαρτύρων υπεράσπισης.

Άλλο στοιχείο είναι φυσικά η αναφορά των Μαρία, Πανταζή, Παπαδόπουλου και του αδελφού του Ευγενικού στην λίστα του Πατέλη, η οποία περιέχει τα ονόματα των μελών και δείχνει τις διαπροσωπικές επαφές, τα sms του Λαγού με του Πατέλη.

Και βέβαια, η ίδια η αναξιοπιστία των δραστών, οι οποίοι στις απολογίες τους κατά περίπτωση δίνει ο ένας στον άλλο, έρχονται σε αντιφάσεις μεταξύ τους, έρχονται σε αντιφάσεις με τις ίδιες τις δικές τους καταθέσεις, πολύ συνοπτικά οι κυριότερες :

Ο Αγριογιάννης είναι εκείνος, ο οποίος αρνείται τις κατηγορίες, αλλά όταν σφίγγουν τα πράγματα μετά και πηγαίνει στην ανακρίτρια μετά γράφει *«Θέλω να πω την αλήθεια, δεν θα καθίσω εγώ φυλακή για την Χρυσή Αυγή»* και δηλώνει, ότι δεν έχει καμία σχέση μαζί της, ενώ επιβεβαιώνει, ότι ο Πανταζής και ο Ευγενικός κατά την επίθεση φορούσαν μπλούζες της Χρυσής Αυγής και ύστερα τις έβαλαν ανάποδα, όταν πήγανε στο αστυνομικό τμήμα για να φαίνονται απλώς μαύρες μπλούζες, ενώ στην κύρια δίκη και για τον ίδιο που προσπάθησε να εξαπατήσει το δικαστήριο σας ως προς τι ρούχα φορούσε εκείνη την ημέρα, διότι ήταν ο μόνος, που είχε αναγνωριστεί με άσπρα ρούχα και έλεγε, ότι φορούσε ένα καφέ κοντομάνικο πουκάμισο, ήρθε η μητέρα του ως μάρτυρας και είπε, ότι του πήγε αλλαξιά ρούχα αυτού του χρώματος, ότι τα φόρεσε και έτσι φωτογραφήθηκε με αυτά και όχι με εκείνα, που είχε διαπράξει το αδίκημα.

Ο Μάρκος Ευγενικός, ο οποίος δηλώνει στην Ειδική Εφέτη Ανακρίτρια, ότι είναι ψηφοφόρος και υποστηρικτής της Χρυσής Αυγής, δικαιολογεί το ότι το αποσιώπησε ρίχνοντας την ευθύνη στον δικηγόρο του, ο οποίος τάχα του είπε, ότι είναι προεκλογική περίοδος τώρα και αυτό δεν πρέπει να το πεις.

Ίσα- ίσα όταν είσαι αθώος και ο λόγος για τον οποίο κυκλοφορείς την νύχτα είναι να προπαγανδίσεις τις προεκλογικές ιδέες, αυτό είναι που λες πρώτο -πρώτο, ότι εγώ είμαι μέλος ενός νόμιμου πολιτικού κόμματος και δεν έχω καμία σχέση με αυτά, τα οποία μου αποδίδετε. Μόνο το γεγονός, ότι το κρύβουν αποτελεί στοιχείο εσωτερικής κατάφασης της ενοχής τους που εκτοπίζει την αξιοπιστία κάθε άλλης αμφισβήτησης μετά. Στην συνέχεια, ο Ευγενικός, παρόλα αυτά, δεν αναφέρει πουθενά πριν έρθει εδώ πέρα στο δικαστήριο, ότι δήθεν βρισκόταν και η μητέρα του Πανταζή μαζί με αυτόν και με τον Πανταζή στο μαγαζί του

Πανταζή, όπου - φοβερή και αυτή η δικαιολογία - φουσκώνανε μεσάνυχτα Δευτέρας προς Τρίτη μπαλόνια πυρετωδώς εργαζόμενοι όλη την νύχτα, τα οποία θα χρησιμοποιούντο σε βαφτίσια την Κυριακή, που μέχρι τότε θα είχαν σκάσει όλα. Και, όταν βεβαίως αυτό το πράγμα του επισημάνθηκε, άλλαξε δικαιολογία και είπε ότι έκανε εγκαίρως ένα σούπερ μάρκετ ονόματι «Κρητικός», ποιος ξέρει αν είχε καβάτζα κάποιο τιμολόγιο του «Κρητικού» από άλλη δουλειά και το είχε έτοιμο να το φέρει, αλλά δεν έφερε ούτε και αυτό.

Ο Μαρίας μας είπε την άλλη φοβερή δικαιολογία ότι είχε πάθει εξάρθρωση του χεριού του, φορούσε ναρθηκάκι και δεν μπορούσε να κουνηθεί, να δουλέψει, να κάνει αυτά, τα οποία του καταλογίζονται. Κατ' αρχήν, στην πρώτη του εξέταση ως κατηγορουμένου δεν το είχε αναφέρει. Δεύτερον, η αστυνομικός Πολυχρονίδου που τον συνέλαβε ρωτήθηκε και είπε *«Είναι κάτι, το οποίο θα το θυμόμουν... ναρθηκάκι δεν είχε»*. Και βέβαια δεν μας έχει φέρει, ούτε ένα έγγραφο από νοσοκομείο, έφερε μία βεβαίωση φαρμακοποιού, ούτε καν την απόδειξη για την αγορά του νάρθηκα. Κάποια υπεύθυνη δήλωση εργοδότης, η οποία δεν λέει ούτε τα στοιχεία της σχέσης εργασίας, ούτε που είναι το μαγαζί, ούτε ποιες ώρες δούλεψε κλπ. Είχε και το θράσος ερωτώμενος από τον ομιλούντα μέσω του δικαστηρίου σας κατά την απολογία του να πει, διαψεύδοντας τον μάρτυρα του Όσκαρ, έναν ξένο που έφερε για να πει ότι δεν είναι ρατσιστής και έχει φίλο Πολωνό, ότι την επόμενη μέρα θα πήγαινε για δουλειά. Και όταν ρωτήθηκε, τι δουλειά θα έκανες με το χέρι το δεξί, που ήταν στο ναρθηκάκι, θα σήκωνα το τηλέφωνο με το αριστερό χέρι για να παίρνω τις παραγγελίες. Αλλά με ποιο χέρι θα τις έγραφε, αφού το δεξί δεν μπορούσε να το χρησιμοποιεί ; Όμως, οι ίδιοι οι μάρτυρες υπεράσπισής του ουσιαστικά έδωσαν το σήμα στο δικαστήριο. Ο μιν μάρτυρας Νικόλαος Κουλούρης *«Ξέρω ότι γενικά η Χρυσή Αυγή προσείλκυσε νέα φτωχά άτομα και με λίγο μυαλό.... παιδιά που δεν έχει πήξει το μυαλό τους..»*, προσπαθώντας να ελαφρύνει την συμμετοχή του, ενώ η νονά του, η οποία επιμένει για την εξάρθρωση του χεριού του, δηλώνει ότι τον γνωρίζει καλά και ότι έχει καθημερινή σχέση μαζί του από παιδί αλλά αγνοεί, ότι ο βαφτισιμιός της έχει κατηγορηθεί για κλοπές, πράγμα το οποίο ο ίδιος ομολόγησε εδώ, παλαιότερα.

Ο Πανταζής λέει την θεωρία για τα μπαλόνια, στην οποία αναφέρθηκε πριν. Λέει, ότι πήγαν στο βενζινάδικο για να βάλουν βενζίνη στο ένα μηχανάκι και να πάρουνε βενζίνη για το μπιτόνι για το άλλο. Αυτό με την βενζίνη στο ένα μηχανάκι είναι όψιμος

ισχυρισμός επίσης. Δεν το λέει ο Παπαδόπουλος στις αρχικές του καταθέσεις για το δικό του μηχανάκι. Έχουν λοιπόν κάνει δύο αγορές βενζίνης, για τις οποίες ούτε μπιτόνι υπάρχει ούτε απόδειξη υπάρχει στα χέρια κανενός, ούτε τίποτα από αυτά και τα λένε εκ του ασφαλούς εκμεταλλευόμενοι τις παραλείψεις της διερεύνησης της υπόθεσης, στις οποίες αναφέρθηκα πριν. Ακόμα, ο Πανταζής ακόμα θρασύτερος από όλους καταθέτει στις 12/6/2012, ότι *«ζητώ πιστοποιητικό, από το οποίο να προκύπτει, ότι δεν είμαι μέλος της Χρυσής Αυγής, ώστε να αποδειχθεί, ότι δεν έχω καμιά σχέση...και ζητώ να μην πληρώσω εγώ τις ακρότητες του κυρίου Κασιδιάρη»*. Κοροϊδεύει κανονικότητα και αποδεικνύεται ότι είναι υπαρχηγός του κ. Κασιδιάρη στην Χρυσή Αυγή όλα αυτά τα χρόνια.

Να πω για τον Παπαδόπουλο, ο οποίος παραδέχεται ότι φωτογραφίζεται με την Χρυσή Αυγή και το έκανε έναντι υπόσχεσης 25 ευρώ, τα οποία ακόμη του τα χρωστάνε μάλιστα, παραδίδεται στην κρίση σας.

Αλλά εν πάση περιπτώσει, μερικές γενικές σημειώσεις/ παρατηρήσεις για την ακροαματική και εν γένει συμπεριφορά των δραστών είναι οι εξής :

Ότι, πρώτον, η εξαρχής αναζήτηση υπόπτων πιθανών μελών της Χρυσής Αυγής δεν επιτρέπει καμία αμφιβολία για την άμεση αναγνωσιμότητα των δραστών, του σκοπού και της οργάνωσης τους από τους παθόντες και τους γείτονες.

Δεύτερον, η προσπάθεια τους να κρύψουν την σχέση τους με την Χρυσή Αυγή είναι όχι μόνο αναμφισβήτητη αλλά και ομολογημένη με επιχειρήματα, τα οποία πείθουν, το ότι κατασκεύασαν ψέματα ενώ μπορούσαν να πουν την αλήθεια, αν ήταν όπως είπα μέλη ενός κόμματος σε προεκλογική δραστηριότητα ή σε οποιαδήποτε άλλη και ότι είναι αθώοι.

Τρίτον, η συνειδητοποίηση της σοβαρότητας της υπόθεσης αργότερα, όταν ο Πανταζής είναι στην φυλακή οδηγεί κάποιους να αποκαλύψουν για τα μπλουζάκια και να πάρουν αποστάσεις από την Χρυσή Αυγή αλλά βέβαια συγκλίνουν, όταν έρχονται στο δικαστήριο και προσπαθούν να πείσουν ότι δεν έγινε τίποτα.

Είναι, επίσης, πάρα πολύ αξιοσημείωτο το γεγονός, ότι κανένας από τους κατηγορούμενους σε κανένα στάδιο της διαδικασίας δεν προτείνει μάρτυρες υπεράσπισης τους φερομένους ως παρόντες. Σκέψου να είναι ο αδελφός σου μαζί

σου, να σε κατηγορούν, ότι έκανες ένα κακούργημα την ώρα που ήσουν με τον αδελφό σου, ο οποίος μάλιστα είναι και αντιφρονών, είναι αναρχικός λέει ο αδελφός του Ευγενικού, στην λίστα της Χρυσής Αυγής αλλά αναρχικός και να μην τον προτείνεις για μάρτυρα, να σε σώσει το άλλοθι σου, ο αδελφός σου. Τον Χρήστο Ευγενικό, τον Αλέξη Κοντεκά, ο οποίος δεν ζει και εν πάση περιπτώσει ζούσε και μπορούσε να αναφερθεί, την μητέρα του Πανταζή, που δήθεν ήταν μαζί της και φούσκωνε μπαλόνια μέχρι τις 2:30, τον υπάλληλο του βενζινάδικου του ΕΤΕΚΑ, που έβαλαν βενζίνη τα δύο μηχανάκια, ούτε καν την άδεια κυκλοφορίας από το μηχανάκι του Παπαδόπουλου, για να δούμε πόσο καινούριο ήταν.

Γιατί αυτό με τα καινούργια μηχανάκια, ξέρετε, που βγαίνουνε την νύχτα για να τα στρώσουν, δεν είναι η μόνη φορά, που έχει ακουστεί. Και οι δολοφόνοι του Λουκμάν αυτό είπαν λίγο αργότερα, ότι είχαν βγει έξω για να στρώσουν το μηχανάκι. Αντιθέτως, πρότεινε μάρτυρα την κ. Δαμίγου, φερομένη ως υπάλληλο του «Beat», την οποία όμως η κατάθεση της Πολυχρονίδου την διαψεύδει, διότι είπε ότι δεν ήταν παρούσα εκεί, διότι είχε αλλάξει η βάρδια της και γι' αυτό πήρε τον Διαμαντόπουλο για μάρτυρα και νομίζω δεν έχουμε τίποτα άλλο να πούμε εδώ, παρά να πάμε τώρα στο τέλος, στην πιστολιά του αφέτη, δηλαδή στην ομιλία του Λαγού.

Στις 11/6/2012, δηλαδή λίγες ώρες πριν, το απόγευμα της ημέρας της οποία το βράδυ ακολούθησε η ανθρωποκτόνα επίθεση, έχουμε την ομιλία του Λαγού στην καφετέρια «Αίνιγμα» στο Πέραμα, της οποίας είδαμε και το βίντεο και είδαμε και την απομαγνητοφώνηση. Θα επαναλάβω, αυτό το οποίο ήδη ακούστηκε από τους προηγουμένως συναδέλφους, ότι η υπεράσπιση κατ' επανάληψη και στα πλαίσια μίας γενικότερης τακτικής σε όλες τις δηλώσεις στελεχών της Χρυσής Αυγής, βίντεο, ομιλίες και απομαγνητοφωνημένα κείμενα, ζητούσε το πλήρες κείμενο της δήλωσης. Και καλά έκανε. Δεν επιδιώκει κανένας την αποσπασματική εκμετάλλευση και χρήση περικοπών μίας ομιλίας ή ενός κειμένου.

Δεν έφερε ολόκληρο το βίντεο από την ομιλία του Λαγού. Αποδείχθηκε, ότι η ομιλία του Λαγού δεν διήρκησε περισσότερο από ένα πεντάλεπτο σε μία εκδήλωση που είχε διάρκεια το λιγότερο μία ώρα. Και δεν το έφεραν κατά την γνώμη μου όχι ασφαλώς, διότι θα εικονίζονταν όλοι αυτοί οι δράστες, εκ των οποίων κανένας δεν εξήγησε με πειστικό τρόπο γιατί ήταν τόσο παρά πολλές ώρες μακριά από το σπίτι τους, από τις δουλείες

τους κλπ, μέχρι τις 3 η ώρα την νύχτα, αλλά γιατί είμαι βέβαιος, ότι κάποιοι από αυτούς μπορεί να πήραν και τον λόγο και να χαιρέτησαν, τουλάχιστον ο Πανταζής, που ήταν και υπεύθυνος του Περάματος.

Αλλά, ας δούμε τώρα, τα σημεία της ομιλίας, η οποία κρίθηκε ως καταχρηστικά εκμεταλλευόμενη και τα λοιπά. Πριν φτάσω στο επίμαχο σημείο των αιγυπτίων, ο Λαγός, αφού ξεκινάει με μερικά διακηρυκτικά λέγοντας, ότι οι Χρυσή Αυγή, οι εθνικιστές κλπ, *μας βάλατε στην Βουλή, σε περιοχές που κυριαρχούσε η αριστερά μας δώσατε ψήφους και μας κάνατε...* κλπ, συγκεκριμενοποιεί κατά την γνώμη του τα προβλήματα της περιοχής του Περάματος, τα οποία και αριθμεί ως ακολούθως : Πρώτον, πρέπει να γίνουν ενέργειες για να φύγουν οι Πακιστανοί και οι αλλοδαποί και μόνο σε έλληνες να δίνονται μεροκάματα. Τονίζει, μάλιστα, ότι η Χρυσή Αυγή τα λέει αυτά από το 1992. Έχει δίκαιο, πράγματι. Δεύτερον, αναφέρεται με την γνωστή περικοπή στους Αιγυπτίους, που λέει ότι *«Έχουμε γίνει δέκτες παραπόνων για θέματα, τα οποία υπάρχουν εδώ στην Ιχθυόσκαλα στο Κερασίни, για όλα αυτά τα θέματα με τους αιγύπτιους, που μπαίνουν και κάνουν ότι θέλουν, που πουλάνε τα ψάρια τους, όπου και όπως θέλουν, τα παίρνουν από όπου θέλουν και γενικά δεν δίνουν λογαριασμό σε κανένα. Εμείς τους λέμε, ότι από εδώ και στο εξής θα δίνουν λογαριασμό. Θα δίνουν λογαριασμό στην Χρυσή Αυγή.»*

Δεν θυμάμαι, εάν όσο είμαι πρόχειρος και θα με διορθώσουν ασφαλώς οι επόμενοι, αν κάνω λάθος, αν του ζήτησε λογαριασμό του Λαγού κανένας από όσους τον ανέκριναν, γιατί θα έπρεπε να δίνουν και σε ποιόν θα έπρεπε να δίνουν λογαριασμό οι Αιγύπτιοι για την επιχειρηματική τους δραστηριότητα.

Να παρεκκλίνω λιγάκι, πριν πάω στην σχέση της ομιλίας αυτής με ότι επακολούθησε, παρατηρώντας, ότι στα τιμολόγια της συνολικής αξίας 143.000 €, τα οποία μας προσκόμισαν οι υπερασπιστές του Μιχαολιάκου εδώ για να αναδείξουν το μέγα κοινωνικό έργο της Χρυσής Αυγής για τις διανομές συσσιτίων, πρόσεξα, ότι δεν περιλαμβάνονται τιμολόγια αγοράς ιχθυηρών. Είναι λαχανικά, λάδια, φρούτα, άλλα τρόφιμα. Εν τούτοις, μετά μανίας όλοι σας διατράνωσαν, ότι διένειμαν ψάρια. Που τα εύρισκαν τα ψάρια ; Μνημόσυνο με ξένα κόλλυβα έκαναν ; Τα έπαιρναν από την παραγορά ; Έγινε μετά βέβαια διευθυντής της ο ξάδελφος του Κούζηλου ; Πίεζαν, για να μην πω άλλη λέξη ευγενικά, κάποιους επαγγελματίες να τους δίνουν ψάρια ; Ήθελαν να ρίξουν τις τιμές ; Εκπροσωπούσαν, κάποιους ανταγωνιστές

Ελληνες, που έβλεπαν με κακό μάτι την επαγγελματική δραστηριότητα των Αιγυπτίων ψαράδων στην περιοχή ; Και ιδίως του Αχμέντ, που είχε αποκτήσει και καΐκι και μαγαζί και αυτοκίνητο.

Εκείνο, το οποίο έχει σημασία είναι ότι έχουμε ξανά την στοχοποίηση των Αιγυπτίων ψαράδων, που την συναντήσαμε και το 2009 στο δημοσίευμα από την εφημερίδα της Χρυσής Αυγής. Το τρίτο σημείο του χαιρετισμού του Λαγού, στο οποίο επισημαίνει τα προβλήματα της περιοχής είναι βέβαια τι άλλο, η ανάγκη παρέμβασης στην Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη για να μην φεύγουν τα πλοία, να πέσουν τα μεροκάματα και να βρίσκουν δουλείες οι έλληνες.

Συνεπώς, όλη η ακρόαση της ομιλίας επιβεβαιώνει απόλυτα την ατζέντα της Χρυσής Αυγής, για όσα αποδίδει σε αυτήν το κατηγορητήριο. Το μόνο, πράγματι, αδιευκρίνιστο σημείο, αν και όχι εντελώς, είναι τα οικονομικά συμφέροντα στον χώρο διανομής των ψαριών, αλλά το μείζον με την ομιλία του Λαγού είναι, πως γίνεται να αναφέρονται σε ουκ ολίγα σημεία της εισαγγελικής πρότασης και του παραπεμπτικού βουλεύματος, ότι η επίθεση στους Αιγύπτιους συνδέεται αιτιωδώς με την ομιλία Λαγού, έως και ότι ήταν οργανωμένη από κοινού με αυτήν, έως και ότι **οι δράστες ενήργησαν κατ' εντολή του Λαγού** (σελίδες 76, 78, 139, 332, 333, 346) αλλά **ο Λαγός δεν διώκεται για ηθική αυτουργία σε απόπειρα ανθρωποκτονίας** και σε όλα τα υπόλοιπα, έστω και ελλιπώς αποδοθέντα αδικήματα. Το πώς γίνεται αυτό, μόνο οι συντάκτες του βουλεύματος το γνωρίζουν.

Το σημειώνω, γιατί αποτελεί ένα κραυγαλέο δείγμα σκανδαλωδώς ευνοϊκής μεταχείρισης και απαλλαγής κατηγορουμένου ηγετικού στελέχους της Χρυσής Αυγής από κακουργηματική κατηγορία, που αντιστοιχεί όχι σε όσα περιστατικά εγώ με την υποκειμενική μου εκτίμηση διαλαμβάνω ως γενόμενα, αλλά σε όσα ρητά το παραπεμπτικό βούλευμα και η εισαγγελική πρόταση διατυπώνουν. Το ένα από τα 40 και πλέον που θα σας αναφέρω αύριο. Να ποια είναι η δήθεν αυστηρή και αναντίστοιχη με το αποδεικτικό υλικό δίωξη της Χρυσής Αυγής. Βεβαίως, έχει ακόμα σημασία το ότι αποφεύγουν ακόμα και να αφήσουν λίγες μέρες να περάσουν. Ο συνειρμός είναι προφανής. Δεν προφταίνει να ζημερώσει η επόμενη μέρα, που λες ότι από αύριο θα δώσουν λογαριασμό στην Χρυσή Αυγή και έχεις έναν παραλίγο νεκρό και κάποιους παραλίγο βαριά τραυματίες.

Γιατί, βλέπετε, ότι εδώ είναι η επίδειξη της δύναμης. Είναι η κατάκτηση της περιοχής που ήταν πρώτα κόκκινη και θα γίνει γαλάζια, η επιδεικτική τρομοκρατία και η επίδειξη ισχύος. Να αυτά που έλεγε ο Μιχαλολιάκος, ότι το χαστούκι της Κανέλλη μας ανεβάζει 2%. Να αυτά που έλεγε στις 26 Μαΐου 2012, ελάχιστες μέρες πριν, ότι περιμένουν να σκοτώσει ένας Χρυσουαγίτης έναν ξένο, να το κάνουν θέμα και θα πάρει η Χρυσή Αυγή 15% και 20%.

Το ότι ο Μιχαλολιάκος, βεβαίως, μετά από αυτούς τους λεονταρισμούς - δεν είναι η πρώτη φορά ούτε η τελευταία - έβαλε την ουρά στα σκέλια και δεν τόλμησε να πει ότι ο Χρυσουαγίτης έσφαξε, δεν σημαίνει ότι από τις 26 Μαΐου μέχρι τις 12 Ιουνίου 2012, αυτοί που το ακούνε δεν πήραν το μήνυμα και δεν διαμόρφωσαν ανθρωποκτόνο δόλο από αυτές τις δηλώσεις. Τι άλλο πιά να κάνουν ; Το είπε ο αρχηγός, το είπε ο υπαρχηγός και τοπικός περιφερειάρχης και κουμανταδόρος εκεί πέρα, το λέει και το βούλευμα. «*Με εντολή του Λαγού*» και δεν άκουσα λιγότερες από 20 φορές από την κυρία εισαγγελέα, την λέξη εντολή, εντολή, εντολή... Εντολή σημαίνει ηθική αυτουργία και συνέργεια σε αδικήματα. Που ντο εδώ πέρα με το βούλευμα ;

Και είναι και χαρακτηριστική η υποκρισία του αρχηγού της Χρυσής Αυγής, Μιχαλολιάκου, ο οποίος στην συνέντευξη του στην εκπομπή Ζούγκλα του Τριανταφυλλόπουλου, στις 14/6/2012, δύο μέρες μετά, μιλούσε για πράκτορες, που φορούσαν μπλούζες της Χρυσής Αυγής. Ο Πανταζής είναι ο πράκτορας, που φορούσε μπλούζες της Χρυσής Αυγής, ο υπεύθυνος του Περάματος, ο συνδιευθυντής, ο άμεσος συνομιλητής και λήπτης των εντολών του Λαγού. Ακούστε τι λέει, γιατί βέβαια έχει σπουδάσει καλά την σχολή του Γκέμπελς :

«Ευτυχώς, που έχουμε τόσο ηλίθιους δημοσίους υπαλλήλους, που προσπαθούν να κάνουν τους σούπερ ντούπερ πράκτορες, οι οποίες κάνουν τέτοιες βλακώδεις ενέργειες, που και ο τελευταίος έλληνας λίγο μυαλό να διαθέτει, καταλαβαίνει, ότι κρύβεται προβοκάτσια. Όταν, όμως, φοράει κουκούλα και μπλούζα που γράφει Χρυσή Αυγή, όπως μας είπαν και τα λοιπά... δεν έχει καμία σχέση με την πραγματικότητα... μα, δεν τις έκαναν δικοί μας άνθρωποι».

Να, όμως, που οι δράστες δηλώνουν χρυσουαγίτες έστω και μετά την παρένθεση της προεκλογικής περιόδου, να που ο ίδιος αυτά που ονομάζει προβοκάτορες, είναι αυτά, τα οποία στις 26 Μαΐου έχει προκαλέσει επαινώντας, ότι εάν ένας χρυσουαγίτης

σκοτώσει έναν ξένο και θα ξεσηκωθούμε και θα πάρουμε 15% και 20%, αλλά βέβαια όταν σφίγγουν τα πράγματα, δεν έχει κανέναν δισταγμό να στολίζει, όπως παραπάνω και να αδειάζει, αυτούς τους οποίους εκείνους διαμόρφωσε ως εγκληματίες.

Ωστόσο, στην συνέχεια μέσω της συνέλευσης ο αρχηγός δεν αφήνει κανένα περιθώριο αμφιβολίας για το εάν αποδέχεται ή όχι την πράξη, που δήθεν αποδοκιμάζει και ανοίγοντας τον δρόμο και για τις επόμενες. Τι λέει ;

«Αυτό, το οποίο ξέρουμε είναι ότι σε όλες τις γειτονίες γίνονται συμπλοκές λαθρομεταναστών και ελλήνων... και ότι οι έλληνες υποφέρουν από την εγκληματικότητα των λαθρομεταναστών. Αν ένας σκύλος δαγκώσει άνθρωπο, δεν είναι είδηση. Αν ένας άνθρωπος δαγκώσει έναν σκύλο, εάν ένας λαθρομετανάστης σκοτώσει έλληνα δεν είναι είδηση...».

Ο σκύλος φυσικά είναι ο λαθρομετανάστης, ο άνθρωπος είναι ο Έλληνας και το να σκοτώσει ένας Έλληνας έναν λαθρομετανάστη, ε... είναι αποδεκτό όσο και το να σκοτώσει έναν σκύλο.

Ας αφήσουν τα τάχα φιλοζωικά τους αισθήματα και την ενασχόληση τους με τα σκυλιά, που δεν είναι και τόσο πολύ αθώα, γιατί σε εκατοντάδες καταγραφές περιστατικών από το Δίκτυο Καταγραφής Περιστατικών Ρατσιστικής Βίας και από τον Συνήγορο του Πολίτη ήταν εργαλεία επιθέσεων ενάντια σε αλλοδαπούς, μαζί με τα κοντάρια και τα όπλα στις νυχτερινές επιδρομές στην Νίκαια και στον Άγιο Παντελεήμονα και αλλού.

Επισημαίνω, λοιπόν, ότι παρά την αναμφισβήτητη οργάνωση και συμμετοχή μελών της Χρυσής Αυγής στην παραπάνω εγκληματική ενέργεια, ουδέποτε ο Μιχαολιάκος ανέλαβε την πολιτικής ευθύνη. Αντίθετα δήλωνε ότι αυτοί που έκαναν την επίθεση δεν έχουν σχέση με εμάς, και όταν αυτοί παραδεχθήκαν ότι έχουν σχέση με αυτούς, φυσικά ούτε τους διέγραψε, ούτε τους αποδοκίμασε, ούτε ήρθε να πει οτιδήποτε εναντίον τους. Γιατί, αυτή είναι η κλασσική του ταχτική: επίδειξη δύναμης στον κόσμο και ταυτόχρονα υποκρισία και αποποίηση ποινικών ευθυνών, όπου χωρεί. Για να τρομοκρατεί ακόμα πιο αποτελεσματικά με την επιτυχή συγκάλυψη και ανοχή της δράσης της Χρυσής Αυγής. Αυτό καταγράφει λοιπόν και την υποκρισία της Χρυσής Αυγής, όχι φυσικά στην υπόθεση των Αιγυπτίων για πρώτη φορά, αλλά και από τα χρόνια του Περίανδρου και πριν, ότι οι λεονταρισμοί στο εσωτερικό μεταξύ των μυημένων, όταν βλέπουν τα δύσκολα

απέναντι στην εξουσία, εγκαταλείπονται και εκεί κοιτάνε και εναποθέτουν τις ελπίδες τους, επιρρίπτοντας τις ελπίδες τους ο ένας στον άλλο.

Ωστόσο, είναι γνωστή και μία άλλη του δήλωση, αυτή που είπαμε πριν για το 2%, γιατί η βία την προεκλογική περίοδο είναι τακτική τους, αυτό έκαναν στο κέντρο της Αθήνας την περίοδο των δημοτικών εκλογών του 2010 και έτσι και αυτή την προεκλογική περίοδο του 2012.

Αθροίστε περιστατικά μόνο τις τελευταίες μέρες της : 7 Ιουνίου το χαστούκι του Κασσιδιάρη στην Κανέλλη, δύο ημέρες μετά 9/6 τραμπουκισμοί στο καφενείο του Βραχνή στην Βέροια και δήλωση του Μιχαλολιάκου, ότι το χαστούκι μας ανέβασε 2%, στις 12/6 το επόμενο βράδυ των Αιγυπτίων μέλος της Χρυσής Αυγής τραυματίζει τον δημοτικό σύμβουλο του ΚΚΕ Τσιμπουκάκη στο προεκλογικό τραπεζάκι στην πλατεία Αγίας Παρασκευής, στις 15 και στις 16 Ιουνίου 2012 στην Νίκαια έχουμε επιθέσεις εναντίον αλλοδαπών σε διάφορες περιοχές και στέκια, που μας το καταγγείλανε όλοι οι δημοτικοί σύμβουλοι που ήρθαν εδώ πέρα. Στις 17/6/2012 έχουμε επίθεση από μέλη της Χρυσής Αυγής το πρωί στο προεκλογικό τραπεζάκι της ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε εκλογικό κέντρο στο Κερατσίνι και το βράδυ στο εκλογικό κέντρο του ΣΥΡΙΖΑ στον Πειραιά.

Και έτσι η Χρυσή Αυγή πηγαίνει στην εκλογές. Δεν είναι τυχαίο, ότι το βράδυ των εκλογών της 12/6/2012 ο Μιχαλολιάκος βγαίνει θριαμβολογώντας για το καλό εκλογικό αποτέλεσμα και ευχαριστεί τα παιδιά με τις μπλούζες της Χρυσής Αυγής.

Τρίτη 21/1/2020

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV. Η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥΣ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΦΥΣΣΑ

Όπως έλεγα χθες, η Χρυσή Αυγή στις εκλογές του Ιουνίου 2012 πορευόμενη σε προεκλογική περίοδο ασκούσε επιδεικτική βία, η οποία έφτανε σε καθημερινά περιστατικά, τα οποία διαδραματίζονταν τις ημέρες της προεκλογικής περιόδου, όπως το χαστούκι του Κασσιδιάρη στην Κανέλλη, οι δηλώσεις του Μιχαλολιάκου δύο μέρες μετά, ότι αυτό το χαστούκι μας ανεβάζει 2% τα εκλογικά μας ποσοστά, μία δήλωση του δέκα μέρες πριν,

ότι άμα ένας χρυσαυγίτης σφάξει έναν ξένο θα ξεσηκωθούν όλοι και η Χρυσή Αυγή θα πάρει 15%-20% και κλιμακώθηκαν όλα αυτά τα περιστατικά μέχρι την ημέρα των εκλογών με επιθέσεις και στο εκλογικό κέντρο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και στο εκλογικό κέντρο του ΣΥΡΙΖΑ το βράδυ στον Πειραιά και με την δήλωση του Μιχαλολιάκου, ότι «νικήσαμε και ευχαριστώ τα παιδιά με τα μαύρα».

Η Χρυσή Αυγή, λοιπόν, μπαίνει στην Βουλή ξανά τον Ιούνιο του 2012, δηλαδή τότε μπαίνει ουσιαστικά, γιατί η Βουλή δεν λειτούργησε από τον Μάιο μέχρι τον Ιούνιο, όπως είναι γνωστό. Εάν **μέχρι τις 12/6/2012 τα καταγεγραμμένα περιστατικά** με όποιες ελλείψεις εν πάση περιπτώσει υπάρχουν και με όσα μη καταγεγραμμένα αντιστοιχούν ανέρχονται από 1/1/2012 έως 12/6/2012 σε **61**, ο αριθμός των περιστατικών, που καταγράφεται στο **υπόλοιπο του 2012**, δηλαδή στο δεύτερο εξάμηνο από 13/6-31/12/2012 είναι **192 περιστατικά**. Έχουμε, δηλαδή, έναν **τριπλασιασμό** των περιστατικών βίας, ο οποίος προφανέστατα είναι απότοκος της κλιμάκωσης, που δημιουργεί η αίσθηση θεσμικής ασυλίας και η αίσθηση λαϊκής επιβράβευσης των τραμπουκισμών αυτών.

Δεν θα τα αναφέρω όλα, διότι δεν θα με φτάσει ούτε μέχρι το μεσημέρι η μέρα, θα αναφέρω τα κυριότερα από αυτά : Πρώτα από όλα, την εξαγγελία στις 20/8/2012 από τον πολιτευτή της Χρυσής Αυγής Μεσσηνίας Φώτη Μπέλο, ένα γνωστό μπουμπούκι, το οποίο διαρκούσης της δίκης προέβη σε ανθρωποκτονία από πρόθεση και διώκεται ποινικά και είναι στην φυλακή. Εξαγγελία, λοιπόν, ταγμάτων εφόδου στην περιοχή της Οιχαλίας, του Μελιγαλά δηλαδή, με σκοπό την καταστολή των λαθρομεταναστών. Είναι μια περίοδος, κατά την οποία εκτός από τα περιστατικά, αναδεικνύεται και μία αρχειοθέτηση, ένα φακέλωμα δηλαδή, από την Χρυσή Αυγή των αντιφρονούντων, των στεκιών τους και των εχθρών τους.

Ο σκληρός δίσκος του Μιχαλολιάκου σε κάποιο παράρτημα με την λέξη «ΒΡΩΜΙΑΡΙΔΕΣ» περιέχει προφίλ facebook διαφόρων αναρχικών, ο σκληρός δίσκος του Κασιδιάρη περιέχει χάρτες των Εξαρχείων με σημειωμένα τα διάφορα στέκια, τις καταλήψεις και λοιπά, αυτά τα οποία χτυπάνε, όπως είχαν κάνει με το «Αντίπνοια», που η απόφαση του γράφει για κλιμάκωση των επιθέσεων αυτών.

Και ερχόμαστε στον σκληρό δίσκο του Μιχαλολιάκου, που υπάρχει μια φωτογραφία, την οποία θα μνημονεύσω συγκεκριμένα, την φωτογραφία 73 από το παράρτημα 9.1 του αναγνωστέου 327, η οποία απεικονίζει την ιδρυτική συνέλευση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στον Κεραμικό τον Μάρτιο του 2009. Αναφέρω την ΑΝΤΑΡΣΥΑ όχι από λόγους κομματικού πατριωτισμού, αλλά διότι συνδέεται με την δίκη ως ακολούθως. Στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ ανήκει το Νέο Αριστερό Ρεύμα, του οποίου μέλος ήταν ο Δημήτρης Κουσουρής, θύμα της ανθρωποκτόνας απόπειρας του Περίανδρου. Στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ ανήκει το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα και παλαιότερα με τον τίτλο «Οργάνωση- Σοσιαλιστική Επανάσταση», που διατηρεί το «Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο» και εκδίδει την εφημερίδα «Εργατική Αλληλεγγύη», του οποίου μέλη υπέστησαν επανειλημμένα επιθέσεις ήδη από την δεκαετία του 1990 από μέλη της Χρυσής Αυγής.

Ξέρει, λοιπόν, παρά πολύ καλά ποιους στοχοποιεί και είναι και επανειλημμένα τα επεισόδια, τα οποία προκαλούν μέλη της Χρυσής Αυγής ημέρες των εκλογών, ανέφερα ήδη για τις 17/6/2012 αλλά υπάρχει και την αντίστοιχη ημέρα των δημοτικών εκλογών του 2010 και την ημέρα των εκλογών της 25/1/2015 ενάντια σε μέλη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ ενάντια σε διάφορα εκλογικά τμήματα και σχολεία. Και στο Κερατσίνι στις 17/6/2012.

Και έχει σημασία, διότι στον σκληρό του Μιχαλολιάκου είναι φωτογραφία, η οποία εικονίζει εκατοντάδες πρόσωπα. Είναι προφανές για ποιόν λόγο υπάρχει, γιατί δεν είναι κάποιο πολιτικό ντοκουμέντο, κάποιο καταστατικό, κάποια πολιτική απόφαση, η οποία είναι εύλογο να τηρείται, προκειμένου να γνωρίζει κάποιος τις θέσεις ενός άλλου πολιτικού σχηματισμού, ενός άλλου κόμματος. Αυτά όλα είναι αρχειοθέτηση στοχοποίησης, όπως και για τους αναρχικούς, όπως και για τους χάρτες κλπ.

Το καλοκαίρι, λοιπόν, του 2012 έχουμε το περιστατικό στα Δερβενάκια στις 22/6/2012, με παρουσία φυσικά του Μπούκουρα, του τοπικού βουλευτή, αλλά και του Μπαρμπαρούση, του Κασιδιάρη, του Γερμενή, του Παναγιώταρου και άλλων, όπου ουσιαστικά διαλύουν την εκδήλωση, που είχε γίνει για την επανάσταση του 1821 και τον Κολοκοτρώνη.

Έχουμε περιστατικά στην Νίκαια επανειλημμένα και στον Πειραιά, κάθε μέρα με εκατοντάδες θύματα, έχουμε βαρύτατο περιστατικό εισβολής σε σπίτι μεταναστών 12 ατόμων με έξι μηχανάκια, που είχαν φτάσει εκεί και τραυματισμό 4 μεταναστών

στην οδό Ικτίνου 15, κατατέθηκε από τον Javed Aslam και έγινε στις 6/7/2012.

Έχουμε υβριστική συμπεριφορά και ξύλο του Μπούκουρα στον δήμαρχο Πνευματικό στις 27/7/2012 στα Εξαμίλια.

Έχουμε επιθέσεις σε μετανάστες στην πλατεία Αμερικής, στο Μενίδι, στα Χανιά, στον Κολωνό, τα καταγράφει αυτά ο Συνήγορος του Πολίτη τον Ιούλιο του 2012.

Έχουμε επιθέσεις και σοβαρά επεισόδια σε βάρος των Ρομά στο Αιτωλικό την περίοδο Αυγούστου έως και Οκτωβρίου του 2012. Τα είπε ο μάρτυρας Τσακανίκας στο δικαστήριο.

Έχουμε βίαιη επέμβαση στην μεταγωγή Πακιστανού βιαστή λιμάνι του Πειραιά, που είδαμε στο βίντεο 44 και βεβαίως η επέμβαση δεν είναι γιατί είναι βιαστής, αλλά γιατί είναι Πακιστανός βιαστής, ενώ άμα ήταν Έλληνας προφανώς δεν θα υπήρξε όμοια κινητοποίηση από την Χρυσή Αυγή.

Στις 9/8/2012 επίθεση σε τζαμί πακιστανών με καπνογόνα.

Στις 12/8/2012 πογκρόμ και ανθρωποκυνηγητό, μαχαιρώματα και επιθέσεις σε σπίτια με πέτρες κλπ στην Λυκόβρυση.

4 μέρες αργότερα στο λεωφορείο 155 στον Άγιο Δημήτριο, καταγεγραμμένα από τον Συνήγορο του Πολίτη.

Συντονισμένες επιθέσεις σε σπίτια μεταναστών στην Σαλαμίνα στις 20/8/2012.

Ξυλοκόπημα Κυπρίου που τον πέρασαν για πακιστανό ή γκέι στις 22/8/2012 στην πλατεία Συντάγματος.

Συγκέντρωση "αγανακτισμένων" με την αστυνομία μαζί τους για να μπουν σε στρατόπεδο μεταναστών στην Κόρινθο, διότι «μετατρέπονται σε κέντρα τουρισμού λαθρομεταναστών» με συμμετοχή του Μπούκουρα και του Παναγιώταρου τον Αύγουστο του 2012.

Στις 24/8/2012 επίθεση - πρόκληση του Δ. Κουκούτση στην Βουλή στον Πέτρο Κωνσταντίνου, την Βασιλική Κατριβάνου, τον Javed Aslam και άλλους, ύστερα από πορεία μεταναστών ενάντια στις επιχειρήσεις σκούπα, τις οποίες καθ' υπόδειξη της Χρυσής Αυγής πραγματοποιούσε η κυβέρνηση των δήθεν διωκτών της του Σαμαρά και του ΠΑΣΟΚ και της ΔΗΜ.ΑΡ βεβαίως.

Και στην συνέχεια συκοφάντηση του Πέτρου Κωνσταντίνου, τον οποίο ονόμασε **εμπρηστή της Marfin**, πράγμα ψευδές εν γνώσει του, για το οποίο καταδικάστηκε **τελεσίδικα σε 15 μήνες φυλάκιση για συκοφαντική δυσφήμιση**, απόφαση την οποία σας προσκομίσαμε και αρνηθήκατε να αναγνώσετε.

25/8/2012 : Συγκέντρωση στο πρώην στρατόπεδο πεζικού Κορίνθου και τραμπουκισμοί, απειλές κατά μεταναστών από Μπούκουρα, Παναγιώταρο, Παππά, Μπαρπαρούση.

Συγκέντρωση στις Θερμοπύλες την επόμενη ημέρα, 26/8/2012, όπου ο Μιχαλολιάκος μπροστά σε βίντεο, το οποίο εικονίζει όλο το τάγμα εφόδου της Νίκαιας, τους απευθύνεται και λέει *εσείς είστε τα τάγματα εφόδου... ξιφολόγχες στα πεζοδρόμια.. και πόσα απίδια πιάνει ο σάκος*, κλπ. Αντίθετα με τα παραμύθια, που είπε εδώ, ότι τάχα μιλούσε ειρωνικά και ότι ήταν γριές και γέροι στην συγκέντρωση αυτοί και τους τα έλεγε αυτά τα πράγματα.

Αρχίζει τον Σεπτέμβριο του 2012 η επίθεση στις λαϊκές στο Μεσολόγγι, στην Ραφήνα αλλά και στην Κοζάνη και αλλού με τον τίτλο «έλεγχοι σε λαϊκές» και μάλιστα ο Μιχαλολιάκος σε μία ομιλία στα γραφεία ελάχιστες μέρες μετά δείχνει, ότι το έχουν μελετήσει και νομικά το ζήτημα, διότι αναλύει την έννοια της διακεκριμένης φθοράς ξένης ιδιοκτησίας, λέει ότι η απλή φθορά που προκαλούν τα μέλη της Χρυσής Αυγής για να ασχοληθεί η αστυνομία χρειάζεται μήνυση. Μήνυση αυτοί δεν μπορούν να κάνουν, γιατί είναι λαθρομετανάστες και δεν έχουν χαρτιά και άρα ουσιαστικά τους δίνει το πράσινο φως για να συνεχίσουν.

Έλεγχοι, βεβαίως, γίνονται και σε νοσοκομεία, έλεγχοι γίνονται και στα φανάρια ακόμα στην Καλαμάτα και ξυλοδαρμοί μεταναστών, οι οποίοι καθάριζαν παρμπρίζ.

Έλεγχοι γίνονται και στην ΔΟΥ Νίκαιας. Είναι η περίοδος, που όπως ανέφερα και χτες το σωματείο εργαζομένων της ΔΟΥ Νίκαιας, της οποίας τα γραφεία είναι δίπλα στα τοπικά γραφεία της Χρυσής Αυγής διαμαρτύρονται με ανακοίνωση τους τον Σεπτέμβριο 2012, έχει αναγνωσθεί αυτή, ότι τα μέλη της Χρυσής Αυγής παρεμποδίζουν τους υπαλλήλους στην άσκηση των καθηκόντων τους. Τους υπαγορεύουν και θέλουν να κάνουν κουμάντο στο τι θα κάνει η εφορία με κάθε προσερχόμενο, ρωτάνε τους προσερχόμενους, τους τραβάν τα χαρτιά από τα χέρια να τα διαβάσουν κλπ.

Έχουμε ακόμα φραστική επίθεση σε διευθύντρια που υποστήριζε, ότι τα παιδιά των Ρομά πρέπει να πηγαίνουν στο σχολείο στην Λαμία. Καταγεγραμμένα από τον Συνήγορο του Πολίτη.

Απειλές και εξευτελισμό από την αστυνομία σε Αφγανούς με επίκληση της Χρυσής Αυγής από τους δράστες, και τα δύο περιστατικά στις 12/9/2012.

Στις 15/9/2012, εδώ υπάρχει και αναγνωσθείσα απόφαση, τραμπουκισμοί από τους Αποστόλου και Σαλούφα σε βάρος μελών της αντιναζιστικής πρωτοβουλίας Πειραιά, κατατέθηκε και από τον μάρτυρα Διαβολάκη, κατατέθηκε και η καταδικαστική απόφαση.

Τρεις μέρες μετά στην Ξάνθη επικίνδυνη σωματική βλάβη σε βάρος του μειονοτικού Μηλιατζήμ Τζεμαλί και αυτή η καταδικαστική απόφαση αναγνώσθηκε.

Στο Ηράκλειο Αττικής τον Σεπτέμβριο επίθεση με μαχαίρι σε στάση λεωφορείου σε δύο πακιστανούς.

Στην Λυκόβρυση την ίδια μέρα ανακοπή πορείας μοτοσυκλέτας δύο πακιστανών, ληστεία και εμπρησμός μηχανής.

Την ίδια μέρα στην Μεταμόρφωση αργά το βράδυ επίθεση με μαχαίρι σε τρεις πακιστανούς.

Στις 29/9/2012 εκβιασμός στον CYPRIEN AMONGOU να κλείσει το μαγαζί του στην πλατεία Αμερικής από τους Περρή, Παπαβασιλείου και Παναγιώταρο.

Την ίδια μέρα σπάσιμο του γραφείου της Τανζανικής Κοινότητας και σπάσιμο του μαγαζιού του CYPRIEN AMONGOU, ενώ είχε συλληφθεί.

Κατατέθηκαν αυτά και από τον μάρτυρα Ναϊμ Ελγαντούρ και από την κατάθεση του Cyrien Amongou και από άλλους.

Είμαστε ακόμα στον Σεπτέμβριο του 2012, όπου έχουμε την Συγκέντρωση και αντισυγκέντρωση στον Βόλο, όπου ο Ηλιόπουλος εικονίζεται πίσω από τα MAT να βρίζει, να τραμπουκίζει και να καθοδηγεί τους χρυσαυγίτες στο να πάνε να πλακώσουν τους αναρχικούς.

Έχουμε στα Σεπόλια 29/9/2012 επίθεση από 12 Χρυσουγίτες στο σπίτι του Ιμάμ Αχμέτ και σε 3 πακιστανούς, που μας κατέθεσε ο Javed Aslam.

Στις 30/9/2012 στην Ανάβυσσο έξω από τα γραφεία της Χρυσής Αυγής, που δεν είναι η πρώτη φορά, που γίνεται κάτι εκεί. Έλεγχος χαρτιών αλλοδαπών έξω από τα γραφεία.

Στις 30/9/2012 πρόκληση του Περρή και Παπαβασιλείου σε αντιφασιστική μοτοπορεία στην Αθήνα, συλλήψεις, βασανισμοί 15 συλληφθέντων, που μετείχαν την μοτοπορεία από την ΕΛΑΣ και πλήρης κάλυψη από τον τότε Υπουργό Δένδια, ο οποίος απειλεί ότι θα μηνύσει και την εφημερίδα Guardian, γιατί δήθεν δεν γίνονται βασανιστήρια στην ελληνική αστυνομία, μήνυση την οποία δεν έκανε ποτέ.

Οι συλληφθέντες που μετείχαν στην μοτοπορεία δικάζονται και σέρνεται η δίκη τους ακόμα στο Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο. Οι αστυνομικοί, οι οποίοι τους βασάνισαν έχουν αθωωθεί με συνοπτικές διαδικασίες.

Στην Νέα Μηχανιώνα στην Θεσσαλονίκη 1/10/2012 δήλωση του Ζησιμόπουλου *«Ναι είμαστε φασίστες, είμαστε ναζί αλλά δεν είμαστε κλέφτες»*.

Δύο μέρες αργότερα επίθεση του Νικήτα Σιώη στις Σέρρες στον Στοϊλίδη Θεόδωρο, πολιτικά αντιφρονούντα, γιατί την οποία καταγγέλλεται και σχηματίζεται δικογραφία.

Επιθέσεις στο Λαύριο, στον Άγιο Βασίλειο Κορινθίας, στο Αγρίνιο τις επόμενες μέρες.

12/10/2012 : Παρεμπόδιση θεατρικής παράστασης στο **Χυτήριο** με παρουσία βουλευτών Παναγιώταρου, Γερμανή, Μίχου και Παππά και απελευθέρωση συλληφθέντος. Αυθαίρετα πήγε και τον έβγαλε μέσα από την αστυνομική κλούβα ο Παππάς εκείνη την ημέρα, τα έχουμε δει στα βίντεο, κατατέθηκε και από την Βασιλική Κατριβάνου και από την Μαρία Κανελλοπούλου και από άλλους μάρτυρες.

Συνεχίζουμε με επίθεση σε Ρομά στον Αιτωλικό.

Στις 18/10/2012 είναι και η περιβόητη ομιλία της κυρίας Ζαρούλια στην Βουλή με την αναφορά της στους αλλοδαπούς υπανθρώπους.

Την ίδια μέρα ο Παναγιώταρος στο βίντεο 45, που είδαμε, δηλώνει στο δελτίο ειδήσεων του Alpha, ότι βρισκόμαστε σε έναν εμφύλιο πόλεμο και ότι η Χρυσή Αυγή συμπεριφέρεται ανάλογα.

Μία μέρα μετά έφοδος σε σπίτι μεταναστών και ξυλοδαρμό στο Ηράκλειο.

Και δύο ημέρες μετά στις 20/10/2012 η αποκαλυπτική δήλωση του Μιχαλολιάκου στην γιορτή νεολαίας της Χρυσής Αυγής, ότι *«δεν κρύψαμε ποτέ την ιδεολογία μας... δεν μετανοούμε.. δεν το βάλαμε κάτω»*, είναι αυτή η ιδεολογία φυσικά των ναζί και της Βαϊμάρης και του εθνικοσοσιαλισμού, αυτή την οποία φυσικά την ξεπούλησε μία και δύο και πέντε φορές με τα απολογητικά του υπομνήματα, όταν κλήθηκε από τον ανακριτή και αργότερα έβαλε και τον Κουκούτση να πηγαίνει στην Σπάρτη και να λέει, ότι *«τώρα δεν μιλάμε για εθνικοσοσιαλισμό και ναζί, τώρα μιλάμε για εθνικισμό απλώς, γιατί έχουμε μία δύσκολη κατάσταση»* προφανώς εννοούσε την δίκη, *«να περάσει και τα ξαναπούμε»*.

Τις επόμενες μέρες έχουμε 27/10/2012 επίθεση σε χώρο προσευχής μεταναστών στην Μεταμόρφωση και επέμβαση της αστυνομικής ομάδας ΔΙΑΣ, η οποία συλλαμβάνει, ποιους φυσικά ; Τους μετανάστες και όχι τους δράστες.

Εγκαίνια γραφείων στο Αίγιο, όπου έχουμε και τις δηλώσεις του Παναγιώταρου *να είναι πειθαρχημένοι και να υπακούνε πιστά* και ότι *για όλα υπάρχει λόγος*, τα οποία τα λέει και σε ανοιχτή συγκέντρωση στην Αθήνα δύο μέρες μετά.

Ενώ ενδιάμεσα στις 30/10/2012 έχουμε κλείσιμο των συνόρων στην Δοϊράνη και αντιποίηση αρχής από τους Χρυσαιγίτες Τσακίρη και άλλους, αδίκημα, το οποίο προφανώς στο άρθρο 141 του ΠΚ αλλά δεν διώκεται.

Έχουμε 31/10/2012 στον Άγιο Παντελεήμονα επιθέσεις σε βάρος μεταναστών από την Χρυσή Αυγή, έγγραφο 411, PDF 844 με συμμετοχή Μπαρμπαρούση, Παναγιώταρου.

Αχαρνών και Αγίου Μελετίου κοντά την επόμενη ημέρα 150 μέλη και βουλευτές Χρυσής Αυγής, μαζική επίθεση σε μετανάστες και καταστήματα με πλήρη αδράνεια της αστυνομίας.

Την επόμενη ημέρα 1/11/2012 επίθεση σε Μητροπολίτη, που είχε καταγγείλει ρατσιστικές επιθέσεις της Χρυσής Αυγής υπό τον Κουκούτση στην περιοχή.

Την επόμενη ημέρα στον Άγιο Παντελεήμονα 2/11/2012 επιθέσεις Χρυσής Αυγής σε βάρος μεταναστών με πρωταγωνιστές πάλι τους Μίχο, Παναγιώταρο και Μπαρμπαρούση. (Έγγραφο 411, PDF 844).

3/11/2012 Άγιος Παντελεήμονας, επιθέσεις Χρυσής Αυγής σε βάρος μεταναστών.

4/11/2012 πάλι στον Άγιο Παντελεήμονα και πλέον των ανωτέρω και προπηλακισμός της ηθοποιού του ΣΥΡΙΖΑ τότε, Μαρίας Κανελλοπούλου, το κατέθεσε η ίδια, το κατέθεσε και η Βασιλική Κατριβάνου, από νεαρά μέλη της Χρυσής Αυγής.

7/11/2012 επίθεση σε μέλη του ΚΚΕ στον Λαγκαδά Θεσσαλονίκης.

8/11/2012 επίθεση με μαχαίρι σε μετανάστες στα Χανιά.

9/11/2012 επίθεση σε Σενεγαλέζο στο Σύνταγμα και ληστεία από μέλη της Χρυσής Αυγής στο Σύνταγμα.

10/11/2012 στο Ηράκλειο επίθεση σε μετανάστη συνάδελφο σε εργοστάσια, καταγγελία από τον Συνήγορο του Πολίτη.

12/11/2012 επίθεση κατά Αλγερινού έξω από τα γραφεία της Χρυσής Αυγής.

Σαν πολλά δεν σας φαίνονται κ. Εισαγγελέα, για να είναι μεμονωμένα και ασύνδετα μεταξύ τους ; Τι λέτε ;

15/11/2012 Θεσσαλονίκη απειλές κατά Αλβανών. Εδώ είχαμε καταδικαστική απόφαση, που αναγνώσθηκε στο έγγραφο 219, με συμμετοχή και του βουλευτή Γρέγου.

16/11/2012 στην Θέρμη σε οικογένεια μεταναστών να φύγουν από την περιοχή και από την Ελλάδα.

Επίθεση σε μετανάστες εργαζόμενους και έλεγχος ασθενών στον ΕΟΠΥΥ στην Καλλιθέα στις 19/11/2012.

Επίθεση σε Πακιστανό στις 20/11/2012 και την ίδια μέρα η κατανομή αρμοδιοτήτων από τον Μιχαολιάκο στα μέλη του πολιτικού συμβουλίου, που έχει αναφερθεί πλειστάκις και επιβεβαιώνει απολύτως αυτό που έλεγα πριν, ότι η ιδιότητα του βουλευτή είναι εκείνη που απορρέει από την ιδιότητα του διευθυντή και όχι το αντίθετο.

Έχουμε στα Χανιά στις 24/11/2012 την γνωστή δήλωση του Κασιδιάρη, ότι

«εκμεταλλευόμαστε τα προνόμια του βουλευτή - προσέξτε τι λέει- και έχουμε οπλοφορία πλέον με άδεια- άρα δηλαδή το πλέον με άδεια σημαίνει, ότι πριν είχαν όπλα χωρίς άδεια – ενώ για επεισόδια δεν έχει και αυτόφωρο.. είμαστε λίγο πιο άνετα».

Δεν νομίζω, ότι υπάρχει πιο αποκαλυπτική δήλωση και πιο μεγάλη ομολογία του τι ακριβώς προτίθενται αυτοί οι άνθρωποι να κάνουν. Και μεγαλύτερη ξευτίλα παράλληλα για την ελληνική αστυνομία, την ΔΑΕΕΒ, το πολιτικό σύστημα και όλους, να λέει ένας βουλευτής, ότι έχουμε οπλοφορία πλέον με άδεια, να ομολογεί δηλαδή ότι πριν είχαν όπλα χωρίς άδεια, όλα αυτά τα όπλα που τα έχουμε δει σε εκατοντάδες φωτογραφίες και βίντεο εδώ πέρα και την ίδια περίοδο υπάρχουν καταγγελίες ακόμα και βουλευτών, ότι και στην βουλή μέσα κυκλοφορούν με όπλα. Τα είπε αυτά και ο Ρήγας και η Πιπιλή και ο Λυκούδης και άλλοι.

Στις 25/11/2012 ο Κασιδιάρης φεύγει από τα Χανιά και πάει στο Ηράκλειο στο Belvedere Hotel, όπου απειλεί τον αστυνομικό διευθυντή παρουσία και του Μίχου και του Μπαρμπαρούση, ότι *«μέχρι το βράδυ θα έχεις νεκρούς»*, του λέει και κάτι άλλα ωραία, τα οποία αν τολμούσε άλλος να τα πει σε αστυνομικό θα είχε πάει με συνοπτικές διαδικασίες κατηγορούμενος, αλλά είπαμε ότι η ασυλία είναι δεδομένη.

30/11/2012 στην Καλλιθέα επίθεση σε Αιγύπτιο ψαρά σε λαϊκή αγορά και κλοπή.

8/12/2012 επίθεση από Χρυσή Αυγή σε μέλη της ΚΕΕΡΦΑ στην λαϊκή αγορά του Κορυδαλλού.

8/12/2012 την ίδια μέρα στην Κομοτηνή επίθεση σε αντιφασιστική συγκέντρωση με συμμετοχή του Ματθαίουπουλου, αριθμός βίντεο 35.

16/12/2012 επίθεση στον Δημήτρη Στρατούλη, μέλος τότε του ΣΥΡΙΖΑ με κάλυψη από τα ΜΑΤ στην Αθήνα μελών της Χρυσής Αυγής.

20/12/2012 δήλωση του Μιχαλολιάκου για χέρια, τα οποία χαιρετάνε ναζιστικά αλλά είναι καθαρά.

Και συνεχίζονται όλα αυτά μέχρι που τελειώνει το έτος 2012.

Παρέλειψα να πω, την γνωστή δήλωση στο ξενοδοχείο Crystal 26/7/2012, ότι «*όποιος περνάει από τα γραφεία μας ή τρέχει ή δεν προλαβαίνει να τρέξει*». Ο Μιχαλολιάκος αναφέρεται προφανώς σε παλιότερα περιστατικά του 2007 αποσιωπώντας βέβαια, παρά τους παλικαρισμούς του, τα γραφεία τότε τα είχε κλείσει και για δύο χρόνια είχε αναστείλει την λειτουργία της Χρυσής Αυγής, ακριβώς, επειδή είχαν χτυπήσει κάποιους που περνούσαν έξω από τα γραφεία τους, είναι όμως φανερό πόσο αέρα έχει πάει με την ασυλία, η οποία του παρέχεται με την θεσμική του ανάδειξη, την ατιμωρησία και την ανοχή.

Έτσι ώστε, αφενός έχουμε, όπως είπαμε, **τριπλασιασμό** των περιστατικών του δεύτερου εξαμήνου του 2012 σε σχέση με το πρώτο (61 προς 192), δεύτερον έχουμε **διευθυντική συμμετοχή των βουλευτών**, και όχι μόνο εκείνων, οι οποίοι ήταν στο πολιτικό συμβούλιο και οι οποίοι ήταν από παλιά πρωτοπαλίκαρα, όπως οι **Κασιδιάρης, Λαγός, Γερμενής, Παναγιώταρος, Ματθαϊόπουλος, Παππάς**, αλλά και καινούργιοι, που δεν είναι καν στην κεντρική επιτροπή, όπως ο **Μπούκουρας και ο Κουκούτσης και ο Μίχος**, που είναι στην κεντρική επιτροπή με πολύ μεγάλο ζήλο και παρουσία παντού. Επιδεικτικές επιβραβεύσεις των ταγμάτων εφόδου και δηλώσεις περί ναζισμού, κλιμάκωση της στρατικοποίησης, τάγματα εφόδου, τα οποία συγκροτούνται και βγαίνουν σιγά-σιγά καθημερινά. Καταγγελίες για στρατιωτική συμπεριφορά βουλευτών στην Βουλή, προκλήσεις, ακόμα και κυκλοφορία με όπλα, οι οποίες δεν ερευνούνται από λόγους για τους οποίους ένα ένοχο πολιτικό σύστημα και ένα ένοχο σύμπλεγμα δυνάμεων καταστολής οφείλει κάποτε να απολογηθεί στην κοινωνία.

Αυτό είναι, λοιπόν, το αποτέλεσμα μέχρι το 2012 και φυσικά ακάθεκτη η Χρυσή Αυγή συνεχίζει το 2013 κάνοντας έναρξη από τον Πειραιά με ξυλοδαρμό Αιγύπτιοι στις 3/1/2013.

Πυρπόληση οικισμού τσιγγάνων στο Αιτωλικό στις 4/1/2013, καταγεγραμμένο από τον Συνήγορο του Πολίτη.

Την δολοφονία του Σαχζάτ Λουκμάν στις 17/1/2013, για αυτήν θα μιλήσω, όταν θα απαντώ στην εισαγγελική πρόταση για τα επιχειρήματα, περί του αν γράφει ή δεν γράφει Χρυσή Αυγή.

Επίθεση εναντίον του Akram Mohamed στο δημαρχείο Αιγάλεω στις 23/1/2013.

Επιθέσεις σε πακιστανούς στην Λάρισα στις 25/1/2013. Καταγγέλλεται από το εργατικό κέντρο της Λάρισας, που τους έχει καταγγείλει και άλλη φορά, θα πάμε παρακάτω και θα το θυμηθούμε αυτό.

25/1/2013 επίθεση και κλοπή σε σπίτι πακιστανών, καταγεγραμμένο από τον Συνήγορο του Πολίτη.

28/1/2013 απόπειρα ανθρωποκτονίας, κατ' ορθότερο νομικό τελικό χαρακτηρισμό βαριά σκοπούμενη σωματική βλάβη του Αποστολόπουλου σε βάρος του Δεμερτζίδη.

31/1/2013 επιδεικτικοί πυροβολισμοί στον αέρα στην κηδεία του χουντικού Ντερτιλή από τους Παναγιώταρο, Μπούκουρα, Γερμενή. Το πιστόλι, μάλιστα, με το οποίο πυροβολούσε ο Μπούκουρας βρέθηκε στην κατοχή του μετά την υποτιθέμενη εξάρθρωση και ταυτοποιήθηκε, ότι είναι το ίδιο που είχε χρησιμοποιηθεί στην κηδεία του Ντερτιλή.

2/2/2013 εμπρησμός στον κοινωνικό χώρο «Ιστός» στον δημαρχείο Χαλανδρίου, με ευθύνη βεβαίως που αναλαμβάνουν οι ανένταχτοι Μαϊανδροί Εθνικιστές, είπα όμως και θα το ξαναπώ αυτό, **ότι η βλάβη, που προκαλείται στην δημόσια τάξη από την συγκρότηση και λειτουργία εγκληματικής οργάνωσης δεν περιορίζεται μόνο στις ενέργειες, τις οποίες άμεσα διαπράττει η οργάνωση αυτή, για τις οποίες η ποινική ευθύνη είναι πρόσθετη αυτοτελής και ανεξάρτητη, αλλά περιλαμβάνει όλες εκείνες τις ενέργειες, οι οποίες αποτελούν προϊόν της δυναμικής που αναπτύσσει, προϊόν συγκρότησης άλλων ομάδων περιστασιακών ή διαφορετικών αυτόνομων ιδεολογικά, καθώς επίσης και των σχετικών αντιποίνων.** Κανένας άλλος πολιτικός οργανισμός δεν βγήκε με τέτοια προκλητικά, μαζικά, εμφανή χαρακτηριστικά για να κεφαλαιοποιήσει όλη αυτή την βία και είναι υπεύθυνη ποινικά, ακόμα και όταν δεν κάνει τίποτα μια εγκληματική οργάνωση, πολύ περισσότερο, όταν προκαλεί όλα αυτά τα εκατοντάδες περιστατικά και από τα μέλη της και από άλλους, ενόψει του πραγματοπαγούς χαρακτήρα, που είπαμε και χτες.

2/2/2013 επίθεση στο λεωφορείο Β12 σε μετανάστη και σε παρεμβάντα επιβάτη από μέλη της Χρυσής Αυγής.

4/2/2013 επίθεση ομάδας φασιστών σε σπίτι μεταναστών, ληστεία, καταστροφή και δήλωση, ότι οι δράστες είναι χρυσαυγίτες.

5/2/2013 σύλληψη για οπλοφορία δύο μελών της Χρυσής Αυγής από την Κόρινθο, του Δράκου και του Χαϊδά, με σουγιάδες

και με πιστόλι, γκλομπ και τα λοιπά. Υπάρχει καταδικαστική απόφαση.

Την επόμενη ημέρα 6/2/2013 οργανωμένη εισβολή με κοντάρια κλπ για έλεγχο αλλοδαπών νοσοκόμων στο Παναρκαδικό Νοσοκομείο υπό τον κύριο Κουκούτση.

Στις 12/2/2013 το επεισόδιο, ο ξυλοδαρμός του Ζαμπέλη στην Ανάβυσσο, που πέρναγε έξω από τα τοπικά γραφεία της Χρυσής Αυγής, έχοντας το θράσος να ακούει μουσική Μίκη Θεοδωράκη με ανοιχτό το παράθυρο του αυτοκινήτου του και με συμμετοχή στην προσπάθεια αποφυλάκισης, συγκάλυψης του περιστατικού και μη κράτησης του δράστη τον Γερμενή και Κασιδιάρη.

Την επόμενη ημέρα η απρόκλητη, επικίνδυνη σωματική βλάβη σε βάρος Πακιστανών στην Βαϊνιά Ιεράπετρας, για την οποία υπάρχει ήδη καταδικαστική απόφαση, η οποία μάλιστα τους έχει καταδικάσει για συμμορία, είναι και η μόνη ένσταση, η οποία έχει γίνει από την υπεράσπιση, που είναι βάσιμη πραγματικά, όμως δείχνει τον οργανωμένο χαρακτήρα της επίθεσης αυτής.

Στις 27/2/2013 η Χρυσή Αυγή καταγγέλλεται, ότι προωθεί πρόγραμμα διάπλασης των παιδών με μαθήματα ιστορίας και με ανάρτηση άπειρων φωτογραφιών με μικρά παιδάκια, τα οποία προσέρχονται στα γραφεία της από τους γονείς τους για να υφίστανται κηρύγματα ναζισμού.

Και την επόμενη ημέρα (28/2/2013), ο ναζισμός κάνει άλλη μία επιθετική επέμβαση στην Πάρο, όπου παρουσία του όλου τάγματος εφόδου της Νίκαιας, προβαίνει και σε εξαγωγή βίας, παρουσία φυσικά και υπό την καθοδήγηση των βουλευτών Λαγού, Μίχου αλλά και του Τσακανίκα, ο οποίος είναι παντού.

Στις 10/3/2013 τραμπουκισμοί στην κατάθεση στεφάνου από μέλη τοπικής Χρυσής Αυγής στην Τσαριτσάνη Ελασσόνας στην επέτειο της απελευθέρωσης και καταγγελία του δημοτικού συμβουλίου της Ελασσόνας. (Έγγραφο 267)

Στις 21/3/2013 συγχαρητήρια στην τοπική οργάνωση Νίκαιας για την συμπλήρωση διετίας από την έναρξη λειτουργίας της με παρουσία όλου του ηγετικού επιτελείου, της μισής κοινοβουλευτικής ομάδας και μεταξύ πολλών άλλων και ορισμένων, που παριστάνουν τους αθώους, όπως είναι ο Αρβανίτης, ο Κούζηλος, ο Κουκούτσης και άλλοι, οι οποίοι όλοι συγχαίρουν την Νίκαια για την διετία, την Νίκαια των ταγμάτων εφόδου, την Νίκαια της τρομοκρατίας, την Νίκαια του ότι κινείται

σφάζεται, την Νίκαια του Ρουπακιά, η οποία έσφαξε τελικά τον Φύσσα, η Νίκαια είναι αυτή, η οποία πήρε συγχαρητήρια και απέδειξε ότι τα άξιζε και προχώρησε.

Στις 25/3/2013 συγκέντρωση διαμαρτυρίας στο Mega Channel, στο οποίο ο υπαρχηγός της Χρυσής Αυγής κ. Χρήστος Παππάς ουρεί on camera την τζαμαρία του Mega και ένα πολιτικό σύστημα κάθεται και τον κοιτάει.

Επίθεση σε μάρτυρες του Ιεχωβά στην Νέα Ιωνία στις 26/3/2013.

Επίθεση σε Πομάκο στην Ξάνθη και συμπλοκή με αυτόνομους από Χρυσαιγίτες στις 28/3/2013.

Δηλώσεις του Κουκούτση την ίδια ημέρα για συμμοριτοπόλεμο και παιδομάζωμα στην Βουλή.

Στις 2/4/2013 στα Χανιά προπηλακισμοί νεολαίων και ναζιστικοί χαιρετισμοί από Χρυσή Αυγή και επίθεση σε αλλοδαπούς με συμμετοχή του χρυσαυγίτη Βλαμάκη.

9/4/2013 οργανωμένη εισβολή πάλι με κοντάρια για έλεγχο αλλοδαπών νοσοκόμων στο Γενικό Νοσοκομείο Καλαμάτας υπό τον βουλευτή Κουκούτση.

Την επόμενη μέρα στον οργανισμό αστικών συγκοινωνιών Θεσσαλονίκης οδηγός μέλος της Χρυσής Αυγής επιτίθεται κατεβάζει δύο επιβάτες Αφγανούς με το ζόρι από το λεωφορείο.

Στην Χαλέπα στα Χανιά 10/4/2013 επίθεση σε μαροκινό από Χρυσαιγίτη και σύλληψη ποιού άλλου; Του θύματος, φυσικά, αντί του θύτη.

Στις 12/4/2013 η φωτογραφία του Μιχάλαρου από το κινητό Καζαντζόγλου με κατασκευή ασπίδων με κόκκινο μαϊάνδρο και την θριαμβευτική φωνή «Ερχόμαστε !».

Νέα επίθεση, τώρα σε Μαροκινό στα Χανιά στις 13/4/2013 από τρεις Χρυσαιγίτες, καταγεγραμμένο από τον Συνήγορο του Πολίτη.

Νέα επίθεση στον «Ηλεκτρικό» στο Μοναστηράκι στις 18/4/2013 με επίθεση σε Πακιστανό και σε παρεμβαίνοντα επιβάτη από Χρυσαιγίτες, καταγεγραμμένο από τον Συνήγορο του Πολίτη.

Στις 21/4/2013, ημέρας της αγαπημένης επετείου του Ηλία Κασιδιάρη, σε συγκέντρωση της Χρυσής Αυγής η γνωστή φράση, ότι *«οι συγκεντρώσεις μας πιο πολύ θυμίζουν κάτι από στρατιωτική μονάδα παρά από κόμμα»*.

Τρεις μέρες αργότερα νέα οργανωμένη εισβολή, αυτή την φορά στο Νοσοκομείο Νίκαιας, για έλεγχο αλλοδαπών νοσοκόμων.

Λίγες μέρες μετά 27/4/2013 διοργάνωση αιμοδοσίας μόνο για έλληνες στην Λάρισα και ταυτόχρονα ίδρυση γραφείου ευρέσεως εργασίας μόνο για έλληνες, γεγονότα τα οποία καταγγέλλονται αμφότερα από το Εργατικό Κέντρο Λάρισας ομόφωνα με το αναγνωστέο έγγραφο 269.

29/4/2013 εξαγγελία του κ. Μπούκουρα για δημιουργία περιπόλων της Χρυσής Αυγής στις Αρχαίες Κλεωνές για την προστασία των κατοίκων από τους κλέφτες.

Τον Απρίλιο του 2013 έχουμε και την επίθεση εναντίον του αντιφασίστα Μώρου στην Καλλιθέα, στην οποία συμμετέχει και ο Alexander Stevens, που έχει αναφερθεί ως συναυτουργός του Μπαντέμη στη ληστεία, για την οποία έκανα λόγο χτες και μάλιστα έκανα και ένα λάθος. Έχει αναγνωσθεί αυτή η απόφαση και έχει αναγνωστεί για το περιστατικό της ληστείας Μπαντέμη- Stevens εναντίον των τριών αλβανίδων στο Μοναστηράκι.

9/5/2013 στο Πέραμα πρώτη εξαγγελία του Παναγιώταρου για την επίθεση κατά του ΠΑΜΕ με την χαρακτηριστική υπόδειξη, ότι ο περιφερειάρχης μας ξέρει πότε πρέπει να γίνει η κίνηση, που πρέπει να κάνουμε και πράγματι αποδείχθηκε αυτό, ότι ήξερε.

4 μέρες αργότερα 13/5/2013 εμπρησμός του μπάρ Cointreau στην πλατεία Αμερικής από τους Περρή και Παπαβασιλείου, έχουν καταδικαστεί σε φυλάκιση 41 μηνός, έχει κατατεθεί η απόφαση.

17/5/2013 βάζουν τον Μαϊάνδρο στην σημαία στα γραφεία τους στην οδό Μεσογείων, έχει κατατεθεί και αυτό, έχει αναγνωσθεί το έγγραφο 216.

19/5/2013 επίθεση με μπογιές, αγκυλωτούς σταυρούς στην Συντονιστική Επιτροπή Αναπήρων Θεσσαλονίκης, κατατέθηκε από τον μάρτυρα Αντώνη Ρέλλα.

20/5/2013 στην Βουλή καταγγέλλεται επίσημα από την Φωτεινή Πιπιλή (έγγραφο 419) οπλοφορία βουλευτών της Χρυσής Αυγής μέσα στην Βουλή.

27/5/2013 στην Θεσσαλονίκη στο Πανεπιστήμιο επίθεση με μαχαίρι σε Ιρακινό από άτομα με μπλούζες της Χρυσής Αυγής. (Αναγνωστέο 221)

5/6/2013 απειλητικά τηλεφωνήματα στις διευθύντριες του 2^{ου} και 3^{ου} νηπιαγωγείου Ραφήνας της Χρυσής Αυγής να διώξουν τα παιδιά των πακιστανών, διότι θα τους κόψουν τα αυτιά.

Μία μέρα αργότερα στον Πειραιά απειλητικά γράμματα με αίματα από Χρυσή Αυγή σε χώρους προσευχής των Μουσουλμάνων, κατατέθηκε από τον Ναΐμ Ελγαντούρ.

5/7/2013 στην Καλλιθέα επίθεση με ρόπαλα, μαχαίρια και μολότοφ σε συναυλία της «ΑΝΤΙΦΑ», ξανά και νέος τραυματισμός του Μώρου Γεώργιου, ο οποίος είχε καταγγείλει και άλλες απειλές και χειροδικίες του στο παρελθόν, ήταν πρώην μέλος της Χρυσής Αυγής και στην συνέχεια αντιφασίστας.

7/7/2013 στην **Σκάλα** Λακωνίας η περίφημη ομιλία Κασιδιάρη μπροστά στο Τάγμα Εφόδου της Νίκαιας για Ρομά, ότι *οι καλές δουλειές γίνονται την νύχτα*, η οποία είναι σε άμεση συνέπεια της δήλωση του 2011 για την Αρχαία Κρυπτεία, είπαμε τι είναι.

8/7/2013 η Φωτεινή Πιπιλή, η οποία κατήγγειλε εγγράφως την οπλοφορία των μελών της Χρυσής Αυγής μέσα στην Βουλή δέχεται υβριστική επίθεση στην εξοχική της κατοικία στην Ανάβυσσο και την καταγγέλλει με το έγγραφο 419.

10/7/2013 η γνωστή επίθεση στο «**Συνεργείο**» με συμμετοχή των Μίχο και Λαγού και με χρήση του βουλευτικού αυτοκινήτου, που είχε παραχωρήσει η εταιρία Leasing, που συνεργάζεται με την ελληνική Βουλή στον Λαγό, γνωστά δεν χρειάζεται να πω περισσότερα.

17/7/2013 στην Καλαμάτα απειλή του Κουκούτση στον τοπικό βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ Θανάση Πετράκο ενάντια στην διοργάνωση επικείμενης αντιφασιστικής διαδήλωσης, καταγγέλλθηκε από την μάρτυρα Βασιλική Κατριβάνου.

31/7/2013 πάλι στην Σκάλα Λακωνίας, παρουσία του **Κουκούτση** στο Δημοτικό Συμβούλιο, όπου παροτρύνει επί λέξη να γκρεμίσουν τους γύφτικους οικισμούς, όπως έγινε εχθές στην

Καλαμάτα. Επαίρεται, δηλαδή, αυτός, ότι πήγε την προηγούμενη ημέρα στην Καλαμάτα και γκρέμισε γύφτικους οικισμούς και πάει στην Σκάλα σαν βουλευτής, παίρνει τον λόγο στο δημοτικό συμβούλιο και τους ζητάει να κάνουν τα ίδια.

Ο ίδιος τον Ιούλιο του 2013, την ημερομηνία δεν την θυμάμαι ακριβώς, επισκέπτεται πάλι με μέλη της Χρυσής Αυγής για έλεγχο στο Νοσοκομείο Καλαμάτας, εάν υπάρχουν αλλοδαποί νοσοκόμοι.

7/8/2013 η Χρυσή Αυγή δεν πάει διακοπές στην Πάτρα έξω από τα γραφεία της επιτίθεται στον φοιτητή Χρήστο Αντίοχο, επιβεβαιώνοντας, ότι όποιος περνάει από τα γραφεία τους ή τρέχει ή δεν προλαβαίνει να τρέξει. Αυτός δεν πρόλαβε και με την φράση των επιτιθέμενων ότι «Οι ναζιστές κάνουν κουμάντο εδώ».

8/8/2013 την επόμενη ημέρα, προαναγγελία της επίθεσης στο ΠΑΜΕ με την γνωστή ομιλία στο Πέραμα και παρουσία των Λαγού, Μίχου, Παναγιώταρου και Μιχάλαρου.

10/8/2013 η γνωστή εθνικιστική κατασκήνωση στην Νέδα, για την οποία τόσες και τόσες φωτογραφίες με όπλα κλπ, για σκληρά στρατιωτικά γυμνάσια και εκπαίδευση στα όπλα με σημαία της Βέρμαχτ και με ρατσιστικά συνθήματα για κάτι που θα βάψουν με το αίμα των Αλβανών, γουρούνι Αλβανέ και άλλα διάφορα τέτοια από χρυσαυγίτες, οι οποίοι κολυμπούσαν στο ποτάμι.

25/8/2013 ανταλλαγή SMS μεταξύ του Κορκοβίλη και κάποιου Δημήτρη Χωμ, στην οποία ο Κορκοβίλης του παραγγέλνει ένα πιστόλι Glock 17.

4/9/2013 κλείσιμο των Αλβανικών συνόρων με συμμετοχή των βουλευτών Μπαρμπαρούση, Παππά και Αρβανίτη στην Κακαβιά για πολλές ώρες (Π.Κ. 141), ατιμώρητη φυσικά.

9/9/2013 διαπίστωση σημαδέματος διαμερίσματος αλλοδαπών σε πολυκατοικία του κέντρου, απειλές και επιθέσεις σε αλλοδαπούς και ιδιοκτήτες στην οδό Βερανζέρου 32, από την χρυσαυγίτισσα πρωταγωνίστρια του Αγίου Παντελεήμονα Δημοπούλου Γεωργία, κατατέθηκε από τον μάρτυρα Μπασκάκη και την καταγγελία του ιδιοκτήτη Μπουκιά.

Φτάνουμε, πλέον στην τελευταία εβδομάδα του Σεπτεμβρίου, η οποία χρειάζεται ιδιαίτερη αξιολόγηση, πρώτα από όλα να καταγράψουμε τα περιστατικά.

Στις **12/9/2013** επίθεση στους **αφισοκολλητές του ΠΑΜΕ** και ΚΚΕ στο Πέραμα.

14/9/2013 ημέρα Σάββατο, και ενώ στο Πέραμα γίνεται πορεία διαμαρτυρίας ενάντια στην φασιστική βία της Χρυσής Αυγής, η Χρυσή Αυγή απτόητη στα **Γιαννιτσά** προκαλεί επεισόδια από μέλη της σε εκδήλωση μνήμης των εκτελεσθέντων από τους γερμανούς 1944 και οδηγούνται σε δίκη αντιφασίστες, οι οποίοι εμπλέκονται και όχι βέβαια οι χρυσαυγίτες.

15/9/2013 η διάλυση της εκδήλωσης του Μελιγαλά, με παρουσία του Κασιδιάρη, του Παναγιώταρου, του Λαγού, του Γερμενή, του Μπούκουρα, τα έχουμε δει στο βίντεο αυτά τα πράγματα πάρα πολύ και δηλώσεις του Κουκούση, που ήταν και αυτός παρόν εκεί πέρα το ίδιο βράδυ, ότι όσον αφορά την φάλαγγα και την στρατιωτική δομή του κόμματος, αυτή είναι και σε οποιόν αρέσει.

Στις 19/9/2013 στο Κερατσίνι έχουμε την δολοφονία του Παύλου Φύσσα.

Την αμέσως επόμενη ημέρα στον Πειραιά την **σύλληψη του Δεβελέκου με ένα σωρό όπλα**, ήταν ο μόνος, ο οποίος παρακολουθείτο από πριν και στον οποίο πήγανε αμέσως την επόμενη ημέρα και ο οποίος καταδικάζεται 2μιση χρόνια φυλάκισης από το Α΄ Μονομελές Πλημμελειοδικείο Πειραιά, έχει αναγνωσθεί και αυτό, αλλά απτόητος συνεχίζει την δράση του.

Τώρα, από πλευράς αριθμού καταγραφής περιστατικών :“

Το σύνολο των περιστατικών, που έχουν καταγραφεί στην έκθεση του **Συνηγόρου του Πολίτη είναι 281** για όλη την περίοδο **Ιανουαρίου 2012 έως Απρίλιο του 2013**, από τα οποία φυσικά η συντριπτική πλειοψηφία έχει διαδραματιστεί μετά την ένταξη της Χρυσής Αυγής στην Βουλή.

Δεν είναι ανάξιο λόγου και το γεγονός, ότι έχουμε **διαπίστωση επανειλημμένης οπλοφορίας** είτε με καταδικαστικές αποφάσεις, είτε με χρήση όπλων στις διάφορες εγκληματικές ενέργειες που έγιναν, όπως για παράδειγμα το «Αντίπνοια», η δολοφονία του Λουκμάν. Δεν υπάρχει αμφιβολία, ότι έχουμε εκπαιδεύσεις με όπλα, όπως είναι η εθνικιστική κατασκήνωση στην κεντρική Θεσσαλία το 2011 και στην Νέδα το 2013. Έχουμε όπλα, που βρέθηκαν σε σωματικές έρευνες στελεχών της Χρυσής Αυγής, όπως του Λαγού του 2011, όπου είχε καταδικαστεί για χρήση όπλου και εν πάση περιπτώσει η

Χρυσή Αυγή την χρονική περίοδο από τους Αιγυπτίους μέχρι τον Φύσσα διακρίνεται από τον πολλαπλασιασμό των επιθέσεων, διακρίνεται από την αποφασιστική συμμετοχή των βουλευτών, διακρίνεται από μία όλο και μεγαλύτερη κλιμάκωση της εγκληματικής βίας, καθώς τα επεισόδια, που προκαλεί δεν είναι μόνο περισσότερα αλλά είναι και πιο σημαντικά από άποψη βίας.

Και φτάνουμε στον Σεπτέμβριο του 2013, όπου πρέπει να πούμε δύο σκέψεις γενικότερες για την πολιτική συγκυρία όσον αφορά την εξέλιξη της Χρυσής Αυγής, διότι είναι αλληλένδετη με την κλιμάκωση της εγκληματικής της δράσης. Το καλοκαίρι του 2013 η κυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας-ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ υπό τον Αντώνη Σαμαρά αποδυναμώνεται, καθώς η ΔΗΜΑΡ αποχωρεί από την κυβέρνηση εξαιτίας του «μαύρου στην ΕΡΤ» που έγινε χωρίς την συναίνεση της και των κινητοποιήσεων εκείνο το καλοκαίρι. Η κυβερνητική αστάθεια μετά από έναν χρόνο σκληρής μνημονιακής πολιτικής επιτείνεται. Και προφανώς η Χρυσή Αυγή αισθάνεται, ότι έχει την ευκαιρία της. Νιώθει, ότι δημοσκοπικά έχει ισχυροποιηθεί και πάει σε διψήφια ποσοστά, επειδή η άποψή της είναι, ότι όσο κλιμακώνει την βία, τόσο μεγαλώνει η πολιτική της επιρροή και έχει κάθε λόγο να πιστεύει, γιατί έχει την υποστήριξη και σοβαρών κλιμακίων από την αστική τάξη και παραγόντων μέσα από την κυβέρνηση την ίδια, αφού ο ίδιος ο γενικός γραμματέας του Υπουργικού Συμβουλίου, ο Μπαλτάκος, είναι «βαμμένος χρυσαυγίτης», σύμφωνα με τον Ηλιόπουλο και καθημερινός συνομιλητής του Κασιδιάρη και όλων αυτών, άνθρωπος, ο οποίος αποδεδειγμένα έχει χρησιμοποιήσει και επιστρατεύσει την Χρυσή Αυγή και για ψήφιση άρθρων νόμου, στα οποία οι άλλες δύο συνιστώσες της κυβέρνησης, το ΠΑΣΟΚ και η ΔΗΜΑΡ δεν είχαν σκοπό να τα ψηφίσουν.

Θεωρεί, λοιπόν, ότι αποτελεί μία σοβαρή κυβερνητική εφεδρεία για το σύστημα, νιώθει ότι η δύναμη της αυξάνεται, νιώθει ότι έχει επιβάλει την ισχύ της και δεν νιώθει και άδικα εδώ που τα λέμε, αφού η αστυνομία κάθεται και την κοιτάει, αφού η αντιτρομοκρατική κυνηγάει Θεοφίλου και Ηριάννες και κυνηγάει το αριστερό άκρο του πολιτικού χάρτη για να βρει τρομοκρατία αλλά δεν ασχολείται με την τρομοκρατία της ίδιας της Χρυσής Αυγής, που πραγματικά έχει επιβάλει στο κέντρο της Αθήνας, στην Νίκαια, στον Πειραιά να φοβάται μετανάστης να κυκλοφορήσει στον δρόμο εδώ και δύο χρόνια και εξάγει και την βία αυτή κατά περίπτωση, όπου μπορεί, στην Σκάλα, στην Πάρο, στον Μελιγαλά, στα Εξαμίλια, στα Δερβενάκια και βεβαίως φτάνουν στο σημείο να έχουν και όπλα στην Βουλή και να μην τους μιλάει κανένας, αφού

στο κάτω κάτω τα έχουν και με άδεια, ενώ πριν τα είχαν χωρίς άδεια.

Εκείνη την περίοδο, λοιπόν, η Χρυσή Αυγή έχει την ευκαιρία της και αποφασίζει από ότι φαίνεται να την κλιμακώσει. Έχουμε μέσα σε μία εβδομάδα τρία γεγονότα, το καθένα από τα οποία έχει μία σημασία κορυφαία, συνεκτιμώμενη με τις εγκληματικές και πολιτικές επιδιώξεις της, που βαδίζουν ταυτόχρονα και συρρέουν αληθώς.

Πρώτον, την επίθεση ενάντια στους αφισοκολλητές στο Πέραμα, που δεν είναι επίθεση ενάντια σε μεμονωμένα μέλη του ΚΚΕ μετά από μια περιστασιακή παρεξήγηση ή και μετά από μία μικροενέδρα. Είναι κατά μέτωπο σύγκρουση με το ΚΚΕ. Είναι ένα κόμμα, το οποίο έχει πολύ μεγάλη επιρροή και ιστορία στην ελληνική κοινωνία. Είναι άλλο να τα βάζεις με ομάδες αναρχικών, με καταλήψεις, με στέκια, με μετανάστες ανυπεράσπιστους, με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, με διάφορους μικρούς και άλλο να προκαλείς ένα ολόκληρο κόμμα στο σπίτι του στο Πέραμα και να βγαίνεις το βράδυ και να προκαλείς μία κατά μέτωπο επίθεση. Αυτό, σημαίνει, λοιπόν, ότι υπάρχει πια μία αποφασιστικότητα, ότι έχουν ωριμάσει οι συνθήκες, που πολλάκις έχουν εξαγγελθεί από τους Παναγιώταρο και Λαγό για την επίθεση αυτή, για να μπορέσουν να την πραγματοποιήσουν και ψάχνουν τον Πουλικόγιαννη, ψάχνουν τον Πρόεδρο, ψάχνουν αυτόν που εκπροσωπεί την κίνηση του σωματίου της ναυπηγοεπισκευαστικής ζώνης, το οποίο θέλουν να διαλύσουν, για να τον χτυπήσουν.

Η φράση *«Γαμάμε προέδρους αυτήν την βδομάδα»*, η οποία αναφέρθηκε σε απομαγνητοφωνημένη τηλεφωνική συνομιλία είναι χαρακτηριστική. Ο πρώτος ήταν Πουλικόγιαννης και ο δεύτερος ήταν στον Μελιγαλά, ο Χάμος.

Το δεύτερο περιστατικό είναι ο Μελιγαλάς, αναφέρομαι στα τρία κορυφαία, γιατί υπάρχουν και ενδιάμεσα, όπως είπαμε, που ο Μελιγαλάς είναι η στιγμή κατά την οποία, να το πω έτσι, ο μολοσσός χιμάει πλέον στο αφεντικό του, διότι αμφισβητεί τον ρόλο του αφεντικού, δεν αρκείται στον ρόλο του έχουν αναθέσει. Του έχουν αναθέσει τον ρόλο της καταστολής του εργατικού κινήματος και της τρομοκρατίας του κόσμου, αλλά πλέον δεν του αρκεί αυτό, θέλει να κάνει κουμάντο ο ίδιος.

Και ο Μελιγαλάς έχει και την εξής σημασία, από την άποψη της ναζιστικής εγκληματικής δράσης. Ο Μελιγαλάς, κυρία Πρόεδρε, δεν είναι εμφύλιος πόλεμος. Είναι εθνική αντίσταση ακόμα. Η

κυβέρνηση εθνικής ενότητας, η οποία έχει συγκροτηθεί τον Ιούλιο του 1944 με συμμετοχή και του ΕΑΜ σε έξι υπουργεία και μετά από πολλές διαφωνίες μετά από την συμφωνία του Λιβάνου, έχει ως νόμιμο στρατό της τον ΕΛΑΣ.

Τα Τάγματα Ασφαλείας αντίθετα είναι στρατός της δωσίλογης κυβέρνησης του Ράλλη. Στρατός, ο οποίος συνεργάζεται με τους Γερμανούς κατακτητές, οι οποίοι αποχωρούν από την Μεσσηνία στις 8/9/1944, η σύμβαση της Καζέρτας δεν έχει ακόμα συναφθεί, αυτή έγινε στις 26/9/1944 και υπήχθησαν τα ελληνικά στρατεύματα υπό την αρχηγία του Βρετανού Σκόμπι, έως τότε όμως είναι νόμιμα στρατεύματα της ελληνικής κυβέρνησης και όταν πηγαίνουν να καταλάβουν τον Μελιγαλά, βρίσκουν απέναντι τους τα Τάγματα Ασφαλείας, τα οποία έχουν συγκεντρωθεί από όλη την περιοχή της Μεσσηνίας και μαζί τους όλοι όσοι είχαν συνεργαστεί στην περιοχή της Μεσσηνίας με τις Γερμανικές αρχές και έχουν και το θράσος να στήσουν ενέδρα στον ΕΛΑΣ, υπό το πρόσχημα, ότι πάνε να διαπραγματευτούν.

Η συνέχεια είναι γνωστή. Η ιστορία έχει γραφτεί. Από εκεί και πέρα, η εμμονή της Χρυσής Αυγής για την συμμετοχή στην εκδήλωση του Μελιγαλά, σημαίνει αυτό ακριβώς, ότι πάνε οι απόγονοι των ηττημένων του 1945 για να επιβάλουν την παρουσία τους και τον έλεγχο στην εκδήλωση αυτή, που δεν την θέλουν μια εκδήλωση μνήμης, τιμής στην μνήμη των θυμάτων, αλλά την θέλουν μια εκδήλωση αναζωπύρωσης της ναζιστικής τους προπαγάνδας. Αυτό σημαίνει για αυτούς ο Μελιγαλάς.

Και βέβαια είναι και μία πρόκληση ακριβώς του μολοσσού, ο οποίος πιά αμφισβητεί τον ρόλο του και χιμάει στο αφεντικό του.

Και δύο μέρες μετά έρχεται η δολοφονία του Φύσσα. Ποιό είναι το χαρακτηριστικό εκείνο, το οποίο έχει κατά την γνώμη μου ; Είναι το ότι από την ώρα που γίνεται το τηλεφώνημα του Άγγου μέχρι την στιγμή, κατά την οποία ο Φύσσας δέχεται την μαχαιριά του Ρουπακιά, είναι αμφίβολο αν μεσολαβεί χρόνος περισσότερος από 40 λεπτά.

Πράγματι, ένα πρόσωπο στοχοποιημένο αλλά μία συνάντηση όχι προγραμματισμένη, δημιουργεί το έναυσμα για μία εγκληματική δράση. Η αίσθηση πλέον του Τάγματος Εφόδου είναι ότι δεν υπάρχει καμία ανοχή σε οποιονδήποτε αντιφρονούντα βρεθεί μπροστά τους τους οδηγεί και έτσι οργανώνουν μία συντονισμένη, πολυπρόσωπη, μία οργανωμένη επίθεση, η οποία καταλήγει στο μαχαίρωμά του σε ελάχιστο χρόνο.

Στην υπόθεση αυτή δεν θα αναφερθώ αναλυτικά, όπως δεν αναφέρθηκα και στο ΠΑΜΕ, λόγω του ότι οι συνάδελφοι το κάλυψαν και το καλύπτουν επαρκέστατα. Θα περιοριστώ μόνο στην αξιολόγηση μίας μαρτυρικής κατάθεσης, η οποία κατά την άποψη μου αποτελεί την επιτομή της δολοφονίας του Φύσσα. Την πιο αξιόλογη κατάθεση, που ακούστηκε μέσα σε αυτήν την δίκη και που αποκαλύπτει πάρα πολλά ως προς το πως γινόταν η συγκάλυψη της αστυνομίας στα εγκλήματα της Χρυσής Αυγής.

Αναφέρομαι στον αστυνομικό Δημήτριο Κουρεντζή, τον άνθρωπο, τον οποίο συνέλαβε τον Ρουπακιά, υπό τις εξής συνθήκες. Μνημονεύω την προανακριτική του κατάθεση, την οποία επιβεβαίωσε απόλυτα στο δικαστήριο.

Λέει, λοιπόν : «Περί τις 23.50΄-55΄ λάβαμε σήμα για περιοχή του Κερατσινίου για έντονο επεισόδιο με συμπλοκή ατόμων επί της οδού Παναγή Τσαλδάρη. Το σήμα έλεγε να πάμε για ενίσχυση σε ομάδες ΔΙΑΣ. Σε ένα λεπτό περίπου ήμασταν στο σημείο, όπου και συναντηθήκαμε με τους συναδέλφους της ομάδας ΔΙΑΣ. Διαπίστωσα έναν άντρα αιμόφυρτο στο πεζοδρόμιο εκ δεξιών μου και από την άλλη μεριά είδα ένα αμάξι ανάποδα προς το ρεύμα κυκλοφορίας της Παναγή Τσαλδάρη, εντός του οποίου βρισκόταν ένας κύριος μέσης ηλικίας. Η ομάδα ΔΙΑΣ μας ανέφερε, ότι ο κύριος είχε εμπλακεί στο περιστατικό.»

ΣΤΟΠ ΚΑΡΕ- ΠΡΩΤΗ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΗ : Ομάδα ΔΙΑΣ είναι εκεί πριν από τον Κουρετζή, αναφέρει την εμπλοκή στο περιστατικό, το οποίο ήταν μία δολοφονία και δεν τον έχει συλλάβει ! Κάθεται εκεί πέρα και απλώς, όταν φτάνει το περιπολικό του Κουρετζή τους εξηγεί τι έγινε.

«Σε γενόμενο δικό μου έλεγχο πέριξ του οχήματος, στην μπροστά αριστερή ρόδα είδα ένα μαχαίρι με αίματα.»

Το οποίο, φαίνεται, δεν το είχε δει η ομάδα ΔΙΑΣ.

«.. το οποίο και ασφάλισα και περισυνέλεξα με γάντια και τοποθέτησα σε σακούλα. Αφού οι συνάδελφοι μου είπαν, ότι είχε εμπλακεί στο περιστατικό...».

Τι ευγενικοί συνάδελφοι, που ήταν !

«.. έβγαλα στον κύριο από το όχημα του, τον δέσμευσα και τον ασφάλισα, προκειμένου να τον εισάγω στο περιπολικό και στην συνέχεια τον έβαλα μέσα στο περιπολικό.»

Υπ όψη, ότι στην κατάθεση στο ακροατήριο διευκρινίζει, ότι το αμάξι ήταν με αναμμένη μηχανή και με αναμμένα τα φώτα και τον οδηγό μέσα. Ήταν έτοιμος να φύγει δηλαδή, έχοντας κρύψει το μαχαίρι κάτω από την ρόδα για να το πατήσει και καθόντουσαν οι αστυνομικοί της ομάδας ΔΙΑΣ και τον έβλεπαν !

«Αφού οι συνάδελφοι μου, μου είπαν ότι είχε εμπλακεί στο περιστατικό... τον δέσμευσα, τον ασφάλισα, προκειμένου να τον εισάγω στο περιπολικό και στην συνέχεια τον έβαλα μέσα στο περιπολικό... Όταν τον έβγαλα από το αυτοκίνητο του, δεν προέβαλε καμία αντίσταση. Μόλις μπήκε στο περιπολικό, τον ρώτησα τα στοιχεία του, δηλαδή πως ονομάζεται, γιατί εγώ έπρεπε να τα γράψω στην αναφορά, που διέθεσα στην διεύθυνση του Πειραιά. Μου απάντησε, ότι ονομάζεται Γεώργιος Ρουπακιάς. Τον ρώτησα, εάν ενεπλάκη στο περιστατικό και μου απάντησε ναι. Του κάναμε ερωτήσεις, προκειμένου να ενημερώσουμε το κέντρο και καθώς πηγαίναμε στο αστυνομικό τμήμα ο συνάδελφος μου τον ενημέρωσε για το μαχαίρι, που εγώ είχα συλλέξει προσεχτικά και του είπα, εάν αυτός είχε μαχαιρώσει τον τραυματία, ότι θα βρισκόταν το αποτύπωμα του ή το DNA του. Τότε αυτός απάντησε, ότι εγώ το έχω κάνει. Και εκεί είπε 'Είμαι δικός σας... μη το πείτε πουθενά'. Ο συνάδελφος μου τον ρώτησε, τι εννοούσε λέγοντας, ότι είναι δικός μας. Και αυτός απάντησε, ότι ήταν της Χρυσής Αυγής αλλά να μην το πούμε πουθενά.. Ο Νίκος (ο άλλος αστυνομικός) του απάντησε, ότι δεν έχεις καμία σχέση με εμάς. Πάμε στο τμήμα να διενεργηθούν τα νόμιμα. Αμέσως μετά ενημερώσαμε το κέντρο και τον αρμόδιο αξιωματικό της υπηρεσίας μας, ότι ήταν άτομο που φερόταν να εμπλέκεται στην οργάνωση της Χρυσής Αυγής, όπως μας είχε αναφέρει και ότι είχε μαχαιρώσει τον τραυματία. Μετά τον μεταφέραμε στο οικείο τμήμα ασφαλείας Κερατσινίου, όπου παραμείναμε για 10 λεπτά περίπου, παραδώσαμε το μαχαίρι και προσαγόμενο και στην συνέχεια προχωρήσαμε για επιμέρους αναζητήσεις στην γύρω περιοχή.»

Τι θα περίμενε κανένας να γίνει στην συνέχεια ; Ότι θα ήταν ο πρώτος μάρτυρας, αυτός που συνέλαβε τον δράστη και ενώπιον του οποίου είπε, ότι είναι Χρυσή Αυγή, να είναι ο πρώτος που θα κληθεί να καταθέσει και να το πει αυτό το πράγμα. Αντί αυτού, τον μάρτυρα αυτό τον έφαγε το σκοτάδι για οκτώ μήνες, οι υπόλοιπες αστυνομικές υπηρεσίες, οι οποίες επελήφθησαν, ασχέτως ότι έκαναν και αυτές καθυστερημένα τα σήματα τους στις 2 Οκτωβρίου, όπως τα είπε ο Καμπαγιάννης προχθές, πιστώθηκαν την σύλληψη και ιδιαίτερα οι αστυνομικοί της ομάδας ΔΙΑΣ χωρίς όχι μόνο να έχουν πραγματοποιήσει σύλληψη, αλλά έχοντας

διαπράξει τουλάχιστον απλή συνέργεια αν όχι άμεση στην ανθρωποκτονία του Φύσσα και μέχρι και του σημείου, που αφήνουν τον Ρουπακιά να είναι στο αυτοκίνητο έτοιμος να φύγει με το μαχαίρι από κάτω και απλώς επειδή ήρθε το άλλο περιπολικό κατά κακή τους τύχη αναγκάστηκαν να του πουν, ότι «ο κύριος εμπλέκεται στο περιστατικό».

Και έτσι ο μάρτυρας αυτός, αυτά όλα, τα οποία διάβασα πριν τα καταθέτει για πρώτη φορά στις 8/5/2014, οκτώ μήνες μετά την δολοφονία. Μέχρι τότε η Χρυσή Αυγή μπορεί να ισχυρίζεται και να σπεκουλάρει, ότι δεν έχει καμία σχέση με την δολοφονία του Φύσσα, να λέει, ότι ο Ρουπακιάς είναι κομμουνιστής, δεν είναι δικός μας, είναι της ΜΙΤ, είναι το ένα, είναι το άλλο και πρώτος ο κ. Αρβανίτης, που παριστάνει τον αθώο να τα λέει αυτά τα πράγματα στην Βουλή και να επιχειρεί να συμβάλει στην ματαίωση αποκάλυψης της εγκληματικής οργάνωσης.

Και ευτυχώς, που χάρις στην επιμέλεια των Εφετών Ανακριτριών διαπιστώθηκε ότι λείπει το σήμα κάποιας από τις επιληφθείσες αστυνομικές μονάδες, την εντόπισε, ταυτοποίησε τα πρόσωπα των αστυνομικών, που είχαν συμμετάσχει και έτσι ήρθαν και τα είπαν. Αλλά μέχρι τότε η Χρυσή Αυγή είχε την πολυτέλεια να λέει, ότι δεν έχει σχέση με το έγκλημα και η κοινή γνώμη βρισκόταν σε άγνοια ως προς το περιστατικό αυτό, γιατί βέβαια, αφού δεν υπήρχε στην δικογραφία κατ' επέκταση δεν ήταν δυνατόν και να δημοσιοποιηθεί, ότι ο δράστης της δολοφονίας Ρουπακιάς δηλώνει ότι είναι Χρυσή Αυγή, δηλώνει ότι είναι δικός τους και ζητά να τον προσέξουν.

Άλλο, που είχε δίκιο ο άνθρωπος. Γιατί, εντάξει, δικαίως ένιωθε, ότι είναι δικός τους. Τόσα και τόσα κάνανε μαζί με την αστυνομία στους δρόμους είτε με την παρουσία αστυνομικών με πολιτικά, είτε με την συγκάλυψη στα αστυνομικά τμήματα, είτε με την ανοχή και την σύλληψη των θυμάτων αντί για τους θύτες, ο άνθρωπος εύλογα πίστεψε ότι είναι δικός τους. Μόνο που έπεσε σε κάποιους, που φαίνεται δεν ήταν δικοί του και για αυτόν τον λόγο βρέθηκε μετά κατηγορούμενος. Και βρέθηκε κατηγορούμενος βέβαια, ελεύθερος μέχρι το άλλο πρωί στο αστυνομικό τμήμα να κάνει τα τηλέφωνα του, να οργανώσει την επιχείρηση συγκάλυψης ενημερώνοντας τα στελέχη της οργάνωσης του την ώρα που οι φίλοι του Φύσσα βρίσκονταν κρατούμενοι στο άλλο κρατητήριο με χειροπέδες. Αυτό είναι το αίσχος της αστυνομικής συγκάλυψης, εξαιτίας του οποίου έφτασε η Χρυσή Αυγή μέχρι εκεί που έφτασε.

Κλείνουμε, λοιπόν, την υπόθεση Φύσσα και γενικότερα την περίοδο μέχρι το 2013. Είναι γνωστό, ότι από τότε και μετά, την στιγμή από την οποία το κράτος αποφάσισε κάπως να ασχοληθεί με την Χρυσή Αυγή, τα περιστατικά όχι απλώς μειώνονται αλλά ελαχιστοποιούνται. Η λεβεντιά, άλλωστε, των τραμπούκων ναζιστών, όταν χάνουν την κρατική υποστήριξη είναι όση μίας χελώνας έξω από το καβούκι της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V. ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΗΣ - ΑΝΤΙΚΡΟΥΣΗ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΩΝ

Ο απολογισμός της όλης αυτής περιόδου, τουλάχιστον αυτής που καταγράφονται τα χτυπήματα, είναι από μεν τον Συνήγορο του Πολίτη **281 επιθέσεις από 1/1/2012 μέχρι 30/4/2013**, από δε το Δίκτυο Ρατσιστικής Βίας, το οποίο πραγματοποιεί καταγραφές από την **1/10/2011 μέχρι τις 31/12/2013 349 επιθέσεις**, από τις οποίες 132 το 2013. Ο αριθμός των θυμάτων, τα οποία μετρούν οι επιθέσεις αυτές είναι εκατοντάδες και όπως είπα και χτες, είναι προφανές από τα διδάγματα της κοινής πείρας, κοντά στις εκατοντάδες αυτές καταγεγραμμένες επιθέσεις υπάρχουν πάρα πολλές άλλες, οι οποίες δεν καταγράφονται, διότι τα θύματα λόγω φόβου και λόγω νομικής αδυναμίας να υπερασπιστούν τα δικαιώματά τους, επειδή δεν έχουν χαρτιά και είναι αλλοδαποί ή λόγω οικονομικής αδυναμίας, επειδή δεν έχουν παράβολα, καθώς και λόγω της εμφανέστατης υποστήριξης σε πολλά αστυνομικά τμήματα των δραστών της Χρυσής Αυγής, είναι υποθέσεις, οι οποίες δεν φτάνουν ποτέ στα προανακριτικά γραφεία και όταν φτάνουν αραχνιάζουν, όπως οι 32 υποθέσεις του κυρίου Δένδια, που βρέθηκαν στις 19/9/2013, που φυσικά θα ήταν 532 και παραπάνω, αν γινόντουσαν οι διώξεις, όπως έπρεπε για όλα αυτά.

Έχουμε, λοιπόν, αυτόν τον αριθμό των χτυπημάτων και έχουμε ακόμα και τα εξής πολύ ενδιαφέροντα και χαρακτηριστικά στην περίοδο αυτή. Έχουμε 20 καταδικαστικές αποφάσεις, που αναγνώστηκαν και άλλες 21, που δεν αναγνώστηκαν. Έχουμε δυο ανθρωποκτονίες με πρόθεση, του Σαχτζάτ Λουκμάν και μετά του Παύλου Φύσσα. Τρεις απόπειρες ανθρωποκτονίας με πρόθεση, των Αιγυπτίων, του ΠΑΜΕ και του Αντίπνοια. Μία σκοπούμενη βαριά σωματική βλάβη του Αποστολόπουλου. Εκατοντάδες πλημμελήματα επικίνδυνων σωματικών βλαβών, οπλοφορίας, οπλοχρησίας κλπ. Εκατοντάδες, αν όχι χιλιάδες, μη καταγεγραμμένα περιστατικά και χιλιάδες θύματα απέναντι σε μία αστυνομία και ένα κράτος, το οποίο όχι μόνο δεν κάνει τίποτα αλλά όπως προαναφέρθηκε υιοθετεί την πολιτική ατζέντα της Χρυσής

Αυγής και άλλοτε μιλάει για τους λαθρομετανάστες και διοργανώνει «επιχειρήσεις σκούπας», άλλοτε «επιχειρήσεις ανομίας» στα στέκια των καταλήψεων των αναρχικών, η δε δικαιοσύνη παρακολουθεί την «on line» τέλεση αυτεπαγγέλτως διωκομένων αυτόφωρων αδικημάτων και κάθετα απαθής και κοιτάει τον Παππά να απελευθερώνει τον κρατούμενο από την κλούβα στο Χυτήριο, αφού με άλλους βουλευτές της Χ.Α. εμποδίζουν θεατρική παράσταση, να πηγαίνουν στις λαϊκές, το οποίο το βαφτίζει και αντιποίηση αρχής, μάλιστα επιδασιλεύοντας τους και έπαινο, ότι δηλαδή έκαναν την δουλειά του κράτους οι άνθρωποι, λες και είναι η δουλειά του κράτους να πουλάει τσαμπουκά, να διαλύει τα χαρτοκούτια και να τους εκβιάζει και όλα αυτά.

Δεν είναι μικρής σημασίας, επίσης, τα στοιχεία, τα οποία έχουν ανευρεθεί, όσα έχουν ανευρεθεί και όπως έχουν ανευρεθεί, για τον οπλισμό της οργάνωσης αυτής, την εκπαίδευση στον οπλισμό και την συγκρότηση και στρατιωτικοποίηση των ταγμάτων εφόδου την περίοδο αυτή. Έχουμε όπλα, τα οποία, άλλοτε λίγα, άλλοτε πολλά, έχουν βρεθεί σε κατ' οίκον έρευνες, έχουν βρεθεί σε γραφεία της Χρυσής Αυγής, έχουν χρησιμοποιηθεί έξω από γραφεία της Χρυσής Αυγής, έχουν βρεθεί σε κρησφύγετα σπιτιών μελών της Χρυσής Αυγής.

Πρώτα από όλα, έχουμε εκατοντάδες φωτογραφίες και βίντεο, τα οποία δείχνουν οπλισμό μέσα σε γραφεία, δείχνουν εκπαίδευση στα όπλα, επαγγελματική εκπαίδευση. Δείτε εδώ πέρα φωτογραφίες με τον Κασιδιάρη στον ρόλο του εκπαιδευτή. Έχουμε φωτογραφίες των ταγμάτων εφόδου με τα κοντάρια και τα ρόπαλα. Έχουμε παραδοχή στο εισαγγελικό βούλευμα, ότι ο Παναγιώταρος πούλαγε κοντάρια του μπέιζμπολ, ενός αθλήματος, το οποίο είναι παντελώς άγνωστο στην Ελλάδα, μαζικά και υπό το πρόσχημα αγοράς και κατοχής ροπαλών του μπέιζμπολ, ήταν ρόπαλα, τα οποία διέθετε και χρησιμοποιούσαν για επιθέσεις.

Το κυριότερο είναι όμως ότι, όταν αποφασίζει πλέον το κράτος να κινηθεί και να διεξαγάγει έρευνες στα σπίτια τους για όπλα, έχουμε φτάσει στις 28/9/2013. Έχουμε δηλαδή φτάσει δέκα μέρες από την δολοφονία του Φύσσα. Εδώ δεν υπάρχει η τακτική του αιφνιδίου ελέγχου και της αιφνίδιας έρευνας, που την ξέρουμε από την αντιτρομοκρατική να την κάνει, όταν πρόκειται για αναρχικούς ή για άλλους. Η αντιτρομοκρατική είναι αναμφισβήτητη η πιο ικανή αστυνομική υπηρεσία. Μόνο το γεγονός, ότι στις 28/9/2013 και σε μία μέρα μόνο έχει πραγματοποιήσει εκατοντάδες συλλήψεις, έρευνες και ανακριτικές πράξεις, όλα αυτά τα αναγνωστέα, που

είναι στην δικογραφία και τα έχει πραγματοποιήσει χωρίς κανένα προγραμματισμό από τις προηγούμενες μέρες εκ των ενόντων με μια εντολή που δόθηκε την ίδια μέρα, δείχνει το μέγεθος της ικανότητας της. Εάν είχε τον ζήλο, εάν είχε την πολιτική βούληση και κατεύθυνση, εάν είχε τον προσανατολισμό να ψάξει την τρομοκρατία στα Τάγματα Εφόδου τα προηγούμενα χρόνια να είστε βέβαιοι, ότι θα είχε βρει εκατοντάδες όπλα, όλα όσα τουλάχιστον εικονίζονται στα βίντεο και στις φωτογραφίες, τα οποία έχουμε δει και τα οποία δεν βρέθηκαν.

Αλλά, ο μόνος, ο οποίος πιάστηκε με τα όπλα προτού να προλάβει να τα ξεφορτωθεί, ήταν ο Δεβελέκος και δικάστηκε την επόμενη μέρα. Όλοι οι άλλοι είχαν δέκα μέρες χρόνο να τα κρύψουν. Και είχαν και το θράσος να τα κρύβουν σε σπίτι αστυνομικού, της κ. Βενετίας Πόπορη, η οποία δεν διώκεται για διακεκριμένη οπλοκατοχή, άλλο ένα απότοκο του φοβερού κατατρογμού, αλλά αυτά θα τα πούμε πιο κάτω στο αν είναι πολιτική ή υπερβολική η δίωξη την οποία υφίσταται.

Εν πάση περιπτώσει, η σοδειά των κατασχέσεων δεν είναι και μικρή στις 28/9/2013, αν ληφθεί υπ όψη, ότι έστω και έτσι βρέθηκαν 11 πιστόλια, 4 караμπίνες, 21 μαχαίρια, 9 γκλομπ, 229 σφαίρες. Ενώ, εκτός από τον Μπαρέκα, όπλα βρέθηκαν και στα γραφεία της τοπικής οργάνωσης του Αγρινίου στις 24/9/2013 αλλά και στα γραφεία του Περάματος, την επόμενη της επίθεσης του ΠΑΜΕ, που βρέθηκε το αυτοσχέδιο τρίκαρφο, με το οποίο είχαν επιτεθεί.

Έχουμε, όπως προανέφερα, αναγνωσθείσες 21 καταδικαστικές αποφάσεις. Του Περίανδρου από το Μικτό Ορκωτό για την απόπειρα ανθρωποκτονίας, του Περίανδρου από το Τριμελές Πλημμελειοδικείο για σύσταση και συμμορία, του Κουσουμβρή και Μαγκώτσου, για την επίθεση στον Πάρι Χρυσό και τη Χρυσάνθη Τσιμπίδου, το Αντίπνοια, της Σκορδέλη, του Κολλιόπουλου, ξανά της Σκορδέλη, την μία ήταν επικίνδυνη σωματική βλάβη και η άλλη ήταν για τα περιστατικά με τον Αλαβάνο, του Μπαντέμη και του Alexander Steven, για την ληστεία στο Μοναστηράκι. Του Πλωμαρίτη για το γνωστό βίντεο, του Στεφανάκη, που χτύπησε το μέλος του ΚΚΕ Τσιμπουκάκη στην Αγία Παρασκευή, οι αποφάσεις για τις λαϊκές στο Μεσολόγγι και στην Ραφήνα, η απόφαση για τον Κασιδιάρη, τα σχολίασα αυτά και όταν είχαν έρθει από την υπεράσπιση, δεν θα επαναληφθώ. Η απόφαση του Λουκμάν, η απόφαση Σεκερτζή - Ταμπάκη από την

Θεσσαλονίκη, η απόφαση του Πετράκη και των άλλων από την Ιεράπετρα και η απόφαση Περρή-Παπαβασιλείου.

Δεν θελήσατε να αναγνώσετε τις αμετάκλητες καταδικαστικές αποφάσεις εναντίον του Αδρασκέλα για τις επιθέσεις στο Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο και τα μέλη του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος, τρεις αποφάσεις. Την απόφαση του Παπαγεωργίου για περιστατικό στις 10/1/2001. Την απόφαση του Ρήγα από την Πολύγυρο, του Γιαννόγκωνα για επίθεση σε μέλος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην Πετρούπολη, του Κασιδιάρη για το χαστούκι στην Κανέλλη, του Κουκούτση για την συκοφαντική δυσφήμιση του Κωνσταντίνου, την απόφαση του Συνεργείου, την απόφαση για απόπειρα ανθρωποκτονίας του Κοντομού στην Μεταμόρφωση, τις αποφάσεις για το Μεσολόγγι και το Αιτωλικό, την απόφαση για την Κοζάνη και τον Καρπούζα, την απόφαση για το περιστατικό Γερμενή και Καμίνη, την απόφαση Κολιογιάννη στις 21/1/2015 και την απόφαση Ζέρβα- Λάζαρη.

Αυτά, όμως, όπως είπα κ. Πρόεδρε, είναι αποδεδειγμένα από μία πληθώρα άλλων αποδεικτικών στοιχείων, διότι όπως είπα και χτες, για το αδίκημα της ένταξης σε εγκληματική οργάνωση δεν απαιτείται καν η τέλεση αδικημάτων. Εδώ, τα αδικήματα αυτά έχουν τελεσθεί. Η τέλεση τους επιβεβαιώνεται όχι μόνο από τις δικαστικές αποφάσεις αλλά από σωρεία μαρτύρων, φωτογραφιών, εκθέσεων, δημοσιευμάτων. Είχα την δυνατότητα το δικαστήριο σας να αναζητήσει και περισσότερα στοιχεία, με βάση ως έναυσμα αυτά, τα οποία σας καταθέσαμε. Εν πάση περιπτώσει, προφανώς, θεωρώ, ότι ο μόνος ικανοποιητικός αντίλογος για τη μη ανάγνωσή τους είναι, ότι υπάρχει τέτοια πληρότητα αποδεικτικών στοιχείων, που δεν χρειάζονται περισσότερα.

Έρχομαι τώρα για να πω, ότι υπάρχει στα αποδεικτικά στοιχεία της δίκης αυτής, η κατηγοριοποίηση του αριθμού των μαρτύρων, οι οποίοι έχουν συμμετάσχει στην δίκη αυτή και έχουν συμβάλει με την κατάθεση πραγματικών περιστατικών, σχετικών με όλες αυτές τις ενέργειες :

Εξετάστηκαν **153 μάρτυρες** από το δικαστήριο, εκ των οποίων 131 ήταν μάρτυρες του κατηγορητηρίου, δεν προσήλθαν όλοι. Ήταν περισσότεροι θέλω να πω, **προσήλθαν 131**. Υπάρχουν έξι μάρτυρες ακόμα, οι οποίοι κλήθηκαν από το δικαστήριο και **16 μάρτυρες**, τους οποίους πρότεινε η πολιτική αγωγή. Εξ αυτών οι **32 έχουν την ιδιότητα των παθόντων**, οι **40** έχουν την ιδιότητα των **αυτοπτών μαρτύρων**, συν **18** επιπλέον, οι

οποίοι είναι **αστυνομικοί**, οι **11** έχουν την ιδιότητα των δημοσιογράφων/φωτορεπόρτερ, οι **16** την ιδιότητα των παραγόντων τοπικής **αυτοδιοίκησης**, **15** ακόμα είναι μέλη **αντιφασιστικών οργανώσεων**, ακτιβιστές, κινηματικοί και πολιτικοί, οι οποίοι κατέθεσαν και αυτοί και για επιμέρους και για κεντρικά περιστατικά πάρα πολλά ενδιαφέροντα. Κατέθεσαν **8 πανεπιστημιακοί**, μελετητές, πολιτικοί και ιστορικοί ερευνητές. Κατέθεσαν **12 πρώην μέλη της Χρυσής Αυγής** και άλλοι, από τους οποίους, όπως είδατε, εξαίρεσα από τον σχολιασμό και στην αγόρευση μου οτιδήποτε σχετικό με τους «προστατευόμενους μάρτυρες» για λόγους αρχής, όπως τηρήσαμε σε όλη την διάρκεια της διαδικασίας.

Όσον αφορά τα αναγνωστέα έγγραφα : Πρόκειται για ένα αποδεικτικό υλικό εντελώς διαφορετικό από τους μάρτυρες, το οποίο θα κατηγοριοποιούσα σε τέσσερις κατηγορίες αναγνωσθέντων εγγράφων :

Η πρώτη κατηγορία είναι έγγραφα, τα οποία συντάχθηκαν και συλλέχθηκαν από ανακριτικές αρχές κατά την διάρκεια της προδικασίας, είτε αυτά είναι εκθέσεις, είτε είναι δικαστικές αποφάσεις.

Η δεύτερη κατηγορία είναι έγγραφα - στοιχεία, τα οποία εισφέρθηκαν από μάρτυρες και από παράγοντες τις διαδικασίας, πολιτικώς ενάγοντες ή κατηγορούμενους στην διάρκεια της προδικασίας και έτσι εντάχθηκαν στην δικογραφία και επελέγησαν ως αναγνωστέα.

Η τρίτη κατηγορία είναι έγγραφα, τα οποία αποκτήθηκαν με ειδικές ανακριτικές πράξεις, από εκείνες που περιγράφονται στο πρώην άρθρο 253^A του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Και η τέταρτη κατηγορία, που είναι κατά την γνώμη μου και η σημαντικότερη, είναι έγγραφα και ψηφιακά πειστήρια, ηχητικά, οπτικά, βίντεο, φωτογραφίες, τα οποία κατασχέθηκαν από τους ίδιους τους κατηγορούμενους, στην κατοχή των οποίων βρέθηκαν και οι υλικοί φορείς της αρχειοθέτησης και αποτύπωσης τους.

Όπως έχει γίνει αντιληπτό, αυτή η τέταρτη κατηγορία είναι εκείνη, στην οποία θα πρέπει να επικεντρωθεί το μεγαλύτερο μέρος του ενδιαφέροντος της δίκης στην διάσκεψη σας, λαμβάνοντας υπ όψη και τους επιμέρους σχολιασμούς, που έχουν γίνει κατά την διάρκεια της δίκης μετά την ανάγνωση τους. Πρώτον, διότι είναι αυθεντικά αποδεικτικά στοιχεία, των οποίων

είναι χαρακτηριστικό, ότι η γνησιότητα δεν αμφισβητήθηκε. Η μόνη σχετική ένσταση, η οποία καταβλήθηκε, αφορούσε το καταστατικό 254 και το σχέδιο Πρωτεσίλαος, για τα οποία μίλησα χθές, για δε τα υπόλοιπα **κανένας** από τους κατηγορούμενους ή των καθ' ων η κατάσχεση μη κατηγορουμένων, **δεν αμφισβήτησε την γνησιότητα του υλικού των ψηφιακών πειστηρίων**, τα οποία προβλήθηκαν εδώ, είτε είναι βίντεο, είτε ηχητικά, είτε sms ή οτιδήποτε άλλο.

Δεύτερον, αυτό το αποδεικτικό υλικό, του οποίου ούτε η χρονολογία και οι ειδικότερες περιστάσεις αμφισβητήθηκαν. Είναι ένα αυθεντικό αποδεικτικό υλικό, το οποίο έχει παραχθεί σε ανύποπτο χρόνο, εκούσια και εν τω γεννάσθαι από ανθρώπους, οι οποίοι συμπεριφέρονταν ελεύθερα, χωρίς να έχουν την πεποίθηση ποτέ - και είχαν κάθε λόγο να μην την έχουν - ότι αυτό κάποτε θα χρησιμοποιηθεί εναντίον τους και θα έχει ποινική απαξία. Τι λόγο να έχει ο Πατέλης να φοβάται να αποθηκεύσει στον σκληρό του δίσκο, που είναι από τα σοβαρότερα κεφάλαια αποδεικτικών στοιχείων εδώ, πέρα από την δράση της τοπικής του οργάνωσης και στην οποία προφανώς αρχειοθετούσε, όχι μόνο από δική του φιλοδοξία ή επιπολαιότητα αλλά προφανώς με σκοπό να διδάσκεται η συμπεριφορά της πρωτοπόρας οργάνωσης, που τόσο εξήραν ο αρχηγός, η σύζυγος του αρχηγού και όλοι οι παριστάμενοι βουλευτές, στα εγκαίνια της διετούς λειτουργίας των γραφείων σε όλη την Χρυσή Αυγή, σε όλη την Ελλάδα και φυσικά να δίνεται αναφορά στον αρχηγό για τα πεπραγμένα και τον τρόπο προόδου της εκπαίδευσης και στρατιωτικοποίησης των μελών.

Και βέβαια, τι λόγο θα είχαν να φοβούνται για τα SMS, τουλάχιστον μέχρι την δολοφονία του Φύσσα, τις τηλεφωνικές δολοφονίες που αντάλλασαν και μετά και κατά την διάρκεια των εγκληματικών τους επιθέσεων, από τις οποίες τόσα και τόσα πηγάζουν. Αυτά, λοιπόν, τα αποδεικτικά στοιχεία, είναι κατά την γνώμη μου εκείνα, τα οποία αποδεικνύουν χωρίς καμία αμφιβολία, την ύπαρξη και τον τρόπο δράσης και συγκρότησης της εγκληματικής οργάνωσης, την επιχειρησιακή δράση των ομάδων ασφαλείας, τις πολυπρόσωπες ομάδες νεαρών αντρών μελών και υποστηρικτών με κράνη, ρόπαλα και διακριτικά της οργάνωσης να κινούνται συντεταγμένα και να επιτίθενται κατά αντιπάλων πλήττοντας την σωματική ακεραιότητα ή προκαλώντας φθορές και αναφέρομαι στις λαϊκές, στο παλιό Εφετείο με παρουσία του ίδιου του Μιχαλολιάκου στις 9/5, στο Μελιγαλά, στο Χυτήριο, στην Πάτρα, στην Κομοτηνή, παντού και ότι βεβαίως μεταξύ αυτών που πρωτοστατούν και σε εγκληματικές πράξεις και σε εμπρηστικές

δηλώσεις και προτροπές βίας είναι και ορισμένοι από τους μετ' έπειτα διαφοροποιημένους, που τάχα δεν ήξεραν τίποτα τότε. Όπως ο Αλεξόπουλος, που μας έφερε έναν μάρτυρα υπεράσπισης εδώ και ο οποίος είπε και δεν ξέρω τι ανάγκη έχουμε περισσότερο τους μάρτυρες κατηγορίας, ότι είναι ναζιστές η Χρυσή Αυγή και ότι για αυτό έφυγε ο Αλεξόπουλος, αλλά δεν μας είπε πότε το κατάλαβε ο Αλεξόπουλος αυτό, γιατί το βίντεο που είδαμε στο δικαστήριο, τον δείχνει να λέει ότι «χρειάζονται τρία μέτρα σκοινί και λίγο σαπούνι για τους προδότες».

Αφήστε τον Μπούκουρα, ο οποίος δεν υπάρχει δράση, στην οποία να μην πρωταγωνιστεί και έχει και άποψη για την δράση αυτή. Εκείνη η ομιλία, που έλεγε, ότι στριμώχνουμε και κανέναν αλλοδαπό στις τουαλέτες άμα λάχει σε κανένα διάδρομο κλπ, βουλευτής όντας και μιλώντας σε μέλη στην Κόρινθο.

Υπάρχει, λοιπόν, μία πληθώρα εκατοντάδων στοιχείων, όταν η απαίτηση της νομολογίας είναι αυτή που είπα χτες. Ότι δεν είναι αναγκαίο να έχουν εξειδικευτεί οι πράξεις της εγκληματικής οργάνωσης, ούτε καν να έχει εκδηλωθεί προς τα έξω δραστηριότητα ή και να έχει σχεδιαστεί ακόμα και μία μόνο πράξη, αλλά αρκεί η ύπαρξη της οργάνωσης με τον άνω σκοπό.

Εδώ και σχεδιασμός έχει γίνει και εκδήλωση προς τα έξω δραστηριότητας υπάρχει καθημερινά, αδιάλειπτα, ομοιόμορφα και επί ένα χρόνο. Και έχουν εξειδικευτεί οι κατ' ιδίαν πράξεις της ομάδας και πλημμελήματα έχουμε και κακουργήματα έχουμε.

Από εκεί και πέρα, υπάρχει ο σχολιασμός των εγγράφων της υπεράσπισης. Τι αντέτεινε απέναντι σε όλα αυτά ; Κανένα απολύτως έγγραφο αμφισβήτησης ή απόκρουσης ή ελάφρυνσης εγκληματικών πράξεων. Άσκοπα βιογραφικά, τα οποία δεν εξετάζονται στο στάδιο αυτό της δίκης, τα οποία περισσότερο επιβεβαιώνουν τις κατηγορίες και προδικάζουν το αποτέλεσμα παρά αμύνονται εναντίον των κατηγοριών και σε μικρές περιπτώσεις επίκληση συντηρητικών αντανακλαστικών του δικαστηρίου με βιογραφικά για γάμους και αναφορές στην ίδια σχέση από ηλικίας 17 ετών. 2600 περίπου επί συνόλου 11.853 κοινοβουλευτικών ερωτήσεων, που δείχνουν την **επιτηδευμένη και τεχνητή παραγωγή ογκώδους κοινοβουλευτικού ογκώδους, δήθεν φιλολαϊκού έργου** και οι οποίες αποδεικνύουν την γνώση και την εποπτεία επί παντός επιστητού, που αποκλείει κάθε στοιχείο άγνοιας για το τι συνέβαινε μέσα στην ίδια την οργάνωση τους, όταν επαίρονταν, ότι γνωρίζουν τα πάντα όσα

συμβαίνουν σε όλη την ελληνική κοινωνία. Προσπάθεια δημιουργίας ευμενών εντυπώσεων όσον αφορά το ήθος και την προσωπικότητα των κατηγορουμένων υπογραφόντων βουλευτών, που όμως για κακή τους τύχη αποτυπώνεται αυθεντικά στα βίντεο και στον αυθόρμητο τρόπο ομιλίας και συμπεριφοράς τους σε ανύποπτο χρόνο ενώπιον οπαδών και μελών και όχι στις ερωτήσεις, που συντάσσονται από τους δικηγόρους και τους συνεργάτες στην Βουλή.

Ακόμα και περιπτώσεις ενοχοποιητικών αποδεικτικών στοιχείων, όπως η ανάγνωση της πρωτόδικης κατάθεσης της πρώην συζύγου του Ιωάννη Λαγού, που αναγνώστηκε και πρωτοβουλία της υπεράσπισης δηλαδή και καταθέτει ότι ο πρώην σύζυγος της έκρυβε όπλα, τα οποία χρησιμοποιούσε για την Χρυσή Αυγή.

Έγγραφα προσπάθειας αμφισβήτησης της αξιοπιστίας των μαρτύρων, τα οποία είτε έχουν κτηθεί με αξιόποινες πράξεις κατά παράβαση της νομοθεσίας των προσωπικών δεδομένων, όπως για παράδειγμα απόσπαση αναρτήσεων από μέσα κοινωνικής δικτύωσης, είτε παραβιάζονται τεκμήρια αθωότητας, γιατί εξαντλούνται σε δημοσιεύματα χωρίς να συνοδεύονται αλλά για τον εαυτό τους έχουν διαφορετικά κριτήρια βέβαια από καταδικαστικές αποφάσεις ή αίτημα στο δικαστήριο να τις αναζητήσει. Και βεβαίως καμία επιρροή δεν ασκούν στο αδίκημα της εγκληματικής οργάνωσης ούτε η αναιρετική της καταδικαστικής απόφασης του Μιχαλολιάκου από την 950/2019 του Αρείου Πάγου, ούτε η αθωωτική απόφαση του Κασιδιάρη για τον Ασπρόπυργο, δεδομένου ότι εδώ όπως είπαμε δεν δικάζεται ο λόγος, δικάζεται η πράξη και ο λόγος ερευνάται μόνο σε συνάρτηση με την πράξη και διότι οι νομικοί χαρακτηρισμοί κατά περίπτωση στις παραπάνω δίκες ήταν εσφαλμένοι, οι οποίοι είχαν δοθεί και οδήγησαν στα αποτελέσματα τα οποία οδήγησαν.

Δεν εισέφερε ευδόκιμα στις αξιώσεις των ισχυρισμών της υπεράσπισης ούτε η εμφάνιση και παρουσία των μαρτύρων υπεράσπισης εδώ. Ήρθαν και κατέθεσαν αν δεν κάνω λάθος 61 μάρτυρες επί συνόλου περισσότερων των 140, που είχαν αρχικά δηλωθεί. Εξ αυτών η μία κατηγορία μαρτύρων ήταν αδαείς συγγενείς, οι οποίοι ουσιαστικά δεν ήξεραν γιατί έρχονταν να καταθέσουν και έβλεπαν και έκπληξη φωτογραφίες των παιδιών τους ή άκουγαν περιστατικά, τα οποία δεν τους τα είχαν πει ούτε οι ίδιοι οι κατηγορούμενοι και σε πολλές περιπτώσεις τους άδειασαν και διέψευσαν ισχυρισμούς, όπως η μητέρα του Αγριογιάννη με τα

ρούχα, που του πήγε για να αλλάξει. Ή στην προσπάθεια κολακείας τους έπεσαν σε τρομερά λάθη σε βάρος των κατηγορουμένων και επιβεβαίωσαν αντιφάσεις, όπως ήταν για παράδειγμα οι μάρτυρες του Μιχαλολιάκου, ο Σπίνος, που στην προσπάθεια να τον κολακεύσει έλεγε ότι έχει 400.000 βιβλία μέσα στο σπίτι του, αλλά είπε και ότι γνώριζε για την δολοφονία του Φύσσα όλο εκείνο το βράδυ και τηλεφωνούσε με τον Λαγό και με τους δημοσιογράφους και με όλα τα στελέχη όλη την νύχτα και τον διαψεύδει σε αυτό που είπε, ότι τα έμαθε τάχα την επόμενη ημέρα.

Οι μάρτυρες, που είναι μέλη και στελέχη της Χρυσής Αυγής, προσπάθησαν να υποστηρίξουν, ότι δεν έχει μέλη η Χρυσή Αυγή αλλά έχει μόνο υποστηρικτές, κάνοντας πράξη την υπερασπιστική γραμμή, που υπακούει στην νομολογιακή θέση, ότι οι απλοί «extraneus», οι υποστηρικτές δηλαδή, δεν είναι μέλη της εγκληματικής οργάνωσης και άρα αφού δεν είναι μέλη της εγκληματικής οργάνωσης δεν διώκονται εφόσον δηλώσουν υποστηρικτές, και το έπραξαν φτάνοντας μέχρι τον παραλογισμό, ότι η Χρυσή Αυγή δεν έχει μέλη, ότι ακόμα και τα μέλη της Κεντρικής Επιτροπής δεν είναι μέλη της Χρυσής Αυγής και ότι μόνο ο αρχηγός που είναι μέλος είναι η ίδια η Χρυσή Αυγή.

Θα ήθελα να θυμίσω, πέρα από όλα τα άλλα, ότι κατασχέθηκαν και κομματικές ταυτότητες του Πατέλη και της Πόπορη σε χρόνο πολύ μεταγενέστερο, από εκείνον κατά τον οποίο δήθεν ο Πατέλης κατά μία από τις πολλές εκδοχές, δεν θα τις πω, τις ανέπτυξε η Χρύσα η Παπαδοπούλου πάρα πολύ καλά στην αρχή, υποτίθεται ότι είχε διαγραφεί.

Επεχείρησαν φέρουν μάρτυρες υπεράσπισης ευρύτερου πολιτικού φάσματος πράγμα που όντως θα έπρεπε να είναι το κύριο. Σε μία δίκη πολιτική, στην οποία ο κατηγορούμενος καταγγέλλει πολιτική δίωξη, πάντα επιδιώκεται η προσέλευση και η εμφάνιση και η κατάθεση ως μαρτύρων υπεράσπισης προσώπων ευρύτερου πολιτικού φάσματος, που δεν έχουν συμφέρον από την έκβαση της δίκης και με την αντικειμενικότητα τους να βεβαιώσουν, ότι πρόκειται για πολιτική δίωξη πράγματι. Η Χρυσή Αυγή δεν έφερε ούτε έναν τέτοιο μάρτυρα. Εξήγγειλε δύο και μάλιστα επώνυμα στελέχη του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, διαφορετικών παρατάξεων όντως, αλλά δεν εμφανίστηκε κανένας. Εμφανίστηκαν μόνο πρόσωπα, τα οποία είναι στελέχη της ή δηλώνουν απλώς προσωπικοί φίλοι και συγγενείς και πήραν σαφέστατες πολιτικές αποστάσεις.

Όσον αφορά τα έγγραφα του κατηγορουμένου Μιχαλολιάκου και την υπερασπιστική γραμμή και ιδιαίτερα την ανάληψη της πολιτικής ευθύνης να πούμε τα εξής :

Κατ' αρχήν δεν θα πρέπει το δικαστήριο να παραγνωρίσει το γεγονός, ότι ο κατηγορούμενος Μιχαλολιάκος και όχι μόνον αυτός, έδωσαν πάρα πολύ μεγάλη έμφαση σε όλη την διάρκεια της δίκης στο ότι είναι ένα κόμμα, το οποίο έχει λαϊκή υποστήριξη σημαντική. και ότι διώκεται πολιτικά για το έργο του.

Πράγματι, είναι σημαντικά τα ποσοστά, τα οποία είχε πάρει. Θα ήθελα όμως να παρατηρήσω πρώτα από όλα, ότι κανένα κόμμα, όση λαϊκή υποστήριξη και να έχει δεν δικαιούται να διαπράττει εγκληματικές πράξεις, όχι 3-4% η και 7% , αλλά και 99% να έχει πάρει. Και για αυτό υπάρχει η δικαστική εξουσία αυτόνομη και ανεξάρτητη από την εκτελεστική για να μπορεί να αποδίδει δίκαιο παντού, γιατί όπως είπα και χτες δεν υπάρχουν δεξιοί και αριστεροί νόμοι, δεξιά και αριστερή νομολογία ή δεξιοί και αριστεροί δικαστές κατά την ενάσκηση των καθηκόντων τους. Η τουλάχιστον δεν προβλέπεται.

Κατά δεύτερον, η πραγματική εικόνα του νόμιμου κοινοβουλευτικού κόμματος είναι ότι είναι αυτή, που ο αρχηγός του επανειλημμένα αναφέρει και σας τα είπα και χτες και σήμερα σε βίντεο, *ότι όταν θα πάρουμε την εξουσία θα καταργήσουμε το κοινοβούλιο*. Ήταν ο υπαρχηγός του εκείνος που ανέφερε στην Βουλή διαρκούσης της δίκης, *ότι αν πάρουμε την εξουσία θα ξανανοίξουμε τα Μακρονήσια* και είναι και ο βουλευτής του Μπαρμπαρούσης, ο οποίος μόλις πριν από 1μιση χρόνο, κατά την ψήφιση της συμφωνίας των Πρεσπών, καλούσε τον στρατό να συλλάβει τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και να ανατρέψει την κυβέρνηση. Αυτός ο «βοσκός», όπως είχε την ιδέα να τον χαρακτηρίσει ο Μιχαλολιάκος κατά την απολογία του, αποπέμφθηκε για λίγες μέρες προσχηματικά από την κοινοβουλευτική ομάδα και μετά επανήλθε μετ' επαίνων, ενώ παρότι τις ημέρες της δήλωσης αυτής είχε εξαφανισθεί και δεν ανταποκρινόταν στην κλήση της ανακρίτριας για να απολογηθεί, δεν κρίθηκε προφυλακιστέος και κυκλοφορεί ελεύθερος. Και όλα αυτά ο αρχηγός τα επιδοκιμάζει και κατά τα λοιπά μιλάει για νόμιμο κόμμα που σέβεται τους κοινοβουλευτικούς κανόνες.

Επί τη ευκαιρία διερωτώμαι και το εξής για τον κ. Μιχαλολιακο, διότι μίλησε με έναν πολύ υποτιμητικό τρόπο για τους βουλευτές του. Ο ένας πούλαγε τυρόπιτες, ο άλλος ήταν

βοσκός, ο άλλος δεν θυμάμαι τι έκανε.. α ναι, «Μαυρογιαλούρος». Δεν έχω διαβάσει στα μακροτενή βιογραφικά του αυτός ο άνθρωπος τι δουλειά έκανε στην ζωή του. Ολοι οι κατηγορούμενοι προβάλουν που εργάστηκαν για να αναδείξουν στα δικαστήρια την εικόνα της προσωπικότητάς τους. Ο Μιχαλολιάκος γιατί το αποφεύγει ; Με ποιους πόρους ζεί τόσα χρόνια ; Με τι λεφτά άραγε αγόρασε τα 40.000 βιβλία, που είπε ο Σπίνος ότι έχει ; Ποια άκοπα έσοδα του εξασφαλίζουν τον απαραίτητο καθημερινό χρόνο για να τα διαβάσει ; Με ποια βιοποριστική πολυτέλεια μπορούσε να ασκεί τις πολιτικές έστω δραστηριότητες, αν όχι τις εγκληματικές ; Που τα βρήκε ώστε να δηλώνει την πιο μεγάλη περιουσιακή κατάσταση, που έχει δηλώσει ποτέ αρχηγός κοινοβουλευτικού κόμματος στην Βουλή ; Με το ξενοδοχείο για «ζευγάρια χωρίς αποσκευές», που απασχολεί Πακιστανούς μετανάστες στην πλατεία Αττικής ; Με κάτι άλλο ; Με το Μαθηματικό, αν το τελείωσε ; Δεν ξέρω. Να μάθουμε και εμείς, πως τέλος πάντων στην ζωή μπορούμε να τα καταφέρουμε χωρίς να δουλεύουμε. Εν πάση περιπτώσει, το να πουλάς τυρόπιτες ή να βόσκεις πρόβατα είναι δουλειά έντιμη. Το να ζεις χωρίς να δουλεύεις είναι αρκετά απορίας άξιο.

Πάμε τώρα στην θεωρία της πολιτικής δίωξης και στην συνομωσία και σε όλα αυτά. Ξέρετε, η συνομωσία προηγείται συνήθως της δίωξης και άρα το ζήτημα θα ήταν να αποδειχθεί αν των διώξεων προϋπήρξαν δηλώσεις, οι οποίες δείχνουν τέτοιες πολιτικές παρεμβάσεις. **Αν πρώτα δηλαδή υπήρχαν πολιτικές παρεμβάσεις και μετά διώξεις.** Ωστόσο, δεν φέρανε καμία προγενέστερη δήλωση πολιτικού κόμματος ή παράγοντα σε χρόνο πριν από την δολοφονία του Φύσσα. Παρά την καθημερινή, πολλαπλή δράση των ταγμάτων εφόδου και τις δολοφονίες. Όλα είναι μεταγενέστερα και τα περισσότερα δύο και τρία χρόνια μετά την άσκηση των διώξεων και ενώ ήδη είχε επιληφθεί η δικαιοσύνη. Πότε έγινε η σκευωρία λοιπόν ; Μετά τη δίωξη ;

Δεύτερον, ποιοί είναι εκείνοι που ασκούν εξουσία, κατά τους κατηγορούμενους ; Οι πολιτικοί ή οι οικονομικοί παράγοντες ; Φαντάζομαι θα συμφωνήσουμε τουλάχιστον σε αυτό, ότι είναι οι οικονομικοί παράγοντες. Αυτό που λέμε «κατεστημένο». Τα ισχυρά οικονομικά συμφέροντα, προς τα οποία η Χρυσή Αυγή εμφανίζει τον εαυτό της ως αντίπαλο, αυτά ασκούν πραγματική πρωτογενή εξουσία. Αλλά δεν προσκομίζεται ούτε μία δήλωση οικονομικού παράγοντα εναντίον τους. Και πως άλλωστε, αφού προέκυψαν τόσο η ύπαρξη κοινοβουλευτικών ερωτήσεων της Χρυσής Αυγής και του Λαγού και του Κούζηλου, που κατατέθηκαν όχι βέβαια από τους ίδιους, αλλά από τους συνηγόρους πολιτικής αγωγής του

ΠΑΜΕ, υπέρ της φορολογικής ασυλίας των εφοπλιστών, ενώ η όλη δράση της προσπάθειας δημιουργίας ενός εργατικού σωματίου στη Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη απαιτούσε καθ' ομολογίαν τους, τα είδαμε και στο βίντεο του Κυριτσόπουλου και στην κατάθεση του, τη μείωση των ημερομισθίων των εργατών. Και ας αφήσουμε τις καταγγελίες του Πουλικόγιαννη και του σωματίου της ζώνης για την χρηματοδότηση της Χ.Α. έναν χρόνο πριν από τους βιομηχάνους και τους κατασκευαστές.

Ερώτημα τρίτο. Ποιοί έχουν λόγο να συνωμοτήσουν ; Οι πολιτικά προσκείμενοι ή οι πολιτικοί αντίπαλοι ; Προφανώς οι πολιτικοί αντίπαλοι. Σε αυτήν την κατηγορία ανήκει ο κ. Σαμαράς ; Από πού και ως που ; Αυτός που υιοθετεί την λέξη λαθρομετανάστες, ακόμα και όταν ο Άρειος Πάγος το απαγορεύει, σύμφωνα με το έγγραφο, το οποίο έφερε η Χρυσή Αυγή ; Αυτός, ο οποίος αναπαράγει στερεότυπα τον λόγο τους και διεκδικεί πρωτοκαθεδρία στους σκοπούς της στα τρία χρόνια που την έβαλε, τάχα μου στην φυλακή ;

Λες και την έβαλε ο Σαμαράς στην φυλακή. Ο Σαμαράς πήγε να την βγάλει από την φυλακή και το είπαμε χθές αυτό με την προσπάθεια νομοθετικής τροποποίησης που έκανε για το άρθρο Π.Κ. 187 και ο οποίος καθ' όλη την διάρκεια της δράσης της Χρυσής Αυγής απλώς μετέφερε στα ένστολα τμήματα της καταστολής την δραστηριότητα της Χρυσής Αυγής καθιστώντας την νόμιμη και κάνοντας τα ίδια πράγματα με την επωνυμία «Επιχειρήσεων Σκούπα» και «Ξένιος Δίας» ; Ποια αντιπαλότητα, λοιπόν, είχε προς την Χρυσή Αυγή, αφού διακηρύσσει, ότι έκανε πράξη αυτά, τα οποία η Χρυσή Αυγή υποστήριξε και που χρησιμοποιεί την ίδια ρατσιστική διατύπωση για τους ξένους ;

Και πως είναι δυνατόν να σε καταδιώκει η κυβέρνηση από την μία μεριά και από την άλλη ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος της Χ.Α. να είναι καθημερινός εξ απορρήτων προνομιακός συνομιλητής με τον Γενικό Γραμματέα του Υπουργικού Συμβουλίου, δηλαδή το ν. 2 της κυβέρνησης τον Μπαλτάκο ; Να συνεννοείται και να ψηφίζει νομοσχέδια, που δεν ήθελαν τα άλλα κόμματα της συγκυβέρνησης και να μιλάει μαζί του ακόμα και την περίοδο των διώξεων για τις διώξεις αποκαλύπτοντας τις σκέψεις του πρωθυπουργού. Και πως γίνεται να σε στηρίζει μετά, λέγοντας ότι δεν βιντεοσκοπήθηκε κρυφά η συζήτηση με τον Κασιδιάρη, οδηγώντας στο απαλλακτικό βούλευμα του. Σε αυτό θα πάμε μετά πιο αναλυτικά, γιατί έχει πολύ ενδιαφέρον.

Όσον αφορά το κοινωνικό έργο της Χρυσής Αυγής, είπα και χτες ότι μας φέρανε τιμολόγια 143.000 ευρώ, αυτής της αξίας τέλος πάντων φέρανε, όταν έχουν πάρει χρηματοδότηση 870.000 μόνο για έτος 2014, που πήραν το ένα μέρος το 2013 και βεβαίως είχαν πάρει και το 2012 χρηματοδότηση και συνεπώς δεν είναι κοινωνικό έργο, το οποίο παρήγαγαν εξ ιδίων και εξ' ου και σταματάει το περίφημο κοινωνικό έργο με το σταμάτημα της κρατικής χρηματοδότησης. Μνημόσυνο με ξένα κόλλυβα ήταν.

Είπαμε προηγουμένως για φακέλωμα των αντιφρονούντων, καταγραφή των στεκιών, φωτογραφίες της ANΤΑΡΣΥΑ και άλλα. Δεν θα μπορούσε να λείπει και η στοχοποίηση του ομιλούντος με την συνέντευξη, την οποία ζήτησαν να διαβαστεί, που είχα δώσει στο δημοσιογράφο της εφημερίδας Δρόμος Ζαχαρία Ρουστάνη ο οποίος και της έδωσε τον τίτλο «*Η βία της αριστεράς είναι απελευθερωτική*». Είναι προφανές, ότι η βία του ανθρώπου, ο οποίος υφίσταται καταπίεση είναι διαφορετική από την βία του ανθρώπου, ο οποίος ασκεί καταπίεση και δεν χρειάζεται να κάνουμε μεγάλη ανάλυση.

Και πάμε στο ζήτημα της πολιτικής ευθύνης. Παράπνοο και εδώ καθ' όλη την διάρκεια της δίκης, όποτε αναφερόταν από την υπεράσπιση Μιχαλολιάκου, ότι δεν αναφέρεται ολόκληρη η δήλωση και ολόκληρη η συνέντευξη στον Χατζηνικολάου. Αναφέρθηκε, διαβάστηκε, δεν προσέφερε τίποτα περισσότερο από το βασικό της σημείο, που είναι επί λέξη

«Όσον αφορά την δολοφονία στο Κερατσίνι την πολιτική ευθύνη την αναλαμβάνουμε, αλλά ποινική ευθύνη δεν υπάρχει. Αν υπήρχε, γιατί δεν υπήρξε ποτέ για την δολοφονία του Τεμπονέρα και για την δολοφονία του Λαμπράκη ; Είναι δυνατόν ένα ολόκληρο κόμμα να κατηγορείται, επειδή ένας οπαδός, ένας φίλος του κόμματος προέβη σε μία καταδικαστέα πράξη ;», «Κύριε Μιχαλολιάκο, σας ευχαριστώ», «Σας ευχαριστώ και εγώ πάρα πολύ», «Καλή σας μέρα».

Πως, λοιπόν, ο κ. Μιχαλολιάκος αντιλαμβάνεται την πολιτική ευθύνη γεγονός, με το οποίο δεν έχει σχέση, όπως έλεγε μέχρι τότε ;

Τι πάει να πει πολιτική ευθύνη ;

Μπορεί κανείς να διαλέξει ποια ευθύνη αναλαμβάνει και ποια ευθύνη δεν αναλαμβάνει ;

Είναι δεκτική ανάληψης ή αποποίησης η ποινική ευθύνη για κακουργήματα ;

Γιατί αποδοκιμάζει δύο χρόνια πριν ένα έγκλημα, για το οποίο ήταν πολιτικά υπεύθυνος και γιατί δεν έλεγε τότε, ότι είχε την πολιτική ευθύνη ;

Ή αλλιώς γιατί αναλαμβάνει την πολιτική ευθύνη ενός εγκλήματος το οποίο αποδοκιμάζει ή είχε αποδοκιμάσει ;

Γιατί αναλαμβάνει την πολιτική ευθύνη ενός εγκλήματος, που δεν το θεωρεί πολιτικό, δεν έχει σχέση με την πολιτική του δράση ;

Γιατί το κάνει δύο χρόνια μετά και όχι από την αρχή; Γιατί το κάνει σε προεκλογική περίοδο ;

Και κυρίως, γιατί το κάνει αφού πρώτα έχει ολοκληρωθεί η παραπομπή και έχει αρχίσει η δίκη και «έχει δέσει τον γαίδαρο του» καθώς όποια ποινική ευθύνη ήταν να του αποδοθεί του έχει αποδοθεί, έχουμε δεδικασμένο και δεν μπορεί πιά να του αποδοθεί τώρα ποινική αυτουργία ;

Και τι σημαίνει η πολιτική ευθύνη για Λαμπράκη και Τεμπονέρα; Τι σημαίνει αυτό το πράγμα ;

Πεποίθηση μου κύριοι δικαστές είναι ότι, όταν ο δράστης ενεργεί επ' ευκαιρία της ιδιότητας του ως οργάνου εκπροσώπου ενός φορέα, έστω και για προσωπικούς λόγους και κίνητρα, πολιτική ευθύνη του φορέα υπάρχει. Όταν ο δράστης ενεργεί εντός πλαισίου του φορέα και σε υλοποίηση στόχων του χωρίς προσωπικούς λόγους ή κίνητρα πάλι υπάρχει. Στην δεύτερη περίπτωση η πολιτική ευθύνη όχι μόνο δεν εκτοπίζει όμως την ποινική, αλλά ταυτίζεται μαζί της και την εφελκύνει. Τι είναι λοιπόν η πολιτική ευθύνη, μήπως είναι «ένα αδιανόητο για τον καθημερινό άνθρωπο μόρφωμα σκέψης», όπως διατύπωνε η απόφαση της 17 Νοέμβρη 3243/2003 του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων στο καταδικαστικό της σκεπτικό για να την ταυτίσει με την ποινική ;

Αυτό το αδιανόητο μόρφωμα βέβαια, πέραν του ότι εκείνος που έκανε την σχετική δήλωση όμως ανέλαβε και την ποινική ευθύνη, το επαναλαμβάνει αυτή η απόφαση σε χίλια σημεία του καταδικαστικού σκεπτικού της.

Η πολιτική ευθύνη λοιπόν δεν αποκλείει την ποινική ευθύνη, παραπομπή και καταδίκη. Και οι πιο πολυσυζητημένες και γνωστές περιπτώσεις ανάληψης πολιτικής ευθύνης στην Ελλάδα

τα τελευταία χρόνια είναι αυτή του Αντρέα Παπανδρέου για το σκάνδαλο Κοσκωτά και του Δημήτρη Κουφοντίνα για την 17 Νοέμβρη.

Γιατί ο Μιχαολιάκος δεν αναφέρει κανέναν από τους δύο ; Γιατί δεν τον συμφέρει. Γιατί είναι γνωστό, ότι κανενός η ανάληψη της πολιτικής ευθύνης δεν εκτόπισε την ποινική. Ο μεν Αντρέας Παπανδρέου παραπέμφθηκε και δικάστηκε, άλλο αν τελικά αθωώθηκε, ο δε Κουφοντίνας παραπέμφθηκε και βεβαίως καταδικάστηκε.

Αφού η πράξη είναι καταδικαστέα, γιατί ένα ολόκληρο κόμμα αναλαμβάνει την πολιτική της ευθύνη λοιπόν ;

Θα το έκανε, αν αφορούσε την ιδιωτική ζωή του οπαδού ή εάν πράξη εκτός πλαισίου και σχεδιασμού των στόχων του η μία διένεξη φιλάθλων όπως ισχυρίζονταν τότε ;

Αφού το κόμμα είναι τόσο γενναίο και έντιμο, γιατί δεν αναλαμβάνει την πολιτική ευθύνη και των λοιπών επιθέσεων και καταδικαστέων πράξεων των οπαδών και φίλων της Χρυσής Αυγής, που είναι και πολυπρόσωπες ;

Επίσης στους Αιγύπτιους, του ΠΑΜΕ και ακόμα και τον Πανταζή, που ακόμα μέχρι τελευταία τον είχε στις τάξεις του ;

Γιατί δεν ανασκεύασε ο αρχηγός, αυτά, τα οποία δήλωνε για την επίθεση των Αιγυπτίων στον κίτρινο τόπο στις 14/6/2012 για πράκτορες με μαύρες μπλούζες και σκύλο και άνθρωπο ;

Γιατί ακόμα και την ώρα της δίκης ο κύριος Μιχαολιάκος ψεύδεται, γιατί η καταδικαστέα πράξη δεν έγινε από έναν οπαδό, έναν φίλο του κόμματος, αλλά ένα στέλεχος αυτού, μέλους του πενταμελούς γραφείου της πλέον πρωτοπόρας οργάνωσης, της τοπικής οργάνωσης της Νίκαιας, καθ' ομολογίαν των ίδιων, αλλά και κατά αποδεικνυόμενη παραδοχή του κατηγορητηρίου από χίλια δύο αποδεικτικά στοιχεία.

Ο δράστης δεν έδρασε μόνος του αλλά μετά από ολιγόχρονο συντονισμό με δεκάδες άλλους από την Νίκαια στο Κερασίни, οδηγώντας αυτοκίνητο, χρησιμοποιώντας μαχαίρι και έτοιμος να διαφύγει, παρά την παρουσία των αστυνομικών ΔΙΑΣ εντελώς ψύχραιμα. Ποια μέτρα πήρε το κόμμα εναντίον εκείνων, που προκάλεσαν τα περιστατικά, των οποίων την πολιτική ευθύνη αναγκάστηκε να αναλάβει ; Να μην τα ξαναλέμε πάλι τις παλινωδίες για τις διαγραφές και για όλα αυτά. Και δεν υπάρχει

στα χρόνια όλα αυτά ένα βιβλίο, ένα κείμενο, μία συνεδρίαση, ένα συνέδριο της Χρυσής Αυγής, το οποίο να δίνει εξηγήσεις αν όχι στα δικαστήρια και στον ελληνικό λαό, στα μέλη και στους οπαδούς του για το ποια είναι η εκδοχή εν τέλει ότι έγινε. Κανένα μέτρο, βεβαίως, κατά Ρουπακιά, Καζαντζόγλου, Πατέλη, Πανταζή κλπ.

Και γίνεται και το ερώτημα για ποιο λόγο κάνει την συγκεκριμένη δήλωση, όχι στις 18/9/2013, τότε που Κασιδιάρης και ο Αρβανίτης και ο Κουκούτσης λένε τις γνωστές θεωρίες περί οπαδών, πράκτορα του ΚΚΕ και τα λοιπά, αλλά την κάνει μετά την παραπομπή του και την έναρξη της δίκης, δύο χρόνια μετά ;

Αφενός, διότι θα σήμαινε σοβαρό κίνδυνο παραπομπής του για ηθική αυτουργία. Τον γλύτωσε όχι χωρίς διαφωνίες μεταξύ των χειριστών της ανάκρισης της προδικασίας, σε αυτά θα έρθω μετά και η δήλωση έγινε εκ του ασφαλούς. Δεν διώχθηκε ποινικά, επειδή ανέλαβε την πολιτική ευθύνη. Ανέλαβε την πολιτική ευθύνη, επειδή διώχθηκε ποινικά για να εξαντλήσει ανώδυνα την ευθύνη του και την έκανε σε προεκλογική περίοδο για να συστειρώσει τους οπαδούς και να αποσειεί την αίσθηση, ότι δεν τους καλύπτει.

Το έκανε για να επιτύχει αφενός την προεκλογική συστειρώση των ταγμάτων εφόδου, που τα έχει αδειάσει και αφετέρου για να περιορίσει τις ευθύνες της Χρυσής Αυγής αποκλειστικά στο πολιτικό πεδίο και για να διαχύσει την ευθύνη στο εκλογικό σώμα, ώστε να εξιλεωθεί από την επανεκλογή του και για να εκτοπίσει την απομένουσα ποινική ευθύνη της διεύθυνσης εγκληματικής οργάνωσης. Αναμφισβήτητα, λοιπόν, τα έγγραφα της υπεράσπισης και ιδίως αυτά του Μιχαολιάκου συμβάλλουν στην απόδειξη και στην στοιχειοθέτηση παρά στην επιδιωκόμενη αποδόμηση των κατηγοριών.

Από πού την αντλεί ωστόσο αυτή την αίσθηση ασυλίας ; Έχει άδικο να την προσμένει ; Ποια ήταν η συνέπεια της ατιμωρησίας και της ανοχής της ναζιστικής δράσης στην ιστορία ;

Ανέφερα χτες το πραξικόπημα της μπουραρίας και τον Χίτλερ. Έχουμε και στην Ελλάδα πολλά παραδείγματα, ορισμένα από τα οποία είναι αυτά που αναφέρει ο Μιχαολιάκος στην δήλωσή του, είναι και άλλα βέβαια και υπάρχει και η μίμηση του Μουσολίνι, ο οποίος είχε αναλάβει την πολιτική ευθύνη το 1925 για την δολοφονία για την δολοφονία του Τζιάκομο Ματεότι σοσιαλιστή κοινοβουλευτικού εκπροσώπου τότε της δημοκρατικής

αντιπολίτευσης στην Ιταλική βουλή μετά την επικράτηση των φασιστών με εκλογές βίας και νοθείας το 1924. Στις 3/1/1925 ο Μπενίτο Μουσολίνι ανέλαβε την πολιτική ευθύνη για τις πράξεις βίας των ταγμάτων εφόδου του φασιστικού κόμματος, των λεγόμενων «Σκουαντρίστι» και ιδιαίτερα για την δολοφονία του Τζιάκομο Ματεότι. Και σαν μαθητής του ο Μιχαλολίακος επιχειρεί να τον αντιγράψει.

Όμως, έχει και κάπου ένα δίκιο. Είναι πολιτικές δολοφονίες, για τις οποίες κανένας πολιτικός υπεύθυνος δεν κάθισε στο скаμνί με την διαφορά, ότι κανένας από τους τότε πρωθυπουργούς δεν είχαν συστήσει τρομοκρατικές οργανώσεις με την έννοια του νόμου, όπως όλα αυτά τα οποία είδαμε στην Χρυσή Αυγή. Ωστόσο, η ατιμωρησία των οποιονδήποτε προηγούμενων δεν παρέχει συγγνωστή νομική πλάνη.

Ενώ ταυτόχρονα η δήλωση ανάληψης πολιτικής ευθύνης και η επίκληση των δολοφονιών Λαμπράκη και Τεμπονέρα, μοιάζει να αποτελεί και μία **ικεσία στα ανώτατα κλιμάκια της εξουσίας**. Είναι το ίδιο που απηύθυνε ο Ρουπακιάς στον Κουρετζή λίγα λεπτά μετά την δολοφονία του Φύσσα. «*Προσέξτε με, είμαι δικός σας*». Είμαι και εγώ πολιτικός δολοφόνος σαν εσάς. Και έχει δίκιο. Και δικός τους είναι και την δική τους ατιμωρησία βάσιμα θυμίζει. Μόνο που τα πράγματα, όπως είπαμε, δεν είχαν γίνει ακριβώς έτσι και η ατιμωρησία δεν παρέχει συγγνωστή νομική πλάνη και δεδικασμένο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI. ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ Η ΔΙΩΞΗ ΤΗΣ ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ ;

Έρχομαι τώρα στο ερώτημα, κ. Πρόεδρε, στο εάν είναι πολιτική η δίωξη της Χρυσής Αυγής. Πρώτα από όλα, να πω ότι μία δίκη μπορεί να είναι πολιτική, επειδή το ενδιαφέρον της είναι ευρύτερο από τα ατομικά διακυβεύματα των εννόμων αγαθών, που έχουν πληγεί στην δίκη αυτή και να αφορά την κοινωνία, όταν οι επιπτώσεις τις είναι προφανείς. Δεν χρειάζεται νομίζω μεγάλη ανάλυση για να γίνει αντιληπτό αυτό.

Πολιτική δίκη, όμως, δεν σημαίνει πάντα πολιτική δίωξη. Δεν σημαίνει, δηλαδή, ότι είναι μία δίκη, που επειδή εκ του αποτελέσματος επιδρά στην κοινωνία, πάει να πει ότι έχει οργανωθεί κατόπιν συνομωσίας των διωκτικών μηχανισμών εναντίον των κατηγορουμένων. Ανέφερα ορισμένα στοιχεία ήδη, τα οποία αφορούν σε χρόνο προγενέστερο των διώξεων τη συμπεριφορά του κράτους και όλων των βαθμίδων και φορέων

εξουσίας και της δικαιοσύνης και της καταστολής και της κοινοβουλευτικής και της νομοθετικής απέναντι στην Χρυσή Αυγή, που της έδινε το πράσινο φως να κάνει ότι θέλει.

Τώρα θα δούμε λιγάκι αυτά, τα οποία έγιναν από την δίωξη και μετά. Πρώτα από όλα, η καταγγελία για τις παρεμβάσεις Σαμαρά, η οποία έχει αποκαλυφθεί από το γνωστό βίντεο Κασιδιάρη - Μπαλτάκου. Το πρώτο ερώτημα τίθεται είναι το εξής : Ποιος είναι ο χρόνος, κατά τον οποίο βιντεοσκοπήθηκε αυτή η συζήτηση ; Είναι αρχές Οκτωβρίου 2013. Είναι λίγο μετά από τότε, που ο Κασιδιάρης απολογήθηκε και αφέθηκε ελεύθερος εκείνη την ημέρα που τον είδαμε στο βίντεο να κλοτσάει τις κάμερες στην Ευελπίδων. Αντιθέτως, είχαν μπει στην φυλακή ο Μιχαλολιάκος, ο Λαγός και ο Παππάς και ενώ μπαίνανε και άλλοι στην φυλακή αργότερα. Τον Ιανουάριο του 2014 ο Ηλιόπουλος, ο Γερμενής, ο Μπούκουρας. Και καλούνταν συνεχώς σε απολογία. Πότε δημοσιοποιήθηκε αυτό το βίντεο ; Εξι μήνες μετά, στις 2/4/2014.

Ερώτημα : Γιατί κρατούσε κρυφό έξι μήνες αυτό το βίντεο, που αποδεικνυε την πολιτική δίωξη ; Ο αρχηγός ήταν στη φυλακή, ο υπαρχηγός το ίδιο, ο Λαγός το ίδιο. Ακολουθούσε μία δίωξη. Την ξέρανε πλέον υποτίθεται την σκευωρία εναντίον τους. Γιατί δεν το αποκαλύπτανε επί έξι μήνες. Γιατί πήρε στον λαιμό του και τους άλλους, που πήγαν και προφυλακιστήκαν και δεν τα έλεγε έγκαιρα ;

Για να βάλουμε το μυαλό μας λίγο να δουλέψει σε αυτό !

Μήπως είναι αντίστροφη η προσπάθεια επηρεασμού της δικαιοσύνης ; Μήπως είναι αντίστροφη και η σχέση με τον Μπαλτάκο και μήπως εκτός από αυτό το βίντεο κρύβονται και άλλες συζητήσεις, που αποσκοπούν στην προσπάθεια να επηρεάσει την κυβέρνηση ο Μπαλτάκος και την ίδια τη δικαιοσύνη για να μην τους διώξει ; Ποια εκδοχή θεωρείται επικρατέστερη ; Είναι δυνατόν να έχει μία βόμβα, μία καταγγελία, μία ομολογία κυβερνητικού στελέχους για κυβερνητικές παρεμβάσεις στην δικαιοσύνη και να την κρατά μυστική ; Να έχουν προφυλακιστεί τρεις βουλευτές μεταξύ των οποίων και ο ίδιος ο αρχηγός του κόμματος λίγες μέρες πριν τη συνομιλία και εσύ να μην μιλάς ; Δεν διέκρινα στην φάση της απολογίας του - θα τον ρωτούσαμε εμείς αν δεν μας είχατε αφαιρέσει το δικαίωμα ερωτήσεων - να ερωτηθεί τίποτα για αυτό το πράγμα. Γιατί είναι πάρα πολύ σημαντικό το γιατί το κράταγε αυτό το βίντεο έξι μήνες. Και ποιος άλλος μπορεί να ήταν ο λόγος αν όχι για να διαπραγματευτεί με αυτόν που

συνομιλούσε, με αυτούς που κατηγορούσε, για την αντίθετη κατεύθυνση για να επηρεάσει αυτός. Και αφού η πίεση δεν απέδωσε πλέον το έριξε στο τραπέζι. Τίποτα άλλο δεν δίνει εξήγηση σε αυτό το πράγμα.

Γιατί ο γενικός γραμματέας της κυβέρνησης, όταν πήγε η υπόθεση στα δικαστήρια - και μας έφεραν το απαλλακτικό βούλευμα εδώ πέρα - δήλωσε και έτσι απαλλάχθηκε ο Κασιδιάρης, ότι επρόκειτο για μία δημόσια συνομιλία με ανοιχτές πόρτες και όποιος ήθελε άκουγε και όποιος ήθελε έμπαινε μέσα ; Ας αφήσω τώρα το επίπεδο σοβαρότητας του ισχυρισμού αυτού. Αλλά αφού ήταν έτσι, να το πάρω ως δεδομένο, μία δημόσια συνομιλία, γιατί παραιτήθηκε την ίδια μέρα μόλις δημοσιοποιήθηκε στην Βουλή ο Μπαλτάκος στις 2/4/2014 και γιατί έγινε αποδεκτή η παραίτηση του από την κυβέρνηση.

Το πρώτο παραμύθι λοιπόν ξεφούσκωσε.

Δεύτερο παραμύθι, πάλι του Κασιδιάρη : Η περιβόητη συνομιλία Αθανασίου και Τσάμη, την οποία σας είπε και στην απολογία εδώ, ότι η προϊσταμένη του Πρωτοδικείου του λέει, του τότε Υπουργού Δικαιοσύνης: *«Δεν δένει η εγκληματική οργάνωση»*. Απαντά ο Υπουργός *«Κόφτε τον λαιμό σας»*, του απαντάει η κυρία Τσάμου, η προϊσταμένη του Πρωτοδικείου *«Μας καλύπτεις;»* ανταπαντάει ο Υπουργός *«Σας καλύπτω»*.

Που είναι το ντοκουμέντο του ψεύτη ; Που είναι το βίντεο και το ηχητικό ; Ποτέ δεν τα έφερε. Τίποτα από αυτά δεν υπάρχει. Και δεν είναι το μόνο και το πρώτο ψέμα, που λέει ο Κασιδιάρης σε αυτό το δικαστήριο. Έχει πει για τα τατουάζ και για τις σημαίες και για άλλα. Είναι και αυτός καλός μαθητής του Γκαίμπελς. Αλλά εν πάση περιπτώσει η ιστορία μας προφυλάσσει να μην επαναλάβουμε τα λάθη αυτά.

Πάμε τώρα και στο ζήτημα των διώξεων. Πολιτική δίωξη, βεβαίως, θα μπορούσε να έχει και άλλα είδους χαρακτηριστικά, όπως το να τεθεί εκτός νόμου ένα ναζιστικό κόμμα στην Ελλάδα, όπως είναι στην Γερμανία ή στην Γαλλία ή αν θέλετε όπως είναι τα κομμουνιστικά κόμματα από την γειτονική Τουρκία μέχρι όλη την Ανατολική Ευρώπη. Ή περιορισμός του πολιτικού και ιστορικού λόγου τέτοιος, όπως σε μερικές χώρες που πας φυλακή, αν έχεις διαφορετική άποψη για το ολοκαύτωμα των Αρμενίων ή για το έγινε στο δάσος του Κατίν στην Πολωνία στο Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο.

Στην Ελλάδα όχι μόνο δεν υπήρξε δίωξη, αλλά ούτε καν ο Άρειος Πάγος απαγόρευσε ποτέ την συμμετοχή της στις εκλογές, ακόμα και μετά από την δίωξη της επανειλημμένα. Το δικαστήριο δεν έχει και καλώς δεν έχει και δεν πρέπει να έχει την δικαιοδοσία να απαγορεύει ή να επιτρέπει οποιαδήποτε ιδεολογία ή πολιτική δράση. Αλλά αυτά τα λέω, διότι αν πραγματικά υπήρξε ένα κράτος, το οποίο ήθελε να τους διώξει πολιτικά, το πρώτο που θα είχε να κάνει είναι να τους θέσει εκτός νόμου. Το είχαν προβλέψει και οι ίδιοι. Γι' αυτό έκαναν το καταστατικό με την «Εθνική Αυγή» στην 1/2/2014. Αυτά έκανε ο Κασιδιάρης τότε αντί να αποκαλύπτει το βίντεο του Μπαλτάκου τότε.

Αλλά, δεν είχαν ευτυχώς αυτήν την μεταχείριση. Και δεν την θέλω και εγώ. Δεν θέλω κόμματα εκτός νόμου. Είναι αντίθετο προς την δική μου πεποίθηση. Η αριστερά το έχει πληρώσει δεκαετίες.

Είδαμε την αστυνομική, δικαστική και πολιτική ασυλία μέχρι τις 17/9/2013. Τα είδαμε όλα αυτά. Να έρθουμε λιγάκι τώρα, αν δικαίως ή μη παραπονιούνται για τις αξιόποινες πράξεις, οι οποίες τους έχουν αποδοθεί. Χαρακτήρισαν το παραπεμπτικό βούλευμα αυστηρό, διάτρητο. Λέμε διάτρητο ένα κατηγορητήριο, όταν υπάρχει πληθώρα κατηγοριών και έλλειψη στοιχείων. Όταν υπάρχει πληθώρα στοιχείων και έλλειψη κατηγοριών είναι το αντίθετο. Και τώρα με αξιώσεις θα ισχυριστώ, ότι η δίωξη της Χρυσής Αυγής είναι πράγματι σκανδαλωδέστατη, αλλά υπέρ τους σκανδαλωδέστατη !

Ακούστε, λοιπόν, τα αδικήματα, για τα οποία ενώ υπάρχουν σκέψεις και παραδοχές όχι του ομιλούντος, αλλά του ίδιου του παραπεμπτικού βουλεύματος δεν ασκείται και δεν επιχειρείται καμία απολύτως δίωξη. Τα παίρνω κατά χρονική σειρά αναφοράς χρόνου τέλεσης.

1) Σελ. 54, 204, 270 : Περιγράφουν τραυματισμούς αλλοδαπών στο Παλιό Εφετείο Αθηνών (6/5/2009) με συμμετοχή Μιχαλολιάκου, Κασιδιάρη, Μίχου, Λαγού, Παναγιώταρου και Γερμενή. Είναι απόπειρα ανθρωποκτονίας κατά συρροή με το να πετάς πέτρες, κάτι για τσιμεντόλιθους λέγανε τελευταία, όχι μάλιστα από τον πρώτο όροφο, αλλά από το έκτο κάτω, αλλά δεν υπάρχει καμία δίωξη.

2) Σελ. 204 : Επικεφαλής ο Κασιδιάρης και οι Παναγιώταρος, Ηλιόπουλος και Μπούκουρας σε επιδρομές για 4 μέρες (6-10/5/2011) στο κέντρο της Αθήνας, πογκρόμ, τραυματισμοί αλλοδαπών, εμπρησμοί καταστημάτων, ανθρωποκτονία από

πρόθεση, διακεκριμένες σωματικές βλάβες, εμπρησμοί κατά συρροή με κίνδυνο κατά ανθρώπων. Καμία ποινική δίωξη.

3) Σελ. 356 : Θέμις Σκορδέλη, συμμετοχή σε επίθεση σε τζαμί (30/10/2011) με την προσπάθεια να το πυρπολήσουν. Είναι απόπειρα ανθρωποκτονίας, καμία δίωξη.

4) Η ίδια, πάλι η Σκορδέλη, καθημερινή συμμετοχή σε προπηλακισμούς αλλοδαπών, σε βιαιοπραγίες από το 2011 μέχρι το 2013 σε πλατεία Αττικής, Άγιος Παντελεήμονα, παντού και τα λοιπά. Αυτή, η οποία κάθε μέρα πρωτοστατεί δεν διώκεται για διεύθυνση εγκληματικής οργάνωσης.

5) Σελ. 413, 468 , 530, 581, 592 : Στην υπόθεση των Αιγυπτίων (12/6/2012), Αγριογιάννης, Μαρίας, Ευγενικός, Παπαδόπουλος, Πανταζής αναφέρονται για οπλοφορία/οπλοχρησία. Δεν έχουν αντίστοιχη δίωξη.

6) Οι ίδιοι για την επίθεση με λοστούς στο κάτω σπίτι (12/6/2012), και την απασφάλιση του πυροσβεστήρα και την πρόκληση ασφυξίας. Είναι απόπειρα ανθρωποκτονίας, αλλά δεν αποδίδεται καμία κατηγορία τέτοια.

7) Στα Δερβενάκια οι Κουκούσης, Μπούκουρας, Μπαρμπαρούσης και άλλοι στις 22/6/2012 (σελ. 227). Είναι τουλάχιστον διατάραξη κοινής ειρήνης, δεν απαγγέλλεται.

8) Σελ. 369-370 : Συζήτηση για εισβολή με 15 άτομα σε σπίτι Πακιστανών τέλη Ιουνίου 2012 στην Νίκαια με συμμετοχή Πατέλη, Τσακανίκα, Ρουπακιά, Παπαβασιλείου. Είναι απόπειρα τουλάχιστον βαριάς σκοπούμενης σωματικής βλάβης κατά συρροή, δεν απαγγέλλεται.

9) Παππάς Χρήστος 12/10/2012 στο Χυτήριο, ελευθέρωση κρατουμένου, ότι είπαμε και πριν. Δεν απαγγέλλεται.

10) Στο Χυτήριο πάλι 12/10/2012 Παππάς, Γερμενής, Παναγιώταρος : παράνομη βία και διατάραξη κοινής ειρήνης. Καμία δίωξη.

11) Στην Πάρο 28/2/2013 : Οι Μίχος, Τσακανίκας και όποιοι άλλοι ήταν. Βαριά σωματική βλάβη δύο προσώπων, καμία δίωξη.

12) Σελ. 282 : Στην Κακαβιά στις 4/9/2013 οι Μπαρμπαρούσης, Παππάς, Αρβανίτης είναι έκθεση σε κίνδυνο διατάραξης διεθνών σχέσεων της χώρας, καμία δίωξη.

13) Σελ. 78, 139, 232, 233, 246 : Λαγός, εξαγγελίες για Αιγύπτιους 11/6/2012 και «εντολές», που υλοποιήθηκαν για απόπειρα ανθρωποκτονίας για Αμπουζίντ Εμπάρακ. Καμία δίωξη του Λαγού για ηθική αυτουργία για απόπειρα ανθρωποκτονίας κατά συρροή από πρόθεση !

14) Σελ. 72, 74, 139, 233 : Έγκριση και σύμφωνη γνώμη για επίθεση στο ΠΑΜΕ στις 12/9/2013. Είναι ηθική αυτουργία για απόπειρα ανθρωποκτονίας κατά συρροή από πρόθεση. Καμία δίωξη !

15) Μελιγαλάς στις 15/9/2013 οι Μπούκουρας, Παναγιώταρος, Κασιδιάρης, Γερμενής, Κουκούτσης. Είναι διατάραξη κοινής ειρήνης, καμία δίωξη.

16) Σελ. 54, 65, 221 : Πατέλης και Άγγος, ηθική αυτουργία σε ανθρωποκτονία από πρόθεση με την πρόκληση όλης αυτής της επίθεσης, του σχεδιασμού και της απόφασης για να γίνει αυτό που τελικά έγινε. Δεν αποδίδεται.

17) Λαγός πάλι, συστάσεις σε Δεβελέκο να καταθέσει ψέματα για Ρουπακιά και όλα αυτά, τα οποία ακούστηκαν για Τσακανίκα, τον εκβιασμό του Δήμου και τα λοιπά. Είναι κακούργημα Π.Κ. 187 παρ. 4, πίεση και απειλή κατά μάρτυρα για ματαίωση αποκάλυψης εγκληματικής οργάνωσης και ηθική αυτουργία σε αυτήν. Τσακανίκας, Κομιανός, Σκάλκος, Λαγός για ηθική αυτουργία. Τίποτα από όλα αυτά, καμία δίωξη.

Ελπίζω, να τα θυμάστε στη διάσκεψη, όταν ξεφυλλίζετε τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, γιατί έχει και ένα άρθρο 38, που τα λέει αυτά.

18) Σελ. 334, 1023, 1028 : Βενετία Πόπορη, ένα ολόκληρο οπλοστάσιο βρέθηκε στο σπίτι της (28/9/2012), έκανε μισή ώρα η κυρία εισαγγελέας για να διαβάσει τα όπλα. Αποδίδεται απλή οπλοκατοχή, ούτε καν διακεκριμένη, αν και είναι αστυνομικός και παρότι το παραπεμπτικό βούλευμα λέει, ότι δεν τα είχε για υπηρεσιακές ανάγκες.

19) Σελ. 52, 369 : Τσακανίκας σε άγνωστο χρόνο, γίνεται αναφορά και παραδοχή στην πρόταση και το βούλευμα, ότι «έπαιζε πέναλτι με τα κεφάλια αλλοδαπών» και κλοτσούσε και «παίζει και να πέθανε κάποιος αλλοδαπός». Είναι απόπειρα ανθρωποκτονίας, δεν αποδίδεται.

20) Μιχαλολιάκος, αρχηγός, νόμος, πλήρης και απόλυτος έλεγχος, γνώση εγκληματικών ενεργειών, παροτρύνσεις. Είναι ηθική αυτουργία σε όλα, η οποία δεν αποδίδεται.

21) Σελ. 324 : Επίσης και για τον Λαγό, όσον αφορά τις πράξεις του Πατέλη, όπου αναφέρεται ότι ο Πατέλης έπαιρνε πάντα την άδεια του Λαγού για ότι έκανε, αλλά ούτε και αυτός διώκεται για ηθική αυτουργία στις πράξεις του Πατέλη.

22) Σελ. 46, 301 : Παναγιώταρος, εμπορία ροπαλών δήθεν ράβδων για μπίτζμπολ, διάθεση τους σε μέλη της Χρυσής Αυγής για διάπραξη κακουργημάτων. Είναι διακεκριμένη οπλοκατοχή, η οποία ουδέποτε του αποδόθηκε.

23) Σελ. 49 : Ο Κασιδιάρης εκπαιδεύει στη χρήση των όπλων τα μέλη της Ε.Ο. με άπειρες φωτογραφίες και βίντεο, αλλά καμμία απόδοση διακεκριμένης οπλοκατοχής και ηθικής αυτουργίας για ένταξη, στρατολόγηση και εκπαίδευση μελών εγκληματικής οργάνωσης.

24) Φύλλο 1036, Τσακανίκας : Του αποδίδεται διεύθυνση της τοπικής οργάνωσης της Νίκαιας, ότι ακριβώς γράφει και το κατηγορητήριο του Πατέλη, αλλά ο Τσακανίκας δεν κατηγορείται για διεύθυνση.

25) Φύλλα αντίστοιχα 878, 861, 910, 913, 927, 948, 959, 974, 982, 995, 995 :

Στους κατηγορούμενους ως διευθυντές βουλευτές Αρβανίτη, Αλεξόπουλο, Ζησιμόπουλο, Ηλιόπουλο, Κασιδιάρη, Κουκούτσης, Λαγό, Ματθαίοπουλο, Μίχο, Μπαρμπαρούση, Μπούκουρα, Παναγιώταρο αποδίδεται ότι

«έδιναν εντολές ή ενέκριναν εγκληματικές δράσεις, επιθέσεις μεταξύ των οποίων και οι προαναφερόμενες»

Προσοχή : Όχι ΟΠΩΣ ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΑ και οι προαναφερόμενες αλλά «ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ οποίων και οι προαναφερόμενες» άρα και για αυτές.

Και οι προαναφερόμενες είναι Φύσσας, ΠΑΜΕ, Αιγύπτιοι, Μιλιαράκης - Αντίπνοια, Επικίνδυνες σωματικές βλάβες στο Συνεργείο, εμπρησμοί, βαριές σωματικές βλάβες των φυσικών αυτουργών Περρή- Παπαβασιλείου σε Κυψέλη και Άγιο Παντελεήμονα.

Είναι ηθική αυτουργία όλων των παραπάνω για όλα τα παραπάνω, η οποία δεν αποδόθηκε.

26) Παππάς,

*«παρέχοντας οδηγίες και εντολές προς τα μέλη της, γνωρίζοντας πλήρως τις ενέργειες τους και ελέγχοντας απολύτως τη δράση τους, με στόχο την επίτευξη των παρανομών σκοπών της και με μέσον τη διάπραξη εκ μέρους των μελών της διαφόρων, ιδιαίτερα σοβαρών, εγκλημάτων, **μεταξύ των οποίων...**».*

Επίσης, ηθική αυτουργία, επίσης όλων των παραπάνω που δεν αποδίδεται.

27) Φύλλο 888, 942, 945 : Γερμενής, Κούζηλος και Κουκούτσης,

«δίνοντας εντολές ή εγκρίνοντας εγκληματικές πράξεις/επιθέσεις.....

– θυμηθείτε, ότι η κυρία εισαγγελέας την έγκριση και την εντολή την θεωρεί ηθική αυτουργία, το είπε σε δέκα σημεία της αγόρευσης της εδώ -

.....με τις οποίες, η εγκληματική οργάνωση Χρυσή Αυγή εμφανιζόταν τόσο στην εκλογική του περιφέρεια, όσο και σε όλη την ελληνική επικράτεια, διαπράττοντας τα προαναφερόμενα αδικήματα.»

Δηλαδή πάλι τα έξι παραπάνω. Είναι και εδώ ηθική αυτουργία σε όλα τα προαναφερόμενα.

Σαράντα τέσσερα (44) αδικήματα μετράω τουλάχιστον, αν προσθέσουμε και τις συρροές και τις ποινικές ευθύνες καθενός των παραπάνω αναφερομένων στο βούλευμα, η συντριπτική τους πλειοψηφία κακουργήματα, για τα οποία δεν τους έχει ασκηθεί δίωξη και **έχουν το θράσος να μιλάνε για διάτρητο κατηγορητήριο** και να παραπονοιούνται, ότι άδικα τους έφεραν κατηγορούμενους. Θα πούμε μετά, πως έρχονται με κατηγορίες οι κατηγορούμενοι του άλλου άκρου για να μην μιλάνε οι κατηγορούμενοι για σκοινί στο σπίτι του κρεμασμένου και για δήθεν σκευωρίες σε βάρος τους.

Είναι μόνον αυτές οι παραδοχές νομίζετε ;

Γιατί όλα αυτά, που σας ανέφερα θα τα διαβάσετε στις σελίδες, που σας επεσήμανα στο βούλευμα.

Μα είναι μόνον αυτές οι παραδοχές νομίζετε, οι οποίες μαρτυρούν, το ότι υπάρχουν εγκληματικές πράξεις, που τις αποδέχονται οι λειτουργοί της προδικασίας και δεν αποδόθηκαν διώξεις;

Όχι, υπάρχουν και άλλα πολλά ενδιαφέροντα. Ακούστε :

1) Όσον αφορά την προσωποποίηση των κατηγοριών, δείτε **σελίδα 68** της εισαγγελικής πρότασης. Σε ένα σημείο ξεκομμένο εντελώς από την μείζονα πρόταση, που δεν υπάρχει ιδιαίτερη ανάγκη αιτιολογίας ο εισαγγελέας Ντογιάκος αναφέρει - και ότι αναφέρει ο εισαγγελέας, το δέχεται και το βούλευμα, διότι υπάρχει αλληλοσυμπλήρωση ρητά εκφρασμένη στα φύλλα **801 και 823** του βουλεύματος, τόσο για τις σκέψεις, τουλάχιστον όσο αφορά την πλειοψηφία τις νομικές όσον αφορά και τις παραδοχές από όλους - ότι :

«Σημειώνεται ότι σε βάρος των εν λόγω κατηγορουμένων απαγγέλθηκε από την Ειδική Ανακρίτρια –Εφέτη η παραπάνω αρχική κατηγορία, κατ’ εφαρμογή της διατάξεως του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 250 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, σύμφωνα με την οποία **«Ο ανακριτής έχει το δικαίωμα και οφείλει να επεκτείνει τη δίωξη σε όλους όσους συμμετείχαν στην ίδια πράξη...»**. Ειδικότερα, όπως γίνεται δεκτό, αν κατά τη διάρκεια της ανακρίσεως αποκαλυφθεί ότι στην αξιόποινη πράξη συμμετείχαν και άλλα πρόσωπα, **ο Ανακριτής έχει τη δυνατότητα αλλά και την υποχρέωση να επεκτείνει και σε βάρος τους την κατηγορία, χωρίς να απαιτείται η άσκηση σε βάρος του συμπληρωματικής ποινικής δίωξης**. Και τούτο επειδή η ασκηθείσα ποινική δίωξη και κατ’ επέκταση η παραγγελία του Εισαγγελέα αφορούν στην πράξη και όχι στους δράστες, η δε ανάκριση γίνεται *in rem* όχι *in personam* (Βλ. και Α. ΚΟΝΤΑΞΗ Κώδικας Ποινικής Δικονομίας, Δ΄ Έκδοση, Τόμος Πρώτος, σελ. 1581, Συστηματική Ερμηνεία του Ποινικού Κώδικα, άρθρα 1-133, σελ. 694).»

Αυτή η μπηχτή ποιόν αφορά, κ. Πρόεδρε, αν όχι τις Εφέτες Ανακρίτριες, που δεν έχουν προσωποποιήσει τις κατηγορίες, αποδίδοντας τις αντίστοιχες κατηγορίες, εκεί όπου ο κ. Ντογιάκος αναφέρει σε όλο το μέρος του κατηγορητηρίου του για τις εντολές. Εδώ, λοιπόν, είναι προφανές ότι οι ηθικές αυτουργίες, επειδή δεν απαιτούσαν χωριστή ποινική δίωξη, όπως θα απαιτούσε το άρθρο 187^A, στο οποίο θα έρθω παρακάτω, που εκεί φταίει ο .εισαγγελέας κ. Ντογιάκος, εδώ είναι αρμοδιότητα των

ανακριτριών να προσωποποιήσουν. Όπως βρήκαν τους 18 συνεργούς της δολοφονίας του Φύσσα όφειλαν να βρουν και να απαγγείλουν κατηγορία κατά των ηθικών αυτουργών της και των άλλων πράξεων. Δεν το έκαναν και αυτή η μπηχτή δείχνει την άποψη του κ. Ντογιάκου για αυτά, ο οποίος βλέπει την παράλειψη και την δείχνει για να πάρει αποστάσεις και να αποποιηθεί την ευθύνη.

2) Πάμε λιγάκι στον κύριο μειοψηφούντα εφέτη, γιατί υπάρχουν δύο πολύ ενδιαφέροντα σημεία ακόμα και στην δική του τοποθέτηση, τα οποία η υπεράσπιση βεβαίως δεν τα αναφέρει στα υπομνήματα της.

A) Οσον αφορά τα **πραγματικά περιστατικά** : Ο μειοψηφών εφέτης στο φύλλο **824** παίρνει θέση για τα πραγματικά περιστατικά, που έχει δεχθεί το βούλευμα, ανεξάρτητα αν κατά την γνώμη του ισχύει το Παλέρμο και είναι αντισυνταγματικό το Π.Κ. 187 κλπ και λέει ότι

«..ναι μεν προέκυψαν αποχρώσεις ενδείξεις ότι οι κατηγορούμενοι τέλεσαν αυτά (αδικήματα), πλην όμως κατά λογική ακολουθία της προεκτεθείσης νομικής σκέψης του, δεν μπορεί να γίνει συσχετισμός αυτών (αδικημάτων) με την άδικη πράξη της εγκληματικής οργάνωσης.»

Αφήνω τα της νομικής σκέψης, τα είπα πολύ αναλυτικά χθές. Αυτό που έχει αξία εδώ πέρα στην επισήμανση που κάνω τώρα είναι ότι **ναι προέκυψαν ενδείξεις. Δεν τους βγάζει αθώους**, αλλά λέει ότι έκαναν κάτι άλλο.

B) Τι είναι αυτό το κάτι άλλο ; Πάλι μας το λέει ο ίδιος στο **φύλλο 815 πίσω** στο τέλος της ένστασης για το Παλέρμο :

«Αν δεν συντρέχει αυτός ο σκοπός (αποκόμιση οικονομικού οφέλους) και οι βίαιες εγκληματικές συμπεριφορές των μελών του κόμματος ή της οργάνωσης (και όχι απλώς το φρόνημά τους) κατατείνουν λόγω πολιτικής ιδεολογίας και πεπιοθήσεων σε άλλους σκοπούς και επιδιώξεις (λ.χ. βίαιη κατατρομοκράτηση ή και εξόντωση των αντιπάλων, ακόμη και βίαιη πολιτική επικράτηση), τότε η συμπεριφορά τους, έστω και αν η συσσωμάτωσή τους εμφανίζει ομοιότητα προς τη δομή της εγκληματικής οργάνωσης του άρθρου 187 του Π.Κ., πρέπει να ελεγχθεί ποινικά με βάση άλλες πλέον πρόσφορες διατάξεις».

Τι κάνει νιάου - νιάου στα κεραμίδια κ.κ.. δικαστές ; Η γάτα ! Ποια είναι η πρόσφορη διάταξη για την δίωξη σκοπού τρομοκράτησης ; Το Π.Κ. 187^Α.

Αυτά λέει ο μειοψηφών εφέτης, τον οποίο τον έχουν κάνει σημαία οι υπερασπιστές των κατηγορουμένων, θέλοντας να διαχύσουν, ότι τους βγάζει αθώους.

3) Μόνο αυτός το λέει για το Π.Κ. 187^Α;

Δεν το λέει μόνο αυτός.

Για κοιτάχτε ποιες άλλες το λένε :

Έγγραφο 395, σχετικό ν. 2, αριθμός πρωτοκόλλου 305/19-2-2014 αίτηση των κυρίων εφετών ανακριτριών Κλάππα και Δημητροπούλου, στον Πρόεδρο της Βουλής για την άρση της ασυλίας των κατηγορουμένων, **σελίδα 8**.

«Χωρίς τις ανωτέρω ποινικές διατάξεις (εννοεί 187 Π.Κ.), θα έμεναν εκτός του ποινικού ελέγχου επικίνδυνες δραστηριότητες, οι οποίες, ως εκ της φύσεως ή του συναφούς πλαισίου τους, προσβάλλουν σοβαρά τη χώρα, όταν οι δράστες τις διαπράττουν, με σκοπό να εκφοβίσουν σοβαρά έναν πληθυσμό, να εξαναγκάσουν αδικαιολόγητα τις δημόσιες αρχές να εκτελέσουν οποιαδήποτε πράξη ή να απόσχουν από την εκτέλεση της ή να αποσταθεροποιήσουν σοβαρά ή να καταστρέψουν τις θεμελιώσεις πολιτικές, συνταγματικές οικονομικές ή κοινωνικές δομές της χώρας».

Είναι ή δεν είναι η **περιγραφή της αντικειμενικής υπόστασης του άρθρου 187^Α του Π.Κ.** αυτή;

Προφανώς είναι. Τι λένε οι Ανακρίτριες στον Πρόεδρο της Βουλής; Ότι οι κατηγορούμενοι είναι τρομοκράτες. Γιατί το λένε μόνο στον Πρόεδρο της Βουλής και δεν το λένε στον Εισαγγελέα, αφού «δεν μπορεί να το δει μόνος του», σύμφωνα με το άρθρο 250 Κ.Ποιν.Δ. που έχει και μία δεύτερη παράγραφο, που λέει, ότι όταν οι ανακρίτριες διαπιστώσουν την ύπαρξη αξιόποινης πράξης, για την οποία δεν υπάρχει δίωξη κάνουν αίτηση στον εισαγγελέα για να υπάρξει.

Αγνοούν οι κυρίες Εφέτες Ανακρίτριες το άρθρο Π.Κ. 187^Α; Ελάτε τώρα ! Ποια το αγνοεί ; Η κ. Δημητροπούλου, που κάναμε δίκη πέντε μήνες με τον κύριο Ντερζή κάτω στον Κορυδαλλό το 2010 με τους Πυρήνες της Φωτιάς και διέμεινε εκατοντάδες χρόνια

φυλάκιση για εκρήξεις αυτοσχεδίων εκρηκτικών μηχανισμών χαμηλής ισχύος, που έσπαγε ο μηχανισμός εδώ και ένα σταχτοδοχείο, που ήταν στο ένα μέτρο δεν πάθαινε τίποτα ; Που αυτά κρίθηκε ότι προσβάλουν τις συνταγματικές αρχές της χώρας και εκφοβίζουν τον πληθυσμό σε κλειστούς χώρους ;

Όταν με τη Χρυσή Αυγή είχαμε αποδεδειγμένα μακρόχρονη ανοιχτή οργανωμένη τρομοκρατική δράση επί ένα χρόνο χωρίς να ανοίξει ρουθούνι από την δικαστική εξουσία ;

Ή δεν ήξερε η κ. Κλάππα, η οποία είχε και αυτή δικάσει πολλές δίκες αντιεξουσιαστών και ένοπλων οργανώσεων αντικαπιταλιστικού χώρου παλαιότερα και βαρύνεται με αυστηρές και αυθαίρετες αποφάσεις σε βάρος κατηγορουμένων του «άλλου άκρου» πριν και μετά την ανάκριση της Χ.Α.

Άρα, λοιπόν, δεν είναι δοξασία δική μου. Δική μου δοξασία είναι, όταν διάβασα για πρώτη φορά την εισαγγελική πρόταση Ντογιάκου, πριν μπω καν στην υπόθεση και έγραψα άρθρο (κυκλοφορεί ακόμα στο διαδίκτυο) με τίτλο *«πρόταση Ντογιάκου : Δύο μέτρα και δύο σταθμά»*.

Τώρα είναι διαπιστωμένο από το βούλευμα το ίδιο και είναι πραγματικά η δικαίωση της άποψης αυτής και η απογύμνωση της άποψης ότι τάχα μου διώκονται πολιτικά.

Να έρθουμε και σε ένα άλλο. Μήπως η δίωξη εξαντλεί όλο τον κύκλο των προσώπων, για τα οποία το παραπεμπτικό βούλευμα δέχεται την τέλεση αξιόποινων πράξεων ;

Που είναι ο Μπαντέμης, που είναι ο Μάστορας, που είναι ο Ρήγας, που είναι ο Σιώης, που είναι ο Πλωμαρίτης, που είναι ο Καρεφυλλάκης, που είναι ο Μπέλος, που είναι ο Κασάπης, που είναι ο Alexander Steven James, που είναι ο Λύρης, που είναι Χρυσοβιτσάνος, που είναι ο Γλύτσος, που είναι ο Δράκος ;

Όλα αυτά είναι πρόσωπα, τα οποία αναφέρονται στο βούλευμα και τα οποία ενέχουν παραδοχές των λειτουργών της προδικασίας για πραγματικά περιστατικά, τα οποία στοιχειοθετούν ποινικές ευθύνες ένταξης σε εγκληματική οργάνωση και ανέφερα δώδεκα πρόσωπα, που δεν διώκονται.

Και κατακλείδα όλων αυτών, το κερασάκι στην τούρτα, ο περιβόητος Δεβελέκος με τις συνομιλίες του. Αυτός, που την επόμενη μέρα καταδικάστηκε σε φυλάκιση 2,5 ετών για όπλα, που ήταν στην Κεντρική Επιτροπή της Χ.Α. μέχρι το 2016, που ήταν το

ν. δύο του Μιχαλολιάκου, που του έδινε αναφορά ο Λαγός για το τι γίνεται στο Πέραμα και εδώ και εκεί. Αυτός που ήρθε εδώ μέσα επανειλημμένα και τραμπούκιζε. Αυτός που χτύπησε την Ευγενία την Κουινιάκη στο λεωφορείο απέναντι. Αυτός που είναι κατηγορούμενος για απόπειρα ανθρωποκτονίας της Ελευθερίας Τσομπατζόγλου στην Φαβέλα στον Πειραιά, δεν είναι κατηγορούμενος στην υπόθεση αυτή. Και έχουν το θράσος να μιλάνε για πολιτική δίωξη και για πολιτική σκευωρία. Να πέσει το ταβάνι να τους πλακώσει.

Και τι θα σήμαινε το Π.Κ. 187^A αν διώκονταν ; Για να το πούμε και αυτό, να μην ξεχνιόμαστε :

Σημαίνει, πρώτον την παραδοχή, ότι αυτή η οργάνωση η ναζιστική είναι τρομοκρατική με ότι αυτό συνεπάγεται στα κηρύγματα της περί φιλολαϊκού κόμματος.

Δεύτερον, εντελώς νομικά, αυξημένα ελάχιστα όρια ποινής. Εκεί που προβλέπεται 10-15 έτη κάθειρξη τουλάχιστον 12, εκεί που προβλέπεται 5-15 τουλάχιστον 7, εκεί που προβλέπεται 5-10 τουλάχιστον 7, εκεί που προβλέπεται φυλάκιση από 10 μέρες τουλάχιστον 1 χρόνο, αυξημένοι οι χρόνοι παραγραφής και πάρα πολλά άλλα.

Και ακόμα δέσμευση και δήμευση περιουσιακών στοιχείων, τραπεζικών λογαριασμών και ακινήτων - αυτά που λέγαμε πριν που τα βρήκε ο Μιχαλολιάκος - με μία μονοκονδυλιά την επόμενη μέρα από την Αρχή Καταπολέμησης Νομιμοποίησης Εσόδων από Παράνομη Δραστηριότητα (ν. 4557/2018),

Αντί να κάνουν εικόνισμα σε όσους έχουν ασχοληθεί με την προδικασία στην υπόθεση αυτή, έχουν την πολυτέλεια, που τους την παρέχει βέβαια η πρακτική της προηγούμενης ατιμωρησίας να καταγγέλλουν πολιτικές διώξεις.

Αλλά δεν τελειώνει ούτε εδώ η απάντηση μου, διότι ξέρετε έχουμε να αξιολογήσουμε και το τι συνέβη στην διάρκεια της δίκης. Κατ' αρχήν, όχι από την δίκη αλλά και από επόμενη κυβέρνηση.

Το έχει βλέπετε η μοίρα του κανενός, όταν είναι ενάντια στο κατεστημένο να τον κυνηγάει το κατεστημένο σε τις πολιτικές - κυβερνητικές του εκδοχές, τους καημένους.

Να δούμε, λοιπόν, πόσα κακά τους έκανε η προηγούμενη κυβέρνηση !

1) Στάθηκε ανίκανη να μας εξασφαλίσει την τέλεση της δίκης σε αυτήν εδώ την αίθουσα. Μας πέταξε στον Κορυδαλλό, κάναμε τεράστιες προσπάθειες, τις οποίες υπονόμει η πρώτη διοίκηση του Εφετείου, από τότε που έγινε η δίκη. Το παλέψαμε δημόσια πάρα πολύ για να έχει δημοσιότητα η δίκη. Και βεβαίως για να μην ταλαιπωρούμαστε και εμείς και οι συνάδελφοι υπερασπιστές τρέχοντας στον Κορυδαλλό, όπου δεν υπήρχε ούτε ένας κρατούμενος από ένα σημείο και μετά, και ακόμα ξανά στον Κορυδαλλό πάμε μεθαύριο.

2) Δεύτερο έργο της κυβέρνησης αυτής : Διατήρησε σε ισχύ το ν. 3090/2002, ο οποίος εξαρτά την ραδιοτηλεοπτική κάλυψη της δίκης, από την συναίνεση όλων των παραγόντων της. Για να θυμηθούμε κάτι ωραίο εδώ πέρα. Τι έλεγε ο κ. Μιχαλολιάκος λίγο προτού αρχίσει η δίκη. Είχε κάνει μία δήλωση, που έλεγε δύο μήνες πριν, ότι

*«Έχω ξεκαθαρίσει ότι επιθυμώ να γίνει η δίκη μας ..χθες. **Να έχει τηλεοπτική κάλυψη και να δει όλη η Ευρώπη** σελίδα σελίδα την δικογραφία - φιάσκο. Η αίθουσα του δικαστηρίου δεν είναι ανακριτικό γραφείο Κλάττα η Ντογιάκου που λειτουργεί επί του αποφασίζομεν και διατάσσομεν.....Μία δίκη με ευρωπαϊκό ενδιαφέρον.....δεν θα έχει τηλεοπτική κάλυψη από την κρατική τηλεόραση για να ενημερωθεί ο ελληνικός λαός αν εμείς είμαστε εγκληματική οργάνωση η αν ο Σαμαράς και οι επίορκοι δικαστές που χρησιμοποίησε πρέπει να πάνε φυλακή ; Φοβούνται την αποκάλυψη της αλήθειας και τους έχει πιάσει κρύος ιδρώτας»*

Λέμε και εμείς επιτέλους συμφωνήσαμε και σε κάτι. Αλλά μόλις φέραμε αυτό το αίτημα εδώ, ποιοί ήταν οι πρώτοι που αντέδρασαν ; Φυσικά οι συνήγοροι του Μιχαλολιάκου. Το παλικάρι της φακής μόλις ήρθε στην δίκη, του πήγε «τρεις και μία» για την τηλεόραση. Ο κρύος ιδρώτας εγκαταστάθηκε στον δικό του οργανισμό. Αλλά φταίει η κυβέρνηση, γιατί η απόφαση του δικαστηρίου να απαγορεύσει την μετάδοση ήταν νόμιμη, αφού έπρεπε να συμφωνεί και ο εισαγγελέας και οι κατηγορούμενοι και οι πολιτικώς ενάγοντες. Η «αριστερή» κυβέρνηση δεν άλλαξε ούτε το νόμο. Και όχι μόνον αυτόν το νόμο.

Δεν άλλαξε, ούτε το άρθρο 142^A του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Εδώ και αν είναι παγκόσμιο ρεκόρ εξευτελισμού μία ιστορική δίκη να διεξάγεται χωρίς την τήρηση ηχογραφημένων πρακτικών, όταν τηρούνται σε όλες τις αστικές δίκες ακόμα και στις ασήμαντες μικροδιαφορές των ειρηνοδικείων, με μία λαμπρή

παρουσία του γραμματέα, ο οποίος κοσμεί την δίκη πραγματικά, αλλά όπως και να το κάνουμε άνθρωπος είναι και δεν είναι μηχανήμα. Σκεφτείτε πόση δημοσιότητα θα έπαιρνε η δίκη αυτή, αν και χωρίς την ραδιοτηλεοπτική της μετάδοση υπήρχε η δυνατότητα καθημερινής απομαγνητοφώνησης και κυκλοφορίας των πρακτικών της εκτός δικαστηρίου, για να μαθαίνει ο κόσμος τι έχουν κάνει. Και το πόσο πολύ τους ενοχλεί η αλήθεια, φάνηκε από μία καταγγελία της κ. Βελέντζα, δεν είναι εδώ, μία μέρα της δίκης, όπου κατήγγειλε στο δικαστήριο κάποιο από τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης που παρακολουθεί την δίκη και μεταδίδει τι γίνεται, ότι μεταδίδει αυτολεξεί αυτά που είπαν οι μάρτυρες. Προσέξτε, δεν κατήγγειλε οποιαδήποτε διαστρέβλωση. Κατήγγειλε, ότι δημοσιοποιείται η δίκη. Τέτοιο διαζύγιο με την αλήθεια έχουν και παραπονιούνται μετά, ότι διώχθηκαν.

Να πούμε για την επίπτωση στα υπερασπιστικά δικαιώματα από την συνεκδίκαση των υποθέσεων, που καταλαβαίνετε πάρα πολύ πόσο πολύ αναγκαία ήταν για την συναγωγή ενιαίων κριτηρίων για τα δήθεν μεμονωμένα και ασύνδετα περιστατικά. Ανατρέξτε λιγάκι στα πρακτικά, για παράδειγμα στην κατάθεση των μαρτύρων για την υπόθεση των Αιγυπτίων. Το 90% των ερωτήσεων συνηγόρων υπεράσπισης γίνεται από συνηγόρους που δεν υπερασπίζονται τους δράστες. Γίνονται από τον κ. Παπαδέλη, τον κ. Οπλατζάκη, την κ. Βελέντζα, τον κ. Τσάγκα, τον κ. Ζωγράφο,...οποιοδήποτε. Το 90% άλλων. Αν ήταν μία χωριστή δίκη, θα είχαν αυτήν την πολυτέλεια ; Όχι βέβαια. Η υπεράσπιση θα περιοριζόταν στους δικηγόρους των δραστών, που και σήμερα έχουν εκχωρήσει την υπεράσπιση στους δικηγόρους των κεντρικών στελεχών της Χρυσής Αυγής.

Μόνο που εκείνοι έκαναν άνετα την δουλειά τους ανεμπόδιστα, ρωτούσαν ότι ήθελαν προς υπεράσπιση κατηγορουμένων, για τους οποίους δεν παρίστανται και όταν ήταν να ρωτάμε εμείς για την πολιτική αγωγή είχαμε «Δεν παρίστατε για τον Λαγό», «Δεν κάνετε για το αυτό», «Δεν πρέπει» «Δεν...». Οι μισές ερωτήσεις μας απαγορεύονταν.

Να πω ότι τους αδίκησε η κατάθεση των εγγράφων από την εισαγγελία ;

Εγώ δεν θυμάμαι ένα έγγραφο να έφερε η εισαγγελέας στην δίκη, ένα βίντεο, ένα ψηφιακό ή μία επισήμανση να κάνει. Δεν θυμάμαι να συνέβαλε στην διαμόρφωση οποιασδήποτε αποδεικτικής κατεύθυνσης ή να έδωσε και καμία μάχη με αξιώσεις

να στηρίξει το κατηγορητήριο. Πιστεύω ότι αν δεν υπήρχε πολιτική αγωγή στην δίκη ότι δεν θα υπήρχε δίκη.

Να πω για το εάν περιορίστηκαν τα δικαιώματά τους με την συστηματική κωλυσιεργία στην διαδικασία των αναγνωστέων εγγράφων με το να μας φέρνουν ερωτήσεις επί ασχέτων ζητημάτων, συντεταγμένων σε χρόνο μεταγενέστερο και όλα αυτά, τα οποία είπα πριν, και ροκάνισαν κάποιους μήνες από την δίκη ;

Να πω για τον κ. αναπληρωτή εισαγγελέα, που τον στοχοποίησαν και οι κατηγορούμενοι αρνήθηκαν να απαντήσουν τις ερωτήσεις του ; Τι κακό τους έκανε ; Όταν ήρθε η ώρα να κάνει την πρόταση του, είπε ότι δεν έχει να προσθέσει τίποτα στην πρόταση της κ. Τακτικής Εισαγγελέως. Που αδικήθηκαν λοιπόν οι κατηγορούμενοι ;

Και δεν είναι μόνο αυτό. Τι έκανε άλλο η κυβέρνηση αυτή σε βάρος τους ; Ψήφισε τον νέο Ποινικό Κώδικα. Εκεί να δείτε γλέντια :

- Υποβιβασμός της ποινικής ευθύνης του διευθύνοντος εγκληματική οργάνωση αρχικά σε επιβαρυντική περίπτωση. Και δεν χρειαζόταν ο συνάδελφος, ότι του το είπε «από μέσα» κάποιος της νομοπαρασκευαστικής επιτροπής. Μπορεί να μην το παρακολούθησε αλλά είχε δημοσιοποιηθεί και το καταγγείλαμε αυτό. Και αργότερα αναδιατύπωση της διάταξης με χαμηλότερη κλιμάκωση στα 5-15 χρόνια και εξίσωση της ελάχιστης ποινικής ευθύνης διευθύνοντος με αυτήν του απλού μέλους.

Για κατηγορούμενους, τους οποίους, η εισηγητική έκθεση λέει, ότι τους βάζουμε χαμηλότερη ποινή, τα λέει ο Χαραλαμπίδης αυτά στις ερμηνευτικές σκέψεις για την αιτιολογική έκθεση, γιατί συνήθως οι διευθυντές εγκληματικής οργάνωσης αντιμετωπίζουν συρρέοντα αληθώς τελεσθέντα αδικήματα από την εγκληματική οργάνωση και έτσι είναι. Έτσι θα έπρεπε να είναι και εδώ, το αποδείξαμε μόλις. Αλλά δεν είναι. Και έτσι η τροποποίηση ήταν ένα δωράκι μόνο για αυτούς και όχι το μόνο.

- Υποβάθμιση των προπαρασκευαστικών πράξεων εσχάτης προδοσίας με μείωση του απειλούμενου ορίου ποινής από τα 5-20 χρόνια στα 5-10, για να μπορεί ο κάθε Μπαρμπαρούσης και Παππάς να λένε ελεύθερα, ότι θα ανοίξουν τα Μακρονήσια.

- Κατάργηση και μετά υποβάθμιση του εγκλήματος με ρατσιστικό κίνητρο (πρώην 81^A και νυν 82^A του Νέου Ποινικού Κώδικα).

- Κατάργηση του Π.Κ. 361B για την απαγόρευση των ρατσιστικών συσσιτίων.

- Κατάργηση της στέρησης των πολιτικών δικαιωμάτων ως παρεπόμενη ποινή για κακουργήματα.

- Και θέσπιση ενός παράξενου ελαφρυντικού, που ίσως να επικαλεσθούν όποιοι καταδικαστούν «Μη εύλογης διάρκειας της δίκης» λέει το άρθρο 84 παρ. 3 Π.Κ. Λες και αυτό σχετίζεται με την προσωπικότητα του κατηγορουμένου ή τις συνθήκες τέλεσης της πράξης.

Αυτός είναι ο κατατρεγμός της Χρυσής Αυγής, που έχει εκδηλωθεί από όλα το σύστημα εξουσίας, νομοθετικής, κυβερνητικής, δικαστικής, εισαγγελικής, αστυνομικής από την πρώτη μέρα της δράσης της μέχρι και σήμερα !

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII. Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΗΝ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ (πραγματικά και νομικά ζητήματα)

Από τα δύο τελευταία κεφάλαια της αγόρευσης μου αφορούν το πρώτο την απάντηση, πέραν όσο έχω ήδη απαντήσει, σε ζητήματα που έχει θέσει η εισαγγελική πρόταση είτε επί πραγματικών, είτε επί νομικών ζητημάτων και το δεύτερο είναι ένας πιο χαλαρός και ανθρώπινος επίλογος της αγόρευσης μου.

Θα θίξω 24 σημεία, τα οποία έχει εκθέσει με σειρά, όπως τα έχω καταγράψει τυχαία, εν πάση περιπτώσει όχι με την χρονική σειρά, που τα έχει πει, ας μου συγχωρηθεί αυτό, είναι λίγο διάχυτα.

1) Ζήτημα πρώτο : Η κ. Εισαγγελέας κρίνει, ότι ο Ρουπακιάς σκότωσε τον Φύσσα, προκειμένου να ανέβει στα μάτια των άλλων, χωρίς να υπάρχει εγκληματική οργάνωση και συνδρομή και συνεργασία με τους άλλους δράστες.

Πέραν από οτιδήποτε άλλο, τίθεται το εξής ερώτημα : Ποια ήταν η κλίμακα των αξιών αυτών των άλλων, στα μάτια των οποίων επεδίωκε να ανέβει σκοτώνοντας; Έχει σκεφτεί μήπως αυτή η παραδοχή συνιστά την μεγαλύτερη έστω και έμμεση παραδοχή, ότι οι άλλοι απήρτιζαν μία εγκληματική οργάνωση, διότι μόνο στα μάτια των μελών μιας εγκληματικής οργάνωσης ή στα μάτια των δημιουργών μιας εγκληματικής οργάνωσης κάποιος σκοτώνει για να ανέβει. Και δεν χρειάζεται καμμία εντολή άνωθεν για να το κάνει. Έχει πάρει την εκπαίδευση, έχει αντιληφθεί τους σκοπούς της και τους υλοποιεί. Είναι μία παραδοχή, η οποία είναι αντιφατική με όλες τις υπόλοιπες, που συνδέονται με την

δολοφονία Φύσσα, ότι τάχα δεν υπήρχε δολοφονία στο πλαίσιο οργανωμένης εγκληματικής δράσης της Χρυσής Αυγής και συντονισμός, ο οποίος και οδήγησε εν γνώσει των δραστών όσον αφορά τον ανθρωποκτόνο δόλο, έστω και ενδεχόμενο. στην ανθρωποκτονία του Φύσσα.

2) Δεύτερο σημείο: Η κ. εισαγγελέας έδωσε πολύ μεγάλη έκταση και ασχολήθηκε σχετικά λεπτομερώς προσπαθώντας να αναδείξει αντιφάσεις στις καταθέσεις των παθόντων Αιγυπτίων παραδών, όσον αφορά την αναγνώριση των μαρτύρων. Θα ήθελα να επισημάνω τα εξής δύο πολύ συνοπτικά, τα οποία τα είπα και χτες.

α) Οτι η αρχική αναφορά του σήματος προς την αστυνομία βάσει του όποιου έλαβε εντολή και επελήφθη η αστυνομικός Πολυχρονίδου, μιλούσε για «πιθανά μέλη της Χρυσής Αυγής». στις 03.20' το πρωί, όταν η επίθεση είχε γίνει δέκα λεπτά νωρίτερα και προτού να καταθέσει οποιοσδήποτε μάρτυρας ή παθών Αιγύπτιος ή μάρτυρας Έλληνας, το αρχικό σήμα, που δόθηκε στην αστυνομία ήταν ότι οι δράστες φοράνε μαύρες μπλούζες και είναι πιθανόν μέλη της Χρυσής Αυγής. Δεν μπορεί να είναι εκ των υστέρων εφεύρημα και είναι αλυσιτελής όλη αυτή η ενδοσκόπηση στις μεταγενέστερες καταθέσεις των Αιγυπτίων.

β) Αλλά είναι και εσφαλμένη, διότι, όπως είπαμε και χτες, οι μεν δύο αναγνώρισαν τους δράστες στην αστυνομία. Δεν ερωτήθηκαν από την αστυνομία, οτιδήποτε περί Χρυσής Αυγής. Δεν ρωτήθηκαν καν για το τι είπαν οι δράστες, παρά μόνο για το τι έκαναν και ούτε υπήρχε διερμηνέας κατά την λήψη της κατάθεσης τους. Ο δε τρίτος παθών, που βρισκόταν στο νοσοκομείο την ώρα που του πήραν κατάθεση, δεν ήταν σε θέση να αναγνωρίσει τους δράστες, διότι δεν ήταν εκεί και οι δράστες για να δει ποιοί είναι. Η δε αναγνώριση, η οποία έγινε στο ακροατήριο και απασχόλησε ένα διήμερο την υποβολή ερωτήσεων από όλες τις πλευρές ήταν σαφέστατη και αναμφισβήτητη και διασταυρούμενη και από τους τρεις. Κατά συνέπεια, δεν νομίζω, ότι υφίσταται καμία αντίφαση έστω και αν η κ. εισαγγελέας δεν αμφισβητεί την ενοχή των κατηγορουμένων και η αμφισβήτησή της περιορίζεται μόνο στο αν συνέτρεχε ή δεν συνέτρεχε ανθρωποκτόνος δόλος.

3) Επ' αυτού, λοιπόν, του ανθρωποκτόνου δόλου να θυμίσω ορισμένα από αυτά που είπα χθές. Ότι πρώτα από όλα, ο χρόνος κατά τον οποίο διερευνάται η συνδρομή του στοιχείου του ανθρωποκτόνου δόλου είναι ο χρόνος τέλεσης της πράξης. Εκτός

από όσα είπα χτες, θα ήθελα να αναγνώσω και ένα κείμενο ενός άλλου εξαιρετικού νομικού ποινικού, του Κώστα Βαθιώτη: «Ο δόλος», το βιβλίο του 2014. *«Ο δόλος του δράστη πρέπει να υφίσταται κατά την κρίσιμη χρονική στιγμή, δηλαδή κατά την εκτέλεση ή αρχή εκτελέσεως της πράξεως εκείνης που πληρεί την ειδική υπόσταση του αδικήματος και επομένως, όταν το εγκληματικό συμβάν αποτελείται από περισσότερες επιμέρους φάσεις αρκεί ο δόλος του δράστη να υφίσταται την χρονική εκείνη στιγμή, κατά την οποία αυτός εξαπολύει την αιτιώδη διαδρομή, που θα οδηγήσει το εγκληματικό αποτέλεσμα.»*

Εδώ δεν έχουμε καν περισσότερες επιμέρους φάσεις. Έχουμε χτύπημα με σιδερένιο λοστό στο κεφάλι ενός ανθρώπου ανυπεράσπιστου, που κοιμάται είναι ικανό και μόνο του να του επιφέρει τον θάνατο. Πολύ περισσότερο, όταν το ένα χτύπημα του ενός δράστη συνδυάζεται με αντίστοιχα πρώτα χτυπήματα εκατέρων των υπολοίπων δραστών, δρώντων από κοινού. Και ακολουθούν και άλλα πολλά χτυπήματα από όλους.

Είπαμε και χτες, ότι ανάμεσα στα κριτήρια της συνδρομής του ανθρωποκτόνου δόλου είναι τα μέσα που χρησιμοποιούνται και η επικινδυνότητα τους. Ανέφερα δικαστικές αποφάσεις του ΑΠ έξι των αριθμό τουλάχιστον, που κρίνουν ότι τα κοντάρια και οι σιδερολοστοί είναι μέσα πρόσφορα για θανατηφόρο πλήξη. Ανέφερα δεκάδες αποφάσεις του ΑΠ, ότι η κεφαλή του ανθρώπου είναι καίριο σημείο. Αναγκάζομαι και λέω πράγματα, που δεν χρειάζεται ούτε καθηγητής πανεπιστημίου να τα πει, αφού ακόμα και ένας αναλφάβητος, που δεν έχει πάει ούτε στο δημοτικό τα καταλαβαίνει πάρα πολύ καλά. Και συνεπώς εφόσον και τα μέσα που χρησιμοποιούνται και ο τρόπος χρήσης τους και η ένταση της πράξης και το μέρος του σώματος και ο αριθμός των πληγμάτων και η απόσταση δράστη και θύματος και η αδυναμία του θύματος να υπερασπίσει τον εαυτό του κατατείνουν στην κατάφαση συνδρομής ανθρωποκτόνου δόλου, αλλιώς θα πρέπει να αιτιολογηθεί τι είναι εκείνο, που κάνει την κ. εισαγγελέα να πιστεύει, ότι την ώρα που καθένας από τους πέντε σηκώνει το ξύλινο κοντάρι ή τον σιδερένιο λοστό και χτυπάει στο κεφάλι, για να χτυπήσει στο κεφάλι τον αιγύπτιο, ο δόλος του δεν εξικνείται μέχρι την ανθρωποκτονία, αλλά εξαντλείται στην πρόκληση τραυματισμού.

Αν αποκλείει έστω και ως ενδεχόμενο την πρόκληση του θανάτου, όχι από το ένα χτύπημα αλλά από τα 4-5 χτυπήματα, αν κάθε δράστης χτύπησε μία φορά, πολύ δε περισσότερο από την

επανειλημμένη τέλεση των χτυπημάτων από τον ίδιο δράστη 2 και 3 φορές επί πέντε, ίσον 15 ή όσες άλλες φορές είναι και αίρεται αναδρομικά από το ότι μετά το πέμπτο χτύπημα δεν ακολούθησε έκτο ή ότι μετά από το έκτο δεν ακολούθησε έβδομο και μετά το έβδομο δεν ακολούθησε όγδοο.

Σας διάβασα και χτες την κριτική του Αριστομένη Τζανετή σε ένα εσφαλμένο βούλευμα, που λέει ότι η μη καταφορά περαιτέρω πληγμάτων δεν αναιρεί αναδρομικά τον ανθρωποκτόνο δόλο, ούτε φυσικά ακόμα και η περίπτωση τυχόν μεταμέλειας και μετάνοιας αναιρεί τον αρχικό δόλο, δεδομένου ότι η αρχή τέλεσης της πράξης έχει ολοκληρωθεί και δεν χρειάζεται να παρακολουθεί ο δράστης την ολοκλήρωση της επέλευσης της αιτιώδους διαδρομής από την πράξη μέχρι το αποτέλεσμα.

4) Τέταρτο σημείο στην εισαγγελική πρόταση που θέλω να σχολιάσω. Οι περιγραφόμενες – λέει – στο βούλευμα πράξεις, αυτές που αποδίδονται στον Μιχαλολιάκο και τα άλλα στελέχη της Χρυσής Αυγής είναι πράξεις, οι οποίες εμπίπτουν κατά βάση στις διατάξεις της συνέργειας. Ναι, έτσι είναι. Πολλές από αυτές εμπίπτουν στις διατάξεις της συνέργειας. Είναι όλες αυτές που διάβασα πριν στον κατάλογο των 44 αδικημάτων, που ενώ τα πραγματικά τους στοιχεία τα έχει παραδεχθεί το παραπεμπτικό βούλευμα δεν έχουν αποδοθεί αντίστοιχες κατηγορίες και θα ξαναπώ άλλη μία φορά και αυτή την φορά όχι μόνος μου, ότι η **τέλεση του επιμέρους αδικήματος**, που αποτελεί σκοπό της διερευνώμενης εγκληματικής οργάνωσης εκ μέρους των μελών της αποτελεί μία **πράξη πρόσθετη, ανεξάρτητη, αυτοτελή** ποινικά, η οποία συρρέει πραγματικά, γιατί είναι άλλη πράξη και συρρέει και αληθινά, διότι ενεργοποιεί και την άλλη διάταξη προκειμένου να εξαντλήσει το σύνολο της ποινικής απαξίας της πράξης.

Εδώ θα επικαλεσθώ τα εξής, διότι και αυτό απετέλεσε επιχείρημα της κ. εισαγγελέως, ότι δεν αποδεικνύεται πουθενά κάποια επικοινωνίας, κάποια εν πάση περιπτώσει συγκεκριμένη εντολή του γραμματέα ή του αρχηγού για την τέλεση αδικημάτων. Ο Άρειος Πάγος νομολογώντας την σχέση ηθικής και φυσικής αυτουργίας σε αδίκημα, τα οποίο έχει διαπραχθεί στο πλαίσιο εγκληματικής οργάνωσης, διατυπώνει ότι

«δεν είναι ανάγκη αυτή η επικοινωνία να υπάρχει. Δεν είναι πάντοτε αναγκαίο το να είχε ο ηθικός αυτουργός άμεση επικοινωνία με τον φυσικό αυτουργό και να επενήργησε στην απόφαση του με συνεχείς ή φορτικές προτροπές και παραινέσεις, όπως πολλές

φορές συμβαίνει. Η καθοριστική συμβολή του ηθικού αυτουργού στην διαμόρφωση των αποφάσεων του φυσικού μπορεί να πραγματοποιηθεί και με απλή συμβουλή ή απειλή, με υπόσχεση αμοιβής ή εταίρου ανταλλάγματος, με εκμετάλλευση της ψυχικής ορμής, της ανάγκης, της πλάνης του άλλου και την χρησιμοποίηση της πάσης φύσεως υπεροχής του ηθικού αυτουργού. Ακόμη σε περιπτώσεις, που η άδικη πράξη, για την τέλεση της οποίας ερευνάται η ύπαρξη ηθικής αυτουργίας εντάσσεται στις δραστηριότητες εγκληματικής οργάνωσης, στην οποία η συμμετοχή προϋποθέτει την αποδοχή της τέλεσης αορίστου αριθμού αδίκων πράξεων.»

Αυτά λέει η απόφαση του Αρείου Πάγου 1413/2010,.

Θυμίζω την μελέτη του Νικολάου Λίβου, στην οποία αναφέρθηκε και ο Θανάσης ο Καμπαγιάννης και στην οποία αναφέρθηκε εν μέρει και η εισαγγελική πρόταση, παραβλέποντας όμως το κεφαλαίο εκείνο στο οποίο παίρνει θέση, όπως και όλοι οι συγγραφείς, ότι υφίσταται αληθής και πραγματική συρροή μεταξύ της διεύθυνσης εγκληματικής οργάνωσης και της τέλεσης των αδικημάτων, τα οποία έχουν διαπραχθεί από αυτήν.

Και θα ήθελα να θέσω υπ όψη, πράγμα το οποίο είναι ίσως η πρώτη φορά, που γίνεται στην διάρκεια εκκρεμούς δίκης, την αρθρογραφία δύο διακεκριμένων καθηγητών πανεπιστημίου πάνω στην εισαγγελική πρόταση.

Η μία είναι του καθηγητή της Ποινικής Δικονομίας κ. Γρηγόρη Καλφάλη, που δημοσιεύτηκε λίγες μέρες μετά την εισαγγελική πρόταση στα «Νέα», η οποία λέει τα εξής :

«Η Εισαγγελέας στην περίφημη Δίκη της Χρυσής Αυγής... υιοθέτησε την ακόλουθη προσέγγιση :

«Δεν ακούστηκαν φράσεις που να δείχνουν ότι δόθηκε εντολή για τη δολοφονία Φύσσα..». Και σε κάποιο άλλο σημείο η ίδια εισαγγελική λειτουργός λέει το εξής : «Δεν υπήρχε κεντρικός σχεδιασμός από την ηγεσία της Χρυσής Αυγής για τα κακουργήματα που περιλαμβάνονται στο κατηγορητήριο, ούτε εντολή του γενικού γραμματέα του κόμματος Νίκου Μιχαλιολάκου.» !

Σε αυτό το σημείο πιστεύω, ότι η αρμόδια Εισαγγελέας «μπερδεύει» δογματικά την έννοια της «διεύθυνσης της εγκληματικής οργάνωσης» και της «ηθικής αυτουργίας» (όπως κατανοούμε την τελευταία παραδοσιακά εδώ και πολλά χρόνια).

Με άλλα λόγια όλοι γνωρίζουμε ένα απλό πράγμα. Δηλαδή, ότι η συστηματική Νομολογία του ΑΠ απαιτεί να υπάρχουν πραγματικά γεγονότα ή αποδεικτικά στοιχεία, από τα οποία να «αποκαλύπτονται» οι τρόποι (ή τα μέσα) δια των οποίων ο ηθικός αυτουργός παροτρύνει τον φυσικό αυτουργό να τελέσει ένα έγκλημα.

Σε αυτό το μέγεθος αναφέρεται προφανώς η Εισαγγελέας.

Όμως αυτή δεν είναι η έννοια της «διεύθυνσης της εγκληματικής οργάνωσης» (με άλλα λόγια η κατηγορία που βασικά αποδίδεται στον αρχηγό της Χρυσής Αυγής). Τι εννοώ ;

Ο Διευθύνων την εγκληματική οργάνωση – στο άρθρο 187 του Ποινικού Κώδικα- είναι ο «ιθύνων νους» (directing mind). Είναι εκείνος ο οποίος ορίζει δεσμευτικά την πολιτική ή την ιδεολογική της ταυτότητα.

Είναι εκείνος ο οποίος οριοθετεί τις πράξεις με τις οποίες η οργάνωση αποκτά ή εξακολουθεί να κατέχει την ταυτότητα αυτή («Λίβος Νικόλαος, Ποινικά Χρονικά 2015»).

Είναι η «ψυχή της οργάνωσης» (soul of the corporation), όπως αναφέρει χαρακτηριστικά και ο αντίστοιχος νόμος του Καναδά !

Επομένως , εάν μέσα στο ιδεολογικό πλαίσιο που καθόρισε ο «Αρχηγός» (:Μιχαλιολάκος), ένα μέλος της οργάνωσης (:Ρουπακιάς) διαπράξει μια δολοφονία, τότε τα πράγματα αλλάζουν.

Γιατί ; Γιατί δεν απαιτείται πλέον να υπάρχουν τα αντίστοιχα πραγματικά γεγονότα - ή τα αποδεικτικά στοιχεία- από τα οποία να καταφάσκει ή να αποδεικνύεται η εντολή του Αρχηγού για αυτή τη συγκεκριμένη δολοφονία !

Το μέλος απλώς διαπράττει την ανωτέρω δολοφονία μέσα στο ιδεολογικό πλαίσιο που καθόρισε δεσμευτικά ο Διευθύνων την εγκληματική οργάνωση !

Με αυτόν τον τρόπο προσέγγισε έξοχα την έννοια της Διεύθυνσης της εγκληματικής οργάνωσης και ο Εισαγγελέας Ισίδωρος Ντογιάκος (ο οποίος αποκάλυψε επιπλέον και την ιεραρχική της δομή) !

Κατά συνέπεια η Εισαγγελέας στη Δίκη της Χρυσής Αυγής προτείνει την απαλλαγή των κατηγορουμένων κατά το σκέλος αυτό

γιατί παρερμηνεύει επικίνδυνα – κατά τη γνώμη μου – την επίμαχη έννοια της «Διεύθυνσης» λέγοντας ότι δεν ακούστηκαν φράσεις που να δείχνουν «εντολή Μιχαλολιάκου».

Ωστόσο, δεν υπήρχε καμία ανάγκη για να ακουστούν τέτοιες φράσεις, αφού οι εγκληματικές πράξεις της Χρυσής Αυγής είχαν διαπραχθεί μέσα στο ιδεολογικό πλαίσιο της βίας που είχε καθορίσει ο Αρχηγός της !

Ελπίζω ότι το Δικαστήριο... κλπ»

Και που να είχε διαβάσει ο κ. Καλφέλης το βούλευμα και που να είχε υπ όψη του όλα αυτά, τα οποία σας ανέφερα πριν. Ότι δηλαδή, όχι μόνο τα στοιχεία για την διεύθυνση εγκληματικής οργάνωσης υπάρχουν αλλά υπήρχαν και τα στοιχεία ακόμα για την ηθική αυτοουργία για πρόσθετη ποινική δίωξη, τα οποία όχι μόνο δεν αποδόθηκαν αλλά έχουμε μία εισαγγελική πρόταση να τα μπερδεύει όλα αυτά τα πράγματα, να θεωρεί αβάσιμη την κατηγορία της διεύθυνσης εγκληματικής οργάνωσης, επειδή δεν περιέχει στοιχεία ηθικής αυτοουργίας ή επειδή περιέχει στοιχεία ηθικής αυτοουργίας, που όμως πλέον δεν μπορούν να διωχθούν και να μην ξεχωρίζει ότι το ένα είναι διαφορετικό από το άλλο. Και να μεν κακώς κάκιστα δεν έχουν αποδοθεί ηθικές αυτοουργίες, αλλά η διεύθυνση της εγκληματικής οργάνωσης είναι αδιαμφισβήτητη από όλα αυτά τα στοιχεία. Και συνεπώς είναι από τα μεγαλύτερα λάθη της εισαγγελικής πρότασης αυτό.

5) Όπως επίσης και αυτό το οποίο έχει λεχθεί, ότι ακόμα και η ανεκτέλεστη εντολή συνιστά απόπειρα ηθικής αυτοουργίας, είναι πάρα πολύ σωστό, αλλά ισχύουν ακριβώς τα παραπάνω, ότι και αυτό αν υπάρχει συρρέει αληθώς και τιμωρείται πρόσθετα από το αδίκημα της διεύθυνσης εγκληματικής οργάνωσης.

6) Επίσης, η κ. εισαγγελέας λέει ότι για την στοιχειοθέτηση αρκεί η τέλεση οποιουδήποτε κακουργήματος – εδώ δεν ξέρω αν έχω αποδώσει σωστά, στις σημειώσεις μου, αυτά τα πράγματα. Αν πράγματι, απαιτεί η κ. εισαγγελέας τέλεση κακουργήματος κάνει λάθος, διότι δεν απαιτείται η τέλεση κανενός κακουργήματος, ούτε καν πλημμελήματος. Αυτά πρέπει να υπάρχουν τα κακουργήματα στους σκοπούς της. Μπορεί και να μην το λέει έτσι ή μπορεί το έχω σημειώσει έτσι, επειδή έχει κάνει μία άλλη επιχειρηματολογία, ότι έχουμε μόνο πέντε κακουργήματα και τα λοιπά και πολλά πλημμελήματα, θα το πω ενιαία εκεί.

7) Η κ. εισαγγελέας έχει επαναλάβει και τους ορισμούς του νέου Ποινικού Κώδικα για την επιχειρησιακά δομημένη ομάδα και την διαρκή εγκληματική δράση χωρίς να πάρει κάποια ιδιαίτερη θέση πάνω σε αυτά, τα έχω ήδη σχολιάσει εχθές σε αντίκρουση της σχετικής ένστασης, που έγινε στις 7 Νοεμβρίου του 2019.

8) Είπε, επίσης, ότι μετά το 2019 εντάσσονται στο άρθρο 187 του Ποινικού Κώδικα μόνο κακουργήματα και όχι πλημμελήματα και άρα οι απρόκλητες σωματικές βλάβες δεν αποτελούν στοιχείο εγκληματικής οργάνωσης. Πάλι και εδώ, αν έχω σημειώσει καλά - λέω αν έχω σημειώσει και αν έχω σημειώσει, διότι της ζητήθηκε να καταθέσει την αγόρευση της στα πρακτικά έγγραφα, αλλά δεν το έκανε και έτσι μόνο τις σημειώσεις μου έχω σύμβουλο - αυτό δεν ασκεί καμία καθοριστική αλλαγή στην επίδικη υπόθεση. Δεν υπήρχε η απρόκλητη σωματική βλάβη που είναι πλημμέλημα πράγματι ως στοιχείο σκοπού της εγκληματικής οργάνωσης, Από τα εξεταζόμενα εδώ αδικήματα εκείνα που ενέπιπταν στους σκοπούς της εγκληματικής οργάνωσης με το προγενέστερο 187 Π.Κ. ήταν η ανθρωποκτονία από πρόθεση και η βαριά σκοπούμενη σωματική βλάβη. Αυτά παραμένουν κακουργήματα, εμπίπτουν κατά συνέπεια στην ευρύτερη κατάστρωση του ρυθμιστικού πεδίου του άρθρου 187 του Ν. 4619/2019 και συνεπώς αλυσιτελώς λέγεται αυτό, διότι δεν υπάρχει καμία καθοριστική αλλαγή.

Εάν υπονοεί, ότι αυτό υποβαθμίζει την εκ μέρους της εγκληματικής οργάνωσης τέλεση πλημμελημάτων κατά το χρονικό διάστημα το οποίο συζητάμε, οφείλω να θυμίσω, ότι όταν ο νομοθέτης και η νομολογία κρίνει, ότι μία εγκληματική οργάνωση υπάρχει και είναι αξιόποινη η συγκρότηση και η λειτουργία της ακόμα και χωρίς να τελεί τίποτα, τότε κατά μείζονα λόγω, όταν τελεί έστω και πλημμελήματα, αυτό είναι στοιχείο, το οποίο κατατείνει στην κατάφαση της συνδρομής των στοιχείων που συγκροτούν την αξιόποινη πράξη. Θα ήταν δηλαδή και έξω από τους σκοπούς του νομοθέτη να επιβραβεύει κανένας και να μην λαμβάνει υπ όψη του, δεν λέω να λαμβάνει να λαμβάνει καθοριστικά υπ όψη του την διάπραξη πλημμελημάτων μόνο, αλλά να μην τα λαμβάνει υπ όψη του. Εδώ συντρέχουν και με κακουργήματα, όταν αυτά έχουν διαπραχθεί.

Θα θυμίσω την νομολογία που διάβασα προχθές, ότι τα κακουργήματα δεν αποτελούν, αυτά που γράφονται στο άρθρο 187, τον αποκλειστικό σκοπό ή την αποκλειστική δραστηριότητα της οργάνωσης αυτής, *ότι στα στοιχεία της δραστηριότητας της*

οργάνωσης μπορούν αν συμπεριλαμβάνονται και πλημμελήματα, αρκεί να προετοιμάζουν την επιδίωξη των σκοπών της. Αυτά τα είχε γράψει η απόφαση της 17 Νοέμβρη, που δεν είχε και κανένας λόγο να το κάνει, διότι είχαμε 80 κακουργήματα σε εκείνη την δίκη αποδιδόμενα στην 17 Νοέμβρη, εν τούτοις έγραψε και τα πλημμελήματα για να μην γλιτώσει τίποτα και εν πάση περιπτώσει αυτή η νομολογία εξακολουθεί να υφίσταται και να μην έχει ανατραπεί από το δικαστήριο και ορθώς.

9) Έρχομαι τώρα στο θέμα των αποδεικτικών στοιχείων και εδώ δεν υπάρχει απόλυτη σαφήνεια στην εισαγγελική πρόταση ως προς το τι δέχεται, τι δεν δέχεται. Η εισαγγελέας ήταν εκείνη η οποία όσα αιτήματα ανάγνωσης εγγράφων μας απέρριψε το δικαστήριο είχε προτείνει και η ίδια να απορριφθούν, πράγμα κατά την ταπεινή μου άποψη πρωτόγνωρο για εισαγγελέα σε ποινική δίκη, γιατί η τυχόν αρνητική αξιολόγηση ενός εγγράφου δεν μπορεί εκ προοιμίου και πριν την ανάγνωση του να τίθεται ως εμπόδιο για την λήψη και ανάγνωση του. Είναι άλλο πράγμα η ανάγνωση και άλλο η αποδεικτική του αξιοποίηση, είχε μαλλιάσει η γλώσσα μου να τα λέω αυτά, υποστηρίζοντας αυτά τα αιτήματα με την ψυχή στο στόμα για να μην διακοπώ και τώρα τα βλέπετε μπροστά σας.

Το δικαστήριο δεν μπορεί να πει δεν παραλαμβάνω ένα έγγραφο για να αναγνώσω. Είναι υποχρεωμένο να το κάνει, αλλιώς παραβιάζει το δικαίωμα ακρόασης. Είναι άλλο αν θα το διαβάσει και θα πει ότι ναι το διάβασα αλλά δεν είναι ουσιώδες ή δεν το παραλαμβάνω, γιατί δεν είναι συντεταγμένο με τους νόμιμους τύπους, γιατί δεν είναι ελληνική γλώσσα κλπ. Αυτή είναι άλλης τάξης αντίρρηση. Η μη αποδεικτική αξιοποίηση προϋποθέσει την λήψη και ανάγνωση του, διότι αν δεν είναι γνωστό το περιεχόμενο ενός εγγράφου πως είναι δυνατόν να κριθεί, αν είναι ή δεν είναι ουσιώδες ; Και όμως ακούσαμε μία τέτοια επιχειρηματολογία και λέω, ότι για τον εισαγγελέα ειδικά είναι πρωτόγνωρο, διότι ο εισαγγελέας είναι αυτός, ο οποίος υποτίθεται ότι πρέπει να τροφοδοτεί και να εμπλουτίζει την δικογραφία με έγγραφα, όχι κατά ανάγκη για να στηρίξει το κατηγορητήριο, αλλά για να συμβάλει στην διαλεύκανση της υπόθεσης.

Εδώ, λοιπόν, να θυμίσω, ότι έχουμε εκατοντάδες μάρτυρες, χιλιάδες έγγραφα, χιλιάδες ψηφιακά υλικά, βίντεο, φωτογραφίες και τα λοιπά, τα οποία προέρχονται από την κατάσχεση των ιδίων, εκατοντάδες δημοσιεύματα, των οποίων οι συντάκτες, όσοι

προσήλθαν τα επιβεβαίωσαν μέχρι κεραίας 100% και θα θυμίσω τον συμβολικό ας διάλογο που ανέφερα και χθες.

- «Φέрте μας αποδεικτικά στοιχεία για την εγκληματική οργάνωση»

- «Ορίστε αποφάσεις, ορίστε μάρτυρες, ορίστε έγγραφα, ορίστε καταγραφές, ορίστε φωτογραφίες, ορίστε βίντεο, ορίστε διακηρύξεις»

- «Αφήστε τα αυτά, θέλουμε μόνο καταδικαστικές αποφάσεις»

- «Πάρτε και καταδικαστικές αποφάσεις», 42 σας φέραμε και πήραμε μόνο τις 21

- «Α όχι μόνο τις αμετάκλητες»

- «Ορίστε και οι αμετάκλητες»

- «Όχι αυτές που είναι πριν το 2008, αυτές που είναι μετά το 2008»

- «Μα υπήρχε και πριν το 2008 Χρυσή Αυγή και το λέει η απόφαση του Περίανδρου»

- «Όχι, μετά το 2008 θέλω»

- «Ε τέλος πάντων πάρτε και μετά το 2008»

- «Α όχι εκείνες που είναι πλημμελήματα, μόνο εκείνες που είναι κακουργήματα. Δεν θα ανοίξουμε ψιλικατζίδικο τώρα. Εγκληματική οργάνωση εξιχνιάζουμε. Κακουργήματα θέλω.»

- «Πάρτε κακουργήματα»

- «Ε τι είναι αυτά; Γράφουν οι αποφάσεις των κακουργημάτων, ότι ο δράστης ήταν Χρυσή Αυγή;»

- «Ε μερικές το γράφουν»

- «Ε και που το γράφουν τι σημαίνει; Ότι ο δράστης πήρε εντολή από τον γενικό γραμματέα ή ότι το θύμα ήταν στοχοποιημένο;»

Αντιλαμβάνεστε, ότι οδηγούμαστε σε μία άτοπη απαγωγή και σε έναν διάλογο του παραλόγου, ο οποίος εν πάση περιπτώσει θα ήταν αντικείμενο κωμωδίας αν δεν είχαμε τραγικά θύματα όλων αυτών των εγκληματιών τόσο καιρό.

Πάμε τώρα σε δύο-τρεις υποθέσεις, επί των οποίων η κυρία εισαγγελέας επίσης επιχειρηματολόγησε κατά τρόπο κατατείνοντας στην μη ύπαρξη της εγκληματικής οργάνωσης. Θα αναφερθώ, δηλαδή, στην υπόθεση Λουκμάν, Δεμερτζίδη και Αντίπνοιας.

10) Πάμε, λοιπόν, στην υπόθεση του Λουκμάν. Τι λέει, λοιπόν, η κυρία εισαγγελέας; Λέει, ότι η απόφαση του Λουκμάν, έτσι το έχω σημειώσει, πάλι αν κάνω λάθος συγχωρήστε με, μακάρι να κάνω λάθος, ότι η απόφαση του Λουκμάν λέει, ότι οι δράστες Στεργιόπουλος και Λιακόπουλος δεν έχουν σχέση με την Χρυσή Αυγή.

Ερώτημα, πριν ξεφυλλίσουμε την απόφαση για να δούμε τι λέει, είναι υποχρεωμένη η καταδικαστική απόφαση να αναφέρει τα κίνητρα του δράστη σε ένα αδίκημα τελεσθέν με δόλο; Υπάρχουν εκατομμύρια αποφάσεις του Αρείου Πάγου, που απορρίπτουν αιτήσεις αναιρέσεων, που εδράζονται στην αιτίαση της πλημμέλειας, ότι η αιτιολόγηση της καταδικαστικής απόφασης είναι ανεπαρκής, διότι δεν αναφέρει τα κίνητρα του δράστη. Τα κίνητρα ενυπάρχουν στον δόλο της παραγωγής των εννόμων αποτελεσμάτων της αξιόποινης πράξης. Είναι στερεότυπα εκατοντάδες αποφάσεις του Αρείου Πάγου, απορρίπτονται οι αναιρέσεις και τα κίνητρα απαιτείται να αναζητούνται μόνο, όταν έχουμε έγκλημα υπερχειλούς υποκειμενικής υπόστασης ή όταν υπάρχει αναφορά ενός επιπλέον στοιχείου στην διωκόμενη διάταξη, το οποίο απαιτεί αιτιολόγηση, που εμπεριέχει και τα κίνητρα. Στην ανθρωποκτονία αυτό δεν υπάρχει.

Άρα η κάθε ποινική καταδικαστική απόφαση εκ περισπού αναφέρει τα κίνητρα και υπάρχουν και μερικές περιπτώσεις, που δικαστικές αποφάσεις όχι μόνο δικαιούνται να αναφέρουν τα κίνητρα, αλλά υποχρεούνται να μην τα αναφέρουν. Ποιες είναι αυτές; Αυτές είναι, όταν υπάρχει εκκρεμοδικία. Όταν ήρθε ο κ. Φούσας, αλλά που είναι, λείπει και αυτός σήμερα, εδώ κραδαίνοντας το απόσπασμα από την καταδικαστική απόφαση των εντολέων του μεγαλοφώνως διακήρυξε, *«ότι ορίστε η απόφαση δεν γράφει τίποτα για την Χρυσή Αυγή και ο Πρόεδρος μου είπε το γράφουμε, ότι δεν έχει καμία σχέση με την Χρυσή Αυγή»*.

Αποδεικνύοντας τα εξαιρετικά νομικά σας αντανακλαστικά κ. Πρόεδρε, τον ερωτήσατε αυθωρεί και παραχρήμα *«Κλήθηκε να απαντήσει κάτι τέτοιο η απόφαση;»*. Αυτό είναι όλο το ζουμί της σχετικής στιχομυθίας που αναδεικνύεται. Η απόφαση όχι μόνο δεν κληθεί να απαντήσει κάτι τέτοιο, αλλά ελήφθη σε ένα καθεστώς

εκκρεμοδικίας γνωστής στο Μικτό Ορκωτό Εφετείο, όπου γνώριζε, ότι οι δράστες κατηγορούνται για το αδίκημα της ένταξης στην Χρυσή Αυγή όχι σε εκείνο, αλλά στο παρόν δικαστήριο και αν προέβαινε σε οποιαδήποτε κρίση για την σχέση του εγκλήματος με την Χρυσή Αυγή θα υπερέβαινε την δικαιοδοσία του, διότι θα υπεισερχόταν στο έδαφος της δικής σας δικαιοδοσίας και γι' αυτό τον λόγο δεν ανέφερε τίποτα.

Όχι ανέφερε ότι οι δράστες δεν έχουν σχέση με την Χρυσή Αυγή, για να είμαστε συνεννοημένοι. Ανέφερε, ότι οι δράστες ενήργησαν με ρατσιστικό κίνητρο. Ότι, δηλαδή, αυτή η σελίδα 162, η οποία έχει λεχθεί από την κυρία εισαγγελέα γράψει και δεν είναι 162 αλλά είναι 177 και επόμενες, ότι συναποφάσισαν με κοινό δόλο, τι φορούσαν, περιγράφει τα πραγματικά περιστατικά, ότι δεν υπήρξε εκ μέρους του θύματος οποιαδήποτε μορφή πρόκλησης είτε έμπρακτη με την παρεμπόδιση της προσπέρασης και την πραγματοποίηση σχετικών ελιγμών είτε το ότι κινήθηκε εναντίον τους κλπ, ότι οι ισχυρισμοί τους δεν κρίνονται πειστικοί και ότι οι κατηγορούμενοι είχαν αντιληφθεί από τον τρόπο προφοράς του παθόντος και τα εξωτερικά χαρακτηριστικά της εμφάνισης του, ότι ήταν αλλοδαπός, αποδείχθηκε ότι προηγουμένως δεν τον γνώριζαν ούτε προηγήθηκε σε βάρος τους εκ μέρους του τελευταίου συγκεκριμένο ιδιαίτερης έντασης και βαθμού περιστατικό απειλητικής ή εξουβριστικής συμπεριφοράς. Τα αίτια, που τους ώθησαν στην λήψη της συναπόφασης και εκτέλεσης της πράξης της ανθρωποκτονίας με κοινό δόλο ήταν αποκλειστικά τα διαφορετικά χαρακτηριστικά της φυλής, του χρώματος και της εθνοτικής καταγωγής του παθόντος, δηλαδή πρόκειται περί εγκλήματος με ρατσιστικά χαρακτηριστικά. Τελεία και παύλα.

Το αν αυτά τα χαρακτηριστικά προέρχονται από την ένταξη των δραστών στην Χρυσή Αυγή το δικαστήριό σας θα το κρίνει, αφού λάβει υπ όψη του φυσικά, γιατί λέει και κάποια άλλα πράγματα η απόφαση, ότι στην κατοχή των κατηγορουμένων εκτός από τα μαχαίρια πεταλούδες, που κατασχέθηκαν, ένα εκ των οποίων ήταν το θανατηφόρο μαχαίρι, βρέθηκαν και 117 φυλλάδια της Χρυσής Αυγής από την προεκλογική περίοδο, που ήταν 6 μήνες πριν. Στις 17/1/2013 έγινε η ανθρωποκτονία και 17/6/2012 ήταν οι τελευταίες εκλογές. Στο σπίτι του Λιακόπουλου βρέθηκαν 117 φυλλάδια της Χρυσής Αυγής και στο σπίτι του άλλου τα γνωστά, ρόπαλα του μπεηζμπολ του Παναγιώταρου, για τα οποία κάναμε λόγο προηγουμένως.

Ακόμα, ο κ. Φούσας επιχείρησε να συσκοτίσει το δικαστήριο μπλέκοντας και ένα άλλο περιστατικό, που είναι το παρεμπόπτον βούλευμα, που υπήρξε στην δικογραφία και υπάρχει και σε αυτήν την δικογραφία εδώ πέρα, όπου τον Δεκέμβριο 2013 εκδηλώθηκε διαφωνία μεταξύ των Ανακριτριών, που έλεγαν ότι οι κατηγορούμενοι είναι προφυλακιστέοι και του εισαγγελέα κ. Ντογιάκου, που έλεγε ότι οι κατηγορούμενοι δεν είναι προφυλακιστέοι και αυτό το χρησιμοποιεί ο κ. Φούσας ως σημαία του.

Μόνο που η σημαία ήταν «από νάυλον». Είχε μία ημερομηνία λήξεως, που έχει περάσει για τους ακόλουθους λόγους και μία περιορισμένη χρωματική ισχύ, διότι συντρέχουν τα εξής :

Πρώτον, αυτό το βούλευμα, που επέλυσε την διαφωνία υπέρ του εισαγγελέως, δεν ήταν ομόφωνο, αλλά κατά πλειοψηφία (2-1). Υπήρξε και μία μειοψηφία αντίθετη, υπέρ της άποψης της ανακρίτριας, που έλεγε ότι οι δράστες είναι στην Χρυσή Αυγή. Δεύτερον, το σκεπτικό του εισαγγελέα, αποδεικνύει, συγνώμη που θα το πω, την απόλυτη ασχετοσύνη του για το τι είναι ρατσισμός, διότι αυτό ακριβώς είναι ο ρατσισμός : Να μην ξέρεις ποιος είναι, να σου αρκεί ότι είναι Πακιστανός και να πηγαίνεις να του επιτεθείς. Αν υπάρχει εξατομικευμένο κίνητρο δεν υπάρχει πεδίο εκδήλωσης του ρατσισμού. Αν έχεις προσωπικά με κάποιον, είτε είναι Έλληνας είτε είναι Πακιστανός είτε είναι οτιδήποτε άλλο τι κίνητρό σου είναι αυτό. Όταν υπάρχει ρατσιστικό κίνητρο, υπάρχει, διότι δεν υπάρχει εξατομικευμένος στόχος εναντίον του δράστη. Είναι υπάνθρωπος, είναι λαθρομετανάστης, είναι ανθρώπινο σκουπίδι, είναι σαβούρα, είναι όλα αυτά, τα οποία λένε οι Μιχαλολιάκοι και οι Παναγιώταροι και οι Κασιδιάρηδες, είναι «καζαμπόμπου», πως τον έλεγε ο Παναγιώταρος. Δεν βγήκαν παγανιά τα παιδάκια, λοιπόν με την δικαιολογία για τα μηχανάκια και με το μαχαίρι στην τσέπη. Και λέει και ένα άλλο η απόφαση, γιατί και ο Στεργιόπουλος έκανε αυτό που έκανε ο Ρουπακιάς με τους αστυνομικούς, όταν συνελήφθη «Είμαι δικός σας, προσέξτε με», η ίδια στιχομυθία ακριβώς με τον αστυνομικό.

Αλλά αυτό το παρεμπόπτον βούλευμα και αυτή η εισαγγελική πρόταση, όποια κριτική και αν έχω να της κάνω, πότε εκδηλώνεται ; Τον Δεκέμβριο 2013. Τι γνώμη έχει ο εισαγγελέας κ. Ντογιάκος, όταν εκφράζει πλέον όχι την περιπίπτουσα και προσωρινή αλλά την οριστική του κρίση για τον Στεργιόπουλο και τον Λιακόπουλο έναν χρόνο μετά στις 15/10/2014 ; Τους παραπέμπει. Αυτούς, που έκρινε τότε μη προφυλακιστέους, μετά από ένα χρόνο που

έχει μαζέψει στοιχεία η δικογραφία, τους θεωρεί προφυλακιστέους και τους κατηγορεί για ένταξη.

Γι' αυτό και ξαναλέω ότι η προσπάθεια κάποιον να κοροϊδεύουν το δικαστήριο έχει όρια και προσκρούουν στην νοημοσύνη μας, όσο την έχουμε ακόμα ακέραια εδώ πέρα. Και σταματήστε πια να παρερμηνεύετε αποφάσεις, να διαβάζετε πράγματα, τα οποία δεν γράφτηκαν ποτέ, να παραβλέπετε πράγματα τα οποία γράφτηκαν και να λέτε άλλα αντ' άλλων.

11) Πάμε στην απόφαση Αποστολόπουλου, που αναφέρθηκε και αυτή και Δεμερτζίδη. Ποινή 6μνη χρονία για βαριά σκοπούμενη σωματική βλάβη. Απόφαση κατά πλειοψηφία (4-3) στο Μικτό Ορκωτό. Η Πρόεδρος και οι 3 ένορκοι υπέρ της τελικής απόφασης και η μειοψηφία, μεταξύ των οποίων δύο τακτικές δικαστίνες, οι άλλες δύο δηλαδή της σύνθεσης και μία ένορκος σε ένα σκεπτικό πολυσέλιδο - να μην θυμόμαστε τις μειοψηφίες μονάχα εκεί που μας συμφέρουν στο παραπτεμπτικό βούλευμα να τις βλέπουμε παντού, αφού θέλουν να τα βλέπουμε όλα - ότι ο κατηγορούμενος πρέπει να κηρυχθεί ένοχος για απόπειρα ανθρωποκτονίας τελεσθείσα με ενδεχόμενο δόλο.... διότι, προέκυψαν τα εξής ; *«Ο κατηγορούμενος ήταν φοιτητής... η τάδε ήταν μαθήτρια και συνήψαν δεσμό.. Η σχέση αυτή δεν αντιμετωπίστηκε με συμπάθεια από τον παθόντα συμμαθητή της τάδε, ο οποίος πίστευε, ότι ήταν επικίνδυνη η σχέση αυτή για την Άρτεμη, διότι θεωρούσε, ότι ο κατηγορούμενος ανήκει στην πολιτική παράταξη της Χρυσής Αυγής. Την ιδεολογική σύνδεση του κατηγορουμένου με την πολιτική παράταξη της Χρυσής Αυγής υποστήριξαν με τις καταθέσεις τους οι μάρτυρες.. Είχε μάθει, ότι ο κατηγορούμενος διερχόταν με το όχημα του σε όχημα του Π. Φαλήρου... επιδιόταν στα συνθήματα «Αίμα, Τιμή, Χρυσή Αυγή»*

και εν πάση περιπτώσει να μην το διαβάζω από όλο το σκεπτικό, έχει και παρακάτω πάρα πολλές αναφορές, ότι ο παθών έγραψε στο γραφείο της κοπέλας με λατινικά στοιχεία την λέξη Antifa, ότι είχε μεταφερθεί η απειλή.

Άρα, λοιπόν, και το δικαστήριο αυτό, το οποίο επίσης συνεδρίασε, όπως και το δικαστήριο του Λουκμάν το Μικτό Ορκωτό Εφετείο Αθηνών, σε χρόνο εκκρεμοδικίας στην παρούσα μας δίκη της κατηγορίας κατά του Αποστολόπουλο, όσον αφορά την ένταξη σε εγκληματική οργάνωση και δη σε χρόνο, που είχε αρχίσει και η δίκη εδώ πέρα, όφειλε να απόσχει από οποιοδήποτε στοιχείο ένταξης του δράστη στην Χρυσή Αυγή, άλλως θα

υπερέβαινε την δικαιοδοσία του. Άρα, λοιπόν, και αυτό ισχύει, ως επιχείρημα της κ. εισαγγελέως.

Το δικαστήριο σας και μόνο είναι αποκλειστικά αρμόδιο για να κρίνει εάν και οι δράστες της δολοφονίας του Λουκμάν και ο δράστης της υπόθεσης Δεμερτζίδης για την βαριά σκοπούμενη σωματική βλάβη, ήταν ή δεν ήταν ενταγμένοι στην Χρυσή Αυγή, με βάση τα στοιχεία της δικογραφίας, τα οποία καταγράφονται στα αναγνωσθέντα έγγραφα και στις μαρτυρικές καταθέσεις στα πρακτικά εκείνων των δικών και δεν αφήνουν καμία αμφιβολία.

12) Άλλη σκέψη της κ. εισαγγελέως είναι, ότι στην υπόθεση του «Αντίπνοια», εκεί που δεν μπορεί να παραγνωρίσει βέβαια, ότι το σκεπτικό αυτής της απόφασης, όπως και του Περιάνδρου λίγα χρόνια πριν, αναφέρει 15 φορές την Χρυσή Αυγή και δεν την αναφέρει απλώς ως εγκληματική οργάνωση, στα πλαίσια της οποίας λειτούργησαν οι δράστες αλλά αναφέρει και προγενέστερες δράσεις της, μιλάει για κλιμάκωση των επιθέσεων της στην Βίλα Αμαλία και σε στέκια αναρχικών, δηλαδή και πριν από το 2008 ότι υπήρχε. Διαπιστώνει και προειδοποιεί την επανειλημμένη τέλεση από τότε.

Και εκεί πια τι μας μένει να πούμε ; Μα δεν έλαβε εντολή από τον γενικό γραμματέα για να πάει με το μαχαίρι εκεί ; Αλήθεια ; Αν είχε λάβει εντολή από τον γενικό γραμματέα μήπως θα είχαμε και ηθική αυτουργία ; Αυτά λέμε πέντε χρόνια εδώ πέρα ; Ότι χρειάζεται εντολή του γενικού γραμματέα ; Άμα ήταν η εντολή του γενικού γραμματέα δεν θα χρειαζόταν η σύσταση εγκληματικής οργάνωσης στο Π.Κ. 187 και τόσα κορμιά που έχουν πέσει τόσα χρόνια στις φυλακές. Αρκεί η ύπαρξη εγκληματικής οργάνωσης. Άμα είναι ο γραμματέας να πρέπει σε κάθε μέλος να δίνει την εντολή πήγαινε να σκοτώσεις δεν θα έκανε άλλη δουλειά όλη την ημέρα. Και όμως εδώ έχουμε χιλιάδες περιστατικά, εκατοντάδες καταγεγραμμένα μόνο, με επιθέσεις και με μαχαίρια και με ρόπαλα και με όπλα και με ότι άλλο θέλετε εναντίον διαφόρων. Για όλα αυτά έπρεπε να δώσει ο γενικός γραμματέας εντολή ; Πολύ γραφειοκρατική αντίληψη για την λειτουργία μίας εγκληματικής οργάνωσης.

13) Και πάμε στο επόμενο. Είναι λέει μεμονωμένα περιστατικά. Ποια είναι μεμονωμένα περιστατικά ; Ποιος είναι δηλαδή ο ποσοτικός ορισμός των μεμονωμένων περιστατικών ; Τα δέκα, τα πενήντα, τα εκατό, τα διακόσια, τα χίλια, τα πέντε χιλιάδες ; Τα πόσα είναι ; Πόσους, δηλαδή, πρέπει να κατασφάζουν

υπάνθρωπους αλλοδαπούς, αντιφρονούντες ή δεν ξέρω άλλους, ώστε να αντιληφθεί η κατηγορούσα αρχή μία σχέση σύνδεσης ; Έχει τα ίδια κριτήρια άραγε για το άλλο άκρο, όταν είναι κατηγορούμενοι αναρχικοί, αντιεξουσιαστές ; Θα το δούμε σε λίγο.

14) Υιοθετεί την άποψη του κ. Μιχαλολιάκου, ότι έμαθε την δολοφονία του Φύσσα την επομένη το μεσημέρι, αλλά δεν μας λέει για ποιο λόγο υιοθετεί αυτήν την εκδοχή, πως αξιολογεί τα τηλεφωνήματα και τις κλήσεις, πως αξιολογεί την απολογία του Μίχου και πως καλά ο Μίχος είναι κατηγορούμενος, αλλά και την κατάθεση του Σπίνου. Του κόλακα του Μιχαλολιάκου, που ήρθε εδώ πέρα να μας πει πόσο μορφωμένος είναι. Που έλεγε, ότι όλη την νύχτα συνομιλούσε με τους δημοσιογράφους για να δει τι έχει γίνει και τα λοιπά.

15) Δεν ήταν στόχος ο Φύσσας λέει η κ. εισαγγελέας. Ο Φύσσας ήταν στόχος. «*Το μπαστάρδι» το ξέραμε*», αυτή είναι η φράση, που έχει καταγραφεί στις απομαγνητοφωνημένες συνομιλίες. Είναι προφανές, ότι με τον Άγγο, τον Τσαλίκη και τον Μιχάλαρο, που προηγήθηκαν στο «Κοράλλι» γνωρίζονταν και γι' αυτό τον λόγο και στήθηκε όλη αυτή η υπόθεση, αλλιώς ποιο νόημα έχει, αφού ο Άγγος ήθελε να συνεχίσει την παρεξήγηση να ενεργοποιήσει τα μέλη της Τοπικής Οργάνωσης και όχι ενδεχομένως τους φίλους του ή να πάει να καθαρίσει μόνος του με οποιονδήποτε τρόπο ; Και για ποιόν λόγο κυρίως η οργάνωση να ανταποκριθεί, αφού δεν ήταν στοχοποιημένος ; Και γιατί να δώσει έγκριση ο Λαγός, αν όχι και ο Μιχαλολιάκος, για να πάνε να τον σκοτώσουν ;

16). «Δεν υπάρχουν περιστατικά για το πογκρόμ μετά την δολοφονία του Καντάρη.» λέει η κ. εισαγγελέας. Ε, πώς να υπάρχουν, αφού η δικαιοσύνη τα συγκαλύπτει ; Αφού βάζει τις υποθέσεις στο αρχείο ; Άμα ήταν αντιεξουσιαστές ή αναρχικοί κατηγορούμενοι θα υπήρχαν. Το ότι δεν έχουν διωχθεί, αντί να είναι ντροπή για τις δυνάμεις καταστολής, γίνεται και καμάρι. Εδώ λένε οι ίδιοι και το δέχεται και το βούλευμα, ότι έπαιζε πέναλτι με τα κεφάλια αλλοδαπών ο Τσακανίκας και ο Κασιδιάρης και ο ένας και ο άλλος και τα λοιπά. Δεν έγινε δίωξη γιατί οι μόνοι που ενδιαφέρθηκαν να γίνει ήταν οι συνήγοροι πολιτικής αγωγής, αλλά ήδη η υπόθεση είχε μπει στο αρχείο γιατί χαρακτηρίστηκε πλημμέλημα. Στην ευχέρεια του δικαστηρίου είναι να την ξαναοίξει με το άρθρο 38 Κ.Ποιν.Δ., εφόσον επρόκειτο για άγνωστους δράστες και εφόσον κρίνεται και έτσι είναι, ότι η πράξη αυτή ήταν κακουργηματική.

17) «Κανένας μάρτυρας δεν εισέφερε περιστατικά για την εγκληματική οργάνωση». Δεν ξέρω ποια περιστατικά θα επιθυμούσε η κ. εισαγγελέας, ότι είναι εισφερτέα και ικανά να αποδείξουν την ύπαρξη της εγκληματικής οργάνωσης, διότι πραγματικά έχω μπερδευτεί με το ποια ακριβώς κριτήρια εφαρμόζει. Τι θα περίμενε, δηλαδή, να ακούσει από μία μαρτυρική κατάθεση ; Να ακούσει τον τρόπο με το οποίο λειτουργεί μέσα στα γραφεία της η Χρυσή Αυγή ; Το άκουσε και αυτό από μάρτυρες. Δεν το σχολιάζω, αλλά υπήρξαν και πρώην μέλη της Χρυσής Αυγής και προστατευόμενοι και άλλα. Είπε μεταξύ, άλλων, ότι ανέφερε και τον καθηγητή, τον κ. Αλεβιζάτο, ότι και εκείνος δεν εισέφερε κανένα στοιχείο. Δεν είναι ακριβώς έτσι.

Μόλις, χθες, δημοσιεύτηκε ένα άρθρο και αυτό πολύ ασυνήθιστο – όχι χτες, προχθές στην «Καθημερινή της Κυριακής», εγώ χθές έλαβα γνώση μετά την αγόρευση μου, το λέω πραγματικά, γιατί με ρώτησαν μερικοί «Διάβασες αυτό εκεί μέσα και είπες αυτά που είπες για την εγκληματικής οργάνωσης ;». Δεν το είχα διαβάσει, το διάβασα το απόγευμα – δεύτερος καθηγητής πανεπιστημίου, εμπλακείς στην δίκη ως μάρτυρας, που ενοχλείται θεωρώντας διαστρεβλωμένη την πρόταση της κυρίας Αδαμαντίας Οικονόμου για την κατάθεσή του και γράφει :

«Στις 18 Δεκεμβρίου, η κ. Αδαμαντία Οικονόμου, εισαγγελέας στη δίκη της Χρυσής Αυγής, πρότεινε την απαλλαγή του Ν. Μιχαλολιάκου, αρχηγού της οργάνωσης, καθώς και όλων των άλλων κατηγορουμένων πλην του Γ. Ρουπακιά, φυσικού αυτουργού της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα. Και τούτο με το σκεπτικό ότι τα περιστατικά στα οποία στηρίχθηκε η κατηγορία δεν ήταν απόρροια κεντρικού σχεδιασμού, αλλά «μεμονωμένα». Για την κ. εισαγγελέα, με άλλα λόγια, η Χρυσή Αυγή δεν είναι εγκληματική οργάνωση με την έννοια του άρθρου 187 ΠΚ, αλλά πολιτικό κόμμα, ορισμένοι φίλοι – ή έστω μέλη – του οποίου παρεκτράπηκαν, εν αγνοία, περίπου, της ηγεσίας. Εξ ου και η απαλλακτική πρότασή της. Διότι στη χώρα μας, κατέληξε η κ. εισαγγελέας, «η ιδεολογική τοποθέτηση καθενός είναι ποινικά αδιάφορη».

Δεν συνηθίζεται να σχολιάζονται επιστημονικά, και μάλιστα από τις στήλες εφημερίδων, οι προτάσεις που διατυπώνουν οι εισαγγελείς όσο εκκρεμούν οι σχετικές δίκες. Πολύ λιγότερο από κάποιον που έχει καταθέσει ως μάρτυρας – κατηγορίας εν προκειμένω – στη συγκεκριμένη δίκη. Επειδή, εν τούτοις, η κ. εισαγγελέας αναφέρθηκε διεξοδικά σε μένα και σε όσα κατέθεσα ενώπιον του δικαστηρίου τον Μάιο του 2017, πιστεύω πως

δικαιούμαι να αποστώ από τον άγραφο αυτόν κανόνα και να σχολιάσω τα επιχειρήματά της. Πρώτον, διότι είναι, όπως πιστεύω, εσφαλμένα. Δεύτερον, διότι όσα διακυβεύονται στη δίκη της Χρυσής Αυγής είναι τόσο σημαντικά, που δεν συγχωρούνται τέτοια λάθη από τον δημόσιο κατήγορο, δηλαδή από τον εκπρόσωπο του κράτους.

Δεν θα σταθώ στην ευκολία με την οποία η κ. εισαγγελέας δέχθηκε ότι ο ναζιστικός χαιρετισμός είναι απομίμηση του αρχαιοελληνικού. – αυτό το προσυπογράψω και δεν θα το θίξω αυτοτελώς παρακάτω - Ούτε στο ότι το εμβατήριο των χιτλερικών SA, που περιλαμβάνει στίχους όπως «μπήξτε τα μαχαίρια στο κορμί των Εβραίων» ή «ρίξτε χειροβομβίδες στα κοινοβούλια» (στίχους τους οποίους τραγουδούσαν εκατοντάδες μελανοχίτωνες κρατώντας αναμμένους δαυλούς), αποτελεί μια ποινικά αδιάφορη παράθεση ενός «ιστορικού κειμένου». Διότι, όσο παράλογο και αν αυτό φαίνεται, οι απόψεις αυτές μπορεί να θεωρηθούν αξιολογήσεις, στις οποίες ένας εισαγγελέας δικαιούται κατ' αρχήν να προβεί. Εν προκειμένω, εν τούτοις, δεν πρόκειται περί αυτού.

Γιατί, εν προκειμένω, η Χρυσή Αυγή δεν διώκεται για παραβίαση του αντιρατσιστικού νόμου, ούτε για διέγερση σε διάπραξη εγκλημάτων. - επιχειρήματα, τα οποία ακούστηκαν από τον ομιλούντα και χθες. - Διώκεται για μια σειρά από άλλες, πολύ σοβαρότερες αξιόποινες πράξεις, μεταξύ των οποίων μια ομολογημένη εν ψυχρώ δολοφονία, για πράξεις οι οποίες συνδέονται άρρηκτα με την ιδεολογία της. Δεν αναφέρομαι τόσο στο ιστορικό προηγούμενο των ναζιστικών ταγμάτων εφόδου, που προετοίμασαν τη νομότυπη (μέσω εκλογών) άνοδο στην εξουσία του Αδόλφου Χίτλερ στη Γερμανία, το 1933. Γιατί η κ. εισαγγελέας θα μπορούσε να μου αντιτείνει ότι πρόκειται για απλή σύμπτωση. Αναφέρομαι, απεναντίας, στα επίσημα κείμενα και τις ομιλίες των στελεχών και, προπάντων, του αρχηγού της Χρυσής Αυγής, που είναι γνωστές στο πανελλήνιο και προφανώς στο δικαστήριο. Φράσεις όπως «η πατρίδα δεν σώζεται με εκλογές» (2.8.2011), 100.000 αποφασισμένοι στην Αθήνα «μπορούν να πάρουν την εξουσία [...] περπατώντας», - Αυτό προσθέτω εγώ, έχει υπ όψη του τον Μουσολίνι και την προσπάθεια της 3E το 1933 στην Ελλάδα - «θα μπορούμε στη Βουλή για να τη διαλύσουμε, αν θέλει ο Θεός» - ευτυχώς που δεν το θέλει - και άλλες, ων ουκ έστιν αριθμός, αποτελούν ατράνταχτη ομολογία ότι το κόμμα χρησιμοποιείται ως πρόσχημα. Οτι δηλαδή λειτουργεί ως πέπλο για να συγκαλύψει την αληθινή φύση της οργάνωσης. Αλλωστε, ούτε ο ίδιος ο αρχηγός το έκρυψε: όπως είπε, η Χρυσή Αυγή είναι

κόμμα μόνο «με τη νομική έννοια του όρου. Κατά τα άλλα, είναι εναντίον των κομμάτων και αγωνίζεται για την κατάργηση των κομμάτων» (28.7.2011).

Από την άλλη, ούτε έχουμε να κάνουμε με κάποιους γραφικούς νοσταλγούς του ναζισμού και των συμβόλων του, που πήραν ξαφνικά τους δρόμους και τα βουνά για να διακηρύξουν τα πιστεύω τους. Έχουμε να κάνουμε με «ομάδα», και μάλιστα «δομημένη» και «με διαρκή δράση», η οποία, σύμφωνα με το άρθρο 187 ΠΚ, «επιδιώκει τη διάπραξη περισσότερων κακουργημάτων». Ασφαλώς, η κ. εισαγγελέας θα μπορούσε στο σημείο αυτό να αντιτείνει ότι για τον χαρακτηρισμό της «ομάδας» αυτής ως «οργάνωσης» (και μάλιστα «εγκληματικής») δεν αρκεί ότι έχει αρχηγό, κεντρική διοίκηση, τοπικά γραφεία και μέλη. Κάθε κόμμα έχει από αυτά. Εν τούτοις, διερωτάται κανείς ποιο άλλο κόμμα οργανώνει *summer camps* με αναρριχήσεις ενόπλων και ασκήσεις με πραγματικά πυρά; ποιο άλλο πραγματοποιεί παρελάσεις των μελών και οπαδών του με ομοιόμορφες στολές και βηματισμό χήνας; Κοντολογίς, η Χρυσή Αυγή είναι «οργάνωση» με τη στενή έννοια του όρου, χαρακτηριστικό γνώρισμα της οποίας είναι η στρατιωτική δομή και πειθαρχία. Εκατοντάδες περιστατικά – όπως, μεταξύ άλλων, το περίφημο «εγέρθητι» – εγέρθητω ήταν, γιατί δεν ξέρουν ούτε ελληνικά, παρότι παριστάνουν τους υπερασπιστές της ελληνικής γλώσσας - δεν αφήνουν γι' αυτό την παραμικρή αμφιβολία.

Προφανώς, το ότι πρόκειται για «οργάνωση» και όχι για συνονθύλευμα κάποιων φανατικών, ούτε η κ. εισαγγελέας μπορεί να το αρνηθεί. Ισχυρίζεται, εν τούτοις, ότι η οργάνωση αυτή δεν είναι «εγκληματική», αφού δεν υπάρχουν τάχα επαρκείς αποδείξεις ότι για καθεμιά από τις εγκληματικές πράξεις για τις οποίες τα μέλη της κατηγορούνται, δόθηκε «άνωθεν» σχετική εντολή. Στο σημείο ακριβώς αυτό εντοπίζεται, κατά τη γνώμη μου, το μείζον σφάλμα της κ. εισαγγελέως.

Δεν θα σταθώ στο αν πράγματι ο Λαγός τηλεφώνησε στον Μιχαλολιάκο τη νύχτα της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα, ούτε στον αν ο Ρουπακιάς ενέργησε ή όχι κατ' εντολήν του τοπάρχη της Χρυσής Αυγής στη Νίκαια. Ανήκει στην πολιτική αγωγή να το αποδείξει. Εμένα θα με απασχολήσει το ζήτημα αρχής για τον χαρακτηρισμό μιας οργάνωσης ως εγκληματικής και, κατ' επέκταση, για την καταδίκη της συμμετοχής σε αυτήν, σύμφωνα με το άρθρο 187 ΠΚ, δεν χρειάζεται να αποδειχθεί ότι τα συγκεκριμένα εγκλήματα διαπράχθηκαν κατόπιν άνωθεν εντολής. Αρκεί η

απόδειξη της ενεργού και συνειδητής συμμετοχής σε αυτήν των κατηγορουμένων.

Αναφερόμενη στη μαρτυρική κατάθεσή μου, η κ. εισαγγελέας αγνόησε επιδεικτικά τα ανωτέρω, που αποτελούν και τη ratio του άρθρου 187. Μου προσήψε μάλιστα ότι, επειδή δεν έχω άμεση γνώση των γεγονότων – κάτι που δεν αρνήθηκα –, όσα είπα για την ιδεολογία και τη δομή της Χρυσής Αυγής ήταν περίπου λόγια του αέρα.

Θυμίζω, ότι ο κ. Αλεβιζάτος εδώ πέρα λέει ότι δεν είχε γνώση, αλλά έχει καταθέσει περιστατικό, όταν ο Παναγιώταρος πήγε διέλυσε εκδήλωση στην Παλιά Βουλή, στην οποία ήταν ομιλητής ο ίδιος και τον είπε και ότι το όνομα του είναι εβραϊκό, γιατί περιέχει το «λεβί», που είναι εβραϊκό, αλλά είναι σεμνός και δεν το γράφει στο δημοσίευμα. Εγώ, όμως το θυμάμαι και το θυμόμαστε όλοι.

Εν τούτοις, στη συγκεκριμένη δίκη το προέχον δεν είναι αν οι ανωτέρω διέπραξαν οι ίδιοι τις συγκεκριμένες αξιόποινες πράξεις, αλλά αν ήσαν μέλη ή όχι της συγκεκριμένης εγκληματικής οργάνωσης, η οποία όχι μόνο τις εμπνεύσθηκε και τις σχεδίασε, αλλά συστάθηκε, κυριολεκτικά, για να τις διαπράξει. Διότι, σε αντίθεση με άλλα ακροδεξιά κινήματα, για τη Χρυσή Αυγή η βία είναι συστατικό στοιχείο της δράσης της. Χωρίς αυτήν δεν έχει λόγο ύπαρξης.

Συμπεραίνω : Στη συγκεκριμένη δίκη, για την ενοχή των κατηγορουμένων αρκεί να αποδειχθεί ότι ήταν μέλη της Χρυσής Αυγής. Αυτό προβλέπει το άρθρο 187 ΠΚ από το 2001. Τότε, χάρη κυρίως στο θάρρος του υπουργού Δικαιοσύνης Μιχάλη Σταθόπουλου, ξεπεράστηκαν οι επιφυλάξεις που είχε προπάντων διατυπώσει η Αριστερά και ψηφίστηκε ο ν. 2928/2001. Βάσει του νόμου αυτού δικάστηκε και καταδικάστηκε λίγο αργότερα και η 17N. Βασική καινοτομία του ήταν η διάκριση εγκληματικής οργάνωσης και (απλής) συμμορίας. Οπως έχει δεχθεί και ο Αρειος Πάγος, το στοιχείο που διαφοροποιεί την πρώτη από τη δεύτερη είναι «ο πραγματοπαγής χαρακτήρας της» (ΑΠ 973/2015). Είναι, όπως παρατηρεί ο συνάδελφος καθηγητής Αρ. Χαραλαμπίδης, η συγκρότησή της από μέλη που «αναλαμβάνουν διακριτούς και αλληλοϋποστηριζόμενους ή αυτοτελείς ρόλους [...] με σκοπό να αυξήσουν την αποτελεσματικότητά τους [...], ανεξαρτήτως της γνώσης εκάστου για τα συγκεκριμένα καθήκοντα των άλλων [...]».

Αυτά λέει ο κ. καθηγητής και κλείνει με αυτά και νομίζω, ότι η αυθεντικότητα των σκέψεων του δεν μου επιτρέπει να προσθέσω οτιδήποτε άλλο, πέρα από όσα προσέθεσα χθες.

18) «Η πειθαρχία δεν είναι στοιχείο εγκληματικής οργάνωσης» λέει η κ. εισαγγελέας. Έχω την εντύπωση, ότι το απάντησα κάποια στιγμή χθες παρεμπιπτόντως και απαντώ και σήμερα στην παρατήρηση της ότι πειθαρχία έχουν εξάλλου όλα τα κόμματα και στην Ελλάδα όλα τα κόμματα είναι αρχηγικά, ότι ναι μόνο η πειθαρχία δεν είναι στοιχείο δομής εγκληματικής οργάνωσης. Αλλά δεν είναι αποδεικτέο η πειθαρχία. Αποδεικτέο είναι η δομή. Μπορεί να υπάρχει δομή χωρίς πειθαρχία και παρά ταύτα να συγκροτείται εγκληματική οργάνωση. Τα άλλα κόμματα δεν μιλάνε ούτε για «Führer Prinzip», ούτε έχουν ισόβιο αρχηγό από το 1993 χωρίς πρόβλεψη εκλογής άλλου.

19) Λέει η κ. εισαγγελέας, ότι τα πλημμελήματα δεν εξετάζονται στην εγκληματική οργάνωση, νομίζω ότι το εξαντλήσαμε το θέμα αυτό. Λέει, ότι δεν υπήρχαν μηνύσεις από θύματα αλλοδαπούς για να δούνε ποιοι είναι οι δράστες και άμα είναι Χρυσή Αυγή. Λες και δεν έχει ακούσει τίποτα από όλα αυτά, τα οποία δεν τα λέω εγώ μόνο. Τα λέει ο συνήγορος του πολίτη, το λέει το Δίκτυο Καταγραφής Περιστατικών Ρατσιστικής Βίας, ο δήμαρχος Αθήνας, οι βουλευτές, οι πάντες, που ήρθαν εδώ. Αυτό ακριβώς εκμεταλλευόταν η Χρυσή Αυγή και το είχε και πολύ ωραία σχεδιασμένο, όπως είδαμε από τις δηλώσεις του Μιχαολιάκου μετά από την Ραφήνα, που τους έλεγε, ότι αυτοί δεν μπορούν να κάνουν μήνυση, διότι είναι κατ' έγκληση κάποιες πράξεις και τα λοιπά. Αλλά και αυτεπαγγέλτως διωκόμενες και βαρύτερες να είναι, ο φόβος και η συγκάλυψη από την αστυνομία και ο κίνδυνος διοικητικής κράτησης λόγω απέλασης στην καλύτερη περίπτωση προφανώς αποθάρρυνε. Το ξέρανε αυτό οι χρυσαυγίτες και γι' αυτό τον λόγο στοχοποιούσαν τους αλλοδαπούς και τους χτυπούσαν, διότι ξέρανε ότι έχουν να κάνουμε με ανθρώπους ανυπεράσπιστους νομικά, που δεν ήταν σε θέση να ασκήσουν τα δικαιώματά τους για να μπορέσουν να κάνουν μηνύσεις, ώστε οι καταγραφές αυτές να είναι πληρέστερες.

Εν πάση περιπτώσει το δικαστήριο σας έλαβε γνώση εκατοντάδων καταγεγραμμένων περιστατικών, 21 καταδικαστικών αποφάσεων, άλλες 20 που δεν δέχθηκε να πάρει, πολλών δημοσιευμάτων, τα οποία εφόσον δεν τα δέχεται ή αμφισβητεί ή θέλει να διερευνήσει κάτι παραπάνω, είχε την δυνατότητα απεύθυνσης στις εισαγγελικές αρχές εδώ και πέντε χρόνια, που

διεξάγεται η δίκη, όλα τα στοιχεία από ότι έχουν κάνει και δεν έχουν κάνει οι εισαγγελικές αρχές και τα αστυνομικά τμήματα για διώξεις σχετικές, αλλά πραγματικά το θεωρώ περιπτώ.

Εγώ θέτω ένα ερώτημα. Υπήρξε άλλη εγκληματική οργάνωση με τόσες εκατοντάδες περιστατικά στην ιστορία του κόσμου ; Πείτε την μαφία, πείτε την τζιχαντιστές, πείτε την ότι θέλετε. Γιατί για την Ελλάδα προφανώς και δεν υπάρχει. Τέτοια εκτεταμένη καθημερινή τρομοκρατική δράση, τέτοια ασυλία από τις αρχές, τέτοια αντιστοίχιση με τις ναζιστικές διακηρύξεις και τα προτάγματα ;

20) «Δεν βρέθηκαν τα οπλοστάσια που κατήγγειλαν οι προστατευόμενοι μάρτυρες» λέει η κυρία εισαγγελέας. Ε, πώς να βρεθούν, αφού τους προειδοποίησαν με χίλιους τρόπους να τα απομακρύνουν ; Πήγαν αιφνιδιαστικά στα σπίτια τους, εκτός από τον Δεβελέκο, την επομένη της δολοφονίας του Φύσσα ; Τους δώσανε ή δεν τους δώσανε χρόνο ; Όσα βρεθήκαν όπλα αλλού συσχετίστηκαν ή δεν συσχετίστηκαν ; Αναζητήθηκαν τα όπλα των βίντεο και των φωτογραφιών ; Καθόμαστε και λέμε για την καραμπίνα του Κασιδιάρη, 5 μέρες δίκη και πραγματογνωμοσύνες, λες και είναι αυτό το πρόβλημα, όταν ένα ολόκληρο οπλοστάσιο στην Πόπορη δεν έχει πάει για διακεκριμένη οπλοκατοχή.

Και ποια είναι η σκευωρία εδώ ; Αλλά δεν υπήρξατε ποτέ δικηγόροι του άλλου άκρου για να δείτε. Σκευωρία είναι το όπλο που βρίσκεται στην κατοχή ενός κατηγορουμένου να χρεώνεται στην κατοχή και συγκατοχή των 68 κατηγορουμένων της οργάνωσης. Αυτό είναι η σκευωρία. Ελάτε σε καμία δίκη αναρχικών να σας τα δείξω, τι υφίσταται το άλλο άκρο που καταγγέλλει δίκαια τις σκευωρίες. Και να μην μιλάτε για σκοινί στο σπίτι του κρεμασμένου. Να βρεθεί ένα όπλο στην κατοχή κάποιου πριν δύο χρόνια και μετά από δύο χρόνια που θα συλληφθεί ο επόμενος να πηγαίνει σαν συγκάτοχος. Και να έχετε και την κ. εισαγγελέα, που είναι εδώ σήμερα και προτείνει την αθώωση, να προτείνει ενοχή εκεί. Φωτογραφίζω την δίκη του Θεοφίλου, θα πάμε και εκεί.

21) Κασιδιάρης: «Οι καλές δουλειές γίνονται την νύχτα». Ο κ. Κασιδιάρης, λέει η κ. εισαγγελέας εννοεί να γίνονται αστυνομικές έρευνες από την αστυνομία την νύχτα. Τι λέτε ρε παιδιά ; Και αυτό ακόμα δηλαδή το καταπίνουμε ; Τον άνθρωπο, ο οποίος εν πάση περιπτώσει λέει ένα ψέμα, το οποίο δεν είναι και ψέμα ιδιαίτερα μεγάλων επιδόσεων. Να μου πει ένα ευφάνταστο ψέμα, το οποίο να έχει και μία αληθοφάνεια, να πεις ναι. Αυτό ήταν μία

σαχλαμάρα, για να δικαιολογήσει κάτι που είναι αδικαιολόγητο και προκύπτει από όλες τις περιστάσεις και προκύπτει από αυτά που έκανε στην Σκάλα Λακωνίας την παραμονή, από αυτά που ο Κουκούτσης τους προέτρεπε να κάνουν, να πάνε να γκρεμίσουν τους οικισμούς και τα λοιπά, από έναν άνθρωπο, που είναι θεωρητικός διδάκτορας της «Κρυπτείας». Είναι υποτίμηση της νοημοσύνης μας να δεχόμαστε αυτό το πράγμα.

22) Αθώωση Μιχαλολιάκου με την αναίρεση της καταδικαστικής αποφάσεις από την 850/2019 ΑΠ για διέγερση με τη φράση «*Θα τους σπάγαμε τα κεφάλια*», διότι δεν ποινικοποιείται ο πολιτικός λόγος αρχηγού κόμματος. Ναι, το είπα και χθες, ο πολιτικός λόγος δεν ποινικοποιείται. Το αδίκημα της διέγερσης είναι ένα αδίκημα αντισυνταγματικό στον Ποινικό Κώδικα, που κακώς το διατήρησε και η απελθούσα κυβέρνηση, διότι το είχαν κριτικάρει και στελέχη της, όταν εφαρμοζόταν στους αγωνιστές του κινήματος των διοδίων. Αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι σχετίζεται με την σημερινή υπόθεση. Η σημερινή δίκη διώκει πράξεις, δεν διώκει λόγο. Τον λόγο τον εξετάζει παρεμπιπτόντως στα πλαίσια της απόδειξης της πράξης.

23) Η κ. εισαγγελέας δέχεται και τον ισχυρισμό του Μιχαλολιάκου, ότι οι ναζί έφυγαν από την Χρυσή Αυγή το 1992. Είναι ο ισχυρισμός, ότι τα ακραία στοιχεία φύγανε τότε το συνέδριο το δεύτερο, εκείνο που ενέκρινε το καταστατικό, που κατά τον Μιχαλολιάκο λέει για τα εθνοκτόνα μνημόνια, που τα μνημόνια υπήρξαν ως όρος στην ελληνική κοινωνία το 2010. Από πού προκύπτει ότι έφυγαν ; Ποιος ναζιστής έφυγε ; Υπήρξε απόδειξη για έναν συγκεκριμένο άνθρωπο οποιονδήποτε, δύο, τρεις, πέντε, δέκα, που έφυγαν επειδή ήταν ναζιστές ; Υπάρχουν κείμενα πολιτικά των ένθεν κακείθεν διαφωνιών ; Και πως αξιολογούνται οι επανειλημμένες ναζιστικές προτροπές σε όλους τους λόγους του Μιχαλολιάκου, η επίκληση της Βαϊμάρης, η επίκληση του Χίτλερ, η επίκληση ότι οι Εβραίοι θα γίνουν σαπούνια και ότι θα απολαμβάνουν τις μεταφυσικές τους ανησυχίες από τις καμινάδες του Αουσβιτς, τα άρθρα του Κασιδιάρη για τον Χίτλερ, η ορκωμοσία στην σημαία της Βερμαχτ, τα τατουάζ με τις σβάστικες, τα «οι ναζί κάνουν κουμάντο» από αυτούς, που τραμπουκίσαν τον Αντίοχο έξω από τα γραφεία της τοπικής οργάνωσης της Πάτρας; Τι είναι όλοι αυτοί ; Αποχωρήσαντες από το 92 ; Θερμόαιμοι ή παρεκκλίνοντες ; Δουλευόμαστε τώρα ;

24) Το τελευταίο. Λέει η κ. εισαγγελέας ότι «*Δεν θα ωφελούσε την Χρυσή Αυγή η δολοφονία του Φύσσα. Αυτό φάνηκε από την*

έξοδο τους από την Βουλή τελικά, αν ήθελαν να σκοτώσουν τον Φύσσα δεν θα το έκαναν σε τόσο ορατό μέρος». Όσο προς το τελευταίο το «οι καλές δουλειές γίνονται την νύχτα» νομίζω ότι δίνει την απάντηση για το ορατό μέρος και πότε θα ήθελαν να σκοτώσουν τον Φύσσα.

Ως προς το εάν θα ωφελούσε η δολοφονία : Έχω ήδη νομίζω τεκμηριώσει δια μακρών με δηλώσεις αυθεντικές του κ. Μιχαολιάκου την σύνδεση της προσδοκώμενης ανόδου της πολιτικής επιρροής της Χρυσής Αυγής με την τέλεση βιαιοτήτων ακόμα και δολοφονιών. Συνεπώς, έκριναν ότι τους ωφελούσε εκείνη την στιγμή. Με ένα δεδομένο βέβαια, το οποίο επαληθεύει την λαϊκή παροιμία, ότι λογαριάζανε χωρίς τον ξενοδόχο. Ναι, θα τους ωφελούσε φυσικά, αν δεν είχαν συλληφθεί όμως. Αν ο Ρουπακιάς είχε δικαστεί όπως πολύ ήθελαν ως ένας ανεξάρτητος μεμονωμένος, όπως όλοι οι εκατοντάδες άλλοι, που τα θεωρεί μεμονωμένα η κ. εισαγγελέας, θα είχε βγει ο Μιχαολιάκος, θα έλεγαν ακόμα ότι ήταν στο ΚΚΕ, ειδικά αν είχε εξαφανιστεί ο Κουρεντζής από την δικογραφία, ο κόσμος θα έλεγε, ότι τσακωθήκαν για την Παρί Σαιν Ζερμέν και για τον Ολυμπιακό και δεν είχε καμμία σχέση η Χρυσή Αυγή με αυτά τα πράγματα. Ο κόσμος θα το είχε τούμπανο αλλά η δικαστική εξουσία κρυφό καμάρι. Στον κόσμο έξω σαφέστατο ότι η Χρυσή Αυγή έχει την ισχύ, τρομοκρατεί και δολοφονεί, στην ποινική εξουσία εμείς είμαστε υπέρ της νομιμότητας. Ναι έτσι τα λογαριάζανε.

Ο ξενοδόχος είναι ο λαός που βγήκε στους δρόμους. Κανένας Σαμαράς, καμία κυβέρνηση, καμία δικαστική εξουσία. Ας μην κατέβαινε ο λαός στους δρόμους. Και όταν ήρθε η ώρα να μιλήσει ο λαός και να φανεί το λαϊκό τους έρεισμα. Θυμηθείτε την τηλεοπτική εικόνα από την συγκέντρωση απέναντι στην λεωφόρο Αλεξάνδρας, όταν έφερναν τον Μιχαολιάκο με τις χειροπέδες. Το κόμμα του 7% δεν κατέβασε ούτε 200 άτομα. Όλοι με ελληνικές σημαίες, κανένας δεν τόλμησε της Χρυσής Αυγής για να συμπαρασταθούν, την ώρα που λίγους μήνες πριν οι αναρχικοί για την κατάληψη στην «βίλα Αμαλία», που ο Σαμαράς εκκένωσε με την επιχείρηση ανομίας, είχαν κατεβάσει 10.000 κόσμο στον δρόμο. Εκεί μετριέται η πραγματική δύναμη και εκεί ευτυχώς το χάσανε.

Κλείνοντας την αναφορά μου στην εισαγγελική αγόρευση, δεν μπορώ να μην αναφερθώ, η συνείδησή μου δεν μου το επιτρέπει και στην εξ υποκειμένου αναξιοπιστία της εισαγγελικής πρότασης, δεδομένου ότι με την κ. εισαγγελέα συνυπήρξαμε σε μία

μακρόχρονη δίκη διαρκείας τεσσάρων μηνών, της δίκης του Τάσου Θεοφίλου του αναρχικού ή «Συριζαίου», όπως τον έλεγε η Χρυσή Αυγή. Αυτούς κυνηγούσε η αντιτρομοκρατική τότε, δεν κυνηγούσε τα τάγματα εφόδου μετά από ένα ανώνυμο τηλεφώνημα ότι σε μία ληστεία στην Πάρο στην προσπάθεια διαφυγής είχε τελεστεί και μία ανθρωποκτονία από τους δράστες, περισυνελέγη κάποιο καπέλο, που είχε το DNA του. Αυτό ήταν το αποδεικτικό στοιχείο, το οποίο σε συνδυασμό με το ότι οι ληστές είπαν, ότι παίρνουμε τα λεφτά της τράπεζας και όχι των πελατών, οδήγησε την κ. εισαγγελέα στο να προτείνει την ενοχή του για συγκρότηση τρομοκρατικής οργάνωσης. Το ότι είναι τρομοκράτης, δηλαδή, εξήχθη από το ότι στην τράπεζα είπε, ότι δεν θέλουμε τα λεφτά των πελατών, θέλουμε μόνο τα λεφτά της τράπεζας. Το αποδεικτικό στοιχείο ήταν μόνο το DNA στο καπέλο, που είναι ένδειξη και δεν είναι απόδειξη και του αποδόθηκε και διακεκριμένη οπλοκατοχή, διότι σε μία ποσότητα οπλισμού, που είχε κατασχεθεί προ διετίας στα χέρια άλλων, με τους οποίους η μοναδική τους σχέση ήταν, ότι μία εβδομάδα πριν την κατάσχεση εκείνου του οπλισμού, βγήκε σε μία άλλη περιοχή και πήγε και φάγανε σουβλάκια, γιατί ο ένας ήταν παλιός του συμφοιτητής από την Θεσσαλονίκη, εξ' αυτού η αντιτρομοκρατική εξήγαγε, ότι ο κατηγορούμενος έχει συγκροτήσει με τα πρόσωπα αυτά τρομοκρατική οργάνωση, ότι η κατοχή όλου αυτού του οπλισμού ανήκει και σε αυτόν, ότι είναι διακεκριμένη, ότι είναι συγκάτοχος και αυτός και επειδή αυτός που κατασχέθηκε ο οπλισμός στα χέρια του, είχε παρτίδες και με άλλους κατηγορούμενος, που είχαν άλλο οπλισμό αλλού, όλους τους οπλισμούς τεσσάρων οπλοστασίων τους έφαγε ο Θεοφίλου μαζί και με την κατηγορία της τρομοκρατικής οργάνωσης.

Είναι αυτό που έλεγα πριν, ότι αν πραγματικά υπήρχε σκευωρία και σκοπός υπερβάλλουσας η άδικης δίωξης άπειρα περιθώρια υπήρχαν διόγκωσης των κατηγοριών κατά των κατηγορουμένων και κυρίως επέκταση και πολλαπλασιασμού των ποινικών διώξεων, βάσει των κατηγοριών αυτών. Η κ. εισαγγελέας, η οποία εδώ αρνήθηκε κατ' επανάληψη στην πολιτική αγωγή την κατάθεση δεκάδων εγγράφων στην δίκη, εκεί τα έφερε μόνη της από την αντιτρομοκρατική, ότι της έδινε από το indymedia ενάντια στον Θεοφίλου μέχρι σχεδόν την ώρα της απολογίας του. Γι' αυτό λέω, ότι δεν κρίνω μόνο την ουσία, κρίνω και την διαδικασία. Σε μας στη δίκη αυτή η κ. εισαγγελέας αρνήθηκε να φέρω έγγραφα στην διάρκεια της διαδικασίας και να εισαχθούν. Στον Θεοφίλου τα

έφερε μόνη της. Έκανε την δουλειά της πολιτικής αγωγής. Και εμείς εδώ αναγκαστήκαμε να κάνουμε τη δουλειά του εισαγγελέα.

Και η αναφορά αυτή εισφέρει στο εάν η κ. εισαγγελέας είναι δίκαιη στην πρόταση της και εξ υποκειμένου. Την συμπαθώ, την εκτιμώ, αλλά έχει αποδειχθεί αμετάκλητα ότι διότι αν είχε εισακουστεί η πρόταση της ο Θεοφίλου θα είχε φάει ισόβια και ο Θεοφίλου σήμερα είναι αμετάκλητα αθώος και αποζημιώθηκε και για την άδικη πεντάχρονη φυλάκισή του. Αρα η κ. εισαγγελέας είναι τουλάχιστον μία άδικη εισαγγελέας.

Εν πάση περιπτώσει δεν θα πω κάτι άλλο. Σέβομαι και εκτιμώ τον θεσμό της εισαγγελίας και πιστεύω ότι προσβλέπει σε αυτόν ο ελληνικός λαός και έχει την αξίωση της εκπλήρωσης της συνταγματικής αποστολής της δικαστικής προστασίας με τις εισαγγελικές κρίσεις. Ούτε για να αθώνει ενόχους, ούτε και να καταδικάζει ενόχους. Έχει προσφέρει πάρα πολλά σε αυτόν τον τόπο η εισαγγελία και έχει αναδείξει εισαγγελείς, των οποίων το όνομα στην ιστορία έχει γραφτεί στην καρδιά του λαού, όπως είναι ο Παύλος Δελαπόρτας. Έχει αναδείξει και εισαγγελείς, που το όνομα τους έχει γραφτεί στα απορρίμματα της ιστορίας θα αναφέρω τον Κωνσταντίνο Κόλλια. Ο καθένας βάζει το όνομα του εκεί που θέλει, τον θεσμό όμως ας τον αφήνει έξω από αυτό το αποτύπωμα, γιατί είπα ότι δεν πρέπει να υπάρχουν δεξιοί και αριστεροί δικαστές και εισαγγελείς.

Και μου κάνει εντύπωση και η προσυπογραφή της πρότασης από τον κύριο αναπληρωτή εισαγγελέα, για τον εξής λόγο : Σε όλες τις μακράς διάρκειας δίκες, που έχω παραστεί, στις οποίες παρέστη αναπληρωτής εισαγγελέας, πάντοτε έπαιρνε το λόγο και έκανε πρόταση ενίοτε διαφορετική κατά την αποκλίνουσα από τον τακτικό.

Η δίκη της 17 Νοέμβρη, για παράδειγμα, είχε ως τακτικό εισαγγελέα τον εκλιπόντα Χρήστο Λάμπρου και ως αναπληρωτή τον ήδη συνταξιοδοτηθέντα κ. Βασίλειο Μαρκή, ο καθένας εκ των οποίων έλαβε τον λόγο και είπαν πράγματα διαφορετικά. Να σας αναφέρω δύο παραδείγματα. Η πρόταση του κ. Λάμπρου, του τακτικού εισαγγελέα, στην ανθρωποκτονία Ανδρουλιδάκη ήταν για τρεις εκ των συνεργών άμεση συνέργεια, ενώ η πρόταση του κ. Μαρκή ήταν απλή συνέργεια. Η πρόταση του κ. Λάμπρου για όλα τα πλημμελήματα, ήταν το γνωστό «για όσα ξέχασα, ένοχοι ! » ενώ η πρόταση του κ. Μαρκή ήταν αθώοι και το σκεπτικό τους γενικά ακόμα και σε όσα συνέπιπταν στο αιτητικό ήταν παραλλάσον κατά

πολύ. Δεν υπάρχει το ενιαίο και αδιαίρετο, ή η ιεραρχική σχέση μεταξύ τακτικού και αναπληρωτή εισαγγελέα. Και ο εισαγγελέας, τακτικός η αναπληρωτής, δεν μπορεί να αρνηθεί να κάνει πρόταση,. Το άρθρο 32 παρ. 3 λέει ότι ο εισαγγελέας δεν μπορεί να επαφίεται στην κρίση των δικαστηρίων ποτέ. Αρα όταν ο αναπληρωτής εισαγγελέας, λέει ότι δεν έχω να πω τίποτα, σημαίνει ότι προσυπογράφει αυτά που είπε η τακτική.

Εν πάση περιπτώσει, γι' αυτό ζήτησα από την αρχή της διαδικασίας και νομίζω πλέον με αξιώσεις ότι μπορώ να το ζητήσω και τώρα και με όλο τον σεβασμό και στους θεσμούς και στα πρόσωπα, ότι αυτή η εισαγγελική πρόταση, που είναι αναντίστοιχη προς τα πραγματικά περιστατικά, αναντίστοιχη προς τις αρμόζουσες νομικές σκέψεις και υπαγωγές και δεν το λέω μόνο εγώ, το λένε καθηγητές πανεπιστημίου, το λένε οι πάντες και αναντίστοιχη φυσικά με το κοινό περί δικαίου αίσθημα, πρέπει να ανακληθεί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII. Ε Π Ι Λ Ο Γ Ο Σ

Κυρία Πρόεδρε, κύριοι Εφέτες,

Φτάνω στον επίλογο της αγόρευσης μου.

Η πολιτική αγωγή, πλην περιπτώσεως δευτερολογίας, ολοκληρώνει την συνεισφορά της προς το δικαστήριο.

Πριν διατυπώσω τις τελευταίες μου σκέψεις, θα ήθελα να ευχαριστήσω θερμά και εσάς για την αντοχή και την υπομονή σας να με ακούτε δύο μέρες, αλλά και για το τεράστιο έργο σας πέντε χρόνια τώρα, καθώς και να συγχαρώ τον κ. γραμματέα τόσο για την δυσχερέστατη, αλλά επακριβή τήρηση των πρακτικών, όσο και για την εξυπηρετικότητά του σε παροχή εγγράφων, βεβαιώσεων κλπ

Να ευχαριστήσω και τους συναδέλφους όλης της πολιτικής αγωγής για την σημαντική συνεργασία και αλληλοβοήθεια που είχαμε όλα αυτά τα χρόνια,

ιδιαίτερα δε τους συνηγόρους των Αιγυπτίων ψαράδων, τόσο τον Δημήτρη τον Ζώτο και τον Θανάση τον Καμπαγιάννη, που ήταν στην υπόθεση πριν από εμένα και μου έκαναν την τιμή να μου εμπιστευθούν την παράσταση σε μία τόσο σημαντική δίκη, πολύ δε περισσότερο μάλιστα που το αποτύπωμα μου στην

δικηγορία και όχι μόνο κουβαλάει μαζί όλα εκείνα τα οποία ελπίζω ότι συνέβαλαν ουσιαστικά στην ιχνηλάτηση της υπόθεσης, αλλά και τον Κώστα Σκαρμέα, το νεότερο συνάδελφο για την πολύτιμη καθημερινή συνεισφορά και βοήθεια του και στην αγόρευση αυτή, καθώς και την ασκουμένη δικηγόρο συνεργάτιδα μου Νταγιάνα Μουστάκη, στην επιμέλεια της οποίας οφείλεται μεγάλο μέρος της προετοιμασίας για την αγόρευση μου.

Και να ευχαριστήσω όλους όσους συνέβαλαν στην δημοσιοποίηση των τεκταινομένων στη δίκη παρά τον επικοινωνιακό αποκλεισμό της από τη νομοθεσία και την πλειοψηφία των Μ.Μ.Ε.

Αισθάνομαι ακόμα την ανάγκη να ευχαριστήσω θερμά τους συναδέλφους της υπεράσπισης, που ήσαν παρόντες στις αγορεύσεις μας. Μας τιμά η παρουσία τους και τους τιμά η αυτοσυγκράτησή τους. Θέλω να τους καλέσω, τώρα που η ένταση της ακροαματικής διαδικασίας βρίσκεται πίσω μας, να καταβάλουν όλες τις δυνάμεις τους, προκειμένου να προσφέρουν στο δικαστήριο το καλύτερο δυνατό υπερασπιστικό έργο, γιατί το δικαστήριο έχει ανάγκη την εξάντληση και την διασταύρωση των επιχειρημάτων για να καταλήξει με βεβαιότητα στην απόφαση του, έχοντας πάντα κατά νου αυτά με τα οποία ξεκίνησα, ότι δηλαδή το ποινικό δίκαιο είναι δίκαιο πράξεων και όχι προθέσεων, είναι δίκαιο ευθύνης ατομικής και όχι συλλογικής, είναι δίκαιο ευθύνης πραγματικής και όχι αντικειμενικής, είναι δίκαιο ευθύνης ποινικής και όχι πολιτικής και είναι δίκαιο αποδείξεων στο οποίο μάλιστα κυριαρχεί το τεκμήριο της αθωότητας.

Τώρα που η ακροαματική διαδικασία βρίσκεται πίσω μας, η ποινική ευθύνη με τα χαρακτηριστικά αυτά που προδιαγράφηκαν είναι αναμφισβήτητη αποδεδειγμένη για καθένα των κατηγορουμένων και αισθάνομαι την ανάγκη να διατρανώσω ότι η πολιτική αγωγή δεν βρίσκεται στην δίκη αυτή για να επιδιώξει την εκδίκηση πολιτικών της αντιπάλων, αλλά για να επιδιώξει τη δικαστική προστασία των θυμάτων της εγκληματικής δράσης και τον σεβασμό των δικαιωμάτων τους που επλήγησαν.

Και ναι απευθύνεται με εύλογα αυξημένες αξιώσεις σε ένα θεσμό, αυτόν της ελληνικής ποινικής δικαιοσύνης που άφησε διαχρονικά και ιστορικά ατιμώρητη στη χώρα τη ναζιστική και φασιστική εγκληματική βία της ΕΕΕ τη δεκαετία 1930, τους δοσίλογους της κατοχής την επόμενη, τους δολοφόνους και τραμπούκους του μετεμφυλιακού παρακράτους αργότερα και τέλος

τους συνεργάτες της δικτατορίας με το στιγμιαίο. Αλλά δεν απευθύνεται για να εκδικηθείτε ή για περιορίσετε ή να απονεμίσετε πολιτικές ελευθερίες.

Δεν είναι άλλωστε στις δημοκρατίες έργο, καθήκον η έστω δικαίωμα κανενός δικαστηρίου να απαγορεύει ή να επιτρέπει ιδεολογίες, να απαγορεύει ή να επιτρέπει πολιτικές δράσεις. Καθήκον του λαού είναι να αντιμετωπίσει τον φασισμό, όπου εκδηλώνεται.

Και είναι βέβαιο ότι ο ελληνικός λαός είναι εκείνος που θα αφαιρέσει την ελληνική σημαία από τα βέβηλα χέρια εκείνων που δηλώνουν ιδεολογικοί και πολιτικοί απόγονοι των ηττημένων του 1945 και ορκίζονται στην σημαία της Βερμαχτ, γιατί η ελληνική σημαία που την μάτωσαν στα βουνά της Ηπείρου **με την καρδιά τους και με το αίμα τους** οι Έλληνες στρατιώτες δεν έχει καμία δουλειά να βρίσκεται στα χέρια των απογόνων των κατακτητών.

Είναι βέβαιο ότι ο Ελληνικός Λαός είναι εκείνος που θα τους αφαιρέσει το δικαίωμα να παριστάνουν τους υπερασπιστές της Μακεδονίας, γιατί γνωρίζουν πολύ καλά, ότι οι ιδεολογικοπολιτικοί τους πρόγονοι το 1943, δύο χρόνια πριν ηττηθούν το 1945, ήταν εκείνοι που μετά την αποχώρηση των Ιταλών ετοιμάζονταν να παραδώσουν την Μακεδονία στους Βούλγαρους και ήταν ο Ελληνικός Λαός με χιλιάδες διαδηλωτές, τραυματίες και νεκρούς στην Εθνική Αντίσταση που απέτρεψε αυτήν την παράδοση.

Και είναι βέβαιο ότι μετανάστες, εργαζόμενοι, γυναίκες και νεολαίοι θα τους αφαιρέσουν το δικαίωμα να παριστάνουν τους εχθρούς του κατεστημένου, γιατί αποδείχθηκε ότι είναι η Πέμπτη Φάλαγγα του κατεστημένου, με τον πιο αδυσώπητο και βάρβαρο τρόπο, επιτίθεται όχι στους θύτες αλλά στα θύματά του.

Αυτά, κύριοι δικαστές, και μπορεί και πρέπει να τα κάνει ο ελληνικός λαός.

Εκείνο που δεν πρέπει να κάνει είναι να κυκλοφορεί στους δρόμους με αναδιπλούμενα μαχαίρια, σιδερογροθιές, γκλόμπς, στείλιάρια και περίστροφα, προκειμένου να προστατέψει να προστατεύσει τη ζωή, τη σωματική του ακεραιότητα, την προσωπικότητα, την ελευθερία και την πολιτική του δράση. Είναι έργο και καθήκον δικό σας στα πλαίσια της συνταγματικής σας αποστολής να προστατέψετε τα δημοκρατικά δικαιώματα και τις ελευθερίες του που κατέκτησε με αγώνες δεκαετιών σε αυτόν τον

τόπο και όχι μόνο, δημιουργώντας αυτό που έχουμε συνηθίσει να ονομάζουμε νομικό πολιτισμό.

Για αυτό υπάρχει η πολιτική αγωγή στη δίκη.

Αλλά δεν υπάρχει κανένας νομικός πολιτισμός θεόσταλτος ή εγκατεστημένος από τη φύση. Κάθε ιστορική περίοδος διαμορφώνει τον δικό της νομικό πολιτισμό, που αποτελεί τομή της εξέλιξης του συσχετισμού στον χάρτη της, που καταγράφει κατακτήσεις και υποχωρήσεις, νίκες και ήττες των ταξικών δυνάμεων που κινούν την ροή της.

Το δικαστήριο σας βρίσκεται μπροστά σε μία ιστορική ευθύνη, με τα βλέμματα όχι μόνο της ελληνικής αλλά και της παγκόσμιας κοινής γνώμης στραμμένα πάνω του και με έκδηλη την αγωνία, αν η ναζιστική εγκληματική βία θα νομιμοποιηθεί 75 χρόνια μετά τη δίκη της Νυρεμβέργης από τους φορείς που εκπροσωπούν τη δημοκρατία. Όπλο σας (όχι με την έννοια του νόμου) για αυτήν του την απόφαση, εκτός από το αποδεικτικό του υλικό και τις νομικές σκέψεις που αναπτύχθηκαν, πρέπει να είναι και τα διδάγματα της ιστορίας, στα οποία και θα καταφύγω στην τελευταία μου αυτή αφήγηση, που αφορά ένα μικρό απόσπασμα από μία παρόμοια δίκη πριν πάρα πολλά χρόνια στην Γερμανία.

Στις 22 Νοεμβρίου 1930, 31 μέλη των S.A. - Ταγμάτων Εφόδου του Βερολίνου ενός από τα πιο διαβόητα τάγματα εφόδου του Βερολίνου, του «Στουρμ 33», επέδραμαν σε κοινωνικό χώρο αριστερών και συνδικαλιστών μελών του KPD και πυροβόλησαν εν ψυχρώ άτομα που βρίσκονταν εκεί με το πρόσχημα ότι τους είχαν προηγουμένως προπηλακίσει. Τα θύματα της επίθεσης ευτυχώς επέζησαν και τέσσερα μέλη των ταγμάτων εφόδου συνελήφθησαν. Η δίκη για τα αδικήματα της απόπειρας ανθρωποκτονίας, διατάραξης οικιακής ειρήνης κλπ έγινε τον Μάιο 1931. Η πολιτική αγωγή των θυμάτων της δίκης αυτής ζήτησε από το δικαστήριο την κλήτευση του Αδόλφου Χίτλερ ως μάρτυρα στην δίκη των τεσσάρων μελών του Στουρμ 33.

Το δικαστήριο δέχθηκε το αίτημα και ο **Αδόλφος Χίτλερ** εμφανίστηκε στις **8/5/1931** στο δικαστήριο και έτσι χάρις στην πρωτοβουλία του δικηγόρου των θυμάτων **Χανς Λίτεν** διαθέτουμε σήμερα μια ιστορική κατάθεση αποτυπωμένη στο βιβλίο του αμερικανού πανεπιστημιακού Μπέντζαμιν Κάρτερχεντ «Crossing Hitler, the man who put the Nazis on the witness stand».

Ερωτάται ο Αδόλφος Χίτλερ από τον **Πρόεδρο** του δικαστηρίου :

«Ο ισχυρισμός της πολιτικής αγωγής είναι ότι το Στουρμ 33, στο οποίο ανήκουν οι κατηγορούμενοι, είναι μια ομάδα κρούσης, ότι αυτή η ομάδα κρούσης είναι οργανωμένη με στόχο να φέρει σε πέρας σχεδιασμένες, προμελετημένες δολοφονίες και ότι αυτό το σχέδιο είναι εν γνώσει της ηγεσίας του κόμματος και εγκεκριμένο από αυτήν. Γνωρίζετε το Στουρμ 33, γνωρίζετε τους ηγέτες του ;»

Χίτλερ : « Όχι. Είναι απολύτως αδύνατο οποιαδήποτε ομάδα των SA στο Βερολίνο να πίστεψε ότι της έχει δοθεί μία τέτοια αποστολή, η οποία αποκλείεται από τις βασικές αρχές του κόμματος. Το κόμμα απορρίπτει τις βίαιες μεθόδους. Τα SA δεν δημιουργήθηκαν για να δρουν με βόμβες και χειροβομβίδες. Δημιουργήθηκαν με την αποστολή να προστατεύουν το κόμμα ενάντια στην τρομοκρατία της αριστεράς, για να φέρουν σε πέρας προπαγανδιστικές λειτουργίες....

Και συνεχίζει απαντώντας σε επόμενη ερώτηση του προέδρου :

Χίτλερ : Έχω ήδη εξηγήσει ότι οι εθνικοσοσιαλιστές είναι στον πυρήνα τους με την νομιμότητα. Αν κάποιος υπονοεί ότι ο Στένενς (ο διοικητής) του τάγματος εφόδου Στουρμ 33 έφτιαξε ομάδες κρούσης με εντολές του κόμματος είναι καταγέλαστος.»

Ο Στένενς είχε πράγματι διαγραφεί από την δίκη λίγες μέρες πριν από την παρουσία του στην δίκη.

Πρόεδρος : «Εννοούσατε ότι ο Στένενς έφτιαξε ομάδες κρούσης πριν μπει στο κόμμα;»

Χίτλερ : «Η έννοια ομάδες κρούσης έχει λάβει ένα απολύτως γελοίο νόημα εδώ μέσα. Στα τάγματα εφόδου απαγορεύουμε να εκτελούν και να προκαλούν βίαιες ενέργειες. Αλλά στην περίπτωση της αυτοάμυνας είναι δύσκολο να πει κανείς που βρίσκεται το όριο ανάμεσα στην άμυνα και στην επίθεση.»

Ερώτηση του δικηγόρου Χανς Λίτεν :

«Είπατε ότι καμία βίαιη ενέργεια δεν τελείται από το εθνικοσοσιαλιστικό κόμμα, αλλά στον Γκέμπελς δεν ανήκει το σύνθημα «Ο εχθρός πρέπει να τσακιστεί μέχρι να γίνει πολτός» ;

Χίτλερ : «Αυτό δεν πρέπει να εκληφθεί κυριολεκτικά. Σημαίνει ότι κάποιος πρέπει να νικήσει και να διαλύσει τις αντίπαλες οργανώσεις, όχι να επιτεθεί και να σκοτώσει τον αντίπαλο.»

Ο Λίτεν επανέρχεται και τον ρωτά εάν, όταν έκανε τον Γκέμπελς επικεφαλής της προπαγάνδας και αν γνώριζε το κείμενο από το βιβλίο του, όπου ο Γκέμπελς δηλώνει ότι δεν πρέπει να απαρνηθούμε την επανάσταση, ότι το κοινοβούλιο πρέπει να διαλυθεί και η κυβέρνηση να διωχθεί μέχρι εσχάτων.

Χίτλερ : «Δεν μπορώ να ορκιστώ ότι γνώριζα το βιβλίο του Γκέμπελς τότε. Η θέση του είναι χωρίς καμία αξία για το κόμμα, καθώς το φυλλάδιο δεν φέρει το έμβλημα του κόμματος και δεν είναι επίσημα επικυρωμένο από το κόμμα»

Λίτεν : « Ωστόσο δεν διώξατε πειθαρχικά ή δεν αποπέμψατε τον Γκέμπελς, τουναντίον τον κάνατε επικεφαλής προπαγάνδας.»

Χίτλερ : « Όλο το κόμμα βασίζεται στην αρχή της νομιμότητας. Το ίδιο και ο Γκέμπελς.»

Αυτά απάντησε τότε Ο Χίτλερ.

Τα ίδια ακριβώς που είπε ο Χιτλερίσκος αυτής της δίκης μπροστά σας.

Σε εκείνο το δικαστήριο το 1931 επιβεβαιώθηκε η ραθυμία, με την οποία αντιμετωπίζονταν συστηματικά η παραστρατιωτική βία των Ταγμάτων Εφόδου, καθώς καταδικάστηκαν οι τρεις από τους τέσσερεις κατηγορούμενους σε ποινή μόλις δύομιση χρόνων φυλάκισης.

Δεδομένου ότι αυτή ήταν μία από τις πολλές ανάλογες δίκες της εποχής δεν ξέρουμε τι θα είχε συμβεί εάν η γερμανική δικαιοσύνη στον μεσοπόλεμο είχε κινηθεί αποφασιστικά κατά της ναζιστικής ηγεσίας και την είχε καταστήσει υπόλογη για τις εγκληματικές πράξεις της στρατιωτικής δομής, τις οποίες προΐστανται.

Ίσως τα πράγματα και να είχαν εξελιχθεί διαφορετικά. Αλλά δεν εξελίχθηκαν. Τα τάγματα εφόδου συνέχισαν την δράση τους μέχρι που ο ίδιος ο Χίτλερ, αφού πρώτα κατέλαβε την εξουσία,

αφού κατήργησε τα ατομικά δικαιώματα και την δημοκρατία με πρόσχημα τον εμπρησμό του Ραϊχσταγκ, που τον έκαναν μέλη των ταγμάτων εφόδου και την απέδωσαν στον Δημητρώφ και σε

άλλους κομμουνιστές που αργότερα αθωώθηκαν και αποδείχθηκε ότι ο ένοχος ήταν μέσα από τα Τ.Ε, ,

αφού ο ίδιος ξεπάστρεψε τα τάγματα εφόδου την νύχτα των μεγάλων μαχαιριών γιατί δεν τα είχε ανάγκη πιά, έχοντας κατακτήσει την δυνατότητα να ελέγχει το σύνολο του κρατικού μηχανισμού,

προχώρησε την ναζιστική του διαδρομή μέχρι το τέλος, διέλυσε το κοινοβούλιο, φυλάκισε τους πολιτικούς του αντιπάλους, θεσμοθέτησε τις ρατσιστικές διακρίσεις σε βάρος των εβραίων που κατέληξαν στο ολοκαύτωμα και προχώρησε στον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο με όλες γνωστές συνέπειες.

Κύριοι δικαστές η ιστορία δεν σας συγχωρήσει να κάνετε το ίδιο λάθος.

Ο δικηγόρος Χανς Λίπεν, αυτός που έφερε τον Χίτλερ στο δικαστήριο, δυστυχώς δεν πρόλαβε να ζητήσει τον λόγο από τους δικαστές που έδειξαν τέτοια ευπιστία στα ψέμματα του Χίτλερ. Ήταν από τους πρώτους που συνελήφθησαν με την αναστολή των ατομικών δικαιωμάτων το 1933, φυλακίστηκε, βασανίστηκε και τερμάτησε την ζωή του το 1938 στο στρατόπεδο του Νταχάου.

Στην μνήμη του και στους αγώνες των δικηγόρων που σε ολόκληρο τον κόσμο υπερασπίζονται δημοκρατικά δικαιώματα και ελευθερίες αφιερώνω την αγόρευση μου αυτή προσμένοντας την απόφαση σας.

Ευχαριστώ.

**ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ
ΖΗΤΩ**

Να γίνουν δεκτά όσα ζήτησα και προέβαλα.

Να κηρυχθούν οι κατηγορούμενοι ένοχοι όπως κατηγορούνται.

Να καταχωρηθεί η παρούσα αυτούσια στα πρακτικά της δίκης κατ άρθρα 141 παρ. 2, 333 και 367 Κ.Ποιν.Δ.

Αθήνα, **21/1/2020**

Ο συνήγορος πολιτικής αγωγής

ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ